

DUŽNOSTI I BLAGOSLOVI SVEĆENIŠTVA

Dužnosti i blagoslovi svećeništva
Temeljni priručnik za nosioce svećeništva, Dio A

Izdavač:
Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana

**Title of the English original:
Duties and Blessings of the Priesthood, Part A
Copyright © 1987 by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints**

Printed in the United States

**31111 119
Croatian**

Sadržaj

Uvod	iv
Naročite smjernice za uključivanje nemoćnih članova.	v
1. Svećeništvo.	1
2. Svećeništvo od Adama do Obnove	7
3. Obnova svećeništva	12
4. Svećeničko članstvo.	18
5. Dužnosti đakona.	24
6. Dužnosti učitelja.	31
7. Dužnosti svećenika	36
8. Dužnosti biskupa i predsjednika ogranka.	43
9. Dužnosti starješine, sedamdesetorice i velikoga svećenika.	48
10. Patrijarsi i patrijarški blagoslovi.	52
11. Potreba vrhovnih vlasti.	58
12. Odgovornost oca za dobrobit svoje obitelji	64
13. Savjetovanje s članovima obitelji.	68
14. Predvođenje obiteljske molitve	74
15. Dom, središte proučavanja Evandjelja.	79
16. Priprava za podučavanje.	84
17. Podučavanje iz Svetoga pisma	92
18. Podučavanje po moći Duha Svetoga	97
19. Podučavanje o čednosti i kreposti u kući	101
20. Skladno rješavanje obiteljskih pitanja	105
21. Vođenje obiteljskih financija.	110
22. Kućna radinost i zalihe.	115
23. Razvijanje i usavršavanje vještina zanimanja	119
24. Održavanje tjelesnoga zdravlja	124
25. Služenje zajednici i narodu.	130
26. Osvjedočenje o Evandelju Isusa Krista.	135
27. Vjera u Isusa Krista	139
28. Obraćanje.	144
29. Krštenje, savez što traje.	151
30. Dar Duha Svetoga	156
31. Molitva i post	162
32. Pobožnost.	168
33. Ljubav i služenje.	172
34. Čudoredna čistoća.	178
35. Vječna obitelj	183
Navedene knjige.	190
Popis slika 1-31	194

Uvod

Nacrt zadaća

Ove zadaće o svećenstvu sastavljene su tako da mogu poslužiti nosiocima i Aronova i Melkisedekova svećeništva. U manjim ograncima s neznatnim brojem nosioca svećeništva polaznici razreda mogu se sastajati u samo jednoj skupini. Ondje gdje je broj nosioca svećeništva veći i gdje to dopuštaju vanjski uvjeti, učitelj ih može po volji razdijeliti u dvije ili više dobnih skupina, pa se tako zadaće mogu prilagođivati prema potrebama različitih dobnih skupina.

Osobno proučavanje

Ove su zadaće prvotno pisane za pojedince. Svaki, dakle, nosilac svećeništva ima svoj priručnik proučavati kroz tjedan i doći na sat s priručnikom i Pismima pripravan da raspravlja o zadaći. Prikladan je način da učitelj potiče takvu pripremu tražeći od pojedinih polaznika razreda da unaprijed pročita jednu ili dvije zgrade ili odlomak iz Pisma iz slijedeće zadaće, te se spremi da o tome raspravlja. Važno je da svatko nosi sa sobom Pisma na sat, a učitelj ima stalno opominjati članstvo da nose Pisma sve dok se oni na to ne priviknu.

Učiteljeva pomagala

Pomagala za učitelja uvrštena su u priručnik, a javljaju se kao napomene otisnute sitnijim slovima u svakoj zadaći. Ta pomagala uključuju pitanja što ih učitelj može postavljati, prijedloge za sudjelovanje na satu te upute za upotrebu slika i crteža. Učitelji koji se služe priručnikom možda će htjeti primjenjivati drugačije metode ili pristup gradi koji im se čini uspješnim uz pitanja za razmatranje i metode što se ovdje predlažu. Gotovo kod svake zadaće predviđa se upotreba ploče i krede, pa se učitelji moraju pobrinuti da za svaki sat nastave bude u razredu ploča i krede.

Broj zadaća

Pripremljeno je trideset i pet zadaća. To će svećeničkom vodstvu omogućiti da razmotre one pojmove i pitanja za koje drže da ih je potrebno raspraviti u pojedinim skupinama svećeništva. To dodatno vrijeme može se iskoristiti za:

1. Razmatranje i planiranje mjesnih djelatnosti ili pothvata ili za izlaganje naročitih predmeta prema uputama svećeničkoga vodstva.
2. Raspravljanje o porukama vrhovnih vlasti što ih izdaju područni sabori, kako se objave u časopisima "*Međunarodni pregled*" (*International Magazines*) ili "*Stijeg*" (*Ensign*).
3. Prorađivanje duže od jednog tjedna onih pitanja kod kojih je dodatno proučavanje potrebno.
4. Iskorištavanje vremena prema uputama Duha Gospodnjega na dobrobit nosilaca svećeništva.

Naročite smjernice za uključivanje nemoćnih članova

Za svoga smrtničkog službeništva Isus uzide jednom na goru pokraj Galilejskoga mora.

Tu mu pristupi silan narod vodeći sa sobom hrome, kljaste, slijepi, nijemi i mnoge druge, te ih spusti do njegovih nogu, a on ih ozdravi.

Divio se narod kako nijemi govore, kljasti ozdravljaju, hromi hodaju, a slijepi vide, te poče slaviti Boga Izraelova" (Matej 15:30–31).

Spasitelj nam je dao primjer sućuti prema onima s nedostacima. Kad je pohodio Nefijce nakon svoga uskrsnuća, rekao je:

"Gle, nutrina moja puna je sućuti prema vama.

Ima li tko bolestan među vama? Donesite ih ovamo. Ima li tko hrom, ili slijep, ili uzet, ili kljast, ili gubav, ima li tko suh, ili gluhi, ili ga što drugo muči? Donesite ih ovamo i ja ću ih iscijeliti, jer imam sućuti prema vama. Nutrina moja puna je samilosti" (3 Nefi 17:6–7).

Učitelj u Crkvi u izvanrednom je položaju da iskazuje sućut prema nemoćnim članovima. On mora imati razumijevanja i željeti da se i takvi članovi uključe u razrednu nastavu. Płaznici razreda koji trpe od bilo kakve nemoći zahtijevaju naročitu obazrivost. Neka ove smjernice pomognu učitelju da se približi polaznicima razreda s naročitim potrebama:

- Upoznati potrebe i sposobnosti svakog pojedinog polaznika razreda.
- Dogovoriti se unaprijed sa svakim nemoćnim polaznikom razreda prije no što ćemo ga pozvati da čita, moli ili drugačije sudjeluje u razrednim djelatnostima. Zapitati ih: "Što mislite, biste li nešto na satu pročitali?" "Biste li javno predvodili molitvu?"
- Raspitati se kod svećeničkoga vodstva, kod članova obitelji, i, ako je to zgodno, kod samih nemoćnih članova kako bi se utvrdile njihove naročite potrebe.
- Nastojati unaprijediti zalaganje i učenje kod nemoćnih članova.
- Pobriniti se da se svaki polaznik razreda ponaša s poštovanjem i razumjevanjem prema svim ostalim polaznicima.
- Ponašati se neusiljeno, prijateljski i srdačno. Svako dijete Božje ima naravnu potrebu za ljubavlju i razumijevanjem, bilo ono nemoćno ili ne.
- Učitelji u Crkvi imaju držati na umu kako svaki član, bez obzira na njegove tjelesne, umne, čuvstvene ili društvene sposobnosti, može napredovati prema uzvišenju. Učitelj ima nastojati da svaki pojedinac nauči sve ono što je kadar naučiti. Sjetimo se riječi Spasiteljevih:

"Zaista, kažem vam, meni ste učinili koliko ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće." (Matej 25:40).

Zadaća 1

Svećeništvo

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti što je svećeništvo i kako ćemo veličati svoja zvanja u svećeništvu.

Uvod

Razmislite o onom trenutku kad ste primili svećeništvo. Bez sumnje je Duh Gospodnji bio nazočan dok su vam nosioci svećeništva polagali ruke na glavu i izgovarali stanovite riječi. Ljudi koji imaju vlast da to čine, podijelili su vam svećeništvo. Bio je to uistinu divan doživljaj. Dok razmišljate o tom doživljaju, pitajte se:

- Što mi se zapravo toga dana dogodilo?
- Jesam li ja drugačija osoba nakon primanja svećeništva?
- Jesam li ja danas drugačija osoba zato što obnašam svećeništvo?
- Jesam li kadar drugima služiti svojim svećeništvom?
- Da li je mojemu nebeskome Ocu miło kako se služim svećeništvom?

Svećeništvo je Božja moć

"Kad [djelujemo] u ime Gospodnje kao nosioci svećeništva, djelujemo u ime i umjesto svoga nebeskog Oca. Svećeništvo je moć kojom naš nebeski Otac djeluje preko ljudi." (Harold B. Lee, Slijediti crkveno vodstvo, *Stijeg*, srpanj 1973. str. 98.)

Svećeništvo je Božja moć. Bog izvodi svoje djelo preko svećeništva koje ima. Tom je moći on sve stvorio i njome on upravlja nebom i zemljom. Kako je svećeništvo Božja moć, ono je vječno. U Dragocjenom biseru čitamo: "Svećeništvo što bijaše u početku, bit će također i na svršetku svijeta" (Mojsije 6:7).

Bog i Isus Krist dadoše ljudima moć svećeništva kako bi oni pomogli "ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka" (Mojsije 1:39). Svećeništvo je, dakle, vlast Božja podijeljena ljudima da čine sve ono što je za spas ljudskoga roda. Mi koji nosimo svećeništvo imamo vlast djelovati u Božje ime. Prorok Gospodnji, Predsjednik Joseph Fielding Smith, govoreći svim nosiocima svećeništva, rekao je: "Mi smo Gospodnji zastupnici; mi njega predstavljamo; on nam je dao vlast koja nas opunomoćuje da činimo sve što je potrebno da spasimo i uzvisimo sami sebe, a tako i drugu njegovu djecu na ovome svijetu.

Mi smo poslanici Gospodina Isusa Krista. Nama je povjereno da ga predstavljamo. Imamo nalog ... činiti ono što bi on činio, kad bi bio osobno nazočan." (Naša odgovornost kao nosilaca svećeništva, *Stijeg*, lipanj 1971. str. 49.)

Slijed vlasti svećeništva

Svaki nosilac svećeništva mora biti kadar pratiti sve do Isusa Krista svoj "slijed vlasti." To znači da mora znati tko ga je zaredio, a i tko je zaredio osobu koja je njega zaredila. On mora biti kadar pratiti

zaredjenja od osobe do osobe unatrag do Josipa Smitha, kojega su zaredili Petar, Jakov i Ivan, a njih je zaredio Isus Krist. To je poznato pod nazivom našega "slijeda vlasti." Ako netko nema ispisan primjerak svojega slijeda vlasti, može ga dobiti od osobe koja ga je zaredila u svećeništvo.

Neka za to zaduženi nosilac svećeništva pred razredom pokaže svoj list "slijeda vlasti" što prati njegovu vlast unatrag do Isusa Krista.

Vlast svećeništva dolazi pravednim življenjem

"Svi mi koji nosimo svećeništvo imamo vlast djelovati umjesto Gospoda, no, uspješnost naše vlasti – ili, ako vam je milije, moć koja dolazi po toj vlasti – zavisi o uzorku našega života; zavisi o našoj pravednosti" (H. Burke Peterson, Svećeništvo – vlast i moć, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 33.).

Gospod nam je jasno obznanio u Pismima da moramo pravedno živjeti kako ne bismo imali samo vlast, već i *moć* svećeništva. "Gle, mnogo je zvanih, a malo odabranih. A zašto je malo odabranih?"

Jer su srca njihova toliko oslonjena na ono što je od ovoga svijeta i teže za počastima ljudskim te ne mogu naučiti ovu jedinu pouku–

Da su prava svećeništva nerazdvojno povezana s nebeskim moćima, a da se moći nebeske ne mogu nadzirati ni usmjeravati, već jedino načelima pravednosti.

One se, istina, mogu nama povjeriti. No, kad pokušamo prikrivati grijehe svoje, ili prepuštati se oholosti svojoj, ili ispraznu častohleplju, ili nadzirati, ili gospodariti, ili prisilom se služiti nad dušama sinova ljudskih, gle, nebesa se povlače, Duh se Gospodnji žalosti, a kad se on povuče, Amen je tad svećeništvu ili vlasti toga čovjeka" (NiS 121:34–37).

Zašto nam sve to priječi da imamo moć u svojem svećeništvu?

Bog je izvor moći svećeništva, a on djeluje po Duhu Svetomu. Da bi nas Duh Sveti usmjeravao kako ćemo se služiti svećeništvom, moramo obdržavati zapovijedi i živjeti dostojno. Naš se "slijed vlasti" može pratiti unatrag do Isusa Krista preko onih koji obnašaju svećeništvo, ali, moć svećeništva dolazi nam od Boga po duhu Svetomu. Uz moć svećeništva možemo izvoditi Božje djelo; bez nje ne možemo.

Pokazati sliku 1–a. "Nosioći svećeništva poslužuju bolesnike kao što je u davnini Krist činio."

"Budemo li živjeli za nju, naša može biti moć što nam je daje Nebeski Otac, koja će unijeti mir u nemiran dom. Naša može biti moć koja će blagoslivljati i tješiti malenu dječicu i san donositi suzama orošenim očima u sitne sate praskozorja. Naša može biti moć koja će unijeti radost u obiteljsku kućnu večer, moć smirivanja napetih nemirnih živaca umorne supruge. Naša može biti moć koja će pokazati smjer zbunjenu i ranjivu maloljetniku. Moć da blagoslovimo kćerku prije polaska na prvi sastanak ili prije hramskoga vjenčanja, moć da blagoslovimo sina prije odlaska u misije ili na studije. Naša mlada moja braćo, može biti moć koja će zaustaviti zle misli skupine dječaka što se skupiše na nepristojan

razgovor. Naša može biti moć da liječimo bolesne i tješimo osamljene. To su, eto, neki od najvažnijih ciljeva svećeništva" (H. Burke Peterson, Svećeništvo – vlast i moć, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 33).

Zatražiti od zaduženog nosioca svećeništva da iznese svoje iskustvo gledom na moći svećeništva u svome životu.

Razvijanje moći u svećeništvu

Ima dosta toga što možemo učiniti da bismo razvijali moć u svećeništvu:

ŽELJETI

Prvo moramo željeti razvijati moć u svećeništvu. Pisma nam kažu da ljudi primaju od Gospoda prema svojim željama (usp. Alma 29:4, NiS 4:3, NiS 6:8, NiS 7:1–3).

PRAVEDNO ŽIVJETI

Moramo nastojati pridržavati se svih zapovijedi svoga nebeskoga Oca. Živimo li pravedno, Duh će Sveti biti stalan naš pratilac i usmjeravati nas da činimo ono što moramo činiti (usp. 2 Nefi 32:5).

BITI PONIZAN

"Onaj koji se istinski ponizi, i obrati se od grijeha svojih, i ustraje do svršetka, taj će biti blažen" (Alma 32:15). Moramo biti voljni prihvatiti savjet i slijediti ga i izvršiti zadaće što nam ih povjeri crkveno vodstvo, voljni učiniti ono što je potrebno za dobrobit drugih, te oslušivati i slijediti poticaje Duha.

PROUČAVATI

Moramo istraživati Pisma i razmišljati o njima. Jedino osobnim proučavanjem Pisama upoznajemo volju Božju, a ne poznajemo li volju Božju, ne možemo prema Evanđelju živjeti. S tih razloga moramo također proučavati svoje svećeničke priručnike kako bismo upoznali svoje dužnosti kao nosioci svećeništva.

MOLITI

Moramo pitati svoga nebeskoga Oca što on hoće da činimo. Uvijek moramo moliti za vodstvo kako bismo se ispravno služili svojim svećeništvom. Moramo "stalno bdjeti i moliti da ne [upadnemo] u napast. Sotona, naime, želi [nas] imati i rešetati [nas] kao pšenicu" (3 Nefi 18:18).

LJUBITI DRUGE

Isus Krist nas je naučio da je moć svećeništva utemeljena na ljubavi, i da moramo ljubiti sve ljude (usp. NiS 121:41–42, 45–46). Ljubav počinje od najbližih. Moramo ljubiti svoju ženu i djecu i brinuti se za njihovo dobro. Jedan je od načina da iskažemo svoju ljubav prema članovima obitelji taj da se poslužimo svojim svećeništvom kako bismo usmjeravali i blagoslivljali njihov život.

SLUŽITI SE SVEČENIŠTVOM

Kad se služimo svojim svećeništvom, primjer dajemo drugim nosiocima svećeništva, svijetu, a naročito svojoj obitelji. Kad članovi naše obitelji vide da se služimo svećeništvom, oni će znati da smo službenici Gospodnji i obratit će nam se kad im ustreba pomoć. Žalosno je i pomisliti da neke obitelji nikad ne upoznaju blagoslove što dolaze preko očeva i sinova kad se služe svećeništvom za dobro svojih obitelji.

Svećeništvo može izmijeniti naš dom. Predsjednik David O. McKay je rekao: "Dom se preobražava, ako čovjek nosi i poštuje svećeništvo" (Svećeništvo, *Podučavatelj*, listopad 1968. str. 378).

Budemo li mi koji nosimo svećeništvo živjeli pravedno, činit ćemo ovo:

- Pošteno razmisliti o pravednim željama članova obitelji, premda one katkad nisu sasvim jednake našim željama.
- Slušati – pa i ono najmanje dijete.
- Dobrobit obitelji stavljati ispred vlastite udobnosti.
- Naučiti sebe svladavati.
- Govoriti glasom koji uvijek odražava našu ljubav i brigu za druge.

Ima li još načina da veličamo svećeništvo?

Zaključak

"Svi mi moramo shvatiti da na svijetu nema ništa moćnije od Božjega svećeništva" (N. Eldon Tanner, *Misliš li da se tvoje svećeništvo samo po sebi razumije?* *Stijeg*, svibanj 1976. str. 41).

Predsjednik N. Eldon Tanner protumačio je kako je važno biti dostojan za primanje svećeništva na ovoj zgodi:

"Dok sam bio biskup, na mojemu je odjelu bilo šest mladića dovoljno odraslih da budu zaređeni za starješine. Mogao sam preporučiti samo petoricu od njih, jer jedan još nije bio spreman. Nekoliko smo puta o tomu razgovarali, a on mi je rekao: 'Nisam dostojan.' Bilo mu je to vrlo teško, ali on nije očekivao da će biti preporučen. ... Njegov ujak dođe k meni i reče: 'Nećete valjda toga dječaka zapostaviti, dok petorica njegovih prijatelja idu naprijed.' Molio me neka ga pustim. Rekao je: 'Udaljit ćete ga od Crkve, ako to ne učinite.'

Razjasnio sam tomu čovjeku: 'Svećeništvo je ono najvažnije što možemo dati tomu dječaku. Svećeništvo ne dijelimo samo tako. ... Dječak i ja se razumijemo, a on nije još spreman da bude zaređen za starješinu.' I nije bio preporučen.

Nakon nekoliko godina sudjelovao sam na općem saboru ... kad neki mladić pristupi k meni i reče: 'Predsjedniče Tanner, po svojoj prilici me se ne sjećate. Ja sam dječak koga niste htjeli preporučiti da se zaređi za starješinu'. Pruživši mi ruku, rekao je: 'Htio bih vam zahvaliti za to. Ja sam sada biskup u Kaliforniji. Da ste me preporučili onda dok još nisam bio dostojan, vjerojatno nikad ne bih bio pravo cijenio svećeništvo ni ono što se od njega očekuje, i zacijelo nikad ne bih postao biskupom, što sad jesam.'" (Svećeničke odgovornosti, *Stijeg*, srpanj 1973. str. 94).

Svi moramo naučiti to prevažno načelo kako bismo uspješno vršili svoje svećeništvo. Moramo naučiti da su "prava svećeništva nerazdvojno povezana s nebeskim moćima, a da se moći nebeske ne mogu nadzirati ni usmjeravati, već jedino načelima pravednosti" (NiS 121:36). Da bismo primili moć od Boga, moramo je biti dostojni.

Uvijek moramo imati na pameti da nosimo Božju vlast i moć i da Njega predstavljamo. Dok se služimo svećeništvom, moramo se zapitati: "Što bi Isus Krist htio da ja učinim u ovoj prilici? Djelujem li onako kako bi on to htio?"

Prijedlozi

1. Preuzmite na se da pomno proučite upute iz ovoga priručnika o svećeništvu i prihvatite sve prijedloge koji se iznose u svakoj zadaći. Ostvarujući te prijedloge razvijat ćemo moć svećeništva, postat ćemo bliskiji svome nebeskome Ocu i većma služiti drugima.
2. Vodite zapis o svojoj svećeničkoj vlasti. Moramo biti kadri pratiti svoje svećeništvo unatrag sve do Isusa Krista.
3. Ispišite na listić ili komad papira slijed svoje svećeničke vlasti i dajte to onima koje budete redili u svećeništvo.

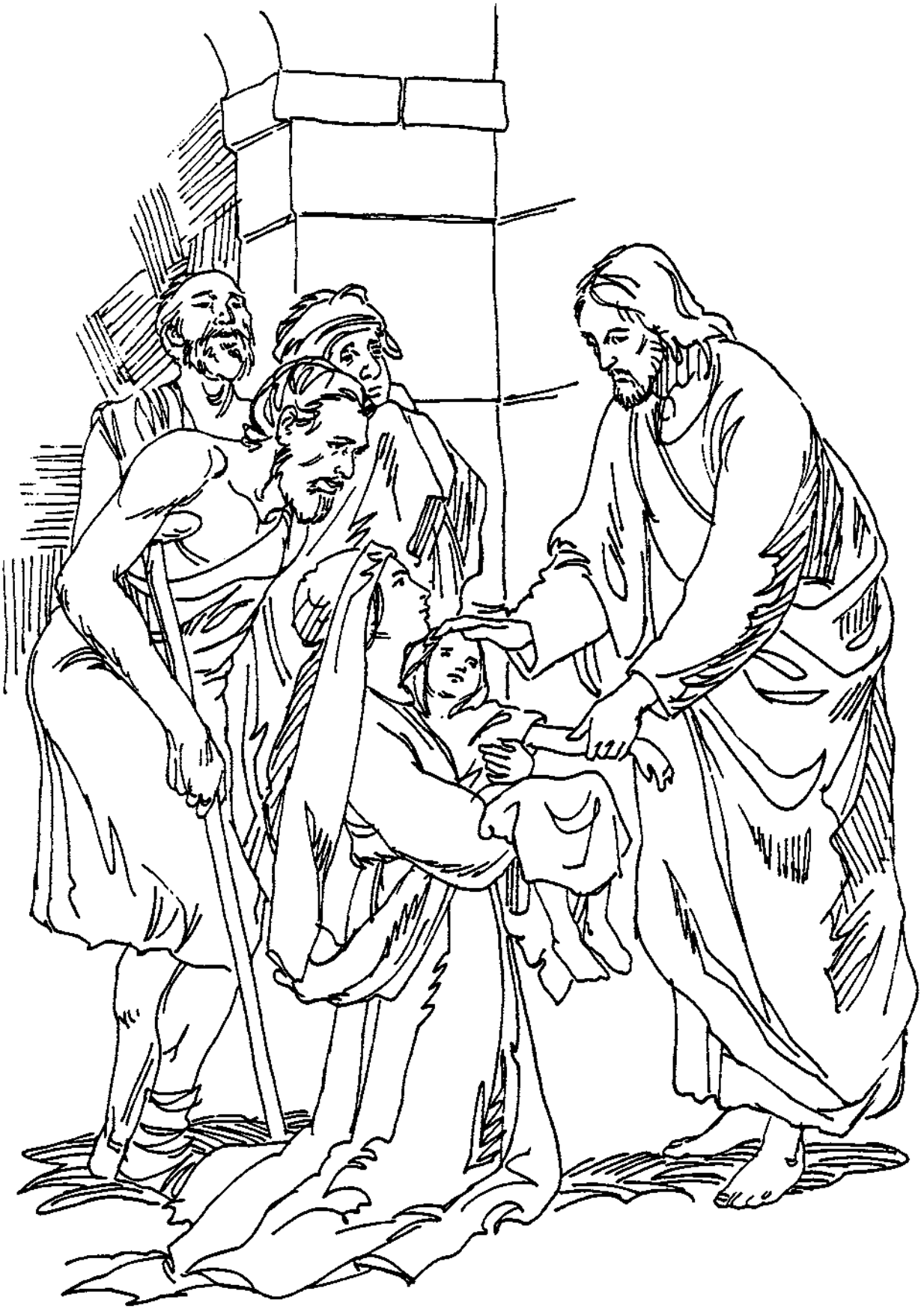
Dodatno štivo iz Svetoga pisma

NiS 107:1–14 (razlike između Melkisedekova i Aronova svećeništva)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće

1. Proučiti glavu 13 "Svećeništvo" i 14 "Uređenje svećeništva" u priručniku Evanđeoska načela.
 2. Proučiti NiS 121:34–46.
 3. Zadužiti jednog nosioca svećeništva da pokaže razredu svoj list "Slijeda vlasti" što prati svećeništvo unatrag sve do Isusa Krista.
 4. Zadužiti drugog nosioca svećeništva da iznese neki svoj doživljaj, iz kojega se vidi moć svećeništva.
 5. Tražiti od svakog nosioca svećeništva da svaki tjedan donese svoja Sveta pisma na sastanak svećeništva te da bude pripravan čitati i obilježavati pojedine odlomke iz Svetoga pisma u svakoj zadaći.
 6. Upamtite da polaznici razreda mogu izlagati zgode i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.
- 1-a *Nosioci svećeništva poslužuju bolesniku kao što je i Krist to činio u davnini.
Carl Bloch, Krist iscjeljuje slijepca. Izvornik kraj kraljevskoga klečala u kapeli zamka Frederiksborg u Danskoj. Objavljeno s dopuštenjem Državnog povijesnoga muzeja u Frederiksborgu.*

Zadaća 2

Svećeništvo od Adama do Obnove

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti kako je svećeništvo što smo ga primili ono isto svećeništvo što je bilo podijeljeno Adamu i drugim pravednicima kroz vijekove.

Uvod

Adam je prvi čovjek koji je imao patrijarško svećeništvo. To znači da mu je Bog podijelio vlast da upravlja svojom obitelji i obavlja uredbe koje su potrebne za povratak u Njegovu nazočnost. On je uz to bio i prvi prorok koji je držao ključke predsjedništva, to jest vlast da upravlja Crkvom Božjom na zemlji. S tom vlasti on je mnogim ljudima podijelio svećeništvo i uputio ih kako će se njime služiti. Svi predsjednici Crkve nakon Adama nose tu istu vlast.

Tu vlast upravljanja nad svim nosiocima svećeništva u Crkvi u njihovim mnogostrukim službama i dužnostima nosi samo jedan čovjek odjednom – to jest, predsjednik Crkve (usp. NiS 81:1–2, NiS 132:7). Premda samo jedan čovjek nosi danas tu naročitu vrst svećeništva, mnogi nose svećeništvo, i to je ono isto svećeništvo što su ga svi proroci nosili nakon što ga Adam primi. (Radi potanijeg razjašnjenja o ključevima svećeništva usp. Zadaća 11 u ovom priručniku.)

Adam je primio svećeništvo

Ubrzo pošto Adam i Eva bijahu istjerani iz Edenskoga vrta, anđeo se Gospodnji ukaza i podučio ih o evanđelju (usp. Mojsije 5:4–9). Osnovana je i Crkva, a Adam bijaše kršten u vodi isto onako kako je i nama danas naređeno da krstimo (usp. Mojsije 6:64–65). Potom je Adamu podijeljeno svećeništvo kako bi on imao vlast obavljati u svojoj obitelji sve evanđeoske uredbe. S tom vlašću on je krstio članove svoje obitelji i podijelio svećeništvo svojim pravednim sinovima.

Protumačiti da je crtež podijeljen na osam vremenskih razdoblja što se nazivaju rasporedbe. Pročitati definiciju rasporedbe pri dnu crteža. Razjasniti da nam nije poznato koliko je evanđeoskih rasporedbi dosad bilo, ali da tih osam predstavljaju one značajnije. Pozvati se na svaku pojedinačnu sliku dok se odgovarajuća rasporedba spominje u zadaći i pročitati odlomak iz Svetoga pisma koji je uvršten kraj te slike. Ti odlomci dokazuju da je svaki prorok obnašao Melkisedekovo svećeništvo.

Patrijarška rasporedba

Adam je o evanđelju podučio svoju djecu i unuke, pobrinuo se da oni prime potrebne svećeničke uredbe i uredio Crkvu prema patrijarškom redu. Patrijarški red svećeništva znači da je uređenje Crkve usredotočeno na obitelj te da se svećeništvo predaje s oca na sina. Među velike patrijarhe koji su živjeli za te rasporedbe spadaju Šet, Enoš, Kenan, Mahalalel, Jered i Henok (usp. NiS 107:40–52).

Pokazati sliku Adamske rasporedbe i pročitati NiS 107:40-41 kako je otisnuto u crtežu.

Prvi veliki otpad

Ljudi su uvijek imali svoje opredjeljenje ili slobodu da biraju. S tim opredjeljenjem neki su od Adamovih sinova odabrali kršiti zapovijedi. Kako se veći broj njih tako opredijelio i odvratio od istine, oni "od tada postadoše puteni, osjetilni i đavolski" (Mojsije 5:12-13). Kad dođe do takva odvratanja od istine, zove se to otpad.

Adam i oni koji su obdržavali zapovijedi propovijedali su tim ljudima i nastojali navesti ih da se obrate. Većina se ljudi nije obratila, no oni koji jesu, priključili se proroku Henoku i prozvaše se Sion. Pisma nam kažu da "Henok i sav narod njegov hodahu s Bogom. ... I dogodi se: Nestade Siona jer ga Bog primi u krilo svoje" (Mojsije 7:69).

Pozvati se na sliku Henokove rasporedbe na crtežu i pročitati NiS 107:48-53.

Kad su Henok i njegov narod bili uzeti sa zemlje, opaki se vrlo umnožiše. Gospod posla proroka Nou da ih opominje i zove na obraćenje. Noa je opakima govorio kako će, ne obrate li se, biti zbrisani sa zemlje u velikom potopu. Jedino Noina obitelj poslušala pridržavajući se zapovijedi, pa se tako jedino on i njegova obitelj spasiše.

Pozvati se na sliku Noine rasporedbe na crtežu i pročitati Mojsije 8:19-20.

Svećeništvo nakon potopa

Nakon potopa Noa podijeli svećeništvo svojim pravednim sinovima i unucima. Jedan pravednik koji je živio poslije Noe i primio svećeništvo bijaše Melkisedek. Melkisedek je bio toliko pravedan da se svećeništvo po njemu prozvalo (usp. NiS 107:2-4). Melkisedek je zaredio Abrahamu u svećeništvo, a Abraham je zaredio druge. Tako je Melkisedekovo svećeništvo potrajalo od toga vremena pa sve do Mojsija.

Pozvati se na sliku Abrahamove rasporedbe na crtežu i pročitati NiS 84:14.

Od Izraela se uzima Melkisedekovo svećeništvo

Kao što nam govori Biblija, Abraham je svećeništvo podijelio svomu sinu Izaku, a Izak ga je podijelio svomu sinu Jakovu. Jakovljevo je ime izmijenjeno u "Izrael," pa se nakon toga Jakovljevi potomci nazivaju "sinovi Izraelovi."

U Mojsijevo vrijeme, pošto on izvede sinove Izraelove iz Egipta, Gospod je sinovima Izraelovim ponudio puninu svojega evanđelja. No, oni je odbaciše, pa Gospod oduze od njih Melkisedekovo svećeništvo i uzvišenije evanđeoske uredbe. Ostale su im samo one niže evanđeoske uredbe (kao što je zakon o žrtvama), a njih je posluživalo niže svećeništvo, prozvano imenom Mojsijeva brata Arona.

Gospod im je također ostavio većinu čudorednih i etičkih evanđeoskih načela. Tim duhovnim zakonima bijahu dodani još neki zakoni prema kojima su se imale ravnati tjelesne, odnosno vremenite djelatnosti naroda. Većina tih zakona nalazi se u knjizi Izlaska, Levitskoga zakona i Ponovljenog zakona. Nije im bila svrha da nadomjeste evanđelje, već su dani kao dodatak preostalim dijelovima evanđelja, kao sredstvo što će pripraviti sinove Izraelove da kasnije žive evanđelje u njegovoj punini.

Premda je Melkisedekovo svećeništvo oduzeto od Izraela kao naroda, ipak nije trajno uzeto sa zemlje. Od vremena Mojsijeva do dolaska Isusa Krista nekoliko je proroka nosilo Melkisedekovo svećeništvo. Među te proroke spadaju Ilija, Izaija, Jeremija, Lehi, Daniel i Ezekiel.

Pozvati se na sliku Mojsijeve rasporedbe prikazanu na crtežu i pročitati NiS 84:6, 19–27.

Svećeništvo u vrijeme Mormonove knjige

Dok su Lehi i njegova obitelj napuštali Jeruzalem i odlazili u Ameriku, imali su svećeništvo. Tako su kroz cijelu povijest Mormonove knjige pravedni ljudi posluživali narodu uredbe svećeništva. Među one koji su u vrijeme Mormonove knjige govorili o svećeništvu spadaju kralj Benjamin i Alma:

Pozvati se na crtež i pročitati Mojsije 6:3 i Alma 13:1–2, 8–9.

Svećeništvo u vrijeme Isusovo

Kad je Isus došao na svijet, obnovio je evanđelje u njegovoj punini. On je držao ključke, to jest punu vlast svećeništva, pa je stoga zaređio apostole (Matej 10:1–4) i sedamdesetoricu (Luka 10:1). Među svojim sljedbenicima osnovao je svoju crkvu, a kad je naposljetku napustio zemlju, apostolima je dana vlast da zaređuju druge u različite službe svećeništva (usp. Djela 14:23). Tako se svećeništvo prenosilo dalje, i ostalo temelj Crkve Isusa Krista.

Pozvati se na crtež i pročitati Matej 16:19, Hebrejima 5:5–10, 3 Nefi 11:19–22, 12:1.

Veliki otpad

Neko vrijeme nakon Isusova uzašašća na nebo Crkva je i dalje naučavala istinu, a tisuće ljudi iz mnogih gradova priključili se Crkvi. S vremenom, međutim, povijest se ponovila. Neki koji se Crkvi priključili, ne htjedoše se pokoravati evanđeoskim zakonima i uredbama te ih izmijenili kako bi odgovarale njihovu načinu mišljenja. Istodobno mnoge su članove, uključivši apostole te ostalo svećeničko vodstvo, proganjali i ubijali. Kako su ti ljudi ubijeni, a ostali otpadoše od istine, Crkva je polako gubila vlast svećeništva. Nastupilo je vrijeme kad svećeništva nije više bilo u Crkvi.

Mnogo je stoljeća tama vladala zemljom. One crkve koje se osnovaše za velikoga otpada nisu imale svećeništvo. Dosljedno tome nisu mogle primati smjernice od Boga ni obavljati spasonosne uredbe. Kao što je Izaija rekao, oni "prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše" (Izaija 24:5).

Pokazati sliku 2-a, "Ljudima daju svećeništvo polaganjem ruku oni koji su od Boga zaređeni."

Obnova svećeništva

Taj je veliki otpad potrajao sve dok jednoga dana, u proljeće 1820., neki mladić ne uputi Bogu molitvu ne znajući kojoj bi se crkvi priključio. Kao odgovor na njegovu molitvu ukaza mu se Bog Otac i njegov Sin Isus. Isus mu reče neka se ne priključuje nijednoj od crkava kazavši: "Oni mi samo usnama pristupaju, a srce im je daleko od mene; naučavaju nauke – uredbe ljudske – imaju izgled pobožnosti, ali snage se njezine odrekoše" (Josip Smith, Povijest 1:19, prije: Josip Smith 2:19).

Po Josipu Smithu Gospod je na zemlju vratio svoju pravu Crkvu i uspostavio sva potrebna načela i uredbe svojega evanđelja. Da bi to postigao, Gospod je Josipu Smithu podijelio sveto svećeništvo što su ga Adam i drugi pravednici nosili stoljećima. Danas imamo to svećeništvo, a Gospod je obećao da se za ove rasporedbe, rasporedbe punine vremena, svećeništvo neće više uzimati. Ono će biti tu kad se Krist vrati na zemlju.

Pozvati se na sliku rasporedbe punine vremena na crtežu i pročitati NiS 20:1, NiS 13, NiS 27:8, 12–13 i NiS 86:10.

Zaključak

Svećeništvo koje danas nosimo ono je isto svećeništvo što je dano Adamu, i isto svećeništvo što ga je Isus nosio. Poput Adama i ostalih proroka mi smo Gospodnji predstavnici na zemlji. A jer smo njegovi predstavnici, imamo moć da pomažemo sebi, svojoj obitelji i Crkvi kako bismo se vratili u Božju nazočnost. Uz dopuštenje biskupa ili predsjednika ogranka smijemo krstiti svoju djecu, podijeliti im dar Duha Svetoga i rediti svoje sinove u svećeništvo. Tako i na još mnogo drugih načina svećeništvo unosi radost u naš život i u život drugih.

Prijedlozi

1. Raspravljajte o svećeništvu sa svojom obitelji. Usavršite način kako pomoći svojim sinovima da postanu dostojni svećeništva.
2. U pravo vrijeme, i kad primite ovlaštenje za to, krstite i potvrdite svoju djecu te ih zaređite u svećeništvo.

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Proučiti glavu 14, "Uređenje svećeništva" u priručniku Evandeoska načela.
2. Podsjetiti svakog nosioca svećeništva da donese svoja Sveta pisma na sastanak svećeništva.
3. Zadužiti polaznike razreda da prikažu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.

2-a Ljudima daju svećeništvo polaganjem ruku oni koji su od Boga zaređeni.

Zadaća 3

Obnova svećeništva

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti obnovu svetoga svećeništva što bijaše sa zemlje uzeto nakon Kristova vremena.

Uvod

Kao nosioci svećeništva imamo onu istu vlast koju je Gospod dao svojim službenicima u prošlosti.

Pokazati slikovno pomagalo 3-a pod naslovom "Krist je zaredio dvanaestoricu apostola i dao im ključeve svećeništva."

Ovo su neke od uredbi što ih možemo obavljati uz pomoć svećeništva:

- Krstiti poput Ivana Krstitelja i Nefijaca (usp. Matej 3:15–17 i 3 Nefi 11:19–26).
- Posluživati sakrament poput Isusa (usp. Luka 22:19–20).
- Dijeliti Duha Svetoga poput Pavla i Nefijaca (usp. Djela 19:5–6 i 3 Nefi 18:37).
- Liječiti bolesne poput Petra (usp. Djela 3:1–8).

U prošlosti su te svećeničke uredbе obavljali mnogi vjerni nosioci svećeništva.

Zašto i mi danas možemo obavljati te dužnosti svećeništva?

Svećeničko djelo možemo obavljati i danas, jer je danas na zemlji Božje svećeništvo. Kako je dostojnim muškarcima u Crkvi dano ono isto svećeništvo što ga u davnini nošahu njegovi službenici, Bog priznaje djelo učinjeno od svećeništva.

Veliki otpad i obnova

Kao što smo vidjeli u Zadaći 2, do velikoga je otpada došlo nakon Kristova vremena. To znači da se uslijed opačine ljudske izmijenilo ili izgubilo i svećeništvo i većina istinitih nauka Isusa Krista. Mnogi su veliki proroci nagovijestili kako će doći vrijeme kad će ljudi otpasti od istine. Izaija je jedan od takvih proroka. Govoreći o otpadu on je kazao kako ljudi "prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše" (Izaija 24:5). Izaijino se proroštvo ispunilo. Zbog prijestupa nakon Kristova vremena istinski je red svećeništva uzet sa zemlje. Narod Mormonove knjige neko je vrijeme bio jedini narod koji je uživao blagoslove svećeništva, ali naposljetku i oni otpadoše od istine. Zbog toga otpada ljudi na zemlji nisu više mogli čuti pravo evanđelje ni primati spasonosne uredbе svećeništva.

Ali nebeski Otac želi da se sva njegova djeca vrate k njemu. Bilo je stoga potrebno da obnovi svećeništvo i njegove uredbе kao i sve druge istine potrebne da bismo se k njemu vratili.

Mnogi su proroci željno iščekivali to vrijeme. Izaija je, primjerice, proricao o vremenu kad će Gospod "čudno postupati s ovim narodom –

čudno i prečudno" (Izaija 29:14). I Petar je nagovijestio vrijeme kad će doći do "sveopće obnove" (Djela 3:19–21). Obnova znači vraćanje nečega što je bilo oduzeto ili izgubljeno. Trebalo je obnoviti svećeništvo i evanđelje, inače bi sav ljudski rod propao. Ta je obnova otpočela 1820. kad su se Bog Otac i Gospodin Isus Krist objavili Josipu Smithu.

Josip Smith i obnova svećeništva

Josip Smith bijaše jedan od onih "plemenitih i uzvišenih" duhovnih sinova našega nebeskog Oca. Poput Abrahama i on je prije svoga dolaska na zemlju odabran za prevažno poslanje. (Usp. Abraham 3:22–23.) Dosljedno tomu, poslanje Josipa Smitha bilo je poznato mnogima od drevnih proroka. I Josip Egipatski, sin Jakovljevi, i Lehi, prorok Mormonove knjige, znali su za Josipa Smitha i njegovo poslanje. Lehi je svome sinu Josipu govorio o proroštvu što ga izreče Josip Egipatski o nekom proroku posljednjih dana kojemu je također ime Josip.

Pročitati 2 Nefi 3:6–15.

Svoje traganje za istinom započne Josip Smith u posve mladenačkoj dobi. Kad mu je bilo četrnaest godina, pođe on u šumarak kako bi Boga zapitao kojoj da se crkvi priključi. Odgovarajući na njegovu molitvu, ukazaše mu se Bog i Isus Krist u svome pravom obličju kao bića od krvi i mesa. Poslije tri godine, 1823. godine, ukaza se Josipu Smithu anđeo Moroni i ispriповijedi mu o Mormonovoj knjizi. Poslije toga dade Moroni Josipu Smithu sveti zapis o bivšim stanovnicima Amerike. Uz Božju pomoć Josip je preveo taj zapis. Mormonova knjiga i mnoge objave dane Josipu Smithu obnoviše mnoge istine što se izgubiše za vrijeme otpada.

No, obnova istine o Bogu i njegovim naukama nije bila dovoljna. Josip Smith je rođen dok svećeništva nije bilo na zemlji. Kako on svoje poslanje nije mogao izvršiti bez svećeništva, bilo je potrebno da mu svećeništvo obnove oni koji drže ključee, to jest vlast da ga zarede. Godine 1838. Josip Smith je opisao kako su on i Oliver Cowdery primili Aronovo svećeništvo.

"Dalje ... radismo na djelu prevodenja, kad li slijedećega mjeseca (svibanj 1829.) jednoga dana podosmo u šumu moliti i upitati Gospoda s obzirom na krštenje za otpust grijeha, što nadosmo da se spominje u prijevodu ploča. Dok tako bijasmo ... moleći i prizivajući Gospoda, siđe s neba glasnik u oblaku svjetla i položivši na nas svoje ruke zaredi nas ... u Aronovo svećeništvo.

... Glasnik koji nas pohodi tom prilikom i povjeri nam to svećeništvo reče da mu je ime Ivan, onaj isti koji se u Novom zavjetu naziva Ivanom Krstiteljem, i da on djeluje pod ravnanjem Petra, Jakova i Ivana koji drže ključee Melkisedekova svećeništva, a to svećeništvo, reče, bit će nam u dogledno vrijeme povjereno ... Dne 15. svibnja 1829. bijasmo zaređeni rukom toga glasnika i kršteni" (Josip Smith – Povijest 1:68–72 [prije: Josip Smith 2:68–72], usp. također NiS 13.)

Nešto poslije te iste godine 1829. Josip Smith i Oliver Cowdery primiše i Melkisedekovo svećeništvo. Drevni Isusovi apostoli, Petar, Jakov i Ivan, ukazaše im se, položivši na njih svoje ruke i zaređivši ih (usp. NiS 27:12). Tako je Josip Smith primio i Aronovo i Melkisedekovo svećeništvo.

Obnovljena je vlast svećeništva: oni koji je nošahu u drevna vremena, vratiše na zemlju moć Božju.

Aronovo svećeništvo

Aronovo je svećeništvo dio Melkisedekova svećeništva i djeluje pod njegovim ravnanjem. Kad je Ivan Krstitelj povjeravao Aronovo svećeništvo Josipu Smithu i Oliveru Cowderyju, on im je rekao kako su mu Petar, Jakov i Ivan koji drže ključke Melkisedekova svećeništva naredili da im povjeri to svećeništvo.

Aronovo se svećeništvo naziva tako po Aronu, bratu Mojsijevu. Aron je djelovao pod ravnanjem Mojsijevim u vršenju Božjega djela. Isto tako nosioci Aronova svećeništva imaju nižu vlast od onih koji obnašaju Melkisedekovo svećeništvo. Zbog toga se Aronovo svećeništvo katkad naziva niže svećeništvo "i to stoga što je ono dopuna višega, to jest Melkisedekova svećeništva" (NiS 107:14). To ne znači da je ono neznatno ili beznačajno. Po Aronovu svećeništvu muškarci, i mladi i stari, izvode veliko djelo.

Nadležnost i dužnosti Aronova svećeništva jesu:

- Držati ključke posluživanja andeoskoga. To znači da imamo pravo da nam anđeli pomažu u vršenju Božjega djela.
- Povjeravati drugima Aronovo svećeništvo.
- Propovijedati obraćenje i krstiti.
- Posluživati svetu uredbu sakramenta.
- Podučavati o evanđelju i jačati svjedočenje članova Crkve.
- Skupljati prinose za Crkvu.
- Pomagati gradnju hramova, kapela i drugih zgrada.
- Brinuti se za siromašne, udovice i siročad.
- Sudjelovati u vremenitim poslovima Crkve (kao, na primjer, kod uređivanja kapele) kako odredi buskup ili predsjednik članstva.

Dužnosti đakona, učitelja i svećenika u Aronovu svećeništvu vrlo su raznolike. Te se dužnosti nabrajaju u NiS 20:46–59.

Pročitati NiS 20:46–59.

Ukratko, Aronovo svećeništvo je pripravničko svećeništvo. Ono priprema put za one koji poslužuju blagoslove Melkisedekova svećeništva, a nosiocima Aronova svećeništva pruža potrebno iskustvo za primanje Melkisedekova svećeništva.

Koje su ovlasti i nadležnost Aronova svećeništva?

Melkisedekovo svećeništvo

Melkisedekovo svećeništvo naziva se po Melkisedeku koji je živio u vrijeme starozavjetnoga proroka Abrahama. Prije njega ono se nazivalo Sveto svećeništvo po Redu Sina Božjega. Ali da bi se izbjeglo prečesto ponavljanje imena Božjega, drevna je Crkva primila upute da to svećeništvo nazove po Melkisedeku "zato što Melkisedek bijaše tako znamenit veliki svećenik" (NiS 107:1–6).

Nauk i savezi nam otkriva da Melkisedekovo svećeništvo ima pravo predsjedanja nad svim službama u Crkvi. To znači da su sve službe u Crkvi samo dio Melkisedekova svećeništva. Ne postoji nijedna viša vlast ni svećeništvo. Uz to, to svećeništvo ima vlast posluživanja svih duhovnih uredbi potrebnih nam da bismo se vratili svome nebeskom Ocu. (Usp. NiS 107:8-19).

Nadležnost i dužnosti Melkisedekova svećeništva jesu:

- Dijeliti dar Duha Svetoga.
- Rediti dostojne muškarce u Melkisedekovo svećeništvo.
- Obavljati nebesko vjenčanje.
- Obavljati hramski rad za žive i mrtve.
- Posluživati bolesnike.
- Brinuti se za duhovno i vremenito dobro svih ljudi.
- Primati od Boga spoznaju za Crkvu.

Služba starješine, sedamdesetorice, velikoga svećenika, patrijarha i apostola razlikuju se jedino po naročitim dužnostima. Nosioci Melkisedekova svećeništva mogu obavljati sve dužnosti Aronova svećeništva jer su dužnosti Aronova svećeništva samo dio dužnosti Melkisedekova svećeništva. Po Melkisedekovu svećeništvu pripravljamo sebe i druge da jednoga dana uđemo u kraljevstvo nebesko.

Neka zaduženi nosilac svećeništva pročita ili ispriča zgodu iz Djela 19:1-6 gdje se govori kako je Pavao iznova krstio neke učenike. Zašto je bilo potrebno da se ti ljudi nanovo krste?

Zaključak

Da svećeništva nema na zemlji, ne bismo mogli vršiti Božje djelo, a prava Crkva ne bi mogla postojati. Dosljedno tomu, nitko ne bi mogao zadobiti život vječni. Vječni je život namijenjen samo onima koji se drže evandeoskih načela i uredbi, a bez svećeništva ne mogu se izvoditi evandeoske uredbi. Kako je svećeništvo Božja, a ne ljudska moć, čovjek sam sebi ne može podijeliti svećeništvo. Isto tako ne može ga dati drugima, ako ga sam nije primio od zakonite vlasti (usp. NiS 42:11). Zbog svega toga nebeski su glasnici obnovili svećeništvo Josipu Smithu. Danas se svećeništvo nalazi u pravoj Crkvi Isusa Krista, a ona je obnovljena da izvodi Gospodnje djelo na dobrobit cijeloga ljudskog roda (usp. NiS 84:17).

Svaki muški član Crkve koji je primio svećeništvo Božje ima veliku odgovornost da pomaže sebi, svojoj obitelji i svim ljudima oko sebe da uživaju blagoslove vječnoga života.

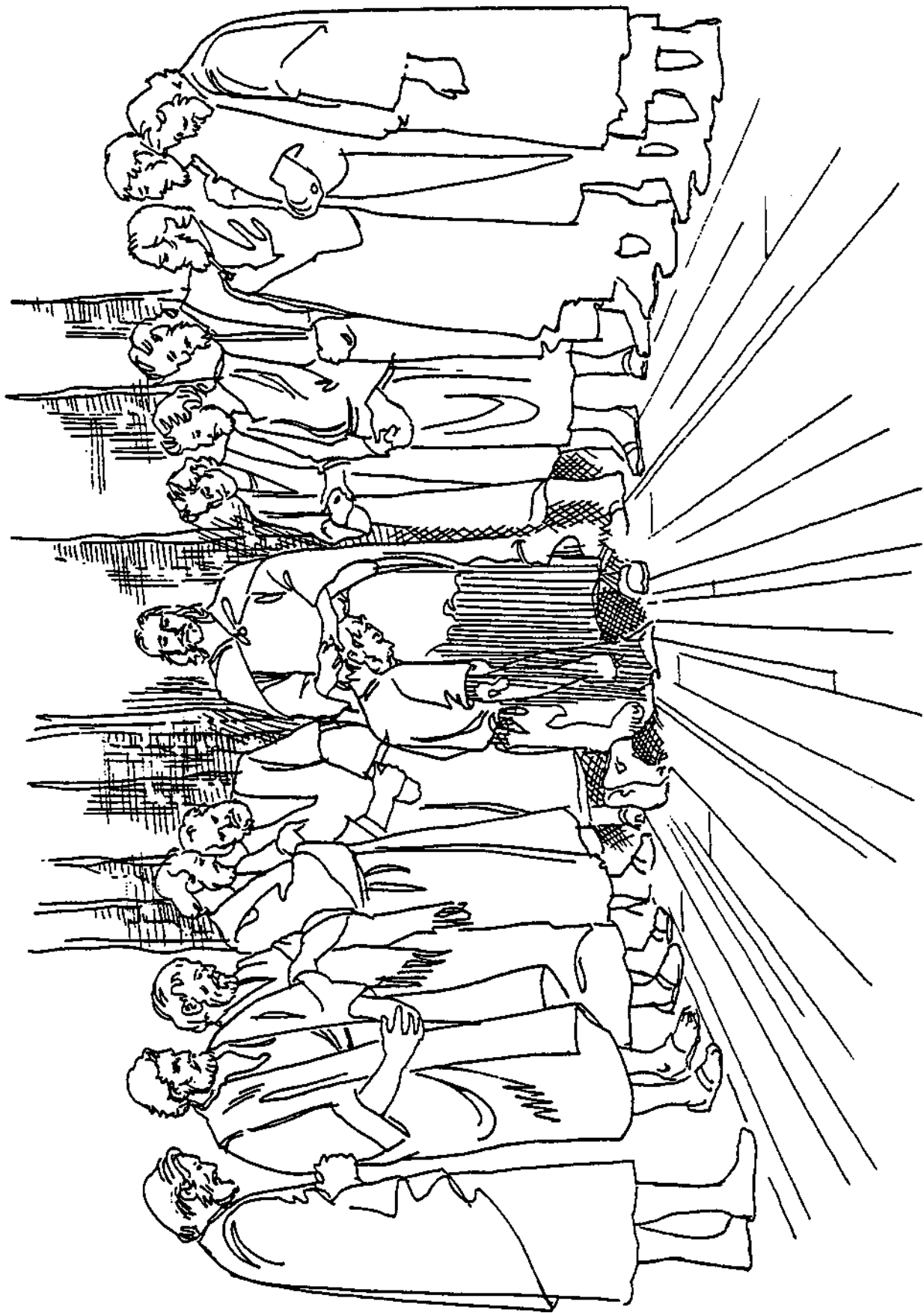
Prijedlozi

1. Proučite pogodnosti i dužnosti svoga svećeništva. To se može postići čitanjem Biblije, postom i molitvom, proučavanjem priručnika o svećeništvu i primanjem poduke od svećeničkog vodstva.
2. Obavljajte dužnosti u svećeništvu najbolje što umijete i neprestano nastojte to još više usavršiti.
3. Podržavajte one koji imaju višu vlast i pomno pazite da ne biste prisvojili koju ovlast ili nadležnost koja vam nije dana.

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati NiS 13, 20, 84, 107, 121 i 124 da bismo bolje shvatili svećeništvo.*
 2. *Proučiti glavu 14, "Uređenje svećeništva" i glavu 17, "Crkva Isusa Krista danas" u priručniku Evanđeoska načela.*
 3. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.*
- 3-a. *Krist je zareadio dvanaestoricu apostola i predao im ključeve svećeništva.*

Svećeničko članstvo

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti kako sve mogu svećenička članstva pomoći pojedincima, obiteljima i Crkvi.

Uvod

Kao nosioci svećeništva imamo slobodu i dužnost da mnogo toga učinimo sami od sebe, da nam crkveno vodstvo ništa i ne kaže (usp. NiS 58:26–29). Možemo raditi svoj posao, možemo se brinuti za članove svoje obitelji, možemo biti poslušni i mnogo dobra učiniti sebi, svojim obiteljima i drugima. Ali moramo svi priznati da će nam povremeno zatrebati pomoć od nekoga drugoga. Možemo zaglibiti u blatu, možemo se razboljeti tako da nemamo snage poći po pomoć, može nam se srce razdirati zbog neposlušnosti djeteta ili nas obuzeti malodušje jer nam se čini da nikome nije stalo do nas.

Jednoga se dana neki seljak spremao da skupi sijeno u štagalj kad je primjetio da se približava prolom oblaka. Ne uspije li ga skupiti prije kiše, sijeno će propasti, pa mu je hitno trebala pomoć. Obrati se za pomoć svojim susjedima, i oni mu pomognu skupiti sijeno prije nego mu je kiša mogla nauditi. Njihovom pomoći on je uspio spasiti svoju ljetinu. Isto tako, kad imamo osobnih ili obiteljskih teškoća koje sami ne možemo riješiti, ne smijemo se bojati zatražiti pomoć od drugih.

Tko bi nam mogao pomoći? Kamo da se obratimo za pomoć?

Svrha svećeničkih članstava

Nebeski je Otac uspostavio svećenička članstva kako bi članovima pomogla uzveličati svećeništvo te raditi zajedno služeći drugima i izgrađujući Crkvu. Cilj im je također da bi se članovi lakše uzajamno pomagali u vrijeme potrebe.

Svećeničko je članstvo uređena skupina muškaraca koji nose istu službu u svećeništvu. U nekim zajednicama Crkve gdje samo nekoliko ljudi nosi svećeništvo, svi nosioci svećeništva, bez obzira koju službu vršili, okupljeni su u samo jednoj skupini.

U onim zajednicama Crkve gdje mnogo muškaraca nosi svećeništvo, ustanovljuju se članstva velikih svećenika, sedamdesetorice, starješina, svećenika, učitelja i đakona. Svakom članstvu, osim članstvu svećenika i članstvu sedamdesetorice, predsjedaju predsjednik i dvojica savjetnika. Svećeničkom članstvu u odjelu predsjedava biskup i dvojica svećenika kao njegovi pomoćnici, a svakom članstvu sedamdesetorice predsjedava sedam predsjednika, s tim da najstariji član u skupini predsjedava ostaloj šestorici.

Kako bi članovi članstva što lakše ispunjavali svoje obaveze uzajamnog pomaganja i uzajamnog podučavanja o dužnosti, trenutno se sastanci članstva održavaju svake nedjelje. Na tim se sastancima obavljaju poslovi članstva, raspoređuju se svećenička zaduženja, podučava se o

evanđelju, jačaju se svjedočenja i razvija duhovnost svakog pojedinog člana.

U Pismima nam se govori kako ćemo ispunjavati dužnosti i odgovornosti svoga svećeništva.

Pročitati NiS 107:99–100.

Predsjedništva članstava odnosno vođe skupine dužni su nas podučavati o našim svećeničkim dužnostima i pružiti nam priliku da učimo dok obavljamo te dužnosti. Kad naučimo svoje dužnosti, moramo revno djelovati u određenoj nam službi svećeništva. Dok uzveličavamo svećenički poziv služeći drugima i prihvaćajući ono što nam odredi predsjedništvo članstva, razvijamo svoje razumijevanje i sposobnost služenja.

Neka članovi raspravljaju o nekim svećeničkim dužnostima što su ih naučili i obavljali.

Kako djeluju svećenička članstva

Svećenička članstva prihvaćaju i primjenjuju sva evanđeoska načela što nam ih je Gospod objavio po svojim prorocima. Među važnija od tih načela spadaju pravednost, jedinstvo, pomaganje i prijateljstvo.

PRAVEDNOST

Gospod je rekao da su "prava svećeništva nerazdvojno povezana s nebeskim moćima, a da se moći nebeske ne mogu nadzirati ni usmjeravati, već jedino načelima pravednosti" (NiS 121:36). Snaga našeg svećeničkog članstva ovisi o snazi pojedinih njegovih članova. Što budemo pravedniji, to ćemo više vodstva i moći primiti od Gospoda.

JEDINSTVO

"Članstvo mora biti tako jedinstveno da se možemo uzajamno pomagati, ne samo u duhovnom, već i u novčanom pogledu i na bilo koji drugi način. Postignemo li duh jedinstva u našim članstvima, tek ćemo tada početi shvaćati pravo značenje svećeničke zajednice u Crkvi" (David O. McKay, Glavni temelj kućne poduke, *Razdoblje usavršavanja*, srpanj 1963. str. 615).

POMAGANJE

"Svim je svećeničkim članstvima ... 'zapovjedbno' (od Gospoda) da rasporede snage i, u duhu i moću svećeništva, neka se pobrinu da svakoj osobi koja se nađe u nevolji članstvo pritekne u pomoć dok sam sebi ne bude kadar pomoći" (Harold B. Lee, Mjesto svećeničkih članstava u crkvenom programu osiguranja, *Razdoblje usavršavanja*, listopad 1937. str. 634).

PRIJATELJSTVO

U prvim danima Crkve ljudi su gajili prema svojim članstvima "nepodijeljenu najodaniju privrženost ... Nikad nećemo shvatiti pravu

snagu i ljepotu prijateljstava sklopljenih u tim svećeničkim (članstvima). Ljudi su se brinuli za obitelji jedni drugih kad se polazilo u misije. Dijelila se tuga i gubitak, a stvarala privrženost ... Ljudi su jedni za druge žrtvovali i život. ...

Istina, mi nismo više izloženi tolikim vanjskim pogibeljima kakve su nekoć prijetile, ali smo okruženi bezbrojnim drugim nevoljama koje su, bojim se, katkada i gore u svojim krajnjim posljedicama od onih s kojima su naši pretci bili suočeni. Trebaju li nam prijatelji da doskočimo tim okolnostima? Svakako!" (Stephen L. Richards, Svećeničko članstvo; trostruka definicija, *Razdoblje usavršavanja*, svibanj 1939. str. 294.)

Morala bi nam biti izvorom utjehe spoznaja da će nas, ustreba li nam podrška u evanđelju, sva vjerna braća u članstvu zajednički upozoriti, duhovno nas ojačati i pomoći nam da se vratimo u djelatni život. Starješina Boyd K. Packer je rekao: "Čovjek koji postane nemaran ne gubi svoje mjesto u članstvu. Može se on prestati zanimati za članstvo, ali se članstvo nikad ne smije prestati zanimati za njega. Članstvo je uvijek i trajno odgovorno za svakoga od svojih članova. Ne voditi računa o nemarnom članu, uskratiti zanimanje za nj i prekidati vezu s njim znači (uskratiti mu) njegova prava koja ima kao nosilac svećeništva." (*Kraljevsko svećeništvo*, Vodič za osobno proučavanje Melkisedekova svećeništva, 1975–1976. str. 134.)

Crkvi treba "svaki ud da se sve skupa izgrađuje kako bi se sustav održao savršeno" (NiS 84:110). Crkveno je uređenje najsavršenije uređenje što trenutno postoji na zemlji, a svećenička su članstva bitan dio toga uređenja. Dok svećeničko članstvo obavlja svoje dužnosti, mora se obratiti pažnja na svakog člana članstva. Starješina Boyd K. Packer je rekao: "Ako članstvo dobro djeluje, čovjek (ili dječak) kojega podržavaju braća iz njegova članstva gotovo da i ne može pretrpjeti neuspjeh ni na kojem stupnju životne odgovornosti." (*Kraljevsko svećeništvo*, Vodič za osobno proučavanje Melkisedekova svećeništva, 1975–1976. str. 134.)

Članstvo dobro djeluje kad svaki član članstva daje svoj udio. Službujući, primjerice, kao kućni učitelji, nosioci svećeništva djeluju kao spona između predsjednika članstva i svake obitelji toga članstva. Čim se uoče teškoće i dozna za potrebe preko kućnih učitelja, članstvo se može pokrenuti na djelovanje. Na temelju takve obavijesti to članstvo, pod ravnanjem predsjedništva svećeničkog članstva, može lako pomoći pripadnicima članstva koji su u nevolji.

Nakon obitelji članstvo je prvi izvor pomoći. Zbog toga se članovi članstva moraju odazivati pozivu za pomoć članovima članstva koji su u nevolji.

Kako sve članovi svećeničkog članstva mogu jedni drugima služiti kao braća u svećeništvu?

Davati svoj udio kao članovi svećeničkog članstva

Neka članovi pročitaju i zabilježe NiS 108:7. Što nam taj odlomak govori što sve možemo činiti da se uzajamno učvršćujemo?

Ispisati na ploču sve načine spomenute u tom odlomku.

Među ostalim Gospod ističe da nosilac svećeništva može učvršćivati svoju braću onim što o njima govori i što ih podučiti. Predsjednik J. Reuben Clark ml. je rekao da je članstvo toliko jako koliko je jaka ljubav što je pojedini članovi članstva osjećaju jedni ze druge.

"Pomoć (što je pruža članstvo) može poprimiti oblik pomoći potrebnome bratu u njegovoj trenutnoj potrebi i nevolji, da sagradi kuću, da otvori malu radnju, ili, ako je obrtnik, da nabavi kutiju s alatom, ili, ako je poljodjelac, da pribavi sjemenje, ili pomoći mu posijati ili pokupiti usjev, ili da vrati neki dospjeli zajam, ili opskrbiti ga odjećom, zaklonom, hranom ili zdravstvenom pomoći, ili pružiti mu pomoć u školovanju djece, ili pomoći mu u bilo čemu drugomu." (*Crkveni plan razvoja: Izlaganje Predsjednika J. Reubena Clarka pred saborom gradonačelnika o vođenju uprave u Estes Parku, Colorado, 20. lipnja 1939. str. 20.*)

Kako bi izgledalo naše članstvo, kad bismo istinski voljeli jedni druge?

Svrha je svećeničkog članstva da pomogne svakom nosiocu svećeništva naučiti kako će se poslužiti svojim svećeništvom i pomagati svojim sudrugovima u članstvu u vrijeme nevolje. Ta se svrha može polučiti jedino ako je svaki član voljan pomagati i ako se naročita potreba pripadnika članstva može utvrditi. Zbog toga moramo stalno obavještavati vodstvo članstva o potrebama koje zapazimo i biti voljni i sami zatražiti pomoć kad nam je ona potrebna. Pripadnici članstva ne mogu pomagati drugima dok ne saznaju za njihove potrebe. Naravno, svatko treba nastojati sam rješavati svoje teškoće, no, ima trenutaka kad nam je potrebna pomoć članstva. Ne smijemo se stidjeti zatražiti pomoć, jer to će drugima pružiti priliku da budu od koristi.

Slijedeća zgodna pokazuje kako je jedno članstvo pomoglo svojem članu:

"U jesen 1918, te strašne završne godine Prvog svjetskog rata, za koje je više od 14 milijuna ljudi pomrlo od onog groznoga biča, nazvanog 'crna pošast' ili španjolska groznica ... zima je rano nastupila ... i gotovo sav se urod šećerne repe u zemlji smrznuo. Moj tata i brat Francis očajnički su pokušavali iskopati iz smrznuta tla barem po jedan tovar repe na dan. Plugom su je vadili iz zemlje, odsjecali vrške i bacali, jednu po jednu, u golema teretna koła, a zatim prevozili teret u tvornicu šećera. Bijaše to spor i mučan posao uslijed mraza i nedostatka radne snage, jer smo ja i moj brat bili u vojsci. ...

Oni su tako radili skupljajući jedini obiteljski urod što se mogao unovčiti i dok su jedne večeri sjedili za stolom, javi se telefonom naš najstariji brat, George Albert ... javljajući žalosnu vijest da je Kenneth, devetogodišnji sin našega brata Charlesa ... dobio strašnu 'groznicu' i nakon samo nekoliko sati žestokih bolova izdahnuo na krilu svoga oca. Pa, bi li tata mogao doći u Ogden da dječaka preveze kući i položi ga u obiteljsku grobnicu na Lehijevu groblju.

Moj otac ... požuri do Five Pointsa u Ogdenu da dopremi kući svoga unučića za pogreb. Kad je stigao u kuću, našao je Charlesa ispružena povrh hladnoga trupla svoga najmilijega ... svega u vatri od groznice.

'Prevezi moga dječaka kući,' promuca oboljeli mladi otac, 'sahrani ga na obiteljskoj baštini, pa se vrati sutra i po mene.'

Otac dopremi Kennetha kući, izradi lijes u svojoj stolarskoj radionici, a majka i naše sestre ... staviše u nj jastuk i plahte, a zatim tata ode s Franzom i dvojicom uslužnih susjeda da iskopaju grob. Toliko je ljudi umiralo da su obitelji same morale kopati grobove. Bila je dopuštena samo vrlo kratka pogrebna služba.

Svijet se jedva vratio s groblja, kad nanovo zazvoni telefon, a George Albert (Bert) se javi s novom groznom vijesti: Charles je umro, dvije njegove prekrasne djevojčice – Vesta, 7 godina i Elaine, 5 godina – bijahu na umoru, dok je oboljelo i dvoje male dječice – Raeldon, 4 godine i Paulina, 3 godine.

Naši dobri rođaci ... uspjeli su nabaviti lijes za Charlesa i otpremili ga kući u prtljažnim kolima željeznice. Otac i mladi Franz dovezoše tijelo s kolodvora. ...

Slijedećega dana moj je krepki, neuništivi stari otac bio pozvan na još jedan sumorni 'zadatak – taj put da dopremi Vestu, onu nasmijanu djevojčicu vrane kose i krupnih plavih očiju.

Kad je ušao u kuću, zatekao je Juliettu, bolom skršenu majku, gdje kleči do kolijevke drage male Elaine, anđelića plavih očiju i zlatnih uvojaka. Juliett je umorno jecala i molila. ...

Prije nego je otac stigao kući s Vestom, opet stiže strašna vijest. Elaine je otišla da se pridruži svome tati, bratu Kennethu i sestri Vesti. I tako otac krenu na još jedno tužno putovanje da dopremi kući četvrtoga člana svoje obitelji, sve u tjedan dana.

Telefon nije zvonio onoga dana kad su pokapali Elainu, i više nije bilo tužnih vijesti o smrti slijedećega jutra. ...

Poslije doručka reče tata Franzu: 'Eto, sine, najbolje bi bilo da pođemo u polje i pogledamo može li se još koji tovar repe izvući iz zemlje prije nego se još jače zamrzne. Upregni, pa idemo.'

Francis potjera četveropreg niz utrinu, a otac se uspe na kola. Dok su prolazili duž ceste za Saratogu, susretali su kola za kolima – natovarena repom što se prevozila u tvornicu, a vozili su je poljodjelci iz susjedstva. Dok su se mimoilazili, svaki bi vozač mahnuo na pozdrav: 'Hajd', zdravo, striče George,' 'Jako mi je žao, George,' 'Težak udarac, George,' 'Mnogo ti je prijatelja ostalo, George.'

Na posljednjim kolima je bio ... Jasper Rolfe. I on je mahnuo na srdačan pozdrav i doviknuo: 'To je sad sve, striče George.' Moj se tata okrenu prema Franzu i reče: 'Kad bi bar bilo sve od naših!'

Kad su stigli do ulaza na posjed, Franz skoči s velikih crvenih kola i otvori vrata kroz koja se ulazi u polje. Potegnu i zaustavi konje, zastane trenutak, zagleda se u polje s lijeva na desno, gore – dolje – i, gle čuda, na cijelom polju ne bijaše niti jedne jedincate šećerne repe. Tek mu tad sinu što je Jasper Rolfe mislio kad je doviknuo: 'To je sad sve, striče George!'

Potom tata siđe s kola, zagrabi pregršt plodne, zagasite zemlje koju je toliko volio, a zatim uhvati ljevicom bez palca vršak repe i na trenutak

je promatrao ta znamenja svoga truda kao da ne vjeruje svojim očima.

Tad otac sjedne na gomilu repina lišća – taj čovjek, koji je u ciglih šest dana dovezao i pokopao četvero svojih najdražih, koji je radio lijesove, kopao grobove, pa čak pomagao i namještati pogrebne presvlake – taj divan čovjek, koji nijednom nije zastao, ni prezao, ni posustao kroz cijelu tu samrtničku muku – sjede sad na gomilu repina lišća i zajeca poput malena djeteta. Tad se diže, otare oči svojim velikim, crveno šarenim rupčićem, pogleda prema nebu i reče: 'Hvala ti, Oče, na starješinama iz našega odjela.'" (Les Goates, prema navodu Vaughna J. Featherstonea, Sad ostaju vjera, ufanje i ljubav, *Stijeg*, srpanj 1973. str. 36–37.)

Zaključak

Sva su članstva u Crkvi ustanovljena radi izvođenja Gospodnjih namjera. Kao nosioci svećeništva moramo izvršavati dužnosti koje su nam povjerene.

Predsjednik Joseph Fielding Smith je napisao: "Nikad prije u povijesti Crkve nije bilo potrebnije ispunjavati obaveze koje su dane svećeništvu nego što je to danas. Nikad prije nismo imali veću obvezu služiti Gospodu, pridržavati se njegovih zapovijedi, i veličati pozive koji nam se odrede." (*Nauci spasenja*, 3:117.)

Prijedlozi

1. Ispunite zaduženja koja vam se dadnu.
2. Upoznajte potrebe drugih članova članstva.
3. Zatražite pomoć od vašeg svećeničkoga članstva kad vam je pomoć potrebna.

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati NiS 107:21–26, 58–66, 85–100.
2. Pribaviti kedu i ploču. Ta će pomagala biti potrebna na gotovo svim satovima, zato se valja pobrinuti da ona budu u razredu svakog tjedna.
3. Zadužiti polaznike razreda da iznesu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.
4. Planirati početak sastanka s popijevkom "Svijet treba ljude pripravne," Crkvene popijevke, br. 206.

Zadaća 5

Dužnosti đakona

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti đakonove dužnosti.

Uvod

Jedan je biskupski predsjednik Crkve đakonima Crkve uputio ovaj savjet:

"Svi su ljudi djeca Božja, ali vi ste nešto više. Vi imate vlast djelovati u njegovo ime. To vas odvaja od ostala svijeta. To vas samo po sebi ne čini boljima od drugih, ali vam nameće odgovornost da vodite život bolji nego drugi.

Kad znadeš da si dijete Božje i nosiš njegovo svećeništvo, više se očekuje od tebe nego od onih koji nemaju taj veliki blagoslov" (Victor L. Brown, Aronovo svećeništvo – pouzdan temelj, *Stijeg*, srpanj 1972. str. 90).

Đakonove dužnosti

Kao đakoni na Gospodnjoj smo dužnosti (usp. NiS 64:29). Gospodnje je djelo i naše djelo. Kad poštujemo svećeništvo izvršavajući svoje dužnosti, poštujemo samoga Spasitelja. Najbolji je, dakle način da pokažemo svoju ljubav prema Spasitelju izvršavanje naših đakonskih dužnosti. Te dužnosti uključuju bdjeti nad Crkvom i dijeliti sakrament.

Ispisati na ploči ili izvesti crtež: "Bdjeti nad Crkvom" i "Dijeliti sakrament."

Bdjeti nad Crkvom, među ostalim, znači i pomagati članovima u njihovim vremenitim potrebama. Hrana za jelo, mjesto za spavanje, odjeća za oblačenje nazivaju se vremenitim potrebama. Đakoni pomažu biskupu brinuti se za vremenite potrebe Crkve skupljajući posne prinose, sudjelujući u socijalnoj skrbi i pružajući usluge potrebnima.

Slijedeća zgodna o skupljanju posnih prinosa pokazuje kako je neki mladi đakon upoznao važnost te dužnosti. Taj se događaj zbio prije mnogo godina dok su članovi darivali hranu, odjeću i ogrjev kao posni prinos što se ima podijeliti potrebnima.

"Dok sam bio đakon, bio sam zadužen da skupljam 'post' u našoj četvrti. Brat Peter Reid, gospodin sa zaliscima već dobrano u godinama bijaše nadglednik, te je pazio da se prikupe posni prinosi i podijele potrebnima....

Trebao sam pohoditi svaku kuću u četvrti ... i pružiti svakomu priliku da nešto dadne za dobro siromašnih. U jednoj bi kući dali veliku grudu uglja, u drugoj nešto ogrjevnoga drveta, u trećoj zdjelicu brašna, staklenku kompota, šalicu šećera, krišku slanine i slično. ...

Jedne nedjelje naša je momčad rugbyja imala na rasporedu utakmicu, a ja sam silno želio igrati. Znao sam da mi je dužnost skupljati 'post', i da je pogrešno što izostajem, ali više od svega htio sam igrati na toj utakmici. Odlučio sam se za užitak ispred dužnosti i zaigrao rugby. ...

Slijedećeg jutra rano zakuca na dvorišna vrata brat Reid i zapita gdje sam ja. Savjest me zapeče – htjedoh pobjeći i sakriti se – ali ipak se suočih s njime oborene glave. On je samo rekao: 'Willarde, imaš li vremena da sa mnom prošetam?'

Bio je prohladan jesenski dan.

Pošao sam s njim najprije u malo dvorište okruženo drvenim kućama na uglu Prve sjeverne i Treće zapadne ulice. On lagano kucnu na jedna vrata, a na vratima se pojavi neka jedna, mršava ženica.

Ona reče: 'Brate Reid, jučer nismo dobili hranu, a u kući nemamo ništa za jelo.'

Brat Reid odvrati: 'Žao mi je, sestro, ali sigurno ćemo nešto naći do kraja dana.'

Pošli smo do drugih vrata pri dnu dvorišta. Kao odgovor na kucanje začuli smo glas koji nas je zvao da uđemo.

Ušli smo i zatekli ostarjela čovjeka i njegovu ženu u krevetu. On je rekao: 'Brate Reid, nemamo uglja, pa smo morali ostati u krevetu da nam bude toplije.'

Na drugom kraju dvorišta dočekala nas mlada majka s gomićom male dječice. Novorođenče je plakalo, a lica su druge dječice bila orošena suzama.

To je bilo dovoljno!

Došlo mi je da zaplačem – porazilo me moje odvratno zanemarivanje dužnosti ... Ti su ljudi dobili svoju hranu i ogrjev već rano poslijepodne – a za mene je to bila dragocjena pouka." (*Nacrtni program za poduku o opsluživanju zakona o postu*, 1965. str. 19-20.)

Medutim, skupljanje posnih prinosa samo je jedan način bdjenja nad Crkvom. Može to biti i pomoć nekoj udovici da obradi vrt, zali je ga, oplijevi. Za žetve ili berbe možemo joj pomagati pri skupljanju i spremanju hrane. Čineći to pomažemo joj da zadovolji svoje vremenite potrebe.

Pokazati sliku 5-a i 5-b.

Bdjeti nad Crkvom također znači pomagati članovima da se pridržavaju zapovijedi.

Kako možemo članovima pomagati da se pridržavaju zapovijedi? (Podučavajući ih o evanđelju svojim riječima i postupcima.)

Neka polaznici razreda pročitaju NiS 20:58-59. Koji su sve načini da ih opominjemo, podučavamo i sve pozivamo da dođu Kristu?

Dok opominjemo, pozivamo i podučavamo, udovoljavamo duhovnim potrebama članova Crkve. Jedan je od načina za to govoriti u Crkvi. Kad uz molitvu pripremimo svoj govor, Duh će Sveti posvjedočiti o

istinitosti naših riječi članovima. Drugi je način da obavještavamo članove o sastancima i da podučavamo u kući, kad smo na to pozvani.

Jedan od najsvetijih načina kojim članovima pomažemo podmiriti njihove duhovne potrebe jest dijeljenje sakramenta. Kad to činimo, moramo osjećati Duha Gospodnjega i važnost te uredbe. Budući da svecima dijelimo sakrament namjesto Gospoda, moramo biti njegovi dostojni predstavnici. Moramo se ponašati i oblačiti onako kako bi on želio da se ponašamo i oblačimo.

Jedan predstavnik vrhovne vlasti prisjećao se svoje đakonske službe ovim riječima: "Sjećam se kakvom sam čašću držao sudjelovati u tako svetoj službi (sakramentu). Vrlo dobro pamtim kako su me roditelji učili da mi ruke i srce moraju biti čisti i neokaljani kako bih dostojno mogao sudjelovati kod te uredbe." (Victor L. Brown, Aronovo svećeništvo – pouzdan temelj, *Stijeg*, srpanj 1972. str. 89–90.)

Kad dolično dijelimo sakrament, ispunjamo još jednu đakonsku dužnost. To je dužnost da podižemo ili izgrađujemo jedan drugoga (usp. NiS 107:85). Videći našu pobožnost pri toj službi članovi će se izgrađivati i većma poželjati vršiti svoje dužnosti.

Pokazati sliku 5–b, "Dijeljenje sakramenta je sveta odgovornost."

Što smo sve nabrojili što đakon ima činiti da bi odgovorio svom zvanju? Ispisati odgovore na ploči ili izvjesiti crtež s odgovorima. (Tu treba uključiti misli iznesene u podnaslovu "Učiteljeva priprava.")

Kako đakoni uče o svojim dužnostima

Kao đakoni možemo učiti o svojim dužnostima na mnogo načina i na mnogo mjesta. Jedan je od načina da o njima nešto naučimo osobno proučavanje i molitva. Da bismo to postigli, moramo pronaći vrijeme i mjesto gdje možemo biti sami radi proučavanja svojih dužnosti kako su opisane u Pismima i uz to moliti za pomoć da ih shvatimo.

Takoder možemo učiti o svojim dužnostima kod kuće od roditelja ili od starije braće. O tim se dužnostima može održati poduka za kućnih obiteljskih večeri. O tomu također podučava na nedjeljnim svećeničkim sastancima predsjednik đakonskoga članstva. Gospod je zapovjedio predsjedniku đakonskoga članstva da predsjedava đakonima svoga članstva i da ih podučava o njihovim dužnostima (usp. NiS 107:85). On nam može pomoći da shvatimo svoje dužnosti i kako ćemo postupati u službi đakona. On to može, jer njega podučava savjetnik svećeništva ili član buskupstva, odnosno predsjedništva ogranka. (Ondje gdje ne postoje članstva Aronova svećeništva, biskupstvo, predsjedništvo ogranka ili službenik svećeničkog predsjedništva predsjedava nad Aronovim svećeništvom i obavlja dužnosti različitih predsjednika članstava Aronova svećeništva.)

Najbolji je način da upoznamo svoje dužnosti taj da ih obavljamo. Dok obavljamo svoje dužnosti, boje ih shvaćamo i mili smo Gospodu. A ako smo Gospodu mili, on će nam mnogo toga objaviti po Duhu Svetomu. Kao đakoni moramo uvijek živjeti dostojno da bi Duh Sveti uvijek bio s nama.

Kako đakonsko članstvo pomaže đakonima

Pripadnici članstva mogu na mnogo načina pomagati jedni drugima. Dok se susrećemo na sastanku članstva, možemo se jedni s drugima sprijateljiti. Možemo također pomoći jedni drugima pri upoznavanju naših dužnosti i dogovarati djelatnosti koje će nam pomoći da ih izvršimo. Te dužnosti uključuju pomaganje članovima da zadovolje svoje vremenite potrebe, pripremanje i obavljanje misionarske službe, rad na djelu rodoslovlja i krštenju za mrtve, okupljanje mladića vršnjaka i upoznavanje evanđelja. Članstvo nam pruža priliku da zajednički radimo obavljajući te dužnosti. A vršenjem svojih dužnosti pomažemo izgradnju kraljevstva Božjega.

Preko svoje službe u članstvu možemo također iskusiti osoban duhovni rast u evanđelju. Spoznaja nam raste, dok proučavamo evanđelje i ispunjavamo svoje obaveze, i sve se većma osposobljavamo za vodstvo služeći kao časnici u članstvu.

Tražiti od polaznika razreda da pročitaju NiS 107:60–62, 85. Tko ima predsjedati članstvu đakona? Koje su njegove dužnosti?

Oni nama nadređeni odabiru predsjednika i pozivaju ga na službu. Predsjednik tada odabire dva svoja savjetnika, koje nadređeni moraju odobriti i pozvati. Savjetodavac članstva osposobljava časnike za njihove dužnosti. On također tumači evanđeosko čitanje na sastanku članstva. Časnici članstva uče pripadnike članstva o njihovim svećeničkim dužnostima. Tako pripadnici članstva uče kako će bdjeti nad Crkvom.

Članstvo nam također osigurava mjesto gdje možemo naći prijateljstvo i pomoć. Ako smo malodušni ili nesigurni što je istina, možemo dobiti ohrabrenje i pronaći među članstvom odgovore na svoja pitanja. Slijedeća zgoda pokazuje kako se možemo uzajamno izgrađivati iskazujući pažnju jedni prema drugima. U ovom je slučaju pažnja iskazana neaktivnom pripadniku članstva.

Jedan je đakon bio nemaran u Crkvi, to jest nikad nije pribivao svećeničkim ni crkvenim sastancima. Nedjeljom bi obično nešto radio oko kuće. Više nego jednom raspitivao se o svećeničkom sastanku i osjećao je potrebu za druženjem. Međutim, kako mu nitko nikad nije uputio poziv da sudjeluje na svećeničkom sastanku, nikad se nije osjećao poželjnim. Jedne nedjelje, dok je krećio sobu u svom domu, pohodi ga predsjedništvo đakonskoga članstva. Zapitaju ga bi li on htio doći na sastanak svećeništva slijedeće nedjelje. On im odgovori da ne bi. Taj ih je odgovor mogao obeshrabriti, ali oni ne htjedoše odustati. Njih su trojica i dalje dolazila k njemu svake nedjelje s istim pozivom.

Premda taj nemaran mladić nikad nije u crkvi sudjelovao kao đakon, ljubav i briga predsjedništva članstva podiže ga i duboko ga se dojmi. Ta ga je briga potaknula poslije kad je postao stariji da potraži Crkvu. On je danas revan u Crkvi i obavlja svoje svećeničke dužnosti.

Zaključak

Dok upoznajemo svoje dužnosti i veličamo svoje svećeništvo kao đakoni, izgrađujemo sami sebe i pomažemo drugima u tomu. To je značenje onoga "da bdiju nad crkvom, da budu crkvi redoviti službenici" (NiS 84:111).

Prijedlozi

1. Živjeti prema evanđelju i biti dobar primjer kao nosilac svećeništva.
2. Proučavati i moliti na temelju Pisama koja nas uče o dužnostima đakona.
3. Skupljati posne prinose kad se to od nas traži.
4. Biti pobožan za sakramentalne službe, a kad dijelimo sakrament, ponašati se i biti obučen kako predstavnik Spasiteljev treba da se ponaša i oblači.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

1 Timoteju 3:8–10 (odlike đakona)

NiS 84:30–32 (đakonova služba kao dopuna nižega svećeništva)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati NiS 20:38–60 i NiS 107.*
2. *Pripremiti za ispisivanje na ploči za vrijeme razrednog raspravljanja spomenute đakonove dužnosti. Ako nema ploče, ispisati ih na papir.*

Dužnosti đakona

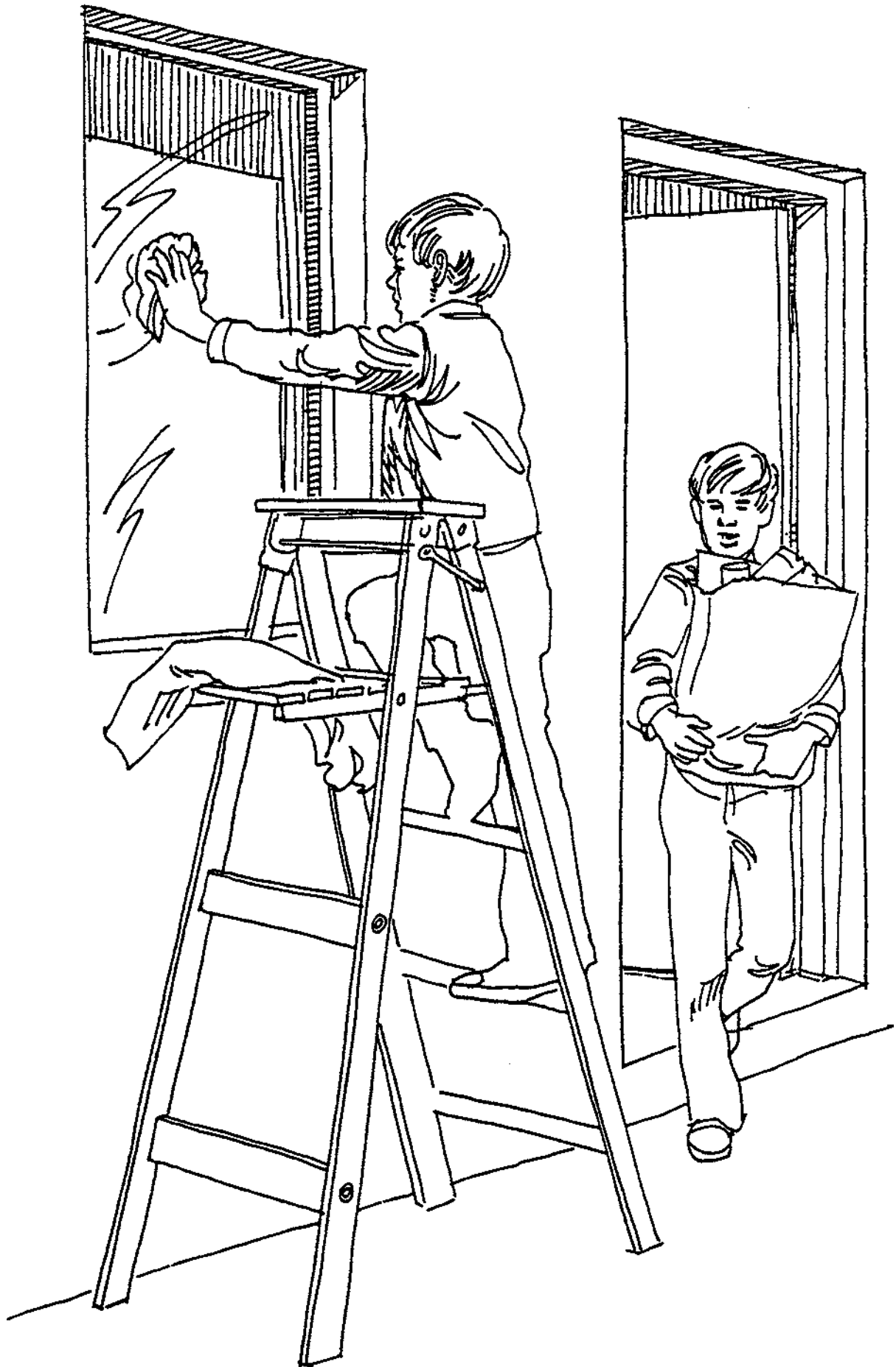
1. *Bdjeti nad Crkvom*
2. *Dijeliti sakrament*

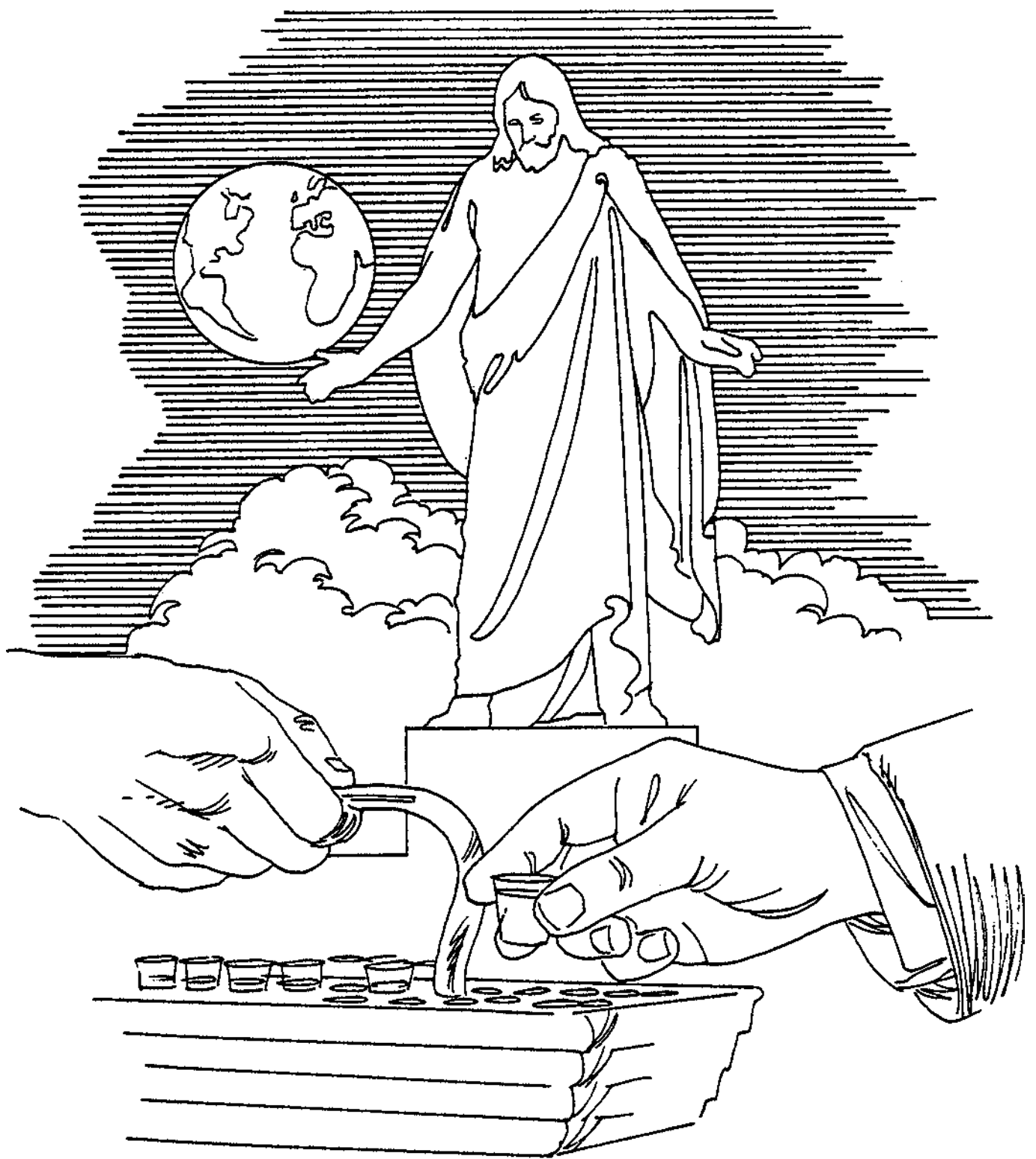
Načini vršenja dužnosti

1. *Podučavati o evanđelju riječima i činima*
2. *Popisivati članove na sastancima*
3. *Pomagati članovima koji su u vremenitim potrebama–*
 - A. *skupljanjem posnih prinosa*
 - B. *Radom na dobrotvornim pothvatima*
4. *Prihvaćati zaduženje za dijeljenje sakramenta*

5-a *Rad u okviru članstva na razvojnom pothvatu jedan je od načina kako đakoni bdiju nad Crkvom.*

5-b *Dijeljenje sakramenta sveta je odgovornost.*

Zadaća 6

Dužnosti učitelja

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti učiteljeve dužnosti.

Učiteljeve dužnosti

Naše učiteljske dužnosti uključuju i sve dužnosti đakonove. Uvijek ćemo imati vlast i odgovornost koju ima đakon bez obzira koji položaj u svećeništvu nosili. Isto tako, kad budemo zaređeni za svećenika, naše dužnosti uključuju i dužnosti đakona i učitelja. Kako neki od nas već jesu učitelji, a neki će jednom to biti, moramo upoznati i dužnosti te službe.

Tražiti od polaznika razreda da pročitaju NiS 20:53. Koje su neke od učiteljevih dužnosti? Ispisati ih na ploči. (Tu treba uvrstiti dužnosti nabrojene u podnaslovu "Učiteljeva priprava" na kraju ove zadaće.)

Biti s članovima i jačati ih znači poznavati ih, sudjelovati s njima u crkvenim djelatnostima i na sastancima, pomagati im da zadovolje svoje potrebe, pomagati im da služe drugima.

Tražiti od polaznika razreda da pročitaju NiS 20:54-55. Koje su još dužnosti učitelja? Ispisati ih na ploči.

Redak 54 govori kako učitelji moraju promicati jedinstvo i ljubav među članovima Crkve. To možemo postići pomažući im da srede svoje razmirice i potičući ih da budu uslužni jedni drugima. Redak 55 govori da se od učitelja očekuje da pomažu članovima vršiti njihove dužnosti.

Kako učitelj vrši svoje dužnosti?

Učitelj može na više načina ispunjavati svoje obaveze. On može pružiti dobar primjer, biti dobar kućni učitelj, pozdravljati članove u Crkvi, pripremati sakrament, pomagati kod kuće i biti mirotvorac.

DAVATI DOBAR PRIMJER

Dobar je primjer jedan od načina da ojačamo članstvo. Govoreći svome sinu Korijantonu Alma mu je rekao da Zoramci, kad vidješe njegovo grešno ponašanje, "ne htjedoše vjerovati riječima mojim" (Alma 39:11). Naš će život, poput Korijantonova, utjecati na druge bez obzira gdje smo ili što radimo. Važno je da pružamo dobar primjer pravednosti u svako vrijeme i na svakom mjestu.

BITI DOBAR KUĆNI UČITELJ

Možemo uvećati svoje pozive učeći i jačajući članove kućnom podukom. Obavljajući tu dužnost moramo držati na umu da imamo pravo na Gospodnje nadahnuće. Gospod je rekao da svi oni koji su zaređeni da propovijedaju evanđelje imaju to činiti "Duhom, to jest Braniteljem koji vam je poslan da uči istinu" (NiS 50:13-14).

Kako ćemo doznati o čemu nam je podučavati obitelji za koje smo zaduženi da ih podučavamo?

Kućni učitelj koji je podučavao Josipa Smitha i njegovu obitelj iznosi ovu zgodu koja pokazuje što nam je činiti za one koje u kući podučavamo.

"Osjećao sam se nedoraslim da pohađam Proroka i njegovu obitelj u svojstvu učitelja. Gotovo sam odustao od [svoje] dužnosti. Naposljetku dođoh do vrata i pokucah, i za trenutak Prorok se pojavi na vratima. Stajao sam ondje drhćući i rekoh mu:

'Brate Josipe, dolazim vam u posjet kao učitelj, ako vam to ne smeta.'

On odgovori: 'Brate Williame, samo uđite, drago mi je da vas vidim; sjednite onamo na stolicu, a ja ću pozvati svoju obitelj.'

Ubrzo oni dođoše i sjedoše. On zatim reče: 'Brate Williame, prepuštam sebe i obitelj u vaše ruke,' pa zatim sjedne. 'Eto, brate Williame,' reče, 'postavljajete pitanja kojagod hoćete.'

Do tada je već nestalo mojih strahova i drhtanja, pa rekoh: 'Brate Josipe, nastojite li živjeti prema svojoj vjeri?'

On odgovori: 'Da.'

Tad ja zapitah: 'Molite li u svojoj obitelji?'

On odgovori: 'Da.'

'Podučavate li svoju obitelj o evanđeoskim načelima?'

On odvrati: 'Da, nastojim oko toga.'

'Zazivate li blagoslov kod jela?'

Odgovori: 'Da.'

'Nastojite li živjeti u miru i skladu sa svojom obitelji?'

On reče da nastoji.

Tad se obratih sestri Emmi, njegovoj ženi, i upitah: 'Sestro Emma, nastojite li vi živjeti prema svojoj vjeri? Podučavate li svoju djecu da budu poslušna roditeljima? Učite li ih moliti?'

Na sva ta pitanja ona odgovori: 'Da, nastojim oko toga.'

Tad se obratih Josipu i rekoh: 'Ja sam gotov sa svojim pitanjima kao učitelj; a sad, ako mi možete dati kakve upute, zahvalno ću ih primiti.'

On odvrati: 'Bog vas blagoslovio, brate Williame. Budete li ponizni i vjerni, zadobit ćete moć da svladate sve poteškoće koje vam se ispriječe u učiteljskoj službi.'

Sazvah tad kao učitelj svoj oproštajni blagoslov na njega i njegovu

obitelj, i prosljedih dalje." (William Farrington Cahoon, Sjećanja na Proroka Josipa Smitha, *Učitelj mladosti*, 15. kolovoza 1896. str. 492–493.)

Poput ovog kućnoga učitelja i mi možemo učvršćivati obitelji u kojima nam je određena kućna poduka moleći s njima, potičući ih da vrše svoje obiteljske dužnosti i pomažući im da žive prema evanđelju. Ako pak obitelji koje podučavamo trebaju pomoć, moramo o njihovim potrebama izvijestiti svećeničke vlasti.

Dok pohađamo povjerene nam obitelji, moramo imati na umu da to možemo uz odobrenje glave obitelji. Kako su oni odgovorni pred Gospodom za svoju obitelj, uvijek moramo podučavati njihovu obitelj pod njihovim ravnanjem. Jedino podučavajući pod njihovim ravnanjem ispunjavamo svoju dužnost kao učitelji.

Obavljamo li kućnu poduku onako kako Gospod želi, izgrađujemo ljubav i jedinstvo u Crkvi. Slijedeća je žgoda dobar primjer što se sve može dogoditi kad ozbiljno shvaćamo učiteljski poziv:

"Nedavno ... neki čovjek i njegov sin učiteljske dobi bijahu određeni našoj obitelji kao kućni učitelji. Poznavali smo očevu odanost evanđelju, ali nismo znali što možemo očekivati od sina, premda se činilo da mladićevo ponašanje i izgled odražavaju isto takvu predanost. Za vrijeme njihova prvoga posjeta kod nas krišom sam promatrao toga mladića. Premda prilično miran, sve ono što bi učinio ili rekao pridonosilo je dostojanstvu svećeništva što ga nosi. Ubrzo su doznali da je naš dječak prije godinu dana preminuo, te da očekujemo drugo dijete. Od toga su trenutka oni postali sastavni dio našega života dok su s nama molili i hrabрили nas. Pri kraju toga prvoga posjeta zamolio sam mladića da prinese molitvu. U svojoj je molitvi tražio od Gospoda da nam nadoknadi gubitak našega sina i da blagoslovi dijete koje se uskoro ima roditi. Posebice je molio da mi žena ne bi imala tegoba pri porodu djeteta. Moja žena i ja bili smo pod dojmom iskrenosti i osjećajnosti toga mladoga učitelja. Nakon toga danima i tjednima ta bi se braća o nama raspitivala redovito (češće nego jedanput mjesečno). Nakon rođenja djeteta mladić i njegov otac donijese dar. Dok smo svi klečali u molitvi, učitelj je izrazio zahvalnost Gospodu za sretan porod djeteta." (Prepričao H. Burke Peterson, Uloga učitelja, *Novo doba*, svibanj 1974. str. 10–11.)

Što mi možemo učiniti da bismo bili dobri kućni učitelji?

POZDRAVLJANJE U CRKVI

Uvećavati svoj poziv možemo tako da služimo za primjer pri dočeku članova kad dolaze na sastanak. Valja im pružiti ruku i pitati ih kako su. Dok ih pozdravljamo na vratima s takvim toplim, prijateljskim osjećajima, umnažamo ljubav i jedinstvo među članovima.

PRIPREMATI SAKRAMENT

Spasitelj nas je podučio da je prava služba činiti što, a da za to ne iščekujemo pohvale. Pripravljanje sakramenta dobar je primjer toga načela. Članovi najčešće i ne znaju da učitelji pripremaju sakrament, jer se on često priprema bez isticanja onih koji su ga pripremili. No služba je svejedno izvršena, a Gospodu je milo, jer je to prava služba.

Što možemo učiniti da se pripravimo tjelesno i duhovno za pripravljanje sakramenta (iznijeti misao o tjelesnoj čistoći).

POMAGATI KOD KUĆE

Kao učitelji možemo također pomagati u svojim obiteljima. Važno je pomagati kod čišćenja i popravljanja kuće, brinuti se za dvorište i raditi na polju. Osim toga, kao nosioci svećeništva možemo svojim obiteljima pomoći da žive evanđelje.

Pripovijeda se zgoda o nemarnome nosiocu svećeništva koji je pušio i nije poduzimao potrebne korake da svoju ženu i maloljetnoga sina opečati za sebe u hramu. Njegov sin se jednoga jutra, nakon sata na sastanku svećeništva o hramskom vjenčanju, počeo duboko zanimati za vječnu obiteljsku zajednicu. Taj je sat toliko djelovao na dječaka te je on o tomu porazgovorio sa svojim ocem. Nakon toga razgovora život se toga čovjeka izmijenio. Otac je shvatio da voli svoga sina i da želi s njim biti zauvijek. Nakon toga obitelj je opečaćena u hramu za vrijeme i za vječnost – sve zbog jednoga člana obitelji, učitelja, kojemu je bilo stalo da izgrađuje ljubav i jedinstvo svoje obitelji.

BITI MIROTVORAC

Svoje učiteljske odgovornosti možemo ispuniti kao mirotvorci u svojim obiteljima i u Crkvi. Jedan od načina da to budemo jest da kod drugih tražimo ono što je dobro. Dok kod drugih pronalazimo dobro, učvršćujemo njihovo samopoštovanje. Drugi je način da izbjegavamo ogovaranja ili glasine koje štete ugledu druge osobe te da u ophođenju s drugima pokazujemo ljubav i ljubaznost. Razvijemo li ta oruđa i njima se služimo, bit ćemo kadri pomoći mnogim ljudima da dožive mir u svome životu.

Zaključak

Kao učitelji moramo uvijek nastojati učvršćivati Crkvu, promicati jedinstvo i ljubav i članovima pomagati da vrše svoje dužnosti. Čak i ako smo mladi ili novoobraćenici u Crkvi, imamo moć da dobro utičemo na druge. Uvijek moramo imati na umu da Gospod nama ne daje zapovijedi, "ako [nam] ne pripravi put da [izvršimo] ono što on zapovjeda" (1 Nefi 3:7).

Dogovoriti s razredom nacrt naročite službe koja bi se mogla izvesti, koja će pomoći izgradnju jedinstva i ljubavi u našoj crkvenoj zajednici.

Prijedlozi

1. U molitvi razmisliti o potrebama dodijeljene nam obitelji.
2. Pripremiti poruku koja je prilagođena svakoj pojedinoj obitelji kako nas Duh usmjeri.
3. Pohadati dodijeljene obitelji sa sudrugom za kućnu poduku odmah početkom svakoga mjeseca.
4. Moliti zajedno s dodijeljenim obiteljima.
5. Obaviti sve one službe koje možemo, koje su potrebne dodijeljenim obiteljima. Ono što ne možemo obaviti, priopćiti vodstvu svojega članstva.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Knjiga Jakovljeva 1:17–19 (kako učitelji imaju veličati svoj poziv)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati NiS 20:53–60 i zadaću 4, "Svećeničko članstvo."
2. Pribaviti ploču i kedu.
3. Pripremiti se za ispisivanje na ploči ili na crtežu, za vrijeme raspravljanja u razredu, ovih učiteljevih dužnosti:

Učiteljeve dužnosti

1. Obavljati sve đakonove dužnosti
 2. Biti uz Crkvu i jačati je
 3. Promicati jedinstvo i ljubav u Crkvi
 4. Pomagati članovima da vrše svoje dužnosti
4. Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.

Dužnosti svećenika

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti svećeničke dužnosti.

Uvod

Gospod je zapovjedio svakom nosiocu svećeništva da "stoji u službi svojoj i radi u pozivu svome" (NiS 84:109). Da bismo to postigli, moramo prvo upoznati, a potom ispuniti svoje raznolike obaveze u svećeništvu. Naše svećeničke dužnosti uključuju podučavanje, krštenje, posluživanje sakramenta, pohadanje članova i ređenje drugih u svećeništvo. Dok obavljamo te dužnosti, mi ne pomažemo samo izgrađivati kraljevstvo Božje, već i sebe pripravljamo za primanje Melkisedekova svećeništva. Kad primimo Melkisedekovo svećeništvo i budemo zaređeni za službu starješine, možemo biti pozvani da služimo na poslanju s punim radnim vremenom. Naš uspjeh u svojstvu misionara s punim radnim vremenom ovisi, međutim, o tome koliko smo spremni za službu. Možemo se pripremiti za dobre misionare veličajući svoje pozive kao svećenici.

Dužnosti svećenika

Gospod je svećenicima dao da vrše mnoge dužnosti uz dužnosti što ih imaju kao đakoni i učitelji. Naročite svećeničke dužnosti nalaze se u knjizi Nauk i savezi.

Tražiti od polaznika razreda da pročitaju i zabilježe NiS 20:46–48. Koje su svećeničke dužnosti? Ispisati odgovore na ploči. (Tu valja uvrstiti dužnosti ispisane u podnaslovu "Učiteljeva priprava" na kraju ove zadaće.)

PODUČAVATI

Jedna je od naših svećeničkih dužnosti "propovijedati, naučavati, izlagati, opominjati" (NiS 20:46). To znači da nam je druge podučavati o načelima evanđelja. Da bismo podučavali o evanđeoskim načelima, moramo najprvo naučiti koja su to. Gospod je rekao: "Ne pokušavaj naviještati riječ moju, već prvo nastoj zadobiti riječ moju, a tad će jezik tvoj biti odriješen. Tad, zaželiš li, imat ćeš Duha mojega i riječ moju, da, moć Božju za uvjeravanje ljudi" (NiS 11:21).

Riječ Božju zadobivamo na nekoliko načina. Zadobivamo je u svojoj kući od svojih roditelja, u svom svećeničkom članstvu od onih koji nas uče, u nedjeljnoj školi, na sakramentalnom sastanku. Jedan je od najboljih načina upoznavanja riječi Božje svakodnevno, osobno proučavanje Svetoga pisma. Nijedan nosilac svećeništva ne bi smio biti toliko zaposlen da ne može redovito proučavati Sveta pisma. Dok istražujemo i razmišljamo o Svetom pismu, Gospod nam pomaže da ga shvatimo. Potom, kad smo jednom shvatili evanđelje, možemo druge o njemu podučavati.

Svoju dužnost podučavanja drugih o evanđelju možemo također ispuniti svojim primjerom pravednosti. Mnogo puta naš dobar primjer ohrabruje druge da žive prema evanđelju.

Što sve možemo učiniti da bismo podučavali o evanđelju? Pokazati sliku 7-a, "Kad svećenik nekoga krsti, on ga prima u kraljevstvo Božje."

KRSTITI

Durga je svećenička dužnost krstiti (usp. NiS 20:46). Krštenje zakonitom vlašću jedna je od najvažnijih i najsvetijih uredbi u Crkvi, jer je to uredba kojom ulazimo u kraljevstvo Božje. Sveta je svećenikova dužnost posluživati tu spasonosnu uredbu kad god ga za to ovlaste oni koji imaju vlast nad njim.

POSLUŽIVATI SAKRAMENT

Čast posluživanja sakramenta uglavnom je dana svećenicima. Ta se uredba obavlja prinošenjem sakramentalnih molitava. Kao svećenici moramo, dakle, dobro poznavati sakramentalne molitve, pristojno se obući i oprati ruke prije obavljanja te uredbi. Prije svega, moramo biti dostojni da obavljamo tu svetu uredbu, jer smo Spasitelji predstavnici.

POHAĐATI ČLANOVE

Gospod je svećenicima zapovijedio "Pohađati kuće pojedinih članova, i opominjati ih da mole naglas i potihom te izvršavaju sve dužnosti obiteljske" (NiS 20:47). To možemo izvesti dok u kući podučavamo dodijeljenu nam obitelj. Za tih posjeta možemo upoznati potrebe članova obitelji. Možemo s njima i moliti. Možemo ih podučavati o evanđeoskim načelima i poticati ih da paze na svoje obiteljske dužnosti. Možemo se prijateljski odnositi prema članovima obitelji na našim crkvenim sastancima i u svom susjedstvu. A možemo surađivati s njima u Crkvi, školi i zajedničkim djelatnostima.

REDITI DRUGE

Svećenici također imaju vlast rediti druge svećenike, učitelje i đakone (usp. NiS 20:48), ali samo onda kad dobiju dopuštenje od više svećeničke vlasti koja drži ključ, odnosno vlast da daje dopuštenje. Sveta je ta moć podjeljivati drugima svećeništvo. Ona je na zemlji obnovljena od Ivana Krstitelja koji je zaređio Josipa Smitha i Olivera Cowderyja u Aronovo svećeništvo (usp. NiS 13). Ivana Krstitelja zaređio je pak anđeo koji je nastupio u ime Božje (usp. NiS 84:28). Vlast, dakle, rediti druge dolazi nam od Boga. Za obavljanje te prevažne uredbi moramo biti dostojni i imati uza se Duha Svetoga. (Radi daljnjeg obavještenja usp. glava 3, "Obnova svećeništva.")

Pokazati sliku 7-b, "Pomagati misionarima obveza je i čast."

BITI MISIONAR

Svećeničko zvanje uključuje također pomaganje u misionarskom radu. To je zvanje sastavni dio drevne Crkve, a Josipu Smithu Gospod je dao upute da članovi Aronova svećeništva danas također imaju pomagati starješinama u njihovu poslanju. Njihova je posebna dužnost ugovarati susrete i pripravljanje put starješinama. (Usp. NiS 84:107-108.) Danas možemo pomagati u misionarskom radu pomažući misionarima s punim radnim vremenom na našem području pronalazeći obitelji za poduku i

ugovarajući umjesto njih susrete s tim obiteljima. Isto tako možemo pomagati misionarski rad pripremajući se da sami budemo misionari s punim radnim vremenom.

Veličanje svećeništva

Kao svećenici moramo proučavati svoje dužnosti podučavanja, krštenja, posluživanja sakramenta, poahađanja članova, ređenja drugih i pomaganja u misionarskom radu. Upoznavajući i obavljajući te dužnosti imamo pravo na Gospodnju zaštitu i vodstvo. Predsjednik Wilford Woodruff, koji je u misijama službovao kao svećenik s jednim starješinom kao sudrugom, rekao je o svojim misijama ovo:

"Otputovao sam kao svećenik a moj sudrug kao starješina, a proputovali smo na tisuće milja, i mnogo nam je toga očitovano. Želio bih da vam se u pamet usiječe činjenica kako nema nikakve razlike da li je netko svećenik ili apostol, samo ako veliča svoj poziv. Svećenik drži ključe posluživanja anđeoskog. Nikad u svom životu, ni kao apostol, ni kao član sedamdesetorice, ni kao starješina nisam uživao veće Gospodnje zaštite negoli u službi svećeničkoj. Gospod mi se objavljivao u viđenjima, u objavama i po Duhu Svetomu mnogo toga što je bilo preda mnom." (*Tisućljetna zvijezda*, 5. listopada 1891. str. 629.)

Biskup Victor L. Brown pripovijeda ovaj doživljaj o tomu kako svećenici moraju veličati svoj poziv:

"Neki je mladić... napisao ovo: 'Jednom sam pomagao u odjelu u kojemu gotovo da i nije bilo nosilaca Melkisedekova svećeništva. No, nipošto tu nije bilo duhovnog mrtvila. Nasuprot, mnogi od članova posvjedočili su najveći mogući iskaz svećeničke moći za koji se znade.

Moć je bila usredotočena na svećenike. Po prvi put u svom životu bili su oni pozvani da obavljaju sve svećeničke dužnosti i da poslužuju svojim sudrugovima, članovima odjela, u njihovim potrebama. Oni su ozbiljno pozivani radi kućne poduke – ne tek toliko da budu pratioci što zijevaru nekom starješini koji posjećuje iz društvenih obzira, već da blagoslivljaju svoju braću i sestre.

Prije toga bio sam s četvoricom od tih svećenika u sasvim drugim prilikama. Ondje sam ih smatrao običnim vjetropirima. Otjerali bi svakog sjemenišnog predavača za dva ili tri mjeseca. Napravili bi rusvaj po čitavoj okolini za vrijeme izleta izviđača. *No, kad su bili potrebni – kad im je povjereno važno poslanje – zasinuli su oni blještavo u službi svećeništva.*

Tajna je bila u tomu što je biskup pozvao svoje Aronovo svećeništvo da odrastu u ljude kojima bi se anđeli mogli ukazivati, i oni su odrasli pripomažući onima koji su možda u nevolji i jačajući one koje je trebalo jačati. Nisu se izgrađivali samo drugi članovi odjela već i sami pripadnici članstva. Čvrsto se jedinstvo izgradilo u cijelom odjelu, i svaki je član iskusio što to znači biti jedne misli i jednoga srca. Ništa u tomu ne bijaše neshvatljivo; bijaše to samo ispravno obavljanje Aronova svećeništva." (Primjer Aronova svećeništva, *Stijeg*, studeni 1975. str. 68.)

Tražiti od polaznika razreda da izmijene korisna iskustva što su ih stekli obavljajući svoje svećeničke dužnosti.

Veličanje naših poziva pripravlja nas za uspješne misionare

Htjednemo li obavljati sve svoje dužnosti kao svećenici, steći ćemo iskustvo upravo za misionarski rad: kao i misionari, podučavat ćemo o evanđelju, krstiti obraćenike, prigodice posluživati sakrament, pohadati članove i druge rediti za svećenike. Ako te dužnosti obavljamo, duhovno ćemo ojačati i biti pripravniji za služenje kao misionari, kad budemo pozvani.

Jedan je od ciljeva Aronova svećeništva da one koji ga nose pripravi za primanje Melkisedekova svećeništva. Oni svećenici koji su dostojni i koji veličaju Aronovo svećeništvo, primit će Melkisedekovo svećeništvo i biti zaređeni za službu starješine.

Cjelodnevni misionarski rad obavljaju danas uglavnom starješine. Većina nas koji sad dostojno nosimo Aronovo svećeništvo bit će zaređeni za starješine u dobi od osamnaest godina. Tako nam ostaje jedna godina da upoznamo i obavljamo dužnosti starješina te se pripravimo za služenje u misijama s punim radnim vremenom. Priprava zahtijeva da se posve predamo onom što je Božje, da služimo Gospodu i da pravedno vodimo druge (usp. NiS 121:34–38). Tako se učimo pouzdavati u Gospoda; a doklegod se u Gospoda uzdamo, on će nas podržati i zaštititi u kušnjama i nevoljama.

Wilford Woodruff pripovijeda kako mu je Gospod jednom zaštitio život. Jednoga dana Duh ga pokrene da pođe i opomene jednoga otpadnika zvanog Otac Hakeman, koji je govorio da je Mormonova knjiga došla od đavla. Brat Woodruff kaže:

"Tripot me nešto tjeralo da podem i da opomenem Oca Hakemana ... Treći put se nadosmo. Činilo se kao da mu je kuća puna zloduha, a ja se u duhu uznemirih kad mi se to očitovalo. Kad dovrših svoju opomenu, napustih ga. On pođe za mnom i izide iz kuće s namjerom da me ubije. Nikakve sumnje nema o njegovoj namjeri, jer mi je to pokazano u viđenju. Kad je došao onamo gdje sam ja boravio, pao je mrtav do mojih nogu kao da ga je ošinio grom s neba. Ja sam tada bio svećenik, a Bog me obranio i spasio mi život." (*Govori Wilforda Woodruffa*, str. 297–298.)

Ovakvo krajnje iskustvo mnogi pravedni nosilac svećeništva možda neće nikad doživjeti. Svejedno, na različite načine, znane i neznane, Gospod neprestano štiti svoje vjerne službenike.

Zbog čega je važno da se svećenici pripremaju i planiraju za misije?

Zaključak

Predsjednik Spencer W. Kimball je rekao: "Postavlja se pitanje: Treba li svaki mladić poći u misije? Gospod nam daje odgovor. On glasi: 'Da.' Svaki mladić treba poći u misije. On je rekao:

'Šaljite starješine crkve moje narodima koji su daleko, ... na otoke morske, šaljite tuđinske zemlje, pozivajte sve narode, prvo pogane, a

potom Židove" (NiS 133:8). (*Kad će se svijet obratiti, Stijeg, listopad 1974. str. 8.*)

Prijedlozi

Vjerno obavljati svoje dužnosti Aronova svećeništva kako bismo-

1. Učvršćivali članove svoga članstva i odjela, odnosno ogranka.
2. Pripravili se za primanje Melkisedekova svećeništva i misionarsku službu.

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati NiS 20:46-49.*
2. *Pribaviti ploču i kedu.*
3. *Spremiti se za ispisivanje na ploči ili na crtežu za vrijeme razrednog raspravljanja ovih svećeničkih dužnosti:*

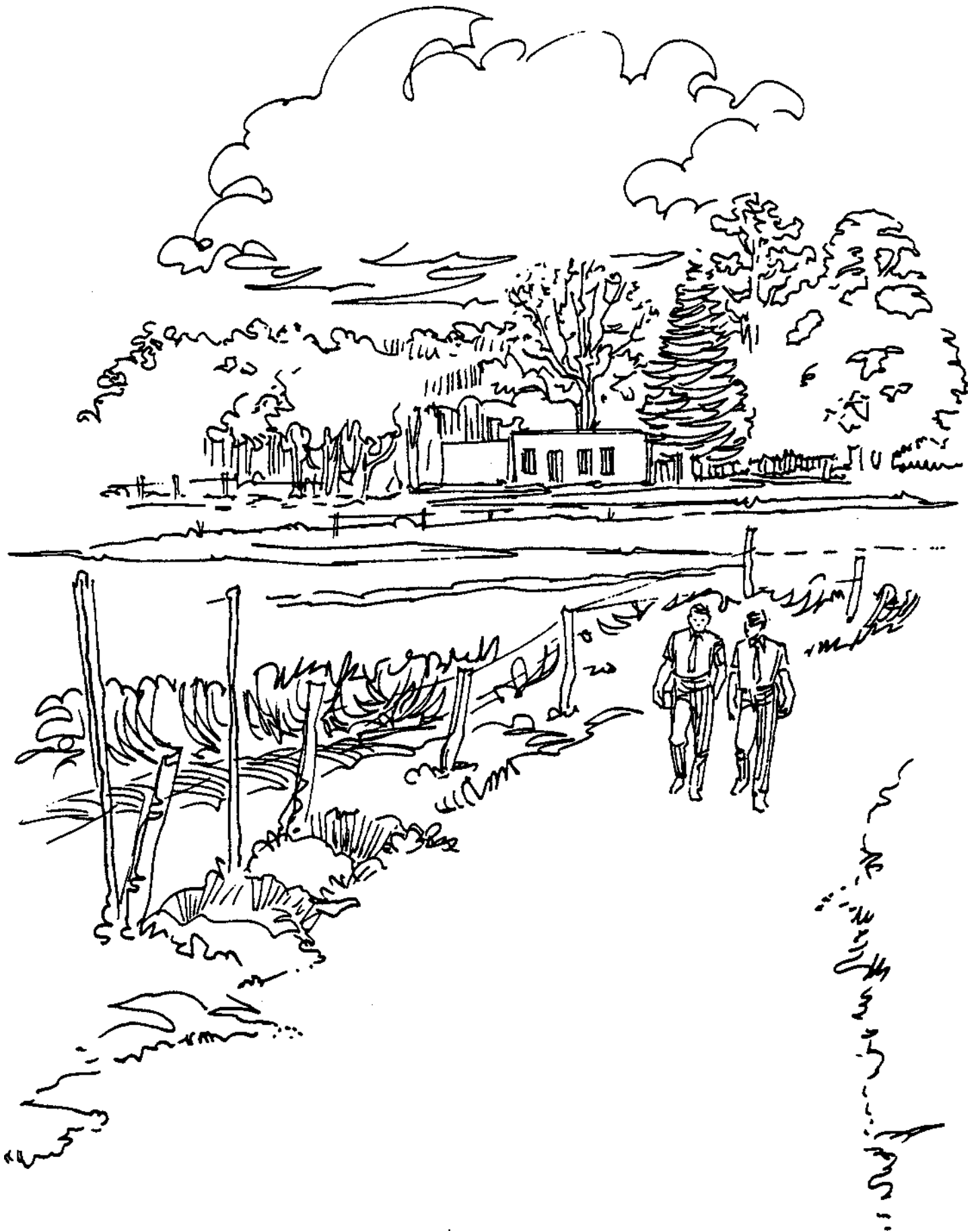
Svećeničke dužnosti

1. *Vršiti dužnosti dakona i učitelja*
 2. *Podučavati o evanđelju*
 3. *Krstiti*
 4. *Posluživati sakrament*
 5. *Pohadati članove*
 6. *Rediti druge u Aronovo svećeništvo*
 7. *Raditi u misijama*
4. *Zadužiti polaznike razreda da iznesu zgođe i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.*

7-a Kad svećenik nekoga krsti, on ga prima u kraljevstvo Božje.

7-b Pomagati misionarima obaveza je i čast.

Zadaća 8

Dužnosti biskupa i predsjednika ogranaka

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti odgovornosti biskupa i predsjednika ogranaka, kako bismo doznali što nam je činiti da ih podržimo i prihvatimo.

Uvod

Kako Crkva na nekom području brojčano raste, članovi se najprije okupljaju u crkvene zajednice zvane "obitelj." Kad se broj članova na tom području dovoljno poveća, okupljaju se oni u "skupine," potom u "ogrančice," pa u "ogranke," i naposljetku, u "odjele."

Veće crkvene mjesne zajednice predvode biskupi i predsjednici ogranaka. Biskupi predsjedaju odjelima, predsjednici ogranaka ograncima. Ta su dva poziva u biti ista. Ogranak je zapravo manje izdanje odjela te, kad mu se članstvo dovoljno poveća, prelazi u odjel.

Dok Crkva i dalje raste, poziva se sve više i više dostojnih nosilaca svećeništva na te odgovorne vodeće položaje. Mnogi od njih nemaju mnogo crkvenoga iskustva ni znanja o evanđelju. No, oni su ponizni, i potrebna im je vjera, molitve i podrška članova kojima služe.

Imenovanje biskupa i predsjednika ogranaka

Tko imenuje biskupe? Kakvo svećeništvo obnaša biskup?

Biskup se poziva po nadahnuću od Gospoda, a redi ga predsjednik okola pod ravnanjem Prvog predsjedništva Crkve i Vijeća Dvanaestorice (usp. NiS 68:14-15). Biskupstvo odjela sastoji se od trojice velikih svećenika – biskupa i dvojice savjetnika. Biskup je velikosvećenički predsjednik te predsjedava svim članovima u odjelu. Uz to je on predsjednik svećeničkoga članstva i svećenički vođa odgovoran za duhovno i vremenito dobro mladih žena u odjelu. (Usp. NiS 107:13-17, 71-72.)

Predsjednici ogranaka pozivaju se po nadahnuću predsjednika misija ili predsjednika okola, da budu predsjednička vlast nad svojim ograncima. Oni nose Melkisedekovo svećeništvo i služe zajedno sa savjetnicima. Njihove su odgovornosti slične biskupovima. Mnogi svetopisamski navodi što se odnose na biskupe, smjeraju također i na predsjednike ogranaka.

Mnogi članovi Crkve vide svoga biskupa ili predsjednika ogranaka jedino u ulozi predsjedničkog službenika u odjelu ili ogranaku. Nisu, dakle, svjesni da on ima mnogo drugih vremenitih i duhovnih dužnosti. Pa dok biskup ili predsjednik ogranaka ne dobije njihovu svestranu podršku u tim dužnostima, ne može im ni pružiti cjelovitu službu.

Vremenite odgovornosti biskupa i predsjednika ogranaka

Vremenite odgovornosti su one dužnosti koje se odnose na tjelesno dobro članova odjela ili ogranaka.

Jedna od važnijih vremenitih odgovornosti što je imaju biskupi i predsjednici ogranaka jest skupljanje desetine i prinosa. Kao Gospodnji predstavnici biskupi i predsjednici ogranaka odgovorni su Gospodu za ispravno primanje, zapisivanje i raspodjelu tih prinosa. Posne prinose daju vjerni članovi koji poste dva uzastopna obroka mjesečno radi pomaganja siromašnih. (Oni koji su tjelesno nesposobni za post, imaju samo dati svoj prinos.) Biskup ili predsjednik ogranka poznaje članove svoga odjela ili ogranka, pa kad im zatreba pomoć, može im pripomoći služeći se posnim prinosima ili pozivajući članove svoga odjela da pomognu. (Usp. NiS 84:112.)

Kako je neki biskup pomogao jednoj obitelji u nevolji, pokazuje ova zgoda:

"Smješten podno zaobilaznice s gustim prometom što opasuje Salt Lake City, dom je nekog šezdesetgodišnjeg neženje koji zbog teške bolesti nije imao dana bez bolova, a najčešće je bio usamljen. Jednog zimskoga dana posjetio sam ga, i dugo mu je trebalo da otvori vrata. Ušao sam u njegov uredan dom; posvuda je, izuzev u jednoj prostoriji, u kuhinji, bilo 4 stupnja Celsiusovih, gotovo ledeno. Razlog: nema dovoljno novca za grijanje drugih prostorija. Na zidove bi trebalo staviti tapete, stropove bi valjalo sniziti, ormare popuniti.

Uznemiren doživljajem pri posjetu svoga prijatelja posavjetovah se s biskupom, i dogodi se čudo ljubavi, popraćeno svjedočanstvom. Članovi odjela se raspoređiše i djelo ljubavi otpoče. Poslije mjesec dana moj prijatelj Lou me pozove da dođem i vidim što se dogodilo. Došao sam, i zaista spazio čudo. Prilazi sa strane koji su već bili obrasli velikim jablanovima bijahu obnovljeni, ulazna vrata pregrađena, ugrađena nova vrata sa sjajnim okovom, stropovi su sniženi a zidovi oblijepljeni tapetama, drvenina obojena, krov popravljen, a ormari popunjeni. Nije to bio više neprijazan i leden dom. Činilo se sad kao da šapuće svoju dobrodošlicu. Tek na kraju Lou mi je pokazao ono što ga je najvećma radovalo i čim se toliko ponosio: na krevetu je bio prostrt prekrasno istkan pokrivač s grbom njegova plemena McDonald. To su s ljubaznom pažnjom izradile žene Pripomoćnoga društva. Prije nego što otidoh, saznah da svakoga tjedna Mladi punoljetnici donose topao obrok i sudjeluju kod obiteljske kućne večeri. Toplina je zamijenila hladnoću, popravci su preobrazili izlizanost tolikih godina, ali što je još važnije, nada je potisnula očaj, pa sad ljubav slavodobitno kraljuje." (Thomas S. Monson, Put Gospodnji, *Stijeg*, studeni 1979. str. 9.)

Biskupi i predsjednici ogranaka imaju i drugih vremenitih dužnosti, kao što su vođenje knjigovodstva o svim crkvenim poslovima i održavanje crkvenih zgrada i prostorija. Oni također skupljaju i druge priloge od članova Crkve kao što su crkveni budžet i fond izgradnje.

Duhovne odgovornosti biskupa i predsjednika ogranaka

Biskupi i predsjednici ogranaka pozvani su brinuti se za duhovno dobro članova svojih crkvenih zajednica. Naročita im je dužnost da budu redoviti suci Svecima (usp. NiS 107:74). Kako bi im pomogao u tim dužnostima, Gospod je biskupima i predsjednicima ogranaka obećao dar razlučivanja (usp. NiS 46:27).

Dar razlučivanja omogućuje biskupu ili predsjedniku ogranka da dozna istinu, da shvati razliku između dobra i zla, pa i da sazna što je nekome u duši. Budući da on ima taj dar, možemo kod njega tražiti savjeta i on nam može reći što Gospod želi da učinimo kako bismo duhovno porasli.

Pomoću dara razlučivanja biskup je uspio pomoći nekom mladiću u svome odjelu, kako se vidi iz ove zgodice:

Craig, šesnaestgodišnji svećenik, bijaše vrlo poseban mladić. Uvijek je bio voljan i spreman učiniti sve što bi biskup od njega zatražio. No, jednoga dana biskup Wells opazi da ga Craig izbjegava. Čak i na sastanicima svećeničkoga članstva Craigove su oči uvijek gledale u suprotnome smjeru. Biskup Wells je želio pozvati Craiga za tajnika svećeničkoga članstva, ali je osjećao da nešto nije u redu. Stoga pozva on Craiga u svoj ured na razgovor. Za vrijeme razgovora Craig prizna da ima čudorednih teškoća. Reče da ga je stid i da se ne osjeća dostojnim svoga svećeništva. Biskup Wells porazgovara s njim i uvjeri ga da se može pokajati i opet o sebi dobro misliti. Kroz taj razgovor Craig je naučio kako će svladati svoje teškoće, a po pokajanju zadobi oprost, te opet postane sretan i pun oduševljenja. Tad ga je biskup Wells mogao pozvati za tajnika svećeničkog članstva.

Kako se biskup poslužio darom razlučivanja da bi Craigu pomogao da duhovno poraste?

Budući da je biskup ili predsjednik ogranka redovit sudac u Izraelu, možemo mu priznati svoje grijeha i on će nam pomoći da se pokajemo. Ako članovi počine teške grijeha i ne pokaju se, mogu izgubiti i članstvo u Crkvi. U takvim slučajevima biskup ima odgovornost da održi crkveno suđenje. Na suđenju biskup donosi presudu i potiče članove da se pokaju. Ti se crkveni sudovi vode s ljubavlju a svrha im je da pojedincima pomognu pokajati se i nanovo uživati evanđeoske blagoslove. (Usp. NiS 58:42-43 i NiS 58:14, 17-18.) Ta se dužnost ne smije olako uzimati, jer će biskup snositi odgovornost za svoje presude. (Usp. *Crkveni sudovi*, službena izjava Prvoga predsjedništva [prerađeno prema "Sudovi ljubavi," *Stijeg*, srpanj 1972. str. 48-49, napisao Robert L. Simpson].)

Kad se ima pokrenuti postupak protiv prijestupa u misijskim ograncima, predsjednik misija predsjedna sudom (usp. *Opći priručnik s uputama*, str. 72-73).

Dodatne duhovne dužnosti biskupa i predsjednika ogranaka uključuju i ovo:

- Predsjedati sakramentalnim sastancima i pomagati pri njihovu ugovaranju.
- Urediti kućnu poduku za sve obitelji.
- Sazivati sastanke (na primjer, dobrotvorne, pojedinih vijeća i odbora).
- Odabirati i pozivati članove da služe na različitim položajima u odjelu/ogranku.
- Odobravati ređenja u Aronovo svećeništvo i napredovanja u njemu.
- Preporučivati braću za napredovanje u Melkisedekovo svećeništvo.
- Razgovarati s članovima prije davanja hramske propusnice i patrijarških blagoslova.
- Voditi raspored desetine.
- Dijeliti blagoslove, utjehu i savjet.
- Pripremati preporuke za misionare.

Podrška našim svećeničkim vodama

Naš biskup ili predsjednik ogranka pozvan je od Gospoda. On predstavlja Gospoda i Predsjednika Crkve. Zbog toga je važno da ga podupiremo u njegovu pozivu. Starješina Boyd K. Packer je rekao: "Čovjek koji veli da će podupirati Predsjednika Crkve ili vrhovne vlasti, a ne može podržati biskupa svojega odjela, vara sam sebe. Onaj koji neće podržavati biskupa svoga odjela ni predsjednika svojega okola, neće podržati ni Predsjednika Crkve." (Nasljedovati braću, *Govori godine*, BYU, 23. ožujka 1965. str. 4-5.)

Sveto pismo nam govori kako ćemo podržavati svoje svećeničke vođe.

Tražiti od polaznika razreda da prate u tekstu dok se čita svaki od slijedećih svetopisamskih odlomaka. Kad se pojedini odlomak pročita, zapitati polaznike razreda što nam taj odlomak kazuje da činimo kako bismo podržali svoje vođe.

SVETO PISMO:

NiS 6:9

1 Nefi 3:7

NiS 60:2

Malahija 3:8-10

Hebrejima 13:17

NiS 64:9-10

SAVJET:

Propovijedati pokajanje i živjeti prema zapovijedima
Prihvatiti i izvršiti svaki poziv koji nam je upućen
Služiti se svojim talentima
Davati desetinu i prinose
Poslušati savjet svojih vođa
Opraštati slabosti drugima, pa i svojim vodama

Uspjeh što ga u svom pozivu postiže biskup ili predsjednik ogranka pretežno je određen našom podrškom. Uvijek za njih valja moliti da bi ih nebeski Otac uputio kako će nas voditi pravim putem.

Zaključak

Usluge što ih pružaju biskupi ili predsjednici ogranaka bitne su za naše vremenito i duhovno dobro. Dostojni ljudi koji se pozivaju da služe kao biskupi ili predsjednici ogranaka pozvani su davati smjernice članovima Crkve. Oni nam služe i ljube nas, a mi trebamo učiniti sve što možemo kako bismo im pomogli u vršenju njihovih dužnosti.

Prijedlozi

1. Moliti za svoje crkvene vođe u osobnim i obiteljskim molitvama.
2. Suzdržati se od prigovarivanja svojim crkvenim vodama ili ogovaranja o njima.
3. Podržavati svoje crkvene vođe slijedeći njihov pravedan savjet.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

1 Timoteju 3:1-7 (odlike biskupa)

Titu 1:5-9 (odlike biskupa)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

- 1. Pozvati biskupa ili predsjednika ogranka da dođe na sastanak i da odgovara na pitanja o svojem pozivu.*
- 2. Podsjetiti polaznike razreda da ponesu na sastanak svećeništva svoja Sveta pisma.*
- 3. Zadužiti polaznike razreda da iznesu zgođe i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.*

Zadaća 9

Dužnosti starješine, sedamdesetorice i velikoga svećenika

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti dužnosti starješina, sedamdesetorice i velikih svećenika.

Uvod

Dok upoznajemo i ispunjavamo dužnosti svoga svećeništva, sazivamo blagoslov na život drugih jer smo Spasiteljevi predstavnici. On nam je dao svećeništvo svoje da bismo vršeci svoje dužnosti pomogli onima kojima služimo u njihovu napredovanju prema vječnom životu. To napose vrijedi za one koji nose Melkisedekovo svećeništvo, jer to svećeništvo "drži ključke svih blagoslova crkvenih" (NiS 107:18). Oni od nas koji su primili Melkisedekovo svećeništvo, zaređeni su u službu starješine, sedamdesetorice ili velikoga svećenika u tom svećeništvu. Svaka od tih službi ima naročite dužnosti, no mnoge su im obaveze zajedničke.

Obaveze Melkisedekova svećeništva

Vjernošću svojim obavezama kao nosioci Aronova svećeništva pripremamo se za primanje Melkisedekova svećeništva. Kad dođe vrijeme za ređenje u Melkisedekovo svećeništvo, zovu nas na razgovor oni koji su za to ovlaštani. Jedan je nosilac Aronova svećeništva o onomu što je razmišljao i osjećao nakon razgovora o svojem unapređenju u Melkisedekovo svećeništvo zapisao ovu bilješku:

"Predsjednik okola duboko mi se zagledao u oči dok mi je postavljao posljednje pitanje i slušao moj odgovor. On je tad rekao: 'George, mislim da si spreman i dostojan da ti se podijeli Melkisedekovo svećeništvo i da budeš zaređen za starješinu.' Poslije nekoliko trenutaka šetao sam na noćnome zraku ... Nikad ne bijah smirenije uzbuđen. ... Uskoro sam klečao do svoje postelje. Odlučih da ću učiniti sve što mogu da bih se svojim svećeništvom služio čestito. Odlučih da nikad neću psovati, ni govoriti nepristojne riječi, ni povrijediti nikoga. Odlučih pokušati uistinu biti čovjek Božji. Uvijek ću se sjećati te večeri. To je bio početak svega. Bilo je dobro biti pozvan na primanje svećeništva. Sad je tako dobro truditi se svim srcem kako bih kao dostojan bio odabran da se služim tim svećeništvom, da budem blagoslov za svoju obitelj ... a i svojim sudrugovima." (George D. Durrant, *Vjesnik misije Louisville Kentucky*, 19. listopada 1974.)

Kakvu je odluku mladić stvorio nakon razgovora? Što mi moramo odlučiti da ćemo činiti kad postanemo nosioci Melkisedekova svećeništva?

Svi moramo nastojati da upoznamo svoje dužnosti i budemo dostojni da se služimo svojim svećeništvom (usp. NiS 107:99–100). Kao nosioci Melkisedekova svećeništva imamo određene odgovornosti bez obzira koju službu vršimo.

Ovo su odgovornosti Melkisedekova svećeništva:

OSOBNIO OBRAĆANJE

Moramo osobno biti obraćeni na evanđelje Isusa Krista i posvema odlučni živjeti prema njegovim načelima.

KUĆNI I OBITELJSKI ODNOSI

Moramo svoje obitelji podučavati o evanđeoskim načelima i navoditi ih da u svim svojim dužnostima budu ljubazni i puni razumijevanja.

RODOSLOVNO I HRAMSKO DJELO

Moramo se osposobiti za hramsku propusnicu, zadobiti hramske blagoslove za sebe i za svoje obitelji, pronalaziti imena svojih predaka i obavljati za njih hramske uredbe. Moramo promicati "obraćanje srdaca otaca sinovima i srdaca sinova ocima" vođenjem obiteljskih zapisa (kao što su osobni dnevnik, zapisi obiteljske skupine, povijest obitelji) i održavanjem obiteljskih zajednica (usp. NiS 128:17-18).

DOBROTVORNA SLUŽBA

Moramo se brinuti za sebe i svoju obitelj i pomagati da siromašni i oni u nevolji podmire svoje potrebe na putu Gospodnjem.

MISIONARSKO DJELO

Moramo se zalagati u prikladnim misionarskim djelatnostima, na primjer, pomagati članovima obitelji da se pripremaju i služe u misijama, prijateljevati s nečlanovima, pribavljati ono što je potrebno za misionare, služiti u misijama s punim radnim vremenom i novčano pomagati misijsko djelo.

KUĆNA PODUKA

Moramo shvatiti svoju punu odgovornost kao kućni učitelji te pomno "bdjeti ... i biti uz njih i jačati" one koji smo pozvani da služimo (usp. NiS 20:53).

SUDJELOVANJE U ČLANSTVU I CRKVI I SLUŽENJE

Moramo marljivo služiti u svojim crkvenim pozivima, obavljati druge dužnosti u Crkvi i u članstvu te sudjelovati u odgovarajućim crkvenim sastancima i djelatnostima, izgrađujući tako kraljevstvo Božje.

SUDJELOVANJE I SLUŽBA U GRAĐANSKOJ ZAJEDNICI

Moramo poštivati, slušati i podržavati zakon, biti valjani građani i dobri susjedi te poboljšavati zajednicu u kojoj živimo.

(Iz *Godišnje smjernice 1978-79. "Melkisedekovo svećeništvo,"* str. 1.)

Kad dobivamo Melkisedekovo svećeništvo, dobivamo moć sazivati blagoslov na duhovni život drugih. Melkisedekovo svećeništvo "posluhuje evanđelje i drži ključ ... spoznaje Boga. Stoga je u uredbi njegovoj očita moć božanska." (NiS 84:19-21.) Vlaču Melkisedekova svećeništva

možemo posvećivati ulje, blagoslivljati bolesnike, podjeljivati svećeništvo i dar Duha Svetoga, rediti druge u svećeničke službe, blagoslivljati grobove, dijeliti blagoslov utjehe i očinski blagoslov svojoj djeci i sudjelovati u uzvišenijim hramskih uredbama.

Kako se Božja moć očituje u tim uredbama? Koji su neki od blagoslova što smo ih primili od Melkisedekova svećeništva?

Posebne dužnosti starješina, Sedamdesetorice i velikih svećenika

STARJEŠINA

Riječ *starješina* ima u Crkvi dvojako značenje. U širem smislu ona se odnosi na svakog nosioca Melkisedekova svećeništva. Na primjer, misionari, crkveni vođe što predsjedaju i nosioci vrhovne vlasti zovu se svi starješine. *Starješina* se također odnosi na naročitu službu u Melkisedekovu svećeništvu.

Tražiti od polaznika razreda da pročitaju NiS 124:137. Koja se dužnost službe starješine spominje u tom odlomku?

Osim što su stalni službenici Crkve, starješine imaju službovati u svakom pozivu koji se od njih zatraži. Predsjednik Joseph F. Smith protumačio je to da se od starješina može tražiti da rade u hramu, da se potrude u službeništvu kod kuće i da pomažu sedamdesetorici propovijedati evanđelje svijetu (usp. *Evandeoski nauk*, str. 184–185).

SEDAMDESETORICA

Poput starješina i sedamdesetorica imaju sve povlastice i odgovornosti Aronova i Melkisedekova svećeništva, no, naročita im je dužnost propovijedati evanđelje svijetu (usp. NiS 107:25). To znači da oni imaju naročitu odgovornost za misionarski rad. Mnogi od sedamdesetorice čine to kao kućni misionari na području gdje žive. Pronalaze ljude po svojim naseљima i podučavaju ih o evanđelju. Drugi se pozivaju da budu misionari s punim radnim vremenom daleko od kuće. Obično se mlađi starješine pozivaju da pomažu sedamdesetorici kao misionari s punim radnim vremenom u Crkvi.

VELIKI SVEĆENIK

Veliki svećenici imaju odgovornost za posluživanje duhovnih moći i blagoslova crkvenih. Oni se uz to pozivaju da predsjedaju. Poziv predsjedanja podrazumijeva među ostalim i službe u vrhovnoj upravi, predsjedništvo misija, predsjedništvo okola i biskupsku službu. Dok veliki svećenici predsjedaju u svojim raznolikim pozivima, imaju oni vlast posluživati duhovne blagoslove svoga posebnog poziva i činiti sve ono što mogu činiti sedamdesetorica, starješine ili nosioci Aronova svećeništva. Vlast posluživanja duhovnih blagoslova oni primaju kad se rede za svoju službu (usp. NiS 107:10).

Zaključak

Melkisedekovo svećeništvo drži ključke svih duhovnih blagoslova u Crkvi. Raznolike dužnosti starješine, sedamdesetorice i velikih svećenika dužnosti su Melkisedekova svećeništva. Stoga, dok služujemo u svojim svećeničkim službama kao starješine, sedamdesetorica i veliki svećenici, možemo zazivati blagoslov na duhovni i vremeniti život onih kojima služimo.

Prijedlozi

1. Uočiti dužnosti svoje službe u svećeništvu i smisliti kako ih što bolje ispuniti.
2. Uočiti naročite potrebe u svojoj kući. Odlučiti kako postati bolji otac ili član obitelji vršeći u pravednosti svećeništvo u vlastitoj kući.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Mosija 18:7–30 (dužnosti članova Crkve)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati NiS 107.*
2. *Zadužiti polaznike razreda da iznesu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.*

Patrijarsi i patrijarški blagoslovi

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti ulogu patrijarha i pripremiti nas za primanje patrijarškoga blagoslova.

Uvod

Gospod ljubi svu svoju djecu i želi ih blagosloviti. No, naša djela i odluke određuju u kojoj mjeri će nas on blagosloviti. Predsjednik Joseph F. Smith je rekao: "Svatko će primiti pravednu nagradu za dobro koje učini i za svaki svoj čin. No, valja se prisjetiti da svi blagoslovi koje ćemo primiti ovdje ili u budućem životu moraju do nas doći kao ishod našega pokoravanja zakonima Božjim kojima se ti blagoslovi pridodaju." (Što će biti od takvoga kakav sam ja? *Doba usavršavanja*, studeni 1912. str. 71.)

Dok primamo patrijarške blagoslove, unaprijed nam se govori o mnogim blagoslovima koje nebeski Otac čuva za nas u ovome životu i u vječnosti. Ti će nam blagoslovi i pripasti, budemo li istinito i vjerno provodili život. Znamo li to unaprijed, truditi ćemo se kako bismo postali dovoljno dostojni da primimo obećane blagoslove.

Što je patrijarh?

Patrijarsi su očevi. Kako je Adam praotac ljudskoga roda, on je prvi patrijarh. Kao patrijarh bio je odgovoran za blagoslivljanje svoga potomstva te da mu pomaže živjeti pravedno. Jedna od posljednjih službi što ih je Adam obavio za svoju djecu bijaše podjeljivanje patrijarškoga blagoslova.

Neka polaznici razreda pročitaju NiS 107:53–57.

U jednom viđenju Josip Smith je vidio Adama kako saziva svoju djecu i daje im patrijarški blagoslov. Tad im se ukaza Gospod. Adam nagovijesti što će se njegovoj obitelji dogoditi u budućnosti. Govoreći o tom velikom događaju Prorok Josip Smith je rekao: "Eto, zbog čega je Adam blagoslovio svoje potomstvo; htio ih je on privesti u nazočnost Gospodnju." (*Nauci Proroka Josipa Smitha*, str. 158–159.)

Riječ *patrijarh* je uz to naslov jedne službe Melkisedekova svećeništva. U crkvenom uređenju Isusova vremena patrijarsi su se nazivali evanđelistima (usp. Efežanima 4:11). Kad je Crkva obnovljena, obnovljena je i ta služba svećeništva. Josip Smith je protumačio: "Evanđelist je patrijarh. ... Gdje se god na zemlji osnuje Crkva Kristova, ondje treba biti i patrijarh na dobrobit potomstva Svetaca." (*Nauci*, str. 151.)

PATRIJARH CRKVE

Patrijarh Crkve je veliki svećenik što obnaša službu patrijarha u Melkisedekovu svećeništvu. Ta se služba svećeništva prenosi od oca na dostojnoga sina. Joseph Smith st. bio je čovjek pozvan od Gospoda da

primi službu patrijarha kad se Crkva obnavljala. (Usp. *Nauci*, str. 38–39.) Sadašnji patrijarh Crkve je izravni njegov potomak.

Članstvo Dvanaestorice predsjedja patrijarhu Crkve. Dvanaestorica dadoše upute da "Patrijarh Crkve, kad se od njega zatraži, daje patrijarški blagoslov onim članovima Crkve koji su zakonito preporučeni iz okola ili misija gdje u mjestu nema pri ruci patrijarha" (*Opći priručnik s uputama*, str. 49).

PATRIJARSI OKOLA

Većina okola u Crkvi imaju barem jednog dostojnoga nosioca Melkisedekova svećeništva koji je pozvan i zaređen od pripadnika članstva Dvanaestorice za patrijarha okola. Kao veliki svećenik, ovlašten je da obavlja svaku dužnost koju može obavljati veliki svećenik, ali, budući da je patrijarh, ima naročitu obavezu podjeljivati blagoslove članovima okola koji traže patrijarški blagoslov.

Patrijarsi imaju pravo i nadahnuti su da daju patrijarški blagoslov u ime Gospodnje. Ti blagoslovi mogu donijeti utjehu u trenutcima žalosti ili teškoće, mogu učvrstiti vjeru i pomoći nam da se založimo kako bismo polučili blagoslove što ih Gospod čuva za nas. (Usp. *Nauci spasenja*, 3:170.)

Što je patrijarški blagoslov?

1957. Prvo predsjedništvo Crkve protumačilo je da patrijarški blagoslov sadržava nadahnutu izjavu o rodoslovnoj lozi. Također nam se daju nadahnete i proročke smjernice i obećanja o našim životnim poslanjima. Ti blagoslovi obuhvaćaju obećanja duhovnih darova, vremenite blagoslove, savjete i opomene što će nam pomoći da ispunimo svoje životno poslanje. (Usp. *Opći priručnik s uputama*, p. 49.)

Važan je sadržaj patrijarškoga blagoslova izjava o našoj rodoslovnoj lozi koja nam govori po kojemu plemenu Izraelovu primamo svoj blagoslov. Zbog svojih predaka imamo pravo primiti, već prema svojoj pravednosti, one iste blagoslove što su dani Adamu, Abrahamu, Jakovu i ostalim velikim prorocima Božjim. (Usp. Eldred G. Smith, Svi mogu imati udjela u Adamovu blagoslovu, *Stijeg*, srpanj 1971. str. 100–101.)

Kad smo se priključili Crkvi Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, postali smo baštinici nebeskoga Oca. To znači da smo stekli pravo primiti sve blagoslove što ih nebeski Otac za nas ima – budemo li živjeli pravednim životom. Samo djeca Izraelova imaju to pravo. Članovi Crkve ili su izravni potomci Abrahamovi ili su posinjeni među izraelska plemena jer su prihvatili istinito evanđelje. (Usp. Rimljanima 8:14–17; Galaćanima 3:26–29, NiS 86:8–10 i NiS 63:20.)

Drugi je važan sadržaj blagoslova onaj uvid što nam se daje u naše poslanje u ovome životu. Po našem patrijarškom blagoslovu nebeski Otac nam kazuje o našim ciljevima ovdje na zemlji i kako da ih polučimo. Ispunjenje, međutim, naših blagoslova je uvjetovano: "Obistinjenje svih obećanih blagoslova uvjetovano je vjernošću evanđelju našega Gospodina" (*Opći priručnik s uputama*, str. 49).

Starješina John A. Widtsoe učio je kako neki od tih blagoslova možda i neće doći za ovoga života: "Treba uvijek imati na umu da se obećanja mogu ispuniti u ovom ili budućem životu. Neki se katkada sablažnjuju jer se obećani blagoslovi nisu dogodili u ovome životu. Oni nisu uspjeli shvatiti kako po evanđelju život sa svim svojim djelatnostima traje vječno i kako se napori zemaljski nastavljaju na nebu." (*Dokazi i izmirenja*, str. 323.)

Zatražiti od zaduženoga člana da iznese svoje svjedočanstvo o vodstvu i podršci što je njemu pružio patrijarški blagoslov u njegovu životu.

Da bismo primili patrijarški blagoslov, moramo udovoljavati nekim osobnim zahtjevima. Moramo:

- Biti dostojni, kršteni članovi Crkve.
- Željati da primimo smjernice od Gospoda.
- Proučiti evanđelje i poznavati svrhu takvih blagoslova.
- Biti dostatno zreli da mognemo cijeniti važnost i primiti ohrabrenje toga blagoslova.
- Dobiti preporuku biskupa ili predsjednika ogranka.
- Ugovoriti sastanak s ovlaštenim patrijarhom da primimo svoj blagoslov.

Kad polazimo da primimo blagoslov, moramo moliti i, ako je to moguće, postiti kako bismo se duhovno pripremili. Moramo moliti i za patrijarha da bude nadahnut nama na korist.

Zatražiti od zadužene osobe da opiše kako se pripravljala za primanje patrijarškoga blagoslova.

Kad nam patrijarsi podijele blagoslov, oni to zapišu. Oni to čine kako bi nam mogli izdati otisnut primjerak s riječima blagoslova. Jedan se primjerak također pohranjuje među službene zapise Crkve. Zbog toga, izgubi li netko od nas ikad tekst svoga blagoslova, može od Crkve dobiti novi primjerak.

Kako je patrijarški blagoslov nešto osobno i sveto, ima se on čuvati na sigurnu ali prikladnu mjestu. Njegov se sadržaj može priopćiti samo onima koji su nam najbliži i kako nas Duh usmjeri. Da bi nam naš patrijaški blagoslov bio na pomoć, moramo ga često proučavati. Budemo li tako postupali, znat ćemo što nam je činiti da bismo primili obećane blagoslove.

Zaključak

Slijedeća zgodna pokazuje kako je blagoslovljen onaj koji se potrudio da vjerno slijedi savjet što mu je dan u jednom dijelu njegova patrijaškoga blagoslova.

"Uvijek sam smatrao da moj život ima neku svrhu i da ću ispuniti neko veliko poslanje, ali nisam znao kako ću to ostvariti jer sam ušao već u odraslu dob a da nisam naučio pravo ni čitati ni pisati.

Mislio sam da sam bistar kao i drugi dječaci, ali moje školske svjedodžbe pokazivale su suprotno – bio sam izrazito slab đak. Poseban niz školskih testova zasnovanih na čitanju pokazivao je da nisam odviše bistar – da možda ne bih smio sâm niti hodati naokolo. Meni su bile preteške i one

vrlo jednostavne školske vještine što su ih drugi dječaci s lakoćom usvajali. Kao maloljetnika jedan me od tih dječaka jednom zapitao kako se piše riječ "gas," pa ni to nisam znao. Kraj tih poraznih činjenica počeo sam misliti da sam zbilja glup, onako kako to drugi već neko vrijeme misle, a sad već i počinju govoriti.

'Završio' sam srednju školu samo zato jer se mojoj školi činilo najjednostavnije da se tim putem otarasi tereta da obrazuje đaka koji po općem sudu nije kadar naučiti ni jednostavne trećerazredne vještine čitanja.

Dosta čudno, ali do moga prvog susreta s istinama obnovljenog evanđelja došlo je kad mi je bilo četrnaest godina i kad sam pokušao čitati jednu knjigu što sam je našao u obiteljskoj knjižnici. Naišao sam na Mormonovu knjigu što je pripadala mojoj majci, koja je krštena za člana Crkve prije mnogo godina na selu u južnom Tennesseeju. Međutim, uslijed odvojenosti od ostalih članova Crkve, nikad nije baš mnogo naučila o evanđelju i ubrzo je sve to zanemarila, pa joj je nedostajalo i znanja i želje da svoju djecu podučava o evanđelju što ga sadržava Mormonova knjiga.

Mučno sam se probijao kroz svjedočanstvo Josipa Smitha čitajući samo jednostavne riječi i preskačući duže riječi koje nisam razumio. Nije ni čudo što sam mjestimice čitao a da nisam uopće shvaćao nikakav smisao, ali, ne znam zbog čega, obuzimao me neki duh, i ja sam bio uvjeren da je istinito ono što pokušavam pročitati. Ono što sam uspio pročitati stvorilo je u meni želju da još više saznam o Crkvi, pa sam slijedeće nedjelje ujutro autostopom krenuo u grad da pribivam mormonskom bogoslužju. Bio je to početak osmogodišnjega razdoblja što sam ga proživio gomilajući svjedočanstva o evanđelju sve dok to nije postalo dovoljno da napokon odbacim svoj položaj "suhoga" Mormona i sidem u krsnu vodu u dobi od dvadeset i dvije godine.

Kad sam tako postao članom Crkve i zaputio se stazom nebeskoga uzvišenja, nisam se više mirio sa svojim nedostatkom osobnoga razvoja i napredovanja. Želio sam kao pojedinac porasti u vrijednosti i korisnosti za njegovo kraljevstvo, a da bih to postigao, trebalo je mnogo učiti, pa i naučiti dobro čitati.

Tada sam učinio ono što nam se savjetuje da činimo uvijek kad donosimo odluke i stvaramo planove koji će imati utjecaja na naše vječno napredovanje – obratio sam se Gospodu da mi on pokaže put, a on mi je to i učinio preko patrijarškoga blagoslova u kojemu mi je rečeno:

'U očima Božjim izabrano si oruđe, poput Pavla u davnini, sluga odabrani kojemu je dana moć i sposobnost da izvodi dobro djelo. Ustraj u svome traganju za znanjem i moli za mudrost da uzmogneš svojim razumom proslaviti svoga nebeskoga Oca.'

Ako Gospod misli da sam sposoban za učenje, tad zacijelo *moгу* učiti! No, shvaćao sam da taj blagoslov ne valja uzeti zdravo za gotovo, da se neće sam od sebe obistiniti bez mogeg daljnjeg razmišljanja i djelovanja. Ispunjenje toga blagoslova, kao što je to kod svih patrijarških blagoslova,

pridodaje se mojoj dostojnosti i spremnosti da učinim sve što je potrebno da se ti blagoslovi obistine.

Sad sam stekao vjeru da uz Božju pomoć mogu učiti, budem li samo htio uprijeti, pa to i učinih učeći od 6 sati ujutro sve do ponoći, šest dana tjedno.

Potrošio sam tri stotine dolara za nabavku gramofonskih ploča s temeljima sricanja slova i pravopisa. Noć na noć provodio bih pamteći pravila o abecedi, sričući slova kako bih sâm naučio ispravno čitati i pisati. Još uvijek mi pisanje nije išlo baš najbolje, ali sam mogao čitati izgovarajući dio po dio riječi dok ih ne bih uspio shvatiti.

Pun samopouzdanja u svoje novootkrivene sposobnosti da čitam i pravilno pišem upisao sam se na državno sveučilište Ohio. Pokušao sam pribilježiti što bi profesori predavali, no imao sam poteškoća kad je trebalo riječi pravilno napisati. Još sam uvijek ispisivao gotovo sve riječi onako kako se izgovaraju, pa sam uslijed toga uspijevao zapisati u svojim bilješkama samo malen dio profesorskih predavanja. A bez točnih i cjelovitih bilježaka bilo je nemoguće učiti i primjerno se pripremati za ispite, pa su moji akademski pokušaji nanovo završili neuspjehom, i bio sam prisiljen da napustim sveučilište.

Obeshrabren, počeo sam sumnjati u svoju sposobnost da uspijem na sveučilištu, ali, ipak sam primio blagoslov i obećanje da *moгу* učiti. Shvaćao sam, dakle, da ispunjenje toga obećanja zavisi isključivo o mojoj vjeri i *djelima*. Nastavio sam raditi na usavršavanju svoga pisanja i čitanja.

Držeći Gospoda za riječ da će me on blagosloviti, učinim li ja svoje, upisao sam se na Ricks College. Nikad ne bih izostavljao obaviti kućnu poduku, i uvijek bih izvršavao sve obaveze koje mi je povjerila Crkva – i učio sam osamnaest sati dnevno. Još je trebalo raditi na čitanju, ali sad sam već razaznavao riječi odmah, dok sam ih prije morao ispisivati prema izgovoru. Kad bih polazio na ispit, upamtio bih *svaku* riječ iz svojih bilježaka kako bih je pravilno napisao na ispitu. Kad sam odlazio s Ricksa, znao sam dobro čitati i bio sam istaknuti učenik diplomiravši s prosjekom od 3,6 bodova!

Sad sam diplomirao na sveučilištu Brigham Young, završivši željeni studij s prosjekom 3,2.

Gospodnje obećanje da će mi se 'dati sposobnost da izvedem dobro djelo' tako se obistinilo, a slično i ostala obećanja izrečena u mojem patrijarškom blagoslovu kad sam god imao vjeru i *radio* na ostvarivanju tih blagoslova." (Dorvis Rodgers, *Svojim ćeš razumom proslaviti svoga nebeskoga Oca, Kad vjera ispisuje zgrade*, str. 34–37.)

Taj je mladić bio spreman poslušati. Stoga je patrijaški blagoslov za njega postao izvorom prosvjetljenja i utjehe za nj. Moramo i mi pokazati takvu vjeru težeći za blagoslovima koji su nam obećani u patrijarškom blagoslovu.

Prijedlozi

1. Pripraviti se za primanje patrijarškoga blagoslova, ako ga još nismo primili.
2. Ako smo primili patrijaški blagoslov, čitati ga počesto i nastojati živjeti dostojno kako bismo zadobili obećane blagoslove.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Postanak 49:1–28 (patrijarh Izrael blagoslivlje svoje sinove)

NiS 107:39–56 (Dvanaestorica imaju rediti službenike; patrijarško svećeništvo u drevna vremena)

NiS 124:91–92 (patrijarsi primaju ključe za dijeljenje blagoslova)

Mojsije 6:1–6 (Vodi se knjiga spomenica na blagoslov djece Adamove)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Zatražiti od jednoga polaznika razreda koji je primio patrijaški blagoslov da iznese svoje svjedočanstvo o prosvjetljenju i blagoslovu što ga je taj unio u njegov život. (Upozoriti ga da je patrijarški blagoslov nešto posve osobno i da se ne smije čitati pred drugima. Zbog svega toga ne smije on posve određeno govoriti o obećanjima i uputama što su mu izrečene u tom blagoslovu.)*
2. *Zadužiti drugog polaznika razreda da kaže što je on poduzeo da bi primio patrijarški blagoslov.*

Potreba vrhovnih vlasti

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti čemu je Gospod pozvao vrhovne vlasti i kakav nas blagoslov čeka ako ih podržavamo.

Uvod

Dok je Spasitelj živio na zemlji, osnovao je svoju crkvu i redio ljude u svećeništvo. Među onima koje je pozvao bila su i Dvanaestorica apostola i drugi službenici koji će o njemu svjedočiti i pomagati bdjeti nad Crkvom. Poslije svoje smrti i uskrsnuća pohodio je on nefijski narod u Americi i isto tako uredio svoju Crkvu. Zaredio je dvanaesticu učenika da služe Nefijcima onako kao što su dvanaestorica apostola služila Crkvi u Starom svijetu.

U ove posljednje dane Gospod je još jednom osnovao pravu Crkvu Isusa Krista po proroku Josipu Smithu. Ona je uređena prema objavama i ima dvanaest apostola, onako kako je Crkva imala dok je još Spasitelj bio na zemlji. Uz apostole Gospod je pozvao i druge da pomažu voditi i usmjeravati cijelu Crkvu. Ti se ljudi nazivaju vrhovnim vlastima.

Nosilac vrhovne vlasti je muškarac koji obnaša Melkisedekovo svećeništvo i pozvan je od Gospoda da služi na jednom od ovih položaja:

PRVO PREDSJEDNIŠTVO

Prvo se predsjedništvo sastoji od Predsjednika Crkve i dvojice njegovih savjetnika, koji također spadaju u vrhovne vlasti. Predsjednik drži sve ključeve i vlast što su obnovljeni u Crkvi u posljednje dane. Zajedno sa svojim savjetnicima Predsjednik bdije nad cijelom Crkvom te ima moć i vlast službovati u svim službama u svećeništvu i u Crkvi.

Predsjednik Crkve ima "ključeve" svećeništva za posluživanje u svim duhovnim i vremenitim poslovima Crkve. Njegovo je pravo da predsjednicima okola, biskupima, patrijarsima i drugima povjerava "ključeve" što spadaju uz posebnu službu na njihovu geografskom području.

O tome je predsjednik Joseph F. Smith napisao da je "svakom muškarcu zaređenu u bilo koji stupanj svećeništva povjerena ta vlast. Ali potrebno je svaki čin koji se obavlja tom vlašću izvršiti u pravo vrijeme i na pravome mjestu, ispravnim načinom i ispravnim redosljedom. Vlast usmjeravanja tog rada tvori ključeve svećeništva" (*Evandeoski nauk*, str. 136).

ČLANSTVO DVANAESTORICE APOSTOLA

Dvanaestorica su od Gospoda pozvana da budu naročiti svjedoci Kristovi. Oni djeluju pod ravnanjem Prvog predsjedništva.

PATRIJARH CRKVE

Patrijarh Crkve ja također nosilac vrhovne vlasti. On je pozvan da dijeli

patrijarški blagoslov članovima Crkve što žive na područjima gdje nema mjesnoga patrijarha u okolu.

Spomenute vrhovne vlasti (Prvo predsjedništvo, Članstvo dvanaestorice apostola i patrijarh Crkve) prihvaćaju se kao proroci, vidioci i objavitelji.

PRVO ČLANSTVO SEDAMDESETORICE

Prvo članstvo sedamdesetorice djeluje pod ravnanjem Članstva dvanaestorice i Prvoga predsjedništva. Naročita im je dužnost propovijedati evanđelje i dovoditi obraćenike u Crkvu misionarskim radom. To članstvo može imati čak sedamdeset članova.

BISKUPSKO PREDSJEDNIŠTVO

Biskupsko predsjedništvo je predsjedništvo Aronova svećeništva što djeluje pod ravnanjem Članstva dvanaestorice i Prvoga predsjedništva. Biskupski predsjednik i dva njegova savjetnika bdiju nad tjelesnim, odnosno vremenitim poslovima Crkve.

Uz vrhovne vlasti velik je broj muškaraca pozvan za mjesne predstavnike Dvanaestorice. To nisu vrhovne vlasti, nego su pozvani da predstavljaju Dvanaesticu i pomažu izgrađivati Crkvu u pojedinim krajevima svijeta.

Obaveze vrhovnih vlasti

Nosioci vrhovnih vlasti predstavnici su Isusa Krista. Sam je Spasitelj glava Crkve i on njome upravlja po objavi proroku i drugim vrhovnim vlastima. Preko tih ljudi Gospod objavljuje svoju volju i podučava nas o svemu što je potrebno za naše spasenje.

Vrhovne vlasti predstavljaju Spasitelja na različite načine:

- Putuju širom svijeta da bi pomogli i podučili članove Crkve i mjesno crkveno vodstvo.
- Čuvaju jedinstvo Crkve i brinu se da Crkva naučava ispravne nauke.
- Rede mjesno crkveno vodstvo kao što su predsjednici okola i patrijarsi okola.
- Pripremaju i drže govore na općem saboru, na područnim saborima i drugim sastancima. Kad ti ljudi govore pod utjecajem Duha Svetoga, to je isto kao da Krist sâm govori. "Što ja, Gospod, rekoh, to rekoh ... svejedno, da li glasom mojim ili glasom slugu mojih" (NiS 1:38). Time se misli kako oni podučavaju i nadahnjuju i članove Crkve i nečlanove.
- Dvanaestorica imaju poziv da budu naročiti svjedoci Isusa Krista cijelome svijetu. Kamogod oni pošli, svjedoče o božanstvu Kristovu. I druge vrhovne vlasti također na svoj način svjedoče o Spasitelju.
- Odgovorni su za sve upravne poslove u Crkvi.
- Uza sve te dužnosti oni su također očevi i muževi. Poput drugih očeva u Crkvi imaju i oni odgovornost predvoditi svoju obitelj u nebesko kraljevstvo.

Naša potreba za vrhovnim vlastima

Kroz cijelu povijest nebeski je Otac objavljivao svoju volju ljudima na zemlji po svojim prorocima. To vrijedi kad je riječ o vremenu Mojsijevu,

ili Kristovu ili Josipa Smitha. Prilike se mogu mijenjati, ali se istina ne mijenja, a tako ni naša potreba za Božjim usmjeravanjem. Gospod nam je, dakle, zbog svoje ljubavi prema nama dao proroka i apostole i ostale vrhovne vlasti da nas i danas vode.

Slijedeća zgoda govori kako je jedna skupina ljudi bila blagoslovljena zbog svoje poslušnosti jednome proroku.

"U srpnju 1959. napokon su svi planovi privedeni kraju. Tridesetorica vjernih Tahićana je radilo, štedjelo i žrtvovalo se da bi skupili novac potreban za troškove putovanja u hram na Havajima. Mnogo je trebalo raditi da bi se *Paraita* (doslovno *Veliki poglavica*), misijska jahta, prevezla na suhi dok, popravila i oličila. Zatim je bilo nekih teškoća s francuskim vlastima. (Kapetan, brat Tapu, naposljetku je nagovorio lučkoga kapetana, a njih su dvojica opet nagovorila francuskoga guvernera da dopusti Svecima da s *Paraitom* otplove na Havaje.)

Brat Tapu nije samo dobio dopuštenje od francuskih službenika, nego je i pisao u Salt Lake City da bi dobio odobrenje Predsjednika Davida O. McKayja. I to je dopuštenje stiglo i sve je bilo spremno.

Zatim je stigao sudbonosni telefonski poziv iz misijskoga ureda. Svi koji su se spremili na putovanje imaju se sabrati na sastanak u zgradi misija prije odlaska ...

Toga je dana naročiti glasnik, Ernest C. Rossiter ... stigao ravno iz Salt Lake Cityja od Predsjednika McKayja. Poruka što ju je donio zbunjivala je. Sveci su zamoljeni da ne polaze na to dugo priželjkivano putovanje. Prema riječima brata Tapu, Predsjednik McKay nije dao nikakvo razjašnjenje. On je samo bratu Rossiteru naredio da "pođe i zaustavi ih. Oni neće uspjeti, a ako im mi dopustimo da idu, imat ćemo neprilika s [francuskim] vlastima. Bit ćemo odgovorni za njih. Zato pođite i zaustavite ih.'

U misijskom dnevniku predsjednik Christiansen [predsjednik misija], izražavajući svoju zabrinutost zbog vijesti što je mora priopćiti Svecima koji su bili spremni da se ukrcaju, zapisao je:

'Bio sam veoma zabrinut i osjećao kako mi je potrebna Gospodnja pomoć da bih to nekako mogao objasniti tim priprostim, vjernim članovima koji su tako željno očekivali da budu obdareni (endowments) u njegovu svetom hramu. Zbog toga sam postio i molio. Sazvao sam sastanak članova svećeništva za 15. srpnja 1959. u 8 sati ujutro, a također zatražio da šestorica vjerne braće dođu u moju sobu u 7:30, pa smo ih uz pomoć Predsjednika Rossitera izvijestili o odluci koja je stigla iz Prvog predsjedništva, i rekli im da nam je stalo do njihovih molitava i vjere dok budemo vijest priopćavali članovima svećeništva koji se imaju sabrati u 8 sati. Kad smo predsjednik Rossiter i ja završili razgovor s tim ljudima, oni su nam ukratko izložili što misle, i dok sam ih slušao obuzimala me velika radost jer oni izraziše svoju želju da poslušaju savjet svoga proroka ovdje na zemlji.

Podosmo na sastanak sa članovima svećeništva. Kad su saslušali poruku Prvoga predsjedništva, izraziše [oni] svoje uvjerenje da ta riječ, kad dolazi od crkvenoga vodstva, mora svakako biti po nadahnuću od

Gospoda, te da je jedini način da pokažu svoju ljubav i poštivanje blagoslova što im je On udijelio poslušati primljeni savjet. Iznesoh zatim to na glasanje, i sve se ruke podigoše u znak prihvaćanja odluke Prvoga predsjedništva.'

Tako je putovanje odgođeno, a ni predsjednik Rossiter, ni predsjednik Christiansen, ni vjerni Tahićani – Sveci nisu pravo znali zašto im je prorok Božji poručio da ne idu. Oni su odgodili putovanje jer su imali povjerenja u proroka.

Poslije toga brat Tapu, kapetan, vratio se do svoga broda, i tu mu je mehaničar rekao da je jedan mali zupčanik oštećen te da može izdržati još najviše 100 do 150 sati rada. Unatoč tomu, brod je porinut u more i usidren. ...

'No [izvještava brat Tapu, kapetan broda], nakon nekoliko dana zazvoni mi telefon. Bio sam u misijskom uredu radeći na izdavanju našeg mjesnog crkvenog časopisa. Zvao je lučki kapetan. Reče mi – Hej, tone vam brod! Odgovorio sam – Što? Upravo sam ga porinuo sa suhoga doka! A on opet reče – Požurite, tone vam brod! – Potrčao sam u luku, a brod je bio već do pola pod vodom. Moj prvi časnik je već bio ispod broda pregledavajući što se dogodilo. Pronašao je da je ispusna cijev iz kuhinje istrunula. Radnici koji su popravljali samo su bojom premazali dosta truloga drveta i zarđalu cijev. Ona je popustila, i voda je navrla u brod.

I što biste rekli da smo se mi našli dvije ili tri stotine milja daleko, na čamcu za spasavanje? Da smo otplovidi prema rasporedu, bili bismo već tako daleko na putu kad bi trula ispusna cijev i drvo popustilo.'

U vrijeme kad su Sveci s Tahitija prihvatili prorokov savjet, nisu uviđali razlog predsjednika McKayja za zabrinutost. No, sad su shvatili pute Božje. Brat Tapu izrazio je upravo tu spoznaju kad je rekao: 'Eto, zbog toga ja uvijek imam svjedočanstvo pradsjednika McKayja, pravog proroka Božjega.'" (R. Lanier i JoAnn M. Britsch, Prorokova opomena, *Novo doba*, ožujak 1976. str. 12, 14.)

Vrhovne vlasti zaista govore umjesto Krista. Gospod je rekao: "I što god oni kažu dok ih Duh Sveti pokreće, bit će to Pismo, bit će volja Gospodnja, biti misao Gospodnja, bit će riječ Gospodnja, bit će glas Gospodnji i moć Božja na spasenje" (NiS 68:4).

Kako su ti ljudi Spasiteljevi predstavnici na zemlji, važno je doznati što oni govore i slijediti njihovo učenje. Razmislimo malo o nekim naucima Gospodnjim što ih u naše vrijeme naglašavaju vrhovne vlasti: Svjetuju nam da održavamo kućne obiteljske večeri. Traže od nas da pomognemo izgradnju hramova i da radimo na istraživanju rodoslovlja. Uče nas o osobnoj i obiteljskoj spremi (ubrajajući tu i zalihe hrane). A ističu i potrebu da svaki član radi za misije.

Zatražiti od polaznika razreda neka promisle kako se naglo svijet izmijenio u posljednjih deset ili dvadeset godina. Kako slušanje proroka pomaže da prihvatimo izazove s kojima smo danas suočeni?

Podržavanje vrhovnih vlasti

Gospod nas neće siliti da se pokoravamo njegovim službenicima. Možemo ih prihvatiti ili odbaciti. No, velik je blagoslov biti kadar prihvatiti i podržati vrhovne vlasti i drugo naše vodstvo. To službeno činimo na nekim sastancima kad se od nas zatraži da dadnemo svoj glas podrške crkvenome vodstvu. Svoju volju da ih podržimo iskazujemo podizanjem desne ruke. No, da bismo podržali vrhovne vlasti potrebno je daleko više od pukog podizanja desne ruke. Istinski podržavamo vrhovne vlasti prihvaćajući njihovo učenje i slijedeći njihov savjet i vodstvo.

Ti su ljudi predstavnici Isusa Krista i neprestance primaju od njega objave. Spasitelja poštujemo poštivajući njegove predstavnike. Poštujemo i častimo svoje žive proroke pokoravajući se njihovu učenju, moleći za njih i moleći za snagu da bismo ih slijedili. (Usp. Hebrejima 13:17–18 i NiS 107:22.)

Također ih podržavamo kad podržavamo svoga biskupa ili predsjednika ogranka, jer oni djeluju pod njihovim ravnanjem.

Veliki blagoslovi silaze na one koji podržavaju vrhovne vlasti. Gospod je rekao da će oni koji povjeruju u učenje prorokâ i u vjeri ustraju do svršetka primiti sve ono što i Bog ima (usp. NiS 84:36–38). Mormonova knjiga pripovijeda o velikom čovjeku po imenu Amulek koji je primio proroka Božjega. Andeo je pohodio Amuleka i rekao mu da će ga posjetiti prorok Alma. Andeo je rekao: "... A ti ga primi u kuću svoju i nahrani ga, i on će blagosloviti tebe i kuću tvoju. I blagoslov će Gospodnji ostati na tebi i na kući tvojoj" (Alma 10:7). Amulek je primio Almu u svoju kuću, a poslije je posvjedočio o velikim blagoslovima koji su sišli na nj i na njegovu obitelj zato što je primio proroka.

Pročitati Alma 10:10–11. Kako bismo i mi mogli primiti blagoslove što ih Amulek opisuje?

Možda nas nikad nijedan predstavnik vrhovne vlasti neće pohoditi u našoj kući, ali možemo primiti slične blagoslove prihvatimo li vrhovne vlasti slijedeći u svojoj kući njihov nadahnuti savjet.

Ako je koji polaznik razreda susreo kojega od vrhovnih vlasti ili ga čuo gdje govori, neka taj član ispriopovijedi kakav je to bio doživljaj i zbog čega smatra da je važno slušati vrhovne vlasti i pokoravati im se.

Zaključak

Vrhovne su vlasti osobni predstavnici Spasiteljevi. Oni obnašaju svećeništvo i drže ključke za usmjeravanje djela Crkve Gospodnje. Budemo li slijedili njihov savjet i podržavali ih svojom vjerom, poslušom i molitvama, primit ćemo velike blagoslove.

Predsjednik Harold B. Lee je rekao: "Netko reče ... i ja vjerujem da je to prava istina: 'Nitko se nije istinski obratio dok ne uvidi kako moć Božja počiva na vođama ove Crkve, te dok mu ona poput vatre ne prodre u srce.' Dok članovi ove Crkve ne steknu uvjerenje da ih vode pravim putem, dok ne budu čvrsto uvjereni kako su ti Božji ljudi nadahnuti ljudi i kako su zakonito postavljeni rukom Božjom, neće oni biti istinski obraćeni." (Snaga svećeništva, *Stijeg*, srpanj 1972. str. 103.)

Prijedlozi

1. Večeras, za svoje obiteljske molitve i u osobnoj molitvi zaiskati od Gospoda da blagoslovi vrhovne vlasti.
2. Moliti za svjedočanstvo i snagu da bismo slijedili proroka i druge vrhovne vlasti.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Brojevi 12:6 (Gospod se ukazuje svojim prorocima)

Amos 3:7 (Gospod objavljuje prorocima svoje tajne)

Luka 1:59–79 (Gospod je uvijek čovjeku govorio po prorocima)

NiS 21:4–6 (Prorok govori riječi kao da su iz usta Božjih)

NiS 43:1–7 (Objave Crkvi daju se jedino po proroku)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Dogovoriti početak ili završetak pjevanjem "Za proroka ti, Bože, hvala," Popijevke br. 196.*
2. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

Odgovornost oca za dobrobit svoje obitelji

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti odgovornost što je ima otac u planiranju i brizi za potrebe svoje obitelji.

Uvod

Prorok je Gospodnji rekao: "Obitelj je najvažnija zajednica u vremenu i u vječnosti. Naša je svrha u ovom životu stvoriti sebi vječnu obiteljsku zajednicu." (Joseph Fielding Smith, Savjet Svecima i svijetu, *Stijeg*, srpanj 1972. str. 27).

Vječna obitelj je patrijarška obitelj. To znači da je otac glava obitelji te da su muž i žena opečaćeni u hramu. Sve obiteljske zajednice imaju se upriličiti vječnoj obitelji na čelu s ocem kao istinskom glavom obitelji.

Otac se ima brinuti za potrebe svoje obitelji

Pisma nas uče da je otac glava obitelji (usp. Efežanima 5:23). Kao takav ima se on brinuti za tjelesne i duhovne potrebe obitelji (usp. Mosija 4:14–15). To je sveta obveza postavljena od Gospoda. To je, zapravo, najvažniji posao što ga jedan otac obavlja. Predsjednik David O. McKay je izjavio: "Nijedan drugi uspjeh ne može nadoknaditi promašaj u kući" (*Saborski izvještaj*, travanj 1964. str. 4).

Upravo se u obitelji djeca imaju njegovati i podučavati o vječnim načelima. "Najvažnije djelo Gospodnje je ono što ga izvodimo u svojim domovima," rekao je predsjednik Harold B. Lee (Seminar mjesnih predstavnika, travanj 1972. str. 2). Nijedan učitelj ne može toliko utjecati na našu djecu koliko možemo mi kao roditelji. Zbog toga moramo podučavati svoju djecu i riječju i primjerom. Obećano je da ćemo, opečatimo li se u hramu sa svojom ženom i djecom i budemo li vjerno živjeli prema evanđeoskim načelima, moći živjeti zajedno kao vječna obitelj u nebeskom kraljevstvu (usp. glava 47, "Uzvišenje," u priručniku *Evandeoska načela*).

Briga za tjelesne potrebe obitelji

Od nas se kao očeva očekuje da se brinemo za tjelesne potrebe svojih obitelji. Da bismo zadovoljili tjelesne potrebe svojih obitelji. Da bismo zadovoljili tjelesne potrebe svoje obitelji moramo:

- Raditi u nekom časnom zaposlenju radi podmirivanja potreba svoje obitelji.
- Voditi obiteljske prihode u suradnji sa ženom.
- Učiti svoju djecu da rade.
- Nadzirati program kućne radinosti i stvaranja zaliha.

Suvremena Sveta pisma uče nas neka oni koji mogu raditi, a ne rade, "ne jedu kruha i ne nose odjeće radnikove" (NiS 42:42). Gospod kaže da besposličar, ne izmijeni li svoje ponašanje, neće primiti blagoslove što će ih primiti oni koji rade. Njemu, dapače, i nema mjesta u Crkvi (usp. NiS 75:29).

Naravno, nije važno kakav posao radimo sve dok je on pošten i dok zadovoljava.

Zajedno sa svojom ženom muž ima sređivati kućni budžet. Zarada koju prima nije samo njegova – pripada cijeloj obitelji; on samo njome upravlja. On je dužan paziti da se zadovolje novčane potrebe svakoga člana obitelji, a ne samo njegove. Kad on upregne sve svoje napore da bi priskrbio za tjelesne potrebe svoje obitelji, Gospod će ga blagosloviti, a njegova će žena i djeca biti kadri ostvarivati svoje osobne zadaće u obitelji.

Djeci treba omogućiti i dopustiti da steknu što više obrazovanje kako bismo bili sigurni da su pripravnici za svoje životno djelovanje. Dok je to ikako moguće, ne smijemo ih ispisivati iz škole da bi se zaposlili. To ipak ne znači da naša djeca ne trebaju ništa raditi kod kuće. Predsjednik Harold B. Lee dao je roditeljima upute neka djeci povjeravaju određene kućne poslove kako im ne bi bilo dosadno i kako bi mogla razvijati zrele radne navike (usp. "Priprema naše mladosti," *Stijeg*, ožujak 1971. str. 3).

Jedna od dužnosti koja se može povjeriti djetetu jest briga za obiteljski vrt. Savjetuje nam se da obrađujemo obiteljski vrt kako bismo sami proizveli nešto hrane što nam je potrebna, a zatim skupili što veće zalihe hrane. Predsjednik Spencer W. Kimball svjetuje svakoj obitelji da "uzgaja onoliko hrane koliko je ikako moguće na svojem imanju ... Razvijati vještine spremanja zimnice i zaliha. Ponovno ističemo prijašnji savjet što ga je Crkva uvijek davala da se pribavi i čuva zaliha za cijelu godinu" (Spencer W. Kimball, *Obiteljska sprema*, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 124).

Koje su to zadaće što ih možemo ispuniti kao obitelj da bismo svoju djecu naučili raditi? Kad se ne možemo sami pobrinuti za tjelesne potrebe svoje obitelji, gdje možemo dobiti pomoć? (Uvijek moramo tražiti pomoć najprije od članova obitelji i rodbine koja je kadra pomoći. Ako oni ne mogu pomoći, trebamo se obratiti Crkvi i priopćiti to vodstvu svoga članstva. Državne dobrotvorne ustanove valja potražiti jedino ako Crkva nije kadra pomoći nam onako kako nam je potrebno.

Briga za duhovne potrebe naše obitelji

Da bi se zadovoljile duhovne potrebe naše obitelji, možemo:

- Podučavati svoju ženu i djecu o evanđelju.
- Dnevno obavljati obiteljsku molitvu.
- Od svoga doma učiniti mjesto što poziva Duha Gospodnjega da se kod nas nastani.
- Plaćati Gospodu desetinu i prinose.
- Održavati valjano kućne obiteljske večeri.

Sve su to svete dužnosti. Nauk i savezi ističe važnost napose jedne od tih dužnosti:

Neka polaznici razreda pročitaju NiS 68:25, 28. Što nam se zapovijeda, o čemu podučavati svoju djecu?

Otac se mora brinuti da se njegova obitelj u kući podučava o evanđelju. Jedan je od najboljih načina da s time započnemo kućnu obiteljsku večer. To nam osigurava redovito vrijeme za razgovor i za podučavanje

naših obitelji. Prvo predsjedništvo traži od svih roditelja "da se sastaju redovito sa svojom djecom ponedjeljkom uvečer, da ih podučavaju o Pismima ... i da im daju svjedočanstvo. Tu priliku roditelji moraju iskoristiti za zblizavanje sa svojom djecom, za slušanje o njihovim teškoćama i [ciljevima] te da im ponude ono osobno usmjerenje koje im je toliko potrebno." (Poruka Prvoga predsjedništva, priručnik *Kućne obiteljske večeri*, 1976–1977. str. 3.)

Da bi otac djecu podučavao kako valja, mora on urediti svoje vrijeme tako da bi često bio kod kuće se svojom obitelji. On uz to mora pokazivati radost što u obitelji živi po evanđelju i to tako da redovito daje Crkvi desetinu i prinose, da prihvaća i ispunjava pozive Crkve i da se pridržava i drugih zapovijedi.

Kako nam Crkva pomaže u podučavanju djece?

Blagoslovi za očeve i za obitelji

Mormonova nas knjiga uči o velikom proroku – kralju i ocu, kralju Benjaminu (usp. Mosija 2:12, 14). Premda je on bio kralj i prorok, radio je vlastitim rukama da bi priskrbio za svoju obitelj. Nije očekivao da će ga drugi uzdržavati. Kao očevi moramo slijediti njegov primjer i brinuti se za svoje obitelji.

I Abraham je otac prema kojemu možemo upriličiti svoj život. Zbog njegove vjernosti obećana mu je pravedna obitelj i brojno potomstvo (usp. Postanak 17:3–8). Abraham je bio blagoslovljen zbog toga što je revno slijedio Gospoda i zbog uzorne brige za ženu i djecu. Kako smo i mi potekli od Abrahama, i mi možemo zadobiti te iste blagoslove, budemo li se skrbili za duhovne i tjelesne potrebe svojih obitelji. Neće mnogo proći, a ljubav će porasti u našim domovima, i naša će obitelj duhovno uznapredovati.

Zaključak

Slijedeća zgodna nam pripovijeda kakvim je blagoslovima obasut otac i njegova obitelj nakon što je prihvatio i počeo živjeti po evanđelju. Prije nego se Joseph Garcia priključio Crkvi, bilo mu je drago piti s prijateljima i malo je vremena provodio kod kuće. Stoga se njegova žena morala zaposliti kao povremena čistačica da bi nešto zaradila i pomogla uzdržavati obitelj. Djeca su ga jedva i poznavala. Više su ga se bojala nego što su ga voljela ili poštivala.

Jednog se dana upoznao on s mormonskim misionarima. Nakon šest mjeseci sastajanja s njima njegov se život potpuno izmijenio. Prestao je odlaziti u društvo sa svojim prijateljima po gostionicama i ubrzo se priključio Crkvi. Počeo je provoditi vrijeme sa svojom djecom, održavati kućne obiteljske večeri i odlaziti na izlete s njima i sa ženom. Vodio je pomno obiteljski budžet što je omogućilo njegovoj ženi da napusti rad izvan kuće te da sve vrijeme provodi kod kuće.

Brzo je otkrio da mu je veći užitak biti kod kuće i provoditi vrijeme sa ženom negoli ono što je uživao s bivšim prijateljima. Djeca su ga počela voljeti, a danas ona nastoje slijediti njegov primjer pravedna življenja.

Prijedlozi

1. Ocijeniti koliko nam uspijeva zadovoljiti duhovne i tjelesne potrebe naših obitelji.
2. Posvetiti se brizi za potrebe svoje obitelji.
3. Sa svojom ženom i djecom izraditi nacrt kako bi se vaš život uskladio s Pismima i savjetima crkvenih vođa.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

- 1 Timoteju 5:8 (Očevi se imaju brinuti za svoje obitelji)
Mosija 27:14, 22–24 (Gospod uslišava molitve očeva za njihovu djecu)
NiS 68:30–31 (djeca besposličara rastu u opaćini)
NiS 75:25, 28–29 (očevi se imaju skrbiti za članove obitelji)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati glavu 27, "Rad i osobna odgovornost" i glavu 36, "Obitelj može biti vječna" u priručniku Evangeoska načela.
2. Pribaviti ploču i kedu.
3. Po želji, može se na ploči ili na velikom komadu papira ispisati popis načina da otac zadovoljava tjelesne i duhovne potrebe svoje obitelji.
4. Zadužiti polaznike razreda da prikažu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.

Savjetovanje s članovima obitelji

Svrha je ove zadaće da nam pomogne učvršćivati svoju obitelj pomoću savjetovanja sa ženom i s djecom.

Uvod

Zapjevati "Ljepota je ondje gdje ljubav resi dom," Popijevke br. 169.

Obnašatelj svećeništva predvodi u svome domu

Naš je zemaljski dom početak nebeskoga doma. Roditeljstvo je u nekom smislu predvježba za božanstvo. Očevi koji to znaju shvaćaju da im je sveta dužnost pravedno predvoditi, ravnati i usmjeravati svoje obitelji. Predsjednik N. Eldon Tanner je rekao: "Svaki dom Svetaca posljednjih dana ima biti uzoran dom u kojemu je otac glava obitelji, ali koji predsjedava u ljubavi i u savršenu suglasju s pravednim željama majke. Njih dvoje zajedno imaju težiti istim ciljevima za obitelj, a djeca trebaju osjetiti ljubav i sklad koji postoje." (Očinstvo, *Stijeg*, lipanj 1977. str. 2.)

Iskazivanje ljubavi i pažnje prema ženama

Pročitati Mosija 4:14.

U tom nas odlomku Gospod podučava kako ćemo uspostaviti u domu mir i ljubav. Da bismo imali takav dom, moramo se pobrinuti da se već u vrijeme osnivanja bračne zajednice uspostavi uzorak iskrene ljubavi i zajedništva. Ako u našem domu još nema toga uzorka, moramo taj uzorak sad uspostaviti. To zahtijeva zajedničku redovitu molitvu, iskazivanje uzajamne ljubavi i poštovanja i zajedničko proučavanje Pisama. Možda najvažnije od svega, to znači pridržavati se zapovijedi Božje i držati se saveza sklopljenih u trenutku bračnog zavjetovanja.

Snažan vođa u svećeništvu ljubazan je i obazriv prema svojoj ženi (usp. Efežanima 5:25). Predsjednik J. Reuben Clark ml. izjavljuje da želi li obitelj postati nebeskom obitelji, muž i žena imaju se uzajamno voljeti, poštivati i častiti. Imaju biti strpljivi jedno prema drugomu i vjerni svojim bračnim zavjetima. Vjera ima "poput blage svjetlosti ispunjavati dom." Budu li to činili, njihova će ih poslušnost Božjoj volji "ravnati i hrabriti." (Usp. *Besmrtnost i vječni život*, sv. 2, Tečaj proučavanja Melkisedekova svećeništva, 1969–1970. str. 14–15.)

Što sve možemo učiniti da pokažemo ljubav i pažnju prema svojoj ženi? Kako će iskazivanje ljubavi i pažnje prema ženi uspostaviti u našem domu mir i ljubav?

Savjetovanje sa ženom

Važno je razgovarati redovito sa svojom ženom. Mnoge bračne i obiteljske poteškoće mogu se riješiti, ako se savjetujemo sa ženom – uz to tražimo pomoć i prosvijetljenje kod Gospoda.

Pročitati Alma 37:37. Kako nam može pomoći savjetovanje s Gospodom?

Želimo li biti mudri nosioci svećeništva, moramo uz molitvu raspravljati o svojim teškoćama i ciljevima sa ženom, i nju uključiti u odlučivanje. Ljubimo li svoju ženu, uvijek ćemo je pitati što ona misli i može li pomoći radije nego da sami za sebe rješavamo veće obiteljske teškoće. Da bismo to postigli, moramo odvojiti naročito vrijeme za raspravljanje i rješavanje teškoća koje se odnose na obitelj. Moramo raspravljati o djeci, o novčanim pitanjima, o vjeri, o kućnim obiteljskim večerima i o bilo kojoj brizi, pojedinačnoj ili obiteljskoj, što nas muči. Samo ćemo tako biti složni u vođenju svoje obitelji.

Naše su žene družice u braku i stoga važne za bračno zajedništvo. Moramo im dati do znanja kako su važne. Neki muškarci misle da mogu sami o svemu odlučivati zato što nose svećeništvo, no Pisma nam govore kako je to pogrešno.

Pročitati NiS 121:39, 41.

Zloupotreba je svećeništva "nepravično gospodstvo nametati." Kao nosioci Melkisedekova svećeništva imamo dužnost slušati svoje žene s ljubavlju i obzirom. I kad ih slušamo, ne smijemo ih slušati nadmoćno, jer su nam one družice i nama ravne. Ovaj doživljaj pokazuje kako se jedan nosilac svećeništva savjetovao sa svojom ženom.

Brat Jackson bio je obrazovan i mudar čovjek. Lako je mogao sam sve odlučivati u svojoj obitelji. Ali umjesto toga, on bi sjeo i sa ženom pretresao sve teškoće i moguća rješenja. Barem jednom tjedno, obično nedjeljom uvečer, sjeli bi oni uz kuhinjski stol i razgovarali o obiteljskim teškoćama. Katkad bi se i djeca uključila u raspravu. Savjetujući se uzajamno, taj čovjek i njegova žena gotovo uvijek bi se složili o tomu kako valja odgajati djecu. Nikad se nisu svađali ni prepirali, već su uvijek bili ljubazni jedno prema drugome. Taj je čovjek bio toliko mudar da uvijek traži dragocjen savjet svoje žene. On je uspostavio uzorak gotovo nebeskog doma što ga sad šest njegovih sinova slijede svaki u svom domu.

Kako zajedničko savjetovanje može mužu i ženi pomoći da izbjegnu prepirke i teškoće u svojoj kući? Kako to može povećati ljubav u njihovu braku?

Savjetovanje s obitelji

Pokazati sliku 13-a, "Obiteljska savjetovanja pomažu ocu voditi djecu u pravednosti."

Kad se muž posavjetuje sa ženom, imaju oni sazvati djecu te s njima raspraviti obiteljske ciljeve i planove. Dragocjeno je savjetovanje s cijelom obitelji. Ono može poboljšati obiteljski život i produbiti ljubav među članovima obitelji. Djeca koja su unaprijed upoznata s obiteljskim planovima znat će što drugi rade, a iz toga će proizaći red i sklad. Kad je to moguće, djeci valja dopustiti da sudjeluju u odlučivanju i da pomognu u provedbi tih odluka.

Kad je najpogodnije vrijeme za obiteljsko savjetovanje? (Pogodna je kućna obiteljska večer, ali savjetovanje ne smije potisnuti samu

nastavu.) O kojim se sve područjima može raspravljati na takvom savjetovanju?

Pokazati sliku 13-b, "Otac treba redovito razgovarati sa svojom djecom."

Isto je tako važno da se očevi pojedinačno savjetuju sa svakim svojim djetetom. "Kad otac redovito zove na razgovor svoje sinove i kćeri, može se očekivati samo dobar ishod. On tako upoznaje njihove teškoće i nadanja. Može se s njima udružiti kao njihov bezuvjetni prijatelj." (A. Theodore Tuttle, Očeva uloga, *Stijeg*, siječanj 1974. str. 67.)

O čemu sve možemo raspravljati sa svojom djecom kod takvih razgovora? Kako će nas to s njima zbližiti? (Potaknuti braću da te razgovore upotrijebe kao vrijeme kad valja saslušati brige djece.)

Savjetovanje s djecom ne mora uvijek biti nešto službeno. Možemo iskoristiti svaku priliku kad se god i gdje se god ona ukaže, da saslušamo njihove teškoće. Savjetujući se s njima moramo njihove teškoće promatrati s njihova gledišta. Ne smijemo ismijavati njihove brige ili misliti kako one nisu važne, već ih moramo ljubazno saslušati i nastojati ih shvatiti i pomoći im.

"Divno je kad otac ili majka hoće sjesti sa svojim sinom ili kćerkom i raspravljati o osobnim teškoćama (i oni imaju svojih teškoća, koje, ako smo razboriti, ne ćemo potcjenjivati). Postoje pritisci, i mamci, a i nepravične optužbe protiv kojih treba učvršćivati svoje sinove i kćeri ...

U takvim povjerljivim razgovorima roditelji će pomoći svojoj djeci da sebi odrede ciljeve." (ElRay L. Christiansen, Uspješno roditeljstvo – vrijedno postignuće, *Stijeg*, srpanj 1972. str. 55.)

O čemu sve mladić treba raspravljati sa svojim roditeljima? O čemu sve ima otac raspravljati sa svojom djecom? (Razborito upozoriti polaznike razreda da prihvaćaju gledišta drugih. Nisu teškoće za jednu osobu jednake kao i za drugu.)

Govoreći nam o savjetovanju s djecom starješina Richard L. Evans je rekao: "Vi i oni zajedno imate povlasticu, pravo i dužnost da sjednete i izmijenite misli te zajednički promotrite svoje odluke, kako bi svatko od vas bio saslušan i poštivan – te da radite, i molite, i planirate zajednički za cjelovitost svoje sreće – neprestano i zauvijek." (Kad roditelji i djeca nađu zajednički jezik, *Doba usavršavanja*, svibanj 1956. str. 342.)

Zaključak

Obećano nam je da ćemo živjeti u skladu i miru u kraljevstvu nebeskomu. Ali moramo već sad započeti ostvarivati jedinstvo i ljubav, jer to ne dolazi samo od sebe. Predsjednik David O. McKay je rekao: "Teško da gotovo uopće mogu zamisliti nešto što više zaslužuje prigovor od odsutnosti jedinstva i sklada u kući. S druge strane, znadem da je dom u kojemu prebiva jedinstvo, uzajamno pomaganje i ljubav zapravo komadić neba na zemlji." (Jedinstveni cilj važan za dovršenja djela Božjega, *Doba usavršavanja*, prosinac 1967. str. 34.)

Budemo li se svjetovali sa svojom ženom i djecom, učvrstit ćemo i njih i sebe, a ljubav će i jedinstvo porasti u našoj obitelji.

Prijedlozi

1. Sa svojom ženom redovito moliti i svjetovati se.
2. Držati obiteljsko savjetovanje.
3. Odrediti vrijeme za razgovor sa svakim od svoje djece, pazeći da s njima razgovaramo uz molitvu i pažnju.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Galaćanima 5:22 (plodovi Duha)

Jakov 2:35 (učinak lošega primjera na članove obitelji)

Jakov 3:7 (važnost ljubavi između muža i žene)

NiS 121:36–38 (kako se stječe moć svéćeništva i kako se njome služi)

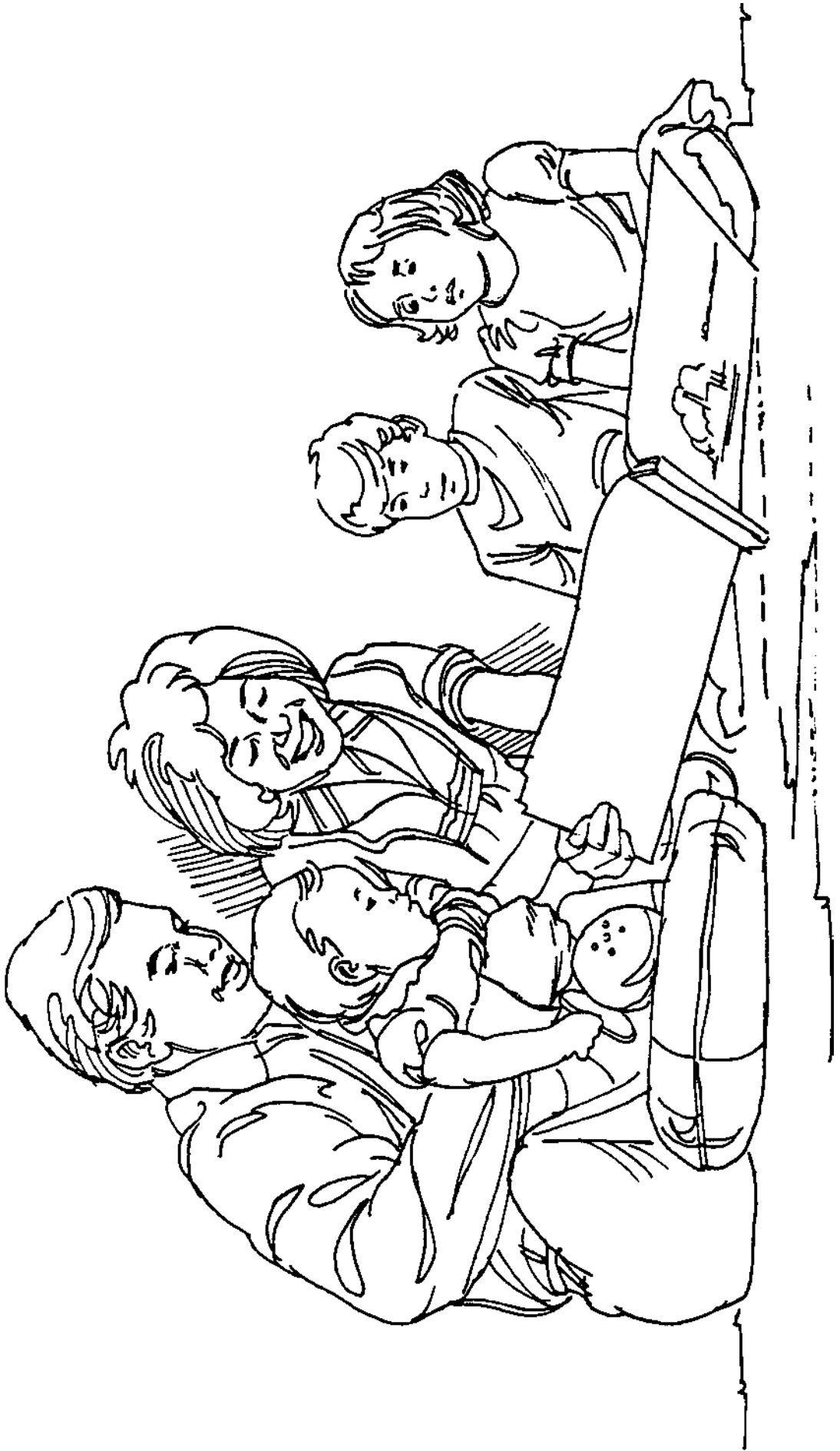
Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati glavu 37, "Obiteljske odgovornosti" u priručniku Evangeoska načela.*
2. *Podsjetiti polaznike razreda da ponesu na sat svoja Sveta pisma.*

13-a Obiteljska savjetovanja pomažu ocu voditi djecu u pravednosti.

13-b Otac treba redovito razgovarati sa svojom djecom.

Predvođenje obiteljske molitve

Svrha je ove zadaće da nas potakne da svakodnevno obavljamo obiteljsku molitvu.

Uvod

Pokazati sliku 14-a, "Obiteljska molitva ima se obavljati dvaput dnevno.

Kao očevi trebamo svoje obitelji sazivati na obiteljsku molitvu da bismo iskazali hvalu i zatražili smjernice od našega nebeskoga Oca. Predsjednik Spencer W. Kimball kaže:

"Razgovarao sam s mnogim glavama obitelji ... koji su dopustili da im obiteljska molitva bude neredovita i koji su je češće propuštali negoli obavljali. Neki vele da nastoje jedamput dnevno obavljati obiteljsku molitvu, a drugi sliježu ramenima govoreći da ne mogu okupiti svoju obitelj. Takvo olako shvaćanje nečega toliko bitnog kao što je molitva silno me uznemiruje. ... Crkva nalaže da se obiteljska molitva obavlja svaku večer i svako jutro. To je molitva na koljenima, ... Mnogi su zapazili da je najpogodnije vrijeme kod doručka i kod večere. Tad je najlakše okupiti članove obitelji. Te molitve ne moraju biti dugačke, naročito ako malena djeca kleče. Svi članovi obitelji moraju imati prilike da (izgovore) koju molitvu." ("Klekoh pred Tvorca svojega," *Učitelj*, travanj 1966. str. 132.)

Obiteljska molitva – pomoć za odupiranje napastima

Zapovijedeno nam je da molimo svome nebeskom Ocu, napose zajedno s našom obitelji.

Pročitati Kristove riječi u 3 Nefi 18:18–21. Koju važnu svrhu Spasitelj pridaje molitvi?

Molitva može pomoći našoj obitelji da se odupre napastima Sotoninim. Kroz molitvu primamo snagu i većma smo kadri svladavati svoje teškoće.

Kao očevi moramo svoju obitelj sazivati na molitvu i pružati primjer. Možda će to najprije zahtijevati da svoju obitelj naučimo kako da moli. U Nauku i savezima zapovjedeno je da očevi i majke uče svoju djecu moliti (usp. NiS 68:28). Primjer je najbolji način da djeca nauče načelo molitve. Potrudimo li se da s njima molimo, djeca će naučiti važnost molitve i to provoditi u svojem životu.

Dužnost je svih očeva voditi i podučavati djecu; ne mora netko obnašati Melkisedekovo svećeništvo da bi u svojoj obitelji predvodio molitvu.

Kako postići da u kući uspije obiteljska molitva

Svecima posljednjih dana rečeno je da "uvijek mole" (NiS 10:5).

Pročitati Alma 34:27. Što znači trajno u srcu nositi molitvu?

Uzdižemo li misli i želje ka Gospodu kadgod je to moguće, u srcu trajno nosimo molitvu.

Da bi nam u kući uspjela obiteljska molitva, moramo odrediti posebno vrijeme za molitvu u kući. Crkveno nam vodstvo kaže da sazivamo obitelj na molitvu dvaput dnevno. Da bismo to postigli, treba pronaći najpogodnije vrijeme za okupljanje obitelji. To mora biti redovito vrijeme kad su sva djeca kod kuće. Obično je to ujutro prije odlaska iz kuće na posao ili u školu i malo prije nego što će djeca na počinak uvečer.

Ne trebaju naše molitve biti duge. Zapravo, kratke molitve potiču manju djecu da mole, jer su njihove molitve obično vrlo kratke. Jutarnje molitve trebaju obuhvatiti i naše planove za taj dan. U večernjim molitvama valja zahvaliti Gospodu za zaštitu i vodstvo. Blagoslov jela ne smije potisnuti redovitu obiteljsku molitvu, no, može se i on uključiti, ako obavljamo obiteljsku molitvu neposredno prije jela.

U Mormonovoj knjizi Amulek nabraja neke od blagoslova za koje trebamo moliti.

Pročitati Alma 34:23–25.

Naš popis onoga za što treba moliti može se razlikovati od Amulekova popisa, ali načela o kojima je on govorio ista su. Jedno je od načela da valja moliti za svoje svakodnevne djelatnosti. Drugo je, opet, da trebamo moliti da bismo se oduprijeli napastima đavlovim. Svaka obitelj mora gledati na svoje ciljeve i potrebe i iskreno moliti za ono što joj je najpotrebnije. Budemo li tako činili, naše će molitve biti iskrene i uspješne, a ne tek riječi što se iz dana u dan ponavljaju. Kao očevi pomoći ćemo manjoj djeci da se odviknu ponavljanja istih riječi svaki put kad mole. U tomu valja tražiti utjecaj Duha (usp. NiS 42:14). Štoga djecu učili da mole, nikad ih ne smijemo siliti ili zbunjivati.

Ne smijemo klonuti ako ima kakvih teškoća kad je posrijedi uspješnost obiteljske molitve. Najčešće Sotona stoji iza svake teškoće.

Pročitati 2 Nefi 32:8.

Sotona će pokušavati zaustaviti osobnu i obiteljsku molitvu, jer on lakše može utjecati na obitelj koja ne moli redovito. Navika obavljanja obiteljske molitve mora zato biti tako čvrsta da, čak kad otac nije kod kuće, žena saziva obitelj na okup. Budemo li odsutni i mi i žena, možemo zadužiti starije dijete da predvodi obiteljsku molitvu.

Kako može mladić Aronova svećeništva podupirati i poticati obiteljsku molitvu?

Duhovni blagoslovi po obiteljskoj molitvi

Veliki će nas blagoslovi snaći, budemo li obavljali obiteljsku molitvu. Porasti će ljubav i razumijevanje, a utjecaj Sotone u kući bit će manji. Osjećaj mira ispunit će nam srce kad shvatimo da ispunjamo zapovijed kako valja.

Obiteljska je molitva jedan korak u stvaranju vječnoga doma. Predsjednik Spencer W. Kimball de rekao da "kad kleknemo na obiteljsku molitvu, naša djeca ... stječu navike koje će im ostati cijeli život. Nemamo li vremena za molitvu, to je kao da svojoj djeci kažemo: 'Pa, to ionako nije važno ...' S druge pak strane, kakva li je radost uvede li se takav običaj i navika u kući, pa kad roditelji pohode svoju djecu ... kad se ona već ožene i udaju, i posve prirodno kleče s njima u običnom, ustaljenom stavu molitve!" (*Čudo praštanja*, str. 253.)

Zaključak

Katkada se pitamo shvaćaju li naša djeca nešto o Kristu i osjećaju li njegovu nazočnost kod obiteljske molitve. No, djeca su katkad bliža Duhu nego što mi to zamišljamo. Predsjednik Heber J. Grant opisuje što je doživio kod molitve kao dijete u kući predsjednika Brigham Younga:

"Klečao sam ... u kući [Brigham Younga] ... kod obiteljske molitve i kao dijete, i kao mladić. Svjedočim da sam kao malo dijete, više nego jednom, zbog nadahnuća Gospodnjega Brigham Youngu, dok bi on ... od Boga [pitao] prosvjetljenje, podizao glavu, osvrtao se i gledao onamo gdje se Brigham Young molio da vidim da li je Gospod ... ondje. Učinilo mi se da on s Gospodom razgovara kao što čovjek s čovjekom razgovara." (Heber J. Grant, *Evandeoska mjerila*, str. 223–224.)

Molitva bi trebala biti za djecu isto tako uzbudljiv događaj kao što je bila za Hebera J. Granta. Što se sve može dogoditi kad se obiteljska molitva obavlja onako kako valja, pokazuje ova zgoda:

"Jedan otac, tih i povučen čovjek, teško je uspijevaio izraziti svoju ljubav prema obitelji. Na ženin nagovor počеше oni održavati obiteljske molitve, i to mu pruži priliku da izrazi što mu je na srcu. Njegovoj kćerci, koja je očevo ponašanje krivo tumačila kao ravnodušnost, taj je događaj bio pravo otkrivenje. Molitve su mu bile jednostavne i katkad nezgrapno sročene, no, ona bi sva ustreptala kad bi ga čula gdje govori: 'Blagoslovi moju milu kćerku da bude dobra.'

Bojažljiv dječak koji je sebe zamišljao tek kao 'kukavicu' osjetio je ponos i samopoštovanje dok bi mu otac i majka zahvaljivali Bogu za svoga 'dobrog, plemenitog sina.' I dječakovo je samopouzdanje stalno raslo za molitve, pa i onda kad mu je mali brat zahvaljivao nebeskomu Ocu za svoga 'velikog, snažnog brata.'

Pripremajući se u našoj obitelji za obiteljski izlet, moj muž je molio Gospoda da blagoslovi našu obitelj da uspije i da svakomu bude drago što smo zajedno u društvu. Nitko nije ni slušao sve one predike što smo ih bili održali, ali je ta pobožna molitva uspostavila suradnju.

Naš maloljetni sin bijaše napet i mrk kadgod bismo pokušali raspravljati s njime o bilo čemu. Odlučili smo da je najvažnije upriličiti razgovor kad je on najpristupačniji, a to je, čini se, vrijeme obiteljske molitve jutrom. Kuća je tada bila mirna, a svi smo mi tada dijelili krotko i iskreno osjećanje. Opazili smo da je napetost popustila kad bi molitva prethodila razgovoru.

"Za tih smirenih trenutaka obiteljske molitve održavamo vezu uzajamno i s našim nebeskim Ocem." (Ann H. Banks, Posebni blagoslovi molitve, *Stijeg*, siječanj 1976. str. 37.)

Zatražiti od polaznika razreda neka opišu što su sve poduzeli za stvaranje redovitog uzorka molitve u svojoj kući. Raspravljati o različitim zamislama kako bismo molitvu učinili što uspješnijom. Neka braća izmijene iskustva o uspješnoj obiteljskoj molitvi.

Prijedlozi

1. Obavljati obiteljske molitve, ako ih dosad nismo obavljali.
2. Ako već imamo redovitu obiteljsku molitvu, ocijeniti svoju molitvu. Raspraviti sa ženom i djecom kako bi se mogla poboljšati obiteljska molitva.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

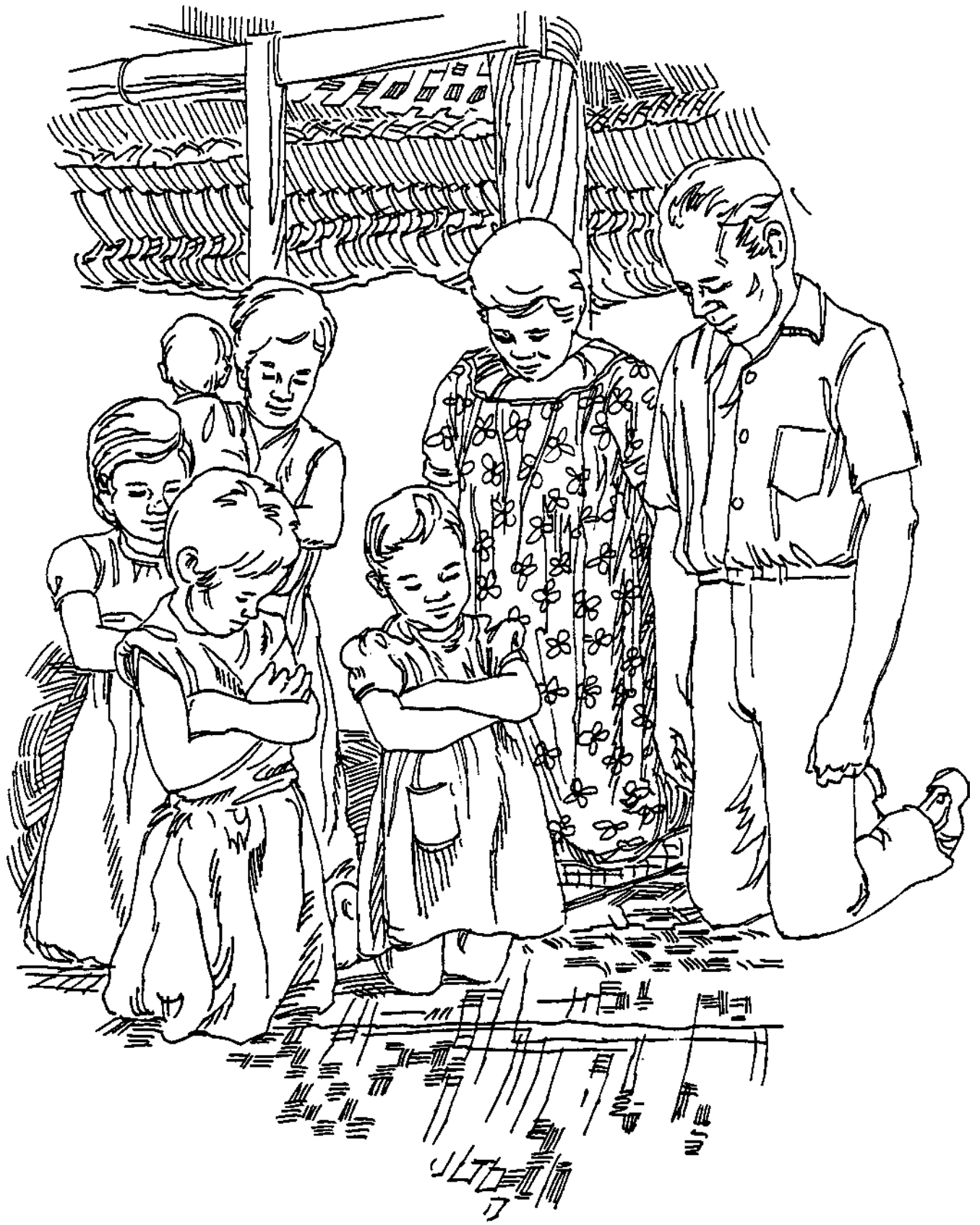
Matej 5:44 (moramo moliti za svoje progonitelje)
Matej 7:7 (iskrena je molitva uslišana)
Matej 26:41 (moramo moliti za zaštitu protiv napasti)
Alma 13:28 (moramo moliti za zaštitu protiv napasti)
Alma 37:36-37 (moramo moliti za sve svoje djelatnosti)
NiS 88:119 (moramo utemeljiti dom molitve)
NiS 88:126 (moramo uvijek moliti)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati glavu 8, "Molitva našem nebeskome Ocu" u priručniku Evandeoska načela.
2. Po želji, zadužiti jednog polaznika razreda da ispriopovijedi kakav snažan doživljaj što ga je iskusio za obiteljske molitve.
3. Započeti ili zaključiti sastanak pjevanjem "Čuj molbe, Bože, Oče naš," Popijevke br. 8 ili "Molitva je žarka želja duše," Popijevke, br. 220.
4. Zaduziti polaznike razreda da iznesu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.

14-a Obiteljska molitva ima se obavljati dvaput dnevno.

Dom, središte proučavanja Evandjelja

Svrha je ove zadaće da nas potakne da od svoga doma stvorimo središte za upoznavanje Evandjelja

Uvod

Enoš je bio prorokov sin i često je slušao svoga oca gdje mu govori o vječnim istinama. Jednoga je dana pošao u šumu loviti. Dok je ondje bio, sam kaže: "Riječi koje često slušah da ih otac moj govori o životu vječnomu ... duboko se usadiše u srce moje. I duša mi ogladnje. I klekoh pred Tvorcem svojim" (Enoš 3-4). I pošto je cijeli dan molio, javi mu se glas koji je govorio da su mu grijesi oprosteni. Taj je doživljaj za Enoša bio toliko važan da je on stao podučavati o evandelju i u tom uživao cijeli svoj daljnji život.

Enoš je primjer mladića koji je valjano podučen o evandelju u svojoj kući. Starozavjetni pisac je zapisao: "Upućuj dijete prema putu kojim valja krenuti, pa i kad ostrari, neće odstupiti od njega" (Izreke 22:6). Budemo li kao očevi slijedili taj savjet, sigurno ćemo biti blagoslovljeni odanom djecom koja će slušati nas i Gospoda.

Učiniti svoj dom središtem učenja

Obitelj je najvažnija zajednica i za Crkvu i za društvo. Zapravo, to je jedina zajednica koja će se održati vječno. Zbog toga nam je Gospod zapovijedio da od svojih domova učinimo mjesto gdje će i odrasli i djeca moći upoznavati evandjelje i zajednički napredovati.

Pročitati NiS 68:25-28. Gdje naša djeca stječu temeljno znanje o svijetu u kojemu živimo? Gdje ona mogu upoznati vječni život?

Djeca uče o ovom životu kod kuće, u školi i od svojih sudrugova u igri. No, ni državne škole ni njihovi prijatelji ne mogu našu djecu podučiti o evandelju. To je naša sveta odgovornost koju nam je sam Bog dao. Propustimo li mi podučiti svoju djecu o onomu o čemu on hoće da ih podučavamo u ovom životu, u pogibelji smo da ih izgubimo za svu vječnost.

Naravno, prije negoli mogemo podučavati o evandelju svoju djecu, moramo ga najprije naučiti sami. Predsjednik Marion G. Romney je rekao: "Neka svaki obnašatelj svećeništva veličinom i moću svoga poziva sredi najprije svoju kuću. Neka redovito obavlja kućne večeri i inače neka odgaja 'djecu u svjetlu i istini' (NiS 93:40)" (Kućna poduka i obiteljske kućne večeri, *Doba usavršavanja*, lipanj 1969. str. 97).

To znači da mi i naše žene snosimo odgovornost za poduku naše djece o evandeoskim načelima. Da bismo ispunili tu odgovornost, moramo početi uvoditi proučavanje evandjelja u svome domu zajedno sa ženom i poticati djecu da slijede naš primjer. Kralj Benjamin je rekao roditeljima: "I puštati nećete da vam djeca ... krše zakone Božje i da se tuku i svađaju međusobno, i služe davlu ...

Vi ćete ih, naprotiv, podučavati da hode putovima istine i razbora. Podučavat ćete ih da ljube jedan drugoga i jedan drugomu služe" (Mosija 4:14–15).

Naš obiteljski raspored za učenje evanđelja

Zelimo li slijediti savjete proroka, moramo sa svojom ženom stvoriti nacrt kako ćemo najbolje podučavati svoju djecu. Premda svatko od nas može taj cilj polučiti na različit način, moramo ipak biti voljni izraditi najbolji mogući nacrt kako ćemo od svoje kuće učiniti mjesto za upoznavanje evanđelja.

Ispisati na ploči, dok se o tomu raspravlja, ove mogućnosti:

STVORITI OZRAČJE ZA UČENJE

Naš dom ima biti mjesto gdje naša djeca mogu s nama slobodno razgovarati. Kuća koja je puna napetosti ne potiče djecu da postavljaju pitanja i da izražavaju svoje osjećaje. Predsjednik David O. McKay nam kaže da "roditelji moraju ... pokazivati spremnost da odgovaraju na pitanja. Dijete koje postavlja pitanja pridonosi sreći vašega života" (*Evandeoski uzori*, str. 480). Trebamo poticati djecu da postavljaju pitanja, naročito o evanđelju. Možda i nećemo svaki put znati odgovor na njihova pitanja, ali uvijek taj odgovor možemo potražiti zajednički.

Kako sve možemo poticati raspravljanje o evanđelju u svojoj kući?

MOLITI S OBITELJI

Molitva je jedan od načina da podučavamo djecu. Dok molimo, možemo priopćavati svoja nadanja, brige i ideale u vezi sa svojom obitelji. Dok molimo za članove obitelji i ostale, podučavamo o obziru prema potrebama drugih. A možemo podučavati i kako valja cijeniti blagoslove, dok izražavamo svoju zahvalnost svome nebeskom Ocu.

RASPRAVLJATI O EVANĐELJU ZA VRIJEME OBROKA I KOD POLASKA NA POČINAK

Vrijeme za razgovor o evanđelju je također vrijeme jela i polaska na počinak. Dobro je razgovarati o vjerskim doživljajima toga dana. Djecu valja poticati da o tomu postavljaju pitanja, a stariji mogu razjašnjavati evandeoska načela o kojima je riječ. Izvrsno vrijeme za takve razgovore jest dok uvečer spremamo najmanju djecu na počinak. Da bismo ih potekli da pitaju, možemo im ispričati koju evandeosku zgodu iz Mormonove knjige ili Biblije, ili iz vlastita duhovnog iskustva.

PROUČAVATI PISMA REDOVITO

Da bi se unaprijedilo redovito proučavanje evanđelja, može se odvojiti jedna polica ili stalak za knjige kao evandeoska knjižnica. Tu se mogu držati knjige, slike, vrpce, magnetofon i druga pomagala za učenje za uporabu cijeloj obitelji. Mjerodavna djela Crkve i priručnik *Evandeoska načela* trebali bi biti temeljne knjige ili magnetofonske vrpce u toj knjižnici. Ako je to moguće, svako bi dijete trebalo tu imati vlastiti primjerak Mormonove knjige i Biblije.

Sveta pisma možemo proučavati pojedinačno i kao obitelj. Da bismo potaknuli pojedinačno proučavanje, moramo davati primjer. Evo nekoliko načina kako se pojedinačno mogu proučavati Pisma:

- Čitati Pisma od početka do kraja, čitajući svaki dan jednu ili dvije glave, ili petnaest minuta dnevno.
- Proučavati Pisma po predmetima (na primjer: molitva, poslušnost), trežeći sve odlomke o tom predmetu.
- Istraživati Pisma kako bismo našli odgovor na određena pitanja koja nas muče.
- Izraditi popis odlomaka koji nas naročito nadahnjuju.
- Tražiti usporedne navode u Pismima prema redovitom nacrtu proučavanja.

Potaknuti polaznike razreda da razmisle kako se sve još mogu Pisma proučavati pojedinačno.

Radi proučavanja evanđelja kao obitelj svaki otac mora odrediti, zajedno sa svojom ženom i djecom, vrijeme kad im je moguće biti na okupu u tu naročitu svrhu. Evo nekoliko načina kako možemo kao obitelj proučavati Pisma:

- Planirati petnaest minuta za proučavanje Pisama, jutrom prije polaska na posao i prije polaska djece u školu, ili zakazati kratak obiteljski sat Pisama uvečer prije polaska djece na počinak.
- Pripremiti i mlađoj djeci ispričati zgode iz Pisama.
- Izabrati naročite retke iz Pisama, ispisati ih na komad papira te izvesti na zid ili na oglasnu ploču gdje to cijela obitelj može vidjeti.
- Poticati članove obitelji da pojedine odlomke Pisama uče naizust.
- Izabrati odlomke koji nas uče nekom načelu i odlučiti kako provesti u djelo to načelo koje se naučava. Na primjer, pročitati Matej 25:31–40, potom kao obitelj pomoći nekoj obitelji koja je u nevolji; pročitati Jakovljeva 1:26–27 i Galaćanima 6:2, potom kao obitelj pomoći nekoj starijoj osobi.
- Čitati govore s prošlog općeg sabora i primijeniti smjernice što su ih braća iznijela.

Koji se god pristup odlučili primijeniti, uvijek trebamo svoje proučavanje Pisama započeti molitvom, tražeći kod nebeskoga Oca prosvjetljenje i razumijevanje. Nakon održanog sata trebamo razmišljati o onomu što smo pročitali i kako bismo evanđeosko načelo o kojem smo čitali primijenili na svoj život.

Biskup H. Burke Peterson iz Biskupskoga predsjedništva je rekao: "Ne može biti – ne smije biti – nijedne obitelji u ovoj Crkvi koja ne može naći vremena za čitanje iz Pisama svaki dan. Svaka obitelj to može činiti na svoj način." (Pomoć roditeljima, *Stijeg*, svibanj 1975. str. 53–54.)

Neka prethodno zadužen polaznik razreda, koji je uspješno proučavao, a ne samo čitao, Pisma, izvijesti o svojoj metodi. Ili, neka prethodno zadužen mladić iz Aronova svećeništva ispriopovijedi što misli zbog čega bi u svojoj mladosti trebao upoznavati evanđelje, naročito prije polaska u misije. (Možda će on htjeti pročitati Alma 37:35.)

REDOVITO ODRŽAVATI KUĆNE OBITELJSKE VEČERI

Kućna obiteljska večer koja se redovito održava svakog ponedjeljka uvečer, možda je najpogodnije vrijeme da svoju djecu podučavamo o evanđelju. Oni od nas koji imaju priručnik za kućne obiteljske večeri, mogu se njime poslužiti. Gdje nikakav priručnik nije pri ruci, proučavat ćemo Pisma i priručnik *Evandeoska načela*, slušati snimke iz evanđelja ili izmijenjivati svoja mišljenja o Crkvi. Stvorimo li ugodno, privlačivo ozračje, pomoći ćemo djeci da im se večer sviđa i da radije kod nje sudjeluju. Kućna obiteljska večer nije vrijeme da svojoj obitelji držimo propovijed.

SVJEDOČITI SVOJOJ DJECI

Kad se god pruži prilika, trebamo svojoj djeci svjedočiti. Prilika za svjedočenje može se ukazati za vrijeme jela, za vrijeme proučavanja Pisama, za vrijeme kućne obiteljske večeri ili u razgovoru o evanđelju s našom djecom. Ako ona čuju naše svjedočenje i vide kako se mi pridržavamo zapovijedi, bolje će razumjeti evanđelje.

Tražiti od polaznika razreda da izmijene iskustva što su ih stekli podučavajući svoju djecu o evanđelju.

Zaključak

Budemo li pojedinačno i kao obitelj proučavali evanđelje, ojačat će i naše osvjedočenje i naš dom. Ako nastojimo živjeti u većoj blizini Isusa Krista i nebeskoga Oca, naći ćemo odgovore na svoje poteškoće i zadobiti veći duševni mir. Starješina Bruce R. McConkie kaže: "Želimo imati mir i radost i sreću u ovom životu i biti baštinici vječnoga života u budućem svijetu. To su dva najveća blagoslova što ih ljudi uopće mogu baštiniti. Zadobiti ih možemo čitajući i učeći riječi života vječnoga, ovdje i sada, i pridržavajući se zapovijedi." (Bruce R. McConkie, Pijmo s izvora, *Stijeg*, travanj 1975. str. 70.)

Prijedlozi

1. Proučavati evanđelje redovito.
2. Dnevno obavljati obiteljsku molitvu.
3. Iskoristiti svaku priliku za podučavanje svoje obitelji o evanđelju.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Rimljanima 15:4 (sva su Pisma pisana nama za poduku)
2 Timoteju 3:14–17 (potreba za Svetim pismom)
2 Nefi 4:15 (moramo razmišljati o Pismima i o njima podučiti svoju djecu)
NiS 1:37 (moramo istraživati Pisma)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati dodatno štivo iz Svetoga pisma zabilježeno na svršetku ove zadaće.
2. Pripremiti se da na ploči ispišete načine za izradu plana proučavanja evanđelja, koji su nabrojani u ovoj zadaći.

3. *Po želji, zadužiti polaznike razreda da izmijene iskustva što su ih stekli proučavajući evanđelje ili podučavajući o njemu.*
4. *Zadužiti polaznike razreda da iznesu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

Priprava za podučavanje

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti kako smo se dužni pripremiti za uspješno podučavanje o evanđelju.

Uvod

"Ne pokušavaj naviještati riječ moju, već prvo nastoj zadobiti riječ moju, a tad će jezik tvoj biti odriješen. Tad, zaželiš li, imat ćeš Duha mojega i riječ moju, da, moć Božju za uvjeravanje ljudi" (NiS 11:21).

Podučavajte jedan drugoga

Zatražiti od polaznika razreda da pročitaju NiS 88:77-78. Koga trebamo podučavati?

Mnoge su i raznolike mogućnosti za podučavanje o evanđelju. Možemo podučavati svoju obitelj, prijatelje, susjede, drugove na poslu i školske drugove. Možemo podučavati članove Crkve na službenim satovima, a nečlanove dok se s njima družimo na poslu.

Pokazati sliku 16-a, "Otac je odgovoran za podučavanje svoje djece o evanđelju."

PODUČAVANJE KOD KUĆE

Gospod nam govori od postanka svijeta kako je velika naša odgovornost za podučavanje djece o evanđelju. Pogodno je vrijeme za podučavanje obitelji kućna obiteljska večer, ali ima i mnogo drugih zgodnih prigoda. Slijedeća zgoda govori kako je jedan otac naučio kako će podučavati svoju obitelj:

Nekoliko je očeva bilo uključeno u tečaj o obiteljskim kućnim večerima. Mnogi su od njih ovako govorili: "Nisam učitelj; nikad to nisam bio, i nikad to neću biti." Obećano im je, budu li svakog tjedna svoju obitelj sazivali u toplom i srdačnom raspoloženju, da samo podučavanje neće zadavati toliko poteškoća kako im se čini.

Jedan otac po imenu Jerry, nije bio baš oduševljen tim zahtjevom. Pokušao se izvući izjavljujući: "Ne znam podučavati." No, on se ipak obavezao, i držao se prihvaćene obaveze.

Nakon tri mjeseca, kad su ga zapitali kako mu ide, bio je vrlo prijazan i srdačan, a djeca su izrazila svoje oduševljenje s onim što se događalo na njihovim kućnim obiteljskim večerima.

Njegova je žena rekla: "Bio je to za nas divan doživljaj. Najbolji su bili oni satovi koje je Jerry održavao."

Jerry je na trenutak oborio glavu i ništa nije govorio. Zatim primijeti: "Ma, nije to baš bilo tako dobro."

Žena mu je bila uporna i iskrena kad je odvrtila: "Jerry, dok si nas ti podučavao, bilo je to silno snažno. Baš smo tada djelovali kao obitelj. Nikad nećemo zaboraviti ono što si ti govorio."

Te srdačne riječi duboko dirnuše Jerryja. Pogleda uvis i reče: "Pa, rekao bih da je bilo prilično dobro. Nisam želio držati te kućne obiteljske večeri, mislio sam da to ne mogu. No, kad je najprije jedan tjedan održala sat moja žena a drugi tjedan moja kćerka, odlučio sam da ću i ja pokušati."

Oči mu se orosiše dok je govorio: "Nikad neću zaboraviti onaj osjećaj što sam ga imao kad sam sa svojom obitelji razgovarao o onomu što je dobro. Učinilo mi se da sam tek tad po prvi put otac kakav bih trebao biti." (Usp. George D. Durrant, *Ljubav u kući s ocem u glavnoj ulozi*, str. 41–43.)

Ta zgodna osvjetljava što se događa kad prihvatimo svoju odgovornost za podučavanje svoje obitelji.

Zatražiti od nekoliko braće da izmijene iskustva oko podučavanja svoje djece o evanđelju.

Starješina Boyd K. Packer je rekao: "Podučavanje je pretežni dio onoga što radimo. Pokazati malomu kako će zavezati cipelu ... pomoći kćerci kod pripremanja po novom receptu, držati govor u crkvi, svjedočiti, voditi sastanak vodstva i, naravno, održavati sat nastave – sve je to podučavanje, i to mi neprestano radimo. ... Podučavamo dok propovijedamo ili govorimo ili odgovaramo na sastancima." (*Marljivo podučavaj*, str. 2–3.)

PODUČAVANJE U CRKVI

Velik dio naše poduke je neslužben dok jedni s drugima razgovaramo. Ali, Crkva nam pruža mnogo prilika za podučavanje u uređenim za to razredima.

Starješina Boyd K. Packer je napisao: "Svaki član Crkve podučava zapravo cijeli svoj život ... Imamo učitelje na službi u svim crkvenim zajednicama. Velik dio poduke zbiva se u članstvima svećeništva, zapravo, svi nosioci svećeništva dolaze u obzir za imenovanje kao kućni učitelji. ... Crkva napreduje zahvaljujući snazi podučavanja koje je valjano provedeno. Djelo Kraljevstva se (odgađa), ako podučavanje nije uspješno." (*Marljivo podučavaj*, str. 2–3.)

Katkada se naše podučavanje ne zbiva u razredu, već kroz druženje s drugima u Crkvi. Ove su zgode primjer podučavanja izvan razreda:

"Biskup Fred Carroll stupio je na pozornicu kad se naša obitelj preselila u njegov odjel, dok sam još bio prestario đakon u Aronovu svećeništvu. Taj veliki čovjek vjerojatno mi nije izravno rekao više od pedeset riječi, ali mi je dvadeset i pet njih ostalo neizbrisivo urezano u pamćenju. Uvjeren sam da taj dobri biskup nije nikad saznao kako je snažan dojam ostavio na me s tih svojih dvadeset i pet zlatnih riječi što mi ih je priopćio tiho i nasamo: 'Opazio sam s koliko pobožnosti sudjelujete na našim crkvenim

sastancima. To je izvrstan primjer što ga dajete drugim mladićima da ga slijede.'

Tek nekoliko riječi, ali, kako li snažnih! Na mene su one više utjecale nego stotinjak zaduženja što sam ih dosele imao. Do toga trenutka nikad nisam primijetio da sam naročito pobožan. Posve sam siguran da je biskup Carroll moje plaho, suzdržano ponašanje zamijenio za pobožnost. No, to nije ni važno. Od toga trenutka počeo sam se pitati što pobožnost znači u mojem životu. Uskoro sam primijetio da sam uistinu pobožan. Napokon, kad biskup Carroll misli da sam pobožan, onda možda i jesam! Stav koji se u meni razvijao zbog sjemena što ga je biskup Carroll posijao otada stalno raste i postaje vodećim utjecajem u mom životu" (Lynn F. Stoddard, Čaroban dodir, *Podučavatelj*, rujan 1970. str. 326-327).

Starješina Thomas S. Monson piše: "Kad revni učitelji odgovore na [Spasitelj] plemenit poziv 'Učite od mene', oni uče, ali i postaju dionici njegove božanske moći. Doživio sam kao malen dječak da dođem pod utjecaj jedne takve učiteljice. Na satovima u Nedjeljnoj školi ona nas je podučavala o stvaranju svijeta, o Adamovu padu i iskupljujućoj žrtvi Isusovoj. U svoj je razred dovela kao počasne goste Mojsija, Jošuu, Petra, Tomu, Pavla i Isusa Krista. Premda ih mi nismo vidjeli, ipak smo naučili ljubiti ih, poštovati i slijediti.

Nikad njezina poduka nije bila toliko snažna, a njezin učinak trajniji, kao kad je jednog nedjeljnoga jutra tužno objavila da je preminula majka jednog našeg školskog druga. Vidjeli smo da Billyja nema toga jutra, ali nismo znali razlog njegove odsutnosti. Na satu se prorađivala tema 'Blaženije je davati nego primati.' Usred sata naša je učiteljica zaklopila priručnik, a otvorila nam oči i uši i srca na slavu Božju. Upitala je: 'Koliko novca imamo u razrednom fondu za priredbe?'

Vrijeme privredne krize uvjetovalo je ponosan odgovor: 'Četiri dolara i sedamdeset i pet centi.'

Tad ona posve nježno predloži: 'Billyjeva obitelj teško stoji i pogođena je žalošću. Što mislite, kako bi bilo da jutros pohodimo članove obitelji i predamo im taj iznos?'

Uvijek ću se sjećati te male družbe kako prolazi one tri gradske ulice, ulazi u Billyjevu kuću, pozdravlja njega, njegova brata, sestre i oca. Osjećalo se da mu je majka odsutna. Uvijek ću pamtiti one suze što su iskrile u očima svih nazočnih dok je bijela omotnica s našim dragocjenim fondom za priredbe prelazila iz nježne ruke naše učiteljice u bijednu ruku uciviljenog oca. Gotovo smo odskakutali natrag u kapelu. Srce nam je bilo laganije nego ikad prije, radost nam bijaše potpuna, razumijevanje nam bijaše dublje. Bogom nadahnuta učiteljica podučila je svoje dječake i djevojčice vječni nauk božanske istine: 'Blaženije je davati nego primati'" (Samo učiteljica, *Stijeg*, svibanj 1973. str. 29).

PODUČAVATI U SVIJETU

Svaki član Crkve je misionar s odgovornošću da podučava o evanđelju riječju i djelom svaku osobu s kojom se susretne. Kod svoga krštenja smo obećali da ćemo "stati kao svjedoci Božji u svako doba, i u svemu, i na svakome mjestu gdje se možda nađete i to do smrti" (Mosija 18:9). Dok

podučavamo svoje prijatelje i susjede, trebamo to činiti s blagošću i krotkošću (usp. NiS 38:40-41).

Nemamo obavezu samo da podučavamo svoju djecu ili članove Crkve, već nam je podučavati svaku osobu s kojom se susretnemo.

Priprava za poduku o evanđelju

Da bismo bili dobri učitelji, moramo se valjano pripremiti. "Nijedan učitelj ne može podučavati o onomu što ne zna," Predsjednik David O. McKay nam je govorio. "Nijedan učitelj ne može podučavati o onomu što ne uviđa i ne osjeća." (*Životno blago*, str. 476.)

Zbog čega je važno da se svatko od nas, uključivši i mlade, priprema za dobro podučavanje? Kakve sve zamisli o pripremanju satova nalazimo u slijedećem navodu?

"Odrediti posebno mjesto i vrijeme za planiranje sata nastave. Neka bude pri ruci sve potrebno – Sveto pismo, priručnik, navodi, papir i olovka ... Započeti [planiranje] savjetujući se s Glavnim Začetnikom. To je njegovo evanđelje; i mi smo njegovi učitelji, što podučavamo njegovu djecu. Zapitati Gospoda kako on želi da se ta poruka prenese. ... Kad se ukaže naročita potreba, molitvu treba popratiti postom i tako postići suglasje s Duhom Gospodnjim" (*Razvojni program za učitelje, Temeljni tečaj*, popravljeno izdanje 1972. str. 133.)

Ispisati na ploči što sve treba učiniti i koju građu imati za pripremanje sata nastave.

Predsjednik David O. McKay po zvanju je bio učitelj prije nego što će biti pozvan za vrhovnoga glavara Crkve. On predlaže četiri koraka u pripremanju sata nastave:

ODREDITI CILJ (SVRHU) ZADAĆE

Svrha je ona zamisao koju želite da polaznici razreda usvoje i provedu u djelo. Ispisati taj cilj i razmišljati o njemu dok se priprema zadaća.

SVLADATI GRAĐU IZ ZADAĆE

Treba zadaću tako naučiti da se može podučavati svojim riječima. Naravno, odlomci iz Svetoga pisma i navodi mogu se čitati iz priručnika.

ISTRAŽIVANJEM I PROUČAVANJEM PRIKUPITI VIZUALNA POMAGALA

Da bi se pobudilo zanimanje za zadaću valja se poslužiti vizualnim pomagalima kao što su predmeti, isprave, slike i druga korisna pomagala. Stvaranje zanimanja za zadaću važno je kod podučavanja ljudi svih uzrasta.

SREDITI POMAGALA I GRAĐU ZA ZADAĆU

Neka ono što će trebati na satu, kao što su kreda, spužva, papir, olovke i vizualna pomagala bude sve pripravno. Treba to rasporediti onim redom

kako će se upotrebljavati na satu nastave, kako bismo izbjegli zbrku dok održavamo sat.

Naučiti voljeti one koje podučavamo

Starješina Boyd K. Packer veli: "Dobar učitelj već je proučio zadaću. Izvrstan učitelj proučava također i učenike – proučava ih ozbiljno i temeljito. ... Proučimo li pomno izgled i način izražavanja svojih učenika, vjerojatno će duboko u našem srcu ... osjećaj srodan nadahnuću, a to je ljubav, nagnati nas da radimo na djelu Gospodnjemu – pasući ovce njegove" (Proučavaj svoje učenike, *Podučavatelj*, siječanj 1963. str. 17).

S druge strane, učenici koji znaju da su voljeni, imat će više samopouzdanja i zaželjet će da se usavršavaju. Bit će pozorniji, većma surađivati i pomagati na satu. No, što je najvažnije, učenici koji su voljeni naučit će voljeti druge.

Podučavati s Duhom

Ako učitelj želi zavoljeti svoje učenike, mora biti vrlo osjetljiv za nadahnuća od Gospoda. Samo tako će istinski razumjeti potrebe svojih učenika. Predsjednik Brigham Young je rekao: "Nakon svih naših nastojanja da postignemo mudrost iz najboljih knjiga i slično, još uvijek ostaje jedan izvor otvoren za sve: 'nedostaje li komu mudrosti, nek zaište od Boga'" (*Govori Brigham Younga*, str. 262).

Sposobnost za podučavanje dar je što ga primamo od Oca našega nebeskoga. Zaištemo li ga, on će nas nadahnuti kod pripremanja zadaće kad nastojimo saznati i kako ćemo zavoljeti svoje učenike i kako ćemo ih podučavati. A kad podučavamo s njegovim Duhom, podučavamo s moću. (Više o tomu usp. Zadaća 18, "Podučavanje moću i pod utjecajem Duha Svetoga.")

Zaključak

"Predsjednik David O. McKay je rekao: 'Nema veće odgovornosti na svijetu doli odgajanja ljudske duše.' Najzamašniji dio osobnoga upravnništva svakog roditelja i učitelja u Crkvi jesu poduka i odgoj" (Vaughn J. Featherstone, Učiteljev utjecaj, *Stijeg*, studeni 1976. str. 103). Na nama je odgovornost podučavati o evanđelju Isusa Krista svoju djecu, članove naše Crkve a i susjede nečlanove. Da bismo to ostvarili, moramo se pripremiti proučavanjem evanđelja i življenjem po njemu.

Kako nam pravedno življenje pomaže da uspješnije podučavamo o evanđelju?

Prijedlog

Pripremiti i održati sat na slijedećoj obiteljskoj kućnoj večeri uz proučavanje i molitvu za utjecaj Duha Svetoga.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Ponovljeni zakon 6:1–7 (važnost trajnog podučavanja djece)

Mosija 4:14–15 (kako valjano podučavati djecu)

NiS 68:25–28 (roditelji trebaju svoju djecu podučavati o evanđelju)

NiS 130:18 (kad uskrsnemo, zadržat ćemo znanje što smo ga stekli u ovome životu)

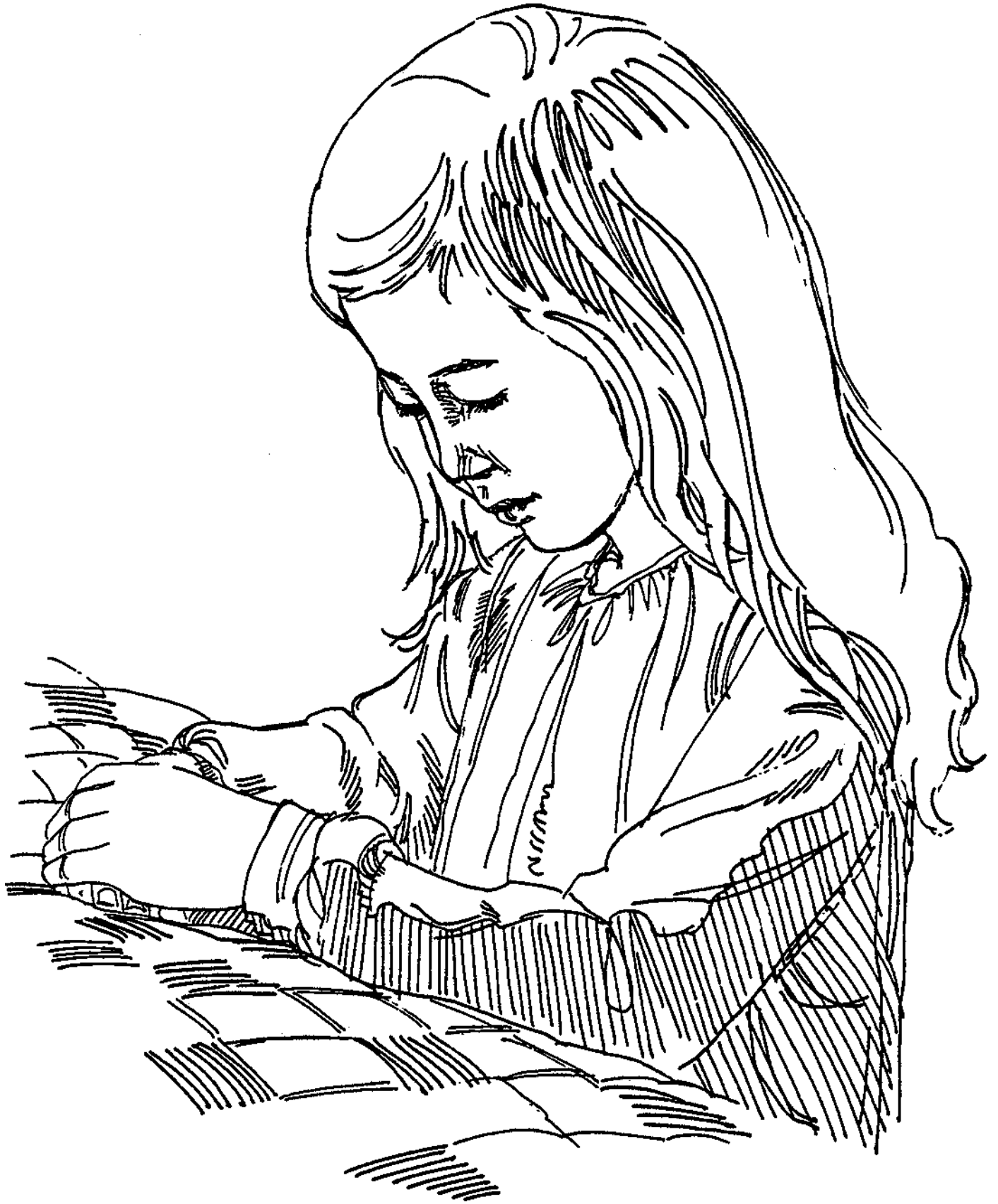
Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

- 1. Podsjetiti polaznike razreda da na sat ponesu sa sobom svoja Sveta pisma.*
- 2. Po želji zadužiti nekoliko polaznika razreda da izmijene iskustva što su ih stekli podučavajući svoju djecu.*
- 3. Zadučiti polaznike razreda da prikažu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

16-a Otac je odgovoran za podučavanje svoje djece o evanđelju.

Podučavanje iz Svetoga pisma

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti zbog čega moramo podučavati iz Svetoga pisma dok u Crkvi podučavamo.

Uvod

Pokazati slike 17-a "Moramo proučavati Sveto pismo ako hoćemo iz njega podučavati."

Jednom je predsjednik J. Reuben Clark ml. izjavio skupini crkvenih učitelja: "Vaša je poglavitna ... dužnost podučavati o evanđelju Gospodina Isusa Krista. ... Vi ćete podučavati o tom evanđelju služeći se kao izvorima i tekstovima mjerodavnim djelima [Pismima] Crkve i riječima onih koje je pozvao Bog da predvode njegov narod u ove posljednje dane" (*Propisani tečaj obrazovanja u Crkvi*, str. 9).

Poznavati Sveto pismo i služiti se njime kod poduke najveće je pomagalo za poduku koje nam je dostupno.

Važnost podučavanja iz Svetoga pisma

Gospodin nas je podučio o važnosti poznavanja Svetoga pisma i podučavanja drugih po njemu. Za svoga pohoda Nefijcima nakon uskrsnuća on je rekao: "Da, zapovijed vam dajem da to [Sveto pismo] pomno istražujete" (3 Nefi 23:1). Moramo ga istraživati jer nas ono uči o Isusu Kristu i jer je ono "istinito i pouzdano, a proroštva i obećanja što su u njemu sva će se ispuniti" (NiS 1:37; usp. također 1 Nefi 19:23).

Pročitati NiS 68:1-4. Koja Sveta pisma imamo danas osim mjerodavnih djela? Gdje možemo pročitati ili čuti ta Pisma? (Stijeg, ili Izvještaji općih sabora.)

Uspješno podučavanje o Svetom pismu

Kad je Lehi sa svojom obitelji prispio u obećanu zemlju, Nefi je svoju braću podučavao o Pismima tako da su ih oni mogli razumjeti: "Jer ja primjenjivah sva pisma na nas" – rekao je – "da bi nam bila na korist i poduku" (1 Nefi 19:23). Primjenjivanje Svetoga pisma na naše vrijeme vrlo je važno, želimo li uspješno o njemu podučavati. Prorok Josip Smith je učio: "Istražujte Pisma, istražujte proroke i naučite koji dijelak toga pripada vama." (*Nauci proroka Josipa Smitha*, str. 12.) Dobri učitelji često uspoređuju svetopisamske odlomke s današnjim prilikama pokazujući kako se prošli događaji primljenjuju na sadašnjost.

Predsjednik Spencer W. Kimball ovako je primijenio slijedeću zgodu iz Mormonove knjige:

"Možete li zamisliti sebe kao Nefija dok sluša svoga oca kako uzbuđeno pokazuje nešto što je upravo našao pred ulazom u šator? Bijaše to ... 'kugla neobične izradbe,' izrađena od 'izvrsne mjedi,' a nitko nikad prije nije vidio nešto slično. (1 Nefi 16:10.)

... Pokažete li veće zanimanje i promotrite li ponnije djelovanje te neobične kugle, zapaziti ćete da ona djeluje 'ovisno o vjeri, maru i pažnji' koja joj se poklanja s obzirom na put kojim valja poći. (1 Nefi 16:28.) ... Nakon ponnijeg promatranja [opazili biste] da na njoj ima natpis koji je 'jasan za čitanje' i ... koji tumači pute Gospodnje. [Kad biste od Gospoda zaiskali, upute bi se izmijenile. Izmjena uputa zavisila bi o vjeri i maru vaše obitelji.]

... Kugla ili Lijahona – što u prijevodu znači kompas – pripravljena je od Gospoda naročito da Lehiju pokazuje put kojim mu je putovati pustinjom. Ne biste li vi voljeli imati takvu kuglu – svatko od vas – tako da ona, kad god upadnete u zabludu, pokaže pravi put i ispiše poruke za vas, te vi uvijek znadete kad ste u zabludi ili na krivome putu?

To svi vi, mlada moja braćo, imate. Gospod je dao svakom mladiću, svakom čovjeku, svakoj osobi savjest koja upozorava svaki put kad krene krivom stazom. Uvijek mu se kaže, ako samo sluša. Ali ljudi, naravno, mogu tako naviknuti na slušanje tih poruka da se drže kao da ih i ne čuju sve dok ih konačno više i ne zamjećuju.

Morate shvatiti da imate nešto poput kompasa, poput Lijahone u svome tkivu. Svakom djetetu je to dano. ... Ako se ono ogluši Lijahoni što je ima u svome ustrojstvu, možda poslije neće više ni čuti njezin šapat. No, sjetimo li se da svatko od nas ima to što ga usmjeruje pravo, naš brod neće nikad krenuti pogrešnim smjerom ... slušamo li naputke svoje Lijahone što je nazivamo savjest" (Šaborski izvještaj, listopad 1976. str. 115–117; Naša Lijahona, *Stijeg*, studeni 1976. str. 77–79).

Kako je predsjednik Kimball primjenio Sveto pismo da nas poduči o istini kojom se danas možemo poslužiti?

Ako poznajemo Sveto pismo, možemo na svoj život primijeniti načela kojima nas ono podučava. Slijedeći primjeri pokazuju kako je jedan otac svoju djecu podučavao iz Svetoga pisma:

"NEMOJTE SUDITI DA NE BUDETE SUĐENI"

Lari i Toddu je nekoliko puta rečeno da svoje bicikle ne ostavljaju na dvorišnom prilazu. Otac se prvo suočio s Toddom. "Todde," rekao je, "upravo sam našao Larin bicikl na prilazu. Što da učinim?"

"Zabrani joj voziti se tjedan dana, kako si rekao da ćeš učiniti," odvrati Todd.

Poslije otac zapita Laru: "Upravo sam našao Toddov bicikl na prilazu; što da učinim?"

"Daj mu još jednu priliku; on će se drugi put sjetiti," odgovori Lara.

Otac nato pozove oba djeteta i daje im da pročitaju Matej 7:1–2.

Pročitati Matej 7:1–2.

Kad su završili s čitanjem tih redaka, otac reče: "Todde, nema vožnje

tjedan dana. Lara, smatram ovo opomenom, ako smjesta podeš van i ukloniš svoj bicikl s prilaza."

"VRIJEDAN JE RADNIK PLAĆE SVOJE"

Ron se pogodio s ocem da će oprati sve prozore u kući za deset dolara. Njegov se brat, Rick, pogodio da će obojiti blagovaonicu također za deset dolara. Ronu je bilo dosta pola dana da opere sve prozore. Ricku je trebalo dva dana da oboji prostoriju. Kad je otac obojici isplatio po deset dolara, Rick je prigovorio da bi njemu trebalo platiti više jer je dulje radio. Za odgovor otac mu pročita Matej 20:1-15.

Pročitati Matej 20:1-15.

Otac zaključio rekavši da je on održao svoj dio pogodbe, pa Rick može slobodno ići i ne ljutiti se.

Kako bismo svaki od slijedećih odlomaka primijenili na naše današnje životne prilike? Pročitati i raspraviti redom o odlomcima Matej 25:1-13, Enoš 2-8 i NiS 40:1-3.

Priprava za podučavanje iz Svetoga pisma

Predsjednik Harold B. Lee izjavljuje: "Kažem da moramo naučiti naše ljude da nalaze sebi odgovore u Svetom pismu. ... No, žalosno je to što mnogi od nas ne čitaju Sveto pismo. Ne znamo što je u njemu, pa se zato domišljamo o onomu što bi trebalo samo pronaći u samim Pismima. Mislim da je to jedna od najvećih naših pogibelji danas" (Pronalaziti odgovor u Pismima, *Stijeg*, prosinac 1972. str. 3).

Nitko nas neće siliti da proučavamo Sveto pismo. Želimo li, možemo pronaći mnogo isprika da ne proučavamo i ne istražujemo Sveto pismo. Stoga se moramo obavezati da ćemo proučavati Sveto pismo te izraditi nacrt redovitog proučavanja. Učinimo li to, kad se nađemo u prilici da se odlučimo između čitanja Svetoga pisma ili novina, odnosno sportskih novosti, izabrat ćemo Sveto pismo jer smo to već odlučili.

Sposobnost da čitamo Sveto pismo, da u njemu uživamo i da o njemu podučavamo ne zahtijeva samo planiranje, već zahtijeva i pripremu i molitvu.

Pročitati Moroni 10:3. Što nam govori Moroni o čitanju Svetoga pisma?

Dok čitamo Sveto pismo, moramo prebirati o njemu u svom srcu. predsjednik Marion G. Romney veli: "Dok čitam Pisma izaziva me riječ *prebirati*. ... Rječnik nam govori da *prebirati* znači 'odvagivati umom, duboko se zamisliti, razmatrati, razmišljati ...' (*Prebirati* je, po mom sudu, oblik molitve. To je, u najmanju ruku, prilaženje Duhu Gospodnjemu" (Veličati poziv svećeništva, *Stijeg*, srpanj 1973. str. 90).

Moroni 10:4 govori nam da nakon prebiranja o Pismima (proučavanja u srcu o onomu što smo pročitali), trebamo upitati nebeskoga Oca "nije li to istinito"; a "on će [nam] očitovati istinu po moći Duha Svetoga."

Zaključak

Da bismo podučavali o Svetom pismu, moramo se pripremiti redovito ga čitajući. Moramo prebirati o toj građi razmišljajući o njoj, osjećajem je doživljavajući i moleći s pravom nakanom. Zatim moramo provoditi u djelo što smo po Duhu uspjeli doznati i shvatiti. Kad smo sve to učinili, tek tada možemo podučavati o Svetom pismu moćno i uvjerljivo.

Prijedlozi

1. Dok svakodnevno čitamo Sveto pismo, potcrtavati ili obilježavati odlomke koji su za nas značajni. Razmisliti kako se oni mogu "primijeniti na nas."
2. Svoju obitelj podučavati iz Svetoga pisma za kućne obiteljske večeri, kod stola ili u drugim prigodama u obitelji služeći se svetopisamskim zgodbama i primljenjujući ih na potrebe obitelji.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

2 Nefi 4:15–16 (Nefijeva radost u čitanju Svetoga pisma)

NiS 11:21–22 (prije podučavanja treba proučiti)

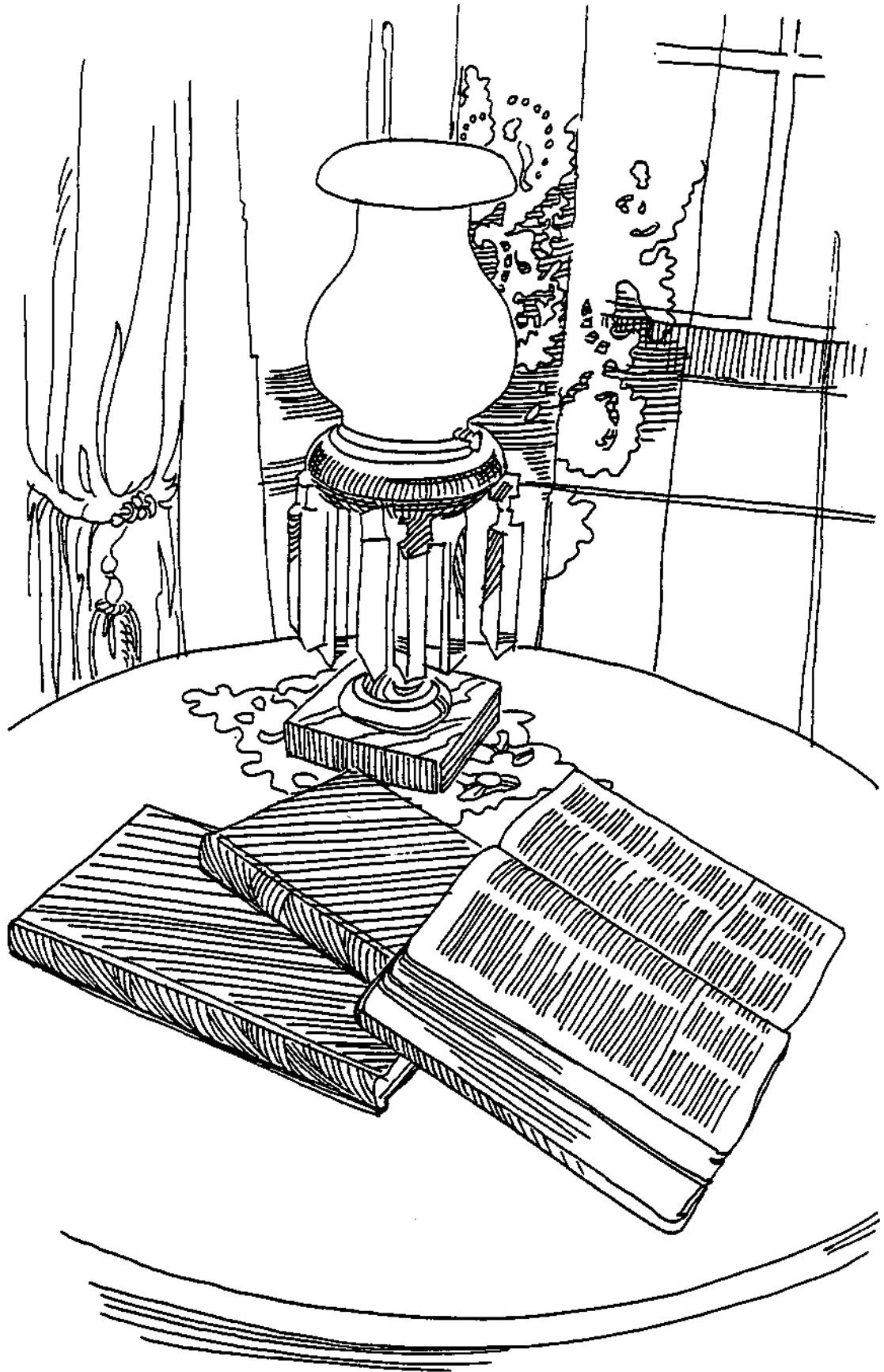
NiS 42:12–15 (moramo podučavati iz Svetoga pisma)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati glavu 10, "Sveto pismo" u priručniku Evandeoska načela.*
2. *Podsjetiti polaznike razreda da ponesu svoje Sveto pismo na sat.*
3. *Zadužiti polaznike razreda da prikažu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

17-a Moramo proučavati Sveto pismo ako hoćemo iz njega podučavati.

Podučavanje po moći Duha Svetoga

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti kako o evanđelju moramo podučavati po moći Duha Svetoga.

Uvod

Predsjednik David O. McKay je rekao: "Učitelji, pripravu svojih predavanja započnite molitvom. Držite satove s molitvom u duši. Zatim, molite da Bog obogati vašu poruku ... utjecajem svoga svetoga Duha" (*Evandeoski uzori*, str. 223).

Da bismo podučavali o evanđelju Isusa Krista, mora nas voditi Duh Sveti. Samo tako možemo naučavati istinu, jer naše misli nisu Božje misli, a naši puti nisu Božji puti (usp. Izaija 55:8–9).

Podučavanje po utjecaju Duha Svetoga

Zatražiti od polaznika razreda da pročitaju NiS 42:12–14. Što nam taj odlomak govori da podučavamo? Gdje nalazimo ta načela? Kako zadobiti Duha s kojim nam je podučavati? Zašto ne smijemo podučavati, ako nismo pod utjecajem Duha Svetoga?

Da bismo saznali što i kad ćemo nekoga podučavati, moramo naučiti razaznavati utjecaj Duha Svetoga. Starješina A. Theodore Tuttle tumači kako to izgleda govoriti po moći Duha Svetoga:

"Osjećate li kad dolazi objava? Ispričat ću vam jedan svoj doživljaj.

"Putujući [sa starješinom Marionom G. Romneyjem] u Salt Lake nakon [nekog] sastanka jedan od braće [među nama] primijeti: 'Brate Romney, večeras ste govorili po nadahnuću Duha Svetoga.'

Brat Romney odvrati: 'Tako je. Zaista jesam. Znete li kako ja to znam. To je zato, jer sam i ja doznao nešto što prije nisam znao.'" (Podučavanje mladog naraštaja o Riječi, neobjavljen govor, održan 10. srpnja 1970. na BYU ljetnoj školi, str. 9–10.)

Kako je Duh Sveti utjecao na predsjednika Romneyja? Kako Duh Sveti povećava našu sposobnost za podučavanje?

Duh Sveti ne podučava samo učitelja, već on čini da se riječi učiteljeve duboko usade u srce slušatelja. "Jer kad čovjek govori moću Duha Svetoga, moć Duha Svetoga prenosi to u srca sinova ljudskih" (2 Nefi 33:1).

Kako Duh Sveti utječe na one koje podučavamo?

Prorok Mormonove knjige, kralj Benjamin, potkraj svoga života sazvaio je narod da im preda naročite upute i da ih duhovno ojača.

Zatražiti od polaznika razreda da pročitaju Mosija 5:1–2. Što je učinilo da ljudi povjeruju riječima kralja Benjamina? Neka razred pročita Mosija 5:3–4. Zašto su ti ljudi bili tako otvoreni utjecaju Duha Svetoga?

Zadobivanje vodstva Duha Svetoga

Mormonova knjiga govori nam kako je mnoge proroke i misionare toga vremena vodio u podučavanju Duh Sveti. Četvorica takvih bili su sinovi Mosijini.

Zatražiti od polaznika razreda da pročitaju Alma 17:2–3. Koja su tri koraka poduzeli Mosijini sinovi što su im omogućili da podučavaju s moću? Ispisati ta tri koraka (istraživati Pisma, postiti i moliti) na ploči.

Predsjednik Marion G. Romney pripovijeda o iskustvu što ga je doživjela njegova kad je poduzela ta tri koraka prije sata na kojem je imala podučavati o viđenju Josipa Smitha gdje mu se ukazao Otac i Sin. U njezinom je razredu bila jedna nečlanica sa sveučilišnom diplomom. U to je vrijeme sestra Romney bila neiskusna mlada žena, pa se pobojala da ta obrazovana žena neće prihvatiti što ona bude govorila. Brat Romney kaže: "[Razgovarajući sa svojom majkom o toj teškoći sestra Romney] je rekla: 'Majko, ne mogu održati taj sat. Ne znam da li je Josip Smith imao to viđenje' ...

Majka joj nije bila obrazovana, ali je bila osvjedočena. Rekla je svojoj kćerci: 'Ti znaš kako je Prorok dobio viđenje, zar ne?'

'Da,' – odvrati kćerka, 'dobio ga je moleći za mudrost od Boga.' ...

[Sestra Romney] pode nato u svoju sobu i pokuša; 'rvala' se s Bogom poput Enoša. Posljedica je bila da je ... uvjerljivo održala taj sat, s moću koja nadilazi njezine naravne sposobnosti. Kako je u tom uspjela? Eto, Duh Sveti je sišao na nju kao odgovor na njezino traženje. Primila je žar u svoju dušu. Znala je da je Josip Smith imao viđenje, isto onako kao što je i on to znao. Nije ona vidjela posve točno ono isto što je vidio Prorok, ali je imala istu spoznaju. Iz opisa što ga dade Josip Smith ona je znala da je to on vidio i primila je svjedočanstvo Duha Svetoga da je njegov izvještaj istinit." (Kako zadobiti svjedočanstvo, *Novo doba*, svibanj 1976. str. 10–11.)

Kako se sestra Romney pripremala za sat? Zašto joj samo proučavanje nije dalo pouzdanja da će moći održati taj sat? Kako zovemo svjedočanstvo koje je sestra Romney primila?

Koja je razlika između običnog čitanja neke istine i kad nam netko orobno posvjedoči da je to istinito? Neka polaznici razreda pročitaju Moroni 10:4–5. Kako nam Duh Sveti kazuje istinu? Što moramo činiti da primimo takvo svjedočanstvo?

Svjedočanstvo daje moć podučavanju

Podučavanje s osvjedočenjem znači podučavanje sa spoznajom da je evanđelje istinito. Ako smo osvjedočeni o onomu o čemu podučavamo, oni koji nas slušaju osjetiti će moć Duha i bolje razumjeti evanđelje. Kad iznosimo svjedočanstvo za istinu, Duh Sveti svjedoči onima koji nas slušaju o istinitosti našega svjedočenja (usp. NiS 50:21–22).

Starješina Alvin R. Dyer pripovijeda ovu zgodu:

"Dva misionara kasno poslije podne stigoše u neku kuću. ... Obitelj se upravo spremala na jelo, pa su misionari imali malo uspjeha sa svojom porukom na vratima. Dok se žena spremala zatvoriti vrata, starješine iskoristiše priliku za svjedočenje o istinitosti evanđelja. Jedan od njih namjerno podigne glas da bi ga čuli oni u kući. Zatim, kako je počela kiša, misionari otidoše žureći se. Već su bili prešli gotovo pola ulice, kad začuše gdje ih neko zove. Sustignu ih mladić od oko 14 godina i reče: "Otac želi da se vratite." Tako se oni vrate u kuću iz koje su upravo bili izašli. Otac im reče da je slušao njihovu poruku na vratima. Nije ga se to dojmiло dok nije začuo jednoga od njih kako iznosi svoje svjedočanstvo. Tada, kaže on, "Svlada me neobičan osjećaj, i uvjerih se da sam krivo učinio što sam vas odbio." To svjedočenje poniznog starješine dovede do krštenja čitave obitelji. (Usp. Kad se obratiš, *Podučavatelj*, srpanj 1961. str. 225.)

Zašto je otac pozvao natrag misionare? Zapitati prethodno zadužene polaznike razreda neka ispričaju što su oni osjetili kad su ih podučavali o evanđelju.

Zaključak

Kao roditelji i kao učitelji u Crkvi imamo obavezu da mijenjamo život onih koje podučavamo. Ali, to možemo postići jedino podučavajući s Duhom Svetim. Kad Duhom podučavamo, ne uvećavamo samo spoznaju i vjeru onih koje podučavamo, već i svoju spoznaju i vjeru.

Istinu možemo naučavati jedino podučavajući po moći Duha Svetoga. No, da bismo podučavali po moći Duha Svetoga, moramo biti dostojni i pripremljeni. Ta priprema uključuje proučavanje, molitvu i život prema zapovijedima Božjim.

"A Duh će vam se dati molitvom vjere. A ako Duha ne primite, nemojte podučavati. ...

I dok budete uzdizali glas svoj uz pomoć Branitelja, govorit ćete i proricati ono što se meni učini da je dobro.

Jer, gle, Branitelj sve znade." (NiS 42:14, 16, 17.)

1. Pripremajući se za podučavanje tražiti vodstvo Duha Svetoga proučavanjem Svetoga pisma, molitvom za vodstvo i postom.
2. Tražiti prigodu za podučavanje djece, prijatelja i susjeda.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Luka 24:32 (Kako se osjeća onaj koji je nadahnut Duhom Svetim)

Ivan 14:26 (Branitelj nas uči o svemu)

2 Nefi 32:7-8 (Duh nas potiče da molimo)

Mosija 23:14 (Moramo imati povjerenja samo u one učitelje koji se pridržavaju zapovijedi Božje)

Alma 5:43-52 (post i molitva pribavljaju vodstvo Duha Svetoga)

Moroni 10:7-10 (darovi od Boga primaju se vjerom)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

- 1. Slijediti korake zacrtane u zadaći radi pribavljanja utjecaja Duha Svetoga dok zadaću pripremamo.*
- 2. Po želji, zadužiti dva polaznika razreda da ispriповijede kakve su osjećaje doživjeli kad su ih podučavali o evanđelju.*
- 3. Pribaviti ploču i kedu.*
- 4. Zaduziti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u zadaći.*

Podučavanje o čednosti i kreposti u kući

Svrha je ove zadaće da nam pomogne saznati kako da podučavamo čednost i krepost u kući.

Uvod

Starješina Boyd K. Packer, govoreći o čudorednim vrijednostima čednosti i kreposti, kaže: "Na roditeljima je obaveza i pravo da u kući podučavaju o tim svetinjama. Ne vjerujem da je to dužnost državnih škola ni dužnost crkvenih zajednica. Doprinos je Crkve u tomu da roditelje podučava o čudorednim mjerilima što ih je Gospod objavio te da im pomaže u podučavanju njihove djece o tim svetinjama." (*Podučavaj marljivo*, str. 256.)

Prorok je Mormon pisao pismo svomu sinu Moroniju u kojemu ga uči o velikoj vrijednosti čudoredne čistoće. On veli da su čistoća i krepost nešto najdraže i najdragocijenije od svega (usp. Moroni 9:9). Naša su tjelesa posvećena; moramo se uvijek čedno odijevati i čuvati čistoću i krepost.

Čednost i krepost

Gospod pridaje kreposti veliku vrijednost. Stoga je važno shvatiti što se misli pod izrazom čednost i krepost. Čednost se općenito odnosi na ono kako govorimo i kako se odijevamo. Krepost se odnosi na ono što činimo. Predsjednik Spencer W. Kimball kaže:

"Nečednost je jedan od mnogih putova što vode do nečistoće. Danas mnoge djevojke i mnogi mladići umišljaju da mnogo znaju o životnim pojavama. Misle da znaju sve odgovore. O spolnosti razgovaraju slobodno kao o automobilima, predstavama ili odijevanju. A duh se nečednosti razvio toliko te se čini da ništa nije sveto.

Jedan od činioca koji pridonose nečednosti i slomu čudorednih vrijednosti je suvremeno odijevanje. Uvjeren sam da nečedna odjeća što je nose neke naše djevojke, a i njihove majke, posredno ili neposredno pridonosi nečudorednosti današnjega doba. Katkada i očevi to potiču. Pitam se jesu li naše mlade sestre svjesne kakvom napasti one vijore pred nosom mladića kad dijelove svoga tijela ostavljaju razgoljenima ...

Siguran sam da odjeća koju nosimo predstavlja snažan činioc u postupnom rasapu naše ljubavi prema kreposti, naše postojanosti u čistoći." (*Vjera prethodi čudu*, str. 163, 168.)

Kako bi se spoznaja da je naše tijelo posvećeno morala odraziti na načinu kako se odijevamo i ponašamo?

Kako bi se spoznaja da smo djeca nebeskoga Oca morala odraziti na načinu kako se odijevamo i ponašamo?

Starješina Vaughn J. Featherstone pripovijeda zgodu o kraljevu sinu koji je bio svjestan tko je i kako se ima ponašati. Kralj Louis XVI bio je svrgnut s prijestolja i bačen u tamnicu. Njegov sin, prijestolonasljednik, uhvaćen je od onih koji su kralja utamničili. Kako je mladi prijestolonasljednik trebao postati novim kraljem, oni su ga htjeli čudoredno upropastiti. Znali su, uspiju li u tomu, da on nikad neće moći biti francuski kralj.

Ti su ljudi odveli prijestolonasljednika u neki udaljeni grad, i ondje mladića napastovali svakakvim prljavštinama što su ih se mogli dosjetiti. Nastojali su ga prisiliti da jede hranu uslijed koje bi ubrzo izgubio nadzor nad sobom. Cijelo su ga vrijeme salijetali najnepristojnijim riječima. Napastovali su ga i uz pomoć pokvarenih žena. Bio je izložen beščašću i nepovjerenju. Dvadeset i četiri sata dnevno bio je okružen svime što bi čovjeka moglo navesti da proigra svoje čudoredne vrijednosti. Taj je postupak trajao više od šest mjeseci. No, mladić ni jedamput nije popustio napastima. Napokon, kad su iskušali sve čega su se mogli sjetiti, upitali su mladića zašto neće to činiti. On je odgovorio: "Ne mogu činiti što tražite, jer sam rođen da budem kralj." (Prerađeno prema: Kraljev sin, *Novo doba*, studeni 1975. str. 35.)

I mi smo rođeni da budemo kraljevi (usp. 1 Petrova 2:9; Otkrvenje 1:6). No, naš je životni cilj mnogo uzvišeniji od kraljevanja nad jednim narodom. Mi smo djeca Božja i rođeni smo da budemo poput njega. Nemoguće je taj cilj polučiti, ako nismo čedni i kreposni.

Važnost primjera

Jedna od naših najvažnijih obaveza kao članova Božje Crkve jest davati dobar primjer čednosti i kreposti. Nećemo samo čistim i neokaljanim čuvati svoje misli i svoje tijelo, već pokazivati onim o čemu razgovaramo, šalama kojima se smijemo, štivu koje čitamo kako smatramo svoje tijelo posvećenim. To naročito vrijedi za roditelje i stariju djecu. Budemo li davali dobar primjer, naša će djeca i naša braća i sestre razvijati iste vrijednosti koje i mi imamo i vladati se kao što se i mi vladamo.

Neka polaznici razreda razmisle za trenutak o svojim stavovima i ponašanju te sami sebe zapitaju ovo:

Ima li što u mojem stavu i ponašanju što bi moglo naškoditi onima koje podučavam?

Ima li nešto u onomu što činim i o čemu razmišljam što ne bih htio da čine ili o tomu razmišljaju moja djeca?

Pročitati Jakov 2:35 o Jakovljevu prekoravanju Nefijaca zbog loša primjera. Zbog čega je toliko važno davati dobar primjer?

Podučavanje o čednosti i kreposti

Za poduku o čednosti i kreposti traži se velika duhovnost. Starješina Byod K. Packer kaže: "Postoji li neki bitni sastojak potreban za podučavanje o čudorednim i duhovnim vrijednostima ... onda je to imati Duha Gospodnjega uza se dok podučavamo" (*Podučavaj marljivo*, str. 272).

Isto je tako bitno pristupati tom pitanju pobožno i ponizno. Postupak starješine Packera dobar je primjer jednog vrlo pobožnog oblika poduke o čednosti i kreposti:

"Naša su zemaljska tjelesa snabdjevena moću stvaranja, a ona je sveta. To je, rekli bi, svjetlost što ima moć paliti druga svjetla. Tim se darom smije služiti jedino u okviru svetog ženidbenog veza. Upotrebom te moći stvaranja može se začeti smrtničko tijelo, a duh u nj ulazi, i nova se duša rađa na ovaj život. Ta moć je dobra. Ona može stvoriti i održavati obiteljski život, a upravo u obiteljskom životu nalaze se izvori sreće. Ona je dana gotovo svakom pojedincu koji se rađa u smrtnosti. Sveta je to i važna moć. ...

Rastete u društvu gdje je pred vama stalan zov da pogazite te svete moći: ... Neka nitko ne dotiče i neka se ne poigrava vašim tijelom; baš nitko! Oni koji vam drugačije govore, mame vas da s njima podijelite njihovu krivnju. Mi vas učimo da čuvate svoju nevinost. ... Jedina ispravna upotreba te svete moći jest u bračnome savezu. Nikad ne zloupotrebijavajte tu svetu moć." (*Podučavaj marljivo*, str. 259, 262.)

Želimo li uspješno o tim načelima podučavati u svojoj obitelji, moramo pomno štiti svoj dom od svake prljavštine. Starješina A. Theodore Tuttle govori da je "otac Zaštitnik doma. On ga čuva od uljeza zla izvana. Nekoć je on štitio svoj dom pomoću oružja i prozorskih zaslona. Danas je zadaća složenija. Zakračunata vrata i prozori štite samo od [tjelesnoga]. Nije lako zaštititi obitelj od [zlih nasrtaja] na um i duh članova obitelji. Oni mogu slobodno navirati, a doista i naviru, u naš dom. [Sotona je vrlo lukav.] On ne mora provaljivati vrata." (Očeva uloga, *Stijeg*, siječanj 1974. str. 67.)

Kako sve danas može zlo prodirati u naše domove? (Nečudoredni časopisi, radio programi, televizijske predstave i knjige neki su od načina za to.)

Što mora učiniti otac da bi zaštitio svoju obitelj od nečeg takvoga? (Pažljivo odabirati štivo i programe koji se daju na radiju i televiziji.)

Pročitati NiS 93:40–43 i raspraviti o tomu.

Gospod je ukorio Fredericka G. Williamsa jer nije ispunjavao svoju dužnost odgajanja djece u svjetlu i istini.

Kako biste se vi osjećali kad bi vam Gospod rekao da niste vjerni u podučavanju svoje djece o važnosti čednosti i kreposti?

Pravo vrijeme za poduku

Kućne obiteljske večeri izvrsno su vrijeme za poduku o čednosti i kreposti. Mnogi očevi drže vrlo korisnim održavati službene razgovore sa svojom djecom, pače i s njihovim bračnim drugovima. Jedan otac, na primjer, razgovara sa svakim djetetom jedamput mjesečno, na posnu nedjelju. Postavlja im pitanja o čudorednoj čistoći i sluša o svim njihovim možebitnim teškoćama. On ih podučava, svjedoči im i kazuje im koliko ih voli.

Što mislite, kakav učinak ima takav razgovor na djecu?

Premda je bitno podučavati djecu u službenim prilikama, kao što su razgovori i kućne obiteljske večeri, moramo biti osjetljivi za njihove potrebe u svako doba. Moramo potražiti vrijeme kad će oni najbolje razumjeti ono što želimo da doznaju. Govorimo li s njima redovito i pokazujemo li im svoju ljubav, naša će djeca često pristupiti k nama kad osjete potrebu da razgovaraju o svojim osjećajima i poteškoćama.

Zaključak

Gospod nam je zapovijedio da iskorištavamo svaku priliku za podučavanje svoje djece (usp. Ponovljeni zakon 6:5–7). Pazimo li na prigode za poduku, katkada ih možemo vrlo snažno podučiti u neočekivanim prilikama. Možda ćemo, na primjer, biti kadri podučiti ih o važnim istinama o kreposti i čednosti na izletu, nakon sakramentalnog sastanka, na šetnji, i u automobilu, za vrijeme praznika, na putu prema školi ili u vrijeme velike teškoće.

Možete li se sjetiti kakva doživljaja sa svojom djecom ili roditeljima u kojemu je došlo do izražaja zbiljsko sporazumijevanje i poduka? Gdje je to bilo? Je li to bilo unaprijed smišljeno, ili se prilika neočekivano ukazala?

Prijedlozi

1. Planirati kućnu obiteljsku večer za raspravljanje o čednosti i kreposti.
2. Davati primjer čednosti i kreposti svojim odijevanjem i postupcima.
3. Ako ste mladić, poticati poznate djevojke da se čedno odijevaju.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

1 Timoteju 4:12 (važnost primjera)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pomno smisliti kako će se zadaća obraditi. Ako su u svećeničkom razredu nazočni mladi nosioci svećeništva, ne smije se sat pretvoriti u moraliziranje upravljeno njima. Možda bi trebalo s njima raspraviti kako sve mladi ljudi mogu pripomoći svojim roditeljima da s njima razgovaraju o tom osjetljivom pitanju. Raspravljati o tomu zašto su čistoća i čednost tako važne, i što polaznici razreda mogu učiniti da bi drugima davali dobar primjer.*
2. *Po želji, zadužiti nekoga da ispriopovijedi razredu o nekom doživljaju u kojemu je došlo do izražaja zbiljsko sporazumijevanje i podučavanje između roditelja i djece. Raspravljati o tom doživljaju i pokušati odrediti zbog čega su roditelji bili kadri sporazumjeti se s djecom. (Pogodno vrijeme za takvu raspravu bit će kad se raspravlja o pojmovima u petom odsječku "Pravo vrijeme za poduku.")*
3. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

Skladno rješavanje obiteljskih pitanja

Svrha je ove zadaće da nas potakne da skladno rješavamo obiteljske poteškoće kako bismo izgradili sretan domaći život.

Uvod

Predsjednik Joseph F. Smith rekao nam je što moramo činiti, želimo li imati uzoran dom:

"Što ... je uzoran dom ...? To je ... onaj u kojemu se otac posvećuje obitelji s kojom ga je Bog blagoslovio, držeći je nečim najvažnijim, a u kojemu opet svi dopuštaju da on [Gospod] živi u njihovim srcima. To je onaj dom u kojemu vlada povjerenje, jedinstvo, ljubav, sveta odanost između oca i majke, između djece i roditelja." (*Ėvandeoski nauk*, str. 302-303.)

Premda mi svi nastojimo stvoriti uzoran dom, svi povremeno doživljavamo sukobe. Ćak je i prorok Josip Smith s vremena na vrijeme osjetio nesklad u svom domu.

Jednoga jutra, na primjer, dok je on prevodio Mormonovu knjigu, uzruja se on zbog nećega što je učinila njegova žena. Poslije, kad je pokušao prevoditi nešto iz Mormonove knjige, opazio je da ne može. On je, stoga, pošao u voćnjak i molio, a kad se vratio, zamolio je Emmu za oprostjenje. Tek je tada mogao opet prevoditi. (Prema izjavi Davida Whitmera od 15. rujna 1882. *Isgrpna povijest Crkve*, sv. 1. str. 131.)

Gospod također od nas očekuje da otkrivamo izvore nesklada u svome domu te da rješavamo svoje teškoće.

Izvori nesklada u našem domu

Sveto nam pismo govori da je Sotonin utjecaj glavni uzrok nesklada i sukoba.

Pročitati 3 Nefi 11:29-30.

Kadgod se u naš dom uvuće duh sukoba, Duh će Gospodnji otići. A bez Duha Gospodnjega u domu ne možemo biti sretni ni osjećati radost Gospodnju i njegova evanđelja.

Naša osobna slabost može također biti uzrokom sukoba s drugima (usp. Jakovljeva 4:1). Kad netko nije u miru sa samim sobom, teško mu je živjeti u skladu s drugima. Među slabostima koje narušavaju sklad jesu požuda, pohlepa, nečiste želje i oprečne privrženosti. Predsjenik Spencer W. Kimball spominje naročito jednu slabost: "Braćni par može proživljavati siromaštvo, bolest, razočaranje, neuspjeh, pa doživjeti i smrt u obitelji, ali to im neće oteti njihov mir. Brak će biti uspješan doklegod se u nj ne uvuće sebičnost. Nevolje i teškoće zblizit će braćne drugove u neraskidivo zajedništvo ako ondje postoji posvemašnja nesebičnost." (*Brak i rastava*, str. 19:22.)

Što predsjednik Spencer W. Kimball novodi kao izvor teška nesklada i nesreće u braku?

Kao što je spomenuo predsjednik Kimball, teškoće za koje se općenito misli da uzrokuju nesreću, kao što su siromaštvo i bolest, zapravo mogu obitelj još više zbližiti.

Koje su to tri stvari o kojima smo raspravljali što uzrokuju nesklad u našim domovima? (Ispisati odgovore na ploči. Tu treba uvrstiti utjecaj Sotone, osobne sukobe i sebičnost.)

Uklanjanje obiteljske teškoće

Evo nekoliko načina što nam ih je Gospod pokazao za sprečavanje ili rješavanje obiteljskih teškoća:

PRIHVAĆATI ODGOVORNOST

I roditelji i djeca imaju odgovornosti jedni prema drugima.

Pročitati nešto o tim odgovornostima u Efežanima 6:1-4. Kakve dužnosti ima mlada osoba prema svojim roditeljima? Kakve dužnosti imaju roditelji prema djeci? Kako će prihvaćanje tih odgovornosti pomoći da se unaprijedi sklad u kući?

IZBJEGAVATI NELJUBAZNE RIJEČI

Srditim, neljubaznim riječima nema mjesta u našoj kući. Starješina Boyd K. Packer savjetuje nam: "Kad sklopite bračni savez [nikad nemojte govoriti] grube riječi - ni jednu jedinu. One nisu potrebne, a nisu ni poželjne. Ima ih mnogo koji uče kako je prirodno očekivati da će domaće razmirice, prepirke i svađe biti neizbježni dio bračnih odnosa. ... Znam da je moguće živjeti zajedno u ljubavi i da se nikad nijedna gruba riječ ne izgovori među vama." (Vječni brak, *Najzapaženiji govori godine*, BYU, 14. travnja 1970. str. 6.) Blaga, razumna riječ nas ublažuje; srdite riječi samo stvaraju veći sukob (usp. Izreke 15:1).

Koja je razlika između razmjene različitih mišljenja i prepirke?

PRIZNAVATI POGREŠKE

Predsjednik Spencer W. Kimball daje nam ovaj savjet:

"Jer smo ljudi, možda će se među nama koji dan javiti razlike u mišljenju koje će prijeći i u male prepirke. ... Recimo da je nanesena neka uvreda; izrečena je neljubazna riječ; srca se kidaju, a svatko osjeća da onaj drugi ima krivo. Ne učini li se ništa da se rana iscijeli, sati prolaze, žestoko kucanje srca noću, dan mrzovoljan i neprijazan, i novo nerazumijevanje. Uvreda se gomila na uvredu sve dok ne dođe do odvjetnika. Dom je razoren, a životi djece i roditelja upropašteni.

No, ima jedan ljekovit melem koji vas, primijeni li se na vrijeme, za nekoliko trenutaka vraća opet u [pravu] kolotečinu; ... toliko je toga na kocki - vaša ljubav, vi sami, vaša obitelj, vaši ideali, vaše uzvišenje, vaša vječnost - da ne možete sebi dozvoliti da nešto prepustite slučaju. Valja

progutati svoj ponos i srčano [priznati svojoj ženi]: 'Draga, žao mi je. Nisam te htio uvrijediti. Molim te, oprosti mi!' A [vaša će žena odgovoriti]: 'Mili, više sam ja kriva od tebe. Molim te, oprosti mi!' I kad nato padnete jedno drugomu u zagrljaj, život [će biti u redu] nanovo. I kad uvečer počete na počinak, sve je to već zaboravljeno, nema više bezdana između vas dok obavljate svoju obiteljsku molitvu." (*Vjera prethodi čudu*, str. 134–135.)

Što to sve uzrokuje nerazumijevanja i svade? Kako nam otkrivanje uzroka poteškoća pomaže da ih riješimo? Zašto je tako teško priznati svoju pogrešku?

Predsjednik Spencer W. Kimball nam govori da priznamo svoju pogrešku i kažemo "Žao mi je." Kad to iskreno učinimo, učinili smo velik korak prema uklanjanju obiteljskog nesklada. I roditelji se tako moraju ponašati prema svojoj djeci, a ne samo jedan s drugim.

MOLITVA

Potiče se sklad u kući kad od Gospoda u obiteljskoj i osobnoj molitvi tražimo da nam pomogne svladati naše razlike.

Pročitati 3 Nefi 18:19–21. Upamtiti da je dužnost moliti u obitelji. Kako nam molitva pomaže u rješavanju obiteljskih teškoća?

LJUBAZNOST

Ljubaznost je jedno od načela što nam ga pruža Sveto pismo kako bismo lakše učinili naš domaći život stretnijim. Zapravo, zapovijedeno nam je da budemo dobrotivi, milosrdni i da praštamo. Savjetuje se i djeci i odraslima u obitelji da poštuju jedni druge i pokazuju onu dobrotu koju je Krist prema nama pokazao. U svemu tome treba nam uvijek Krist biti uzorom. (Usp. Efežanima 4:29–32.)

Tražiti od zaduženog nosioca Aronova svećeništva da kaže kako sve jedan mladić može pomoći da unaprijedi sklad u kući.

Predsjednik Spencer W. Kimball podučio nas je kako ćemo polučiti obiteljsku sreću ovim riječima: "Pitate, 'Koja je cijena sreće?' Iznenadit ćete se kako je jednostavan odgovor. Riznica sreće otključat će se i ostati otvorena onima koji se posluže ovim ključevima: Prvo, moramo živjeti prema evanđelju Isusa Krista u svoj njegovoj čistoći i jednostavnosti. ... Drugo, moramo zaboraviti sebe i ljubiti svoga druga više nego same sebe. Budemo li to činili, sreća će biti naša u velikom i nepresušnom izobilju." (*Vjera prethodi čudu*, str. 126.)

Kako mogu ljubaznost i molitva spriječiti i rješavati obiteljske teškoće?

Slijedeća zgoda govori kako je jedna majka postigla sklad u svome domu:

"Desilo se to oko tjedan dana nakon što je u naš dom preko crkvenog programa smještaja Indijanaca došao 10-godišnji Wayne. Bio je to bistar i naočit dječak, ali, dakako, morao se dokazati pred drugim dječacima. Često se tukao, i mogao se uhvatiti u koštac s najjačima.

Jednoga dana njegov učitelj iz škole nazva me telefonom. Učitelj me izvijestio da ima neprilika s Wayneom u školi. Wayne je drzak prema njemu i drugim učiteljima. Bijaše to udarac za mene. Nikad takvih problema nisam imala sa svojom djecom, i to me silno uzrujalo. Naravno, kako to često biva, razbjesnila sam se i počela u sebi smišljati što ću sve reći Wayneu kad se vrati iz škole kući. Rekoh sebi: 'Moram taj problem sasjeći u korijenu.'

Da sve bude još gore, Wayne je zakasnio iz škole zbog tučnjave s dječakom iz susjedstva. Tukli su se čitavim putem od autobusne stanice. Naposljetku stigoše na tratinu pred našom kućom. Obojica su se grubo tukli. Trenutak sam ih promatrala da se uvjerim kako je tučnjava zaista ozbiljna, potom izađoh iz kuće i zovnuh Waynea da uđe.

On se nije osvrtao na me. Nije htio uzmaknuti pred drugim dječakom. Dok sam to promatrala, bila sam sve bjesnija. *Naredila* sam Wayneu da uđe u kuću. Tako sam bila srdita da sam znala da u tom stanju ne mogu rješavati taj problem, pa sam ga poslala u njegovu sobu da čita.

Tresući se od srdžbe uvukoh se u svoju spavaću sobu i kleknuh na molitvu. Molila sam za mudrost u svom postupku, a tražila sam i da po Duhu saznam što ću reći. Kad sam nakon molitve ustala, osjetila sam kako me prožima topao, smiren osjećaj. Počelo je od glave i širilo se lagano prema stopalima.

Kad sam otvorila vrata Wayneove sobe i vidjela ga ondje kako sjedi na rubu kreveta s knjigom u ruci, milijun misli prohuja mi glavom. Izgledao je tako izgubljen sjedeći u toj sobi; nekako je pripadao van, izvan kuće gdje može slobodno trčati kako je navikao. U hipu mi srce poleti prema tom malom stvorenju tako osamljenom, dječaćiću iščupanom iz poznate sredine i bačenom u različit svijet da živi po drugačijim pravilima. On je morao drugim dječacima dokazivati da je dobar kao i oni, ako ne i bolji od njih.

Sjela sam do njega na rub kreveta i zagrlila ga oko ramena. Prve riječi što sam ih izgovorila iznenadile su i mene samu, jer sam rekla: 'Wayne, oprosti mi što sam bila tako gruba prema tebi.' Tad sam mu ispriopovjedila kako mi je telefonirao njegov učitelj i dala mu priliku da to razjasni. Krasno smo porazgovorili. On mi se povjerio, i mi smo šaputali dok smo razgovarali. Bilo je to sasvim nešto drugo od onoga tona kojim sam se mislila poslužiti prije molitve za pomoć nebeskome Ocu. Bijaše to zaista duhovni doživljaj i to je više koristilo odnosima između Waynea i mene negoli išta drugo.

Hvala Bogu, imamo molitvu i dar Duha Svetoga da nas vodi, ako samo to zaištemo." (Myrna Behunin, Razgovarali smo šapćući, *Stijeg*, siječanj 1976. str. 51-52.)

Zaključak

Činioci koji sprečavaju ili sređuju obiteljske teškoće jesu:

- Prihvaćati odgovornost
- Izbjegavati neljubazne riječi
- Priznavati pogreške
- Molitva

- Ljubaznost
- Posvemašnji posluš evanđelju
- Ljubiti svoje sudrugove više negoli sami sebe.

Prijedlozi

1. Graditi i usavršavati sreću u svom domu otkrivajući svaki izvor nesklada među članovima obitelji.
2. Ako si članu obitelji izrekao neljubazne riječi, priznaj svoju pogrešku.
3. Ljubazno postupati s članovima obitelji.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Matej 7:12 (naši odnosi s drugima)

Galaćanima 5:22 (plodovi Duha)

NiS 88:119–126 (Gospodnji savjet članovima Crkve)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati glavu 36, "Obitelj može biti vječna," u priručniku Evanđeoska načela.*
2. *Pribaviti ploču i kedu.*
3. *Po želji, zadužiti jednoga nosioca Aronova svećeništva da kaže kako mladić može promicati sklad u kući.*
4. *Pripremiti pjevanje "Divota je tamo gdje ljubav resi dom," Popijevke, br. 169, za završetak sata.*
5. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

Vođenje obiteljskih financija

Svrha je ove zadaće da nam pomogne upoznati i primjenjivati temeljna načela razboritog upravljanja novcem.

Uvod

Od mnogih navoda Svetoga pisma o novcu i bogatstvu većina nas upozorava da ne hlepimo za blagom. To je razlog što se mnogi ljudi plaše da je svaki novac zlo te da će oni omrznuti Gospodu, budu li trošili vrijeme i snagu na stjecanje i štednju novca. No, to nije istina. Samo je *srebrnoljublje* "izvor svih zala," a ne novac kao takav (usp. 1 Timoteju 6:10).

Predsjednik Spencer W. Kimball kaže: "Nije svaki novac prljav. Ima i čistog novca – čist je novac kojim kupujemo hranu, odjeću i zaklon i kojim plaćamo svoje doprinose." Predsjednik Kimball ide i dalje te tumači kako je čist novac plaća koju primamo za pošten rad. On veli da novac postaje prljav samo kad se dobiva za bilo kakvo nepoštenje. (Usp. *Vjera prethodi čudu*, str. 235–236.)

Ni bogatstvo ni siromaštvo nije samo po sebi znak nečije dostojnosti. Neki su veliki božji ljudi bili bogati, a neki su bili siromašni. Nije važan iznos novca što ga imamo, već kako smo do njega došli i kako se njime služimo. Služiti se novcem da providimo za vremenite potrebe svoje obitelji, na primjer, nije samo valjano, već nam je i od Boga zapovijedeno (usp. 1 Timoteju 5:8). Lakše ćemo se pokoravati zapovijedi da se brinemo za svoju obitelj ako upoznamo i primljenjemo temeljna načela razboritog upravljanja novcem.

Načela razboritog upravljanja novcem

Premda sve što je na zemlji pripada Gospodu (usp. Psalam 24:1), on nam dopušta da se služimo i da posjedujemo neka od tih zemaljskih dobara. No, upozoreni smo da će Gospod od nas tražiti račun kako smo upravljali onim što nam je on dao da se time služimo. Na primjer, u prisposobi o talentima Spasitelj nas podučava kako je važno razborito upravljati svojim zemaljskim posjedima.

Tražiti od zaduženog polaznika razreda nek ispriopovijedi prisposobu o talentima koja se nalazi kod Matej 25:14–30. (U Isusovo je vrijeme talent bio novčana jedinica.)

Ima nekoliko temeljnih načela kojih se valja pridržavati kod razboritog upravljanja novcem.

Ispisati na ploči svako načelo o razboritom upravljanju novcem dok se o njemu raspravlja.

GOSPODA STAVLJATI NA PRVO MJESTO

Desetina je prvo i najvažnije što moramo platiti. Onima koji svoju desetinu vjerno isplaćuju Gospod je obećao da će "otvoriti ustave nebeske i ... izliti ... blagoslov punom mjerom" (Malahija 3:10). Premda nam Gospod ne obećava veliko bogatstvo budemo li plaćali desetinu i prinose, ipak obećava da će nas blagosloviti i duhovno i vremenito.

RADITI

Rad nipošto nije prokletstvo, već blagoslov koji nam omogućava brinuti se za svoju obitelj. Materijalna sigurnost nam može dopasti jedino upornim radom. (Zadaća 23 u ovom priručniku sadržava savjete o razvijanju i usavršavanju radnih vještina.)

IZBJEGAVATI NEPOTREBNE DUGOVE

Moramo biti poštteni prema drugim ljudima. Ako smo u dugu, moramo ga se početi oslobađati redovito ga isplaćujući, makar malo po malo. Predsjednik Ezra Taft Benson iz Vijeća dvanaestorice kaže: "Živimo u okvirima svojih prihoda. Plaćajmo u gotovom. ... Pridržavajmo se savjeta crkvenoga vodstva: Riješite se dugova!" (Plati svoj dug i živi, *Najzapaženiji govori godine*, BYU, 28. veljače 1962. str. 12.)

Kako ćemo izbjeći nepotreban dug?

STVORITI NACRT PRIJE TROŠENJA

Pročitati Luka 14:28. Što znači ono "proračunati troškove"?

Kako nam govori taj svetopisamski odlomak, moramo pomno razmisliti prije trošenja novca. Mnogi se ljudi zadužuju jer ne uspijevaju držati na uzdi svoje troškove. Ako neka obitelj ima nacrt kako će trošiti novac, bit će ona uvijek izvan novčanih neprilika.

ŠTEDJETI

Za mnoge je ljude štednja novca vrlo teška. No, kao članovima Crkve nama se savjetuje da redovito štedimo dio svoga prihoda. Odlučimo li se da štedimo makar i malen dio svoje zarade, bilo to u novcu ili u naravi, jednoga će nam dana biti drago što smo to učinili. Stvarajući svoj program štednje valja imati na umu da je lakše štedjeti, ako štedimo s određenom svrhom, kao što je odlazak u misije ili putovanje u hram radi pečačenja.

TROŠITI OPREZNO

Pomno moramo razmisliti o važnosti svake kupovine prije negoli se u nju upustimo. Mnogo toga što kupujemo zapravo nije potrebno ni nama ni našoj obitelji. Ne budemo li žalili vremena da razmislimo o budućoj upotrebi svakoga predmeta prije negoli ga kupimo, izbjeći ćemo kupovanje onoga što nam zapravo ne treba.

Gotovo se svatko od nas može popraviti na kojemu od spomenutih područja. Gospod će nam pomoći da se popravimo, budemo li njega stavljali na prvo mjesto i držali se načela o razboritom upravljanju novcem.

Pročitati 2 Nefi 9:51. Koji su to predmeti "što vrijedni nisu" koji nas mame da na njih trošimo svoj novac?

Služiti se obiteljskim savjetovanjem za upravljanje novcem

Prečesto potrošimo sav novac što smo ga zaradili. Čini se da nam želje rastu brzo kao i zarada, ili još i brže. Stoga je vrlo važno da pomno izradimo proračun o svom novcu. Premda se pojedine obitelji razlikuju kad su posrijedi potrebe i želje, većina obitelji smatra da je korisno pridržavati se otprilike ovakva nacрта:

Svi članovi obitelji trebaju raspravljati o financijskim pitanjima i složiti se o sustavu financijskog poslovanja. To se postizava održavanjem obiteljskog savjetovanja na kojemu otac predsjedava, a članovi obitelji sudjeluju. Na tom savjetovanju obitelj će izraditi popis svih izvora prihoda za potrebe obitelji. Taj će popis sadržavati novac što ga zarađuju članovi obitelji, povrće i žitarice iz vrtova i predmete kućne radinosti što se prodaju drugima.

Zatim obitelj zapisuje sve svoje potrebe i želje, ispisujući najprije važnije troškove a potom poželjne, ali nebitne predmete. Popis treba sadržavati crkvene doprinose, štednju (za odlazak u hram, za služenje u misijama, za stjecanje obrazovanja), porez i novac raspoređen za stan, hranu, odjeću, oruđe, prijevoz i rasonodu.

Naposlijetku, obitelj se mora složiti koliko će se novca odvojiti za svaku stavku. Možda neki predmeti na kraju popisa nikad neće biti kupljeni, ali je bolje pobrinuti se za potrebno, negoli da ono strada na račun nevažnih predmeta. Predsjednik Brigham Young jednom je rekao: "Naših je želja mnogo, ali je vrlo malo naših stvarnih potreba. Uskladimo želje s potrebama pa ćemo vidjeti da nismo prisiljeni trošiti svoj novac uludo" (*Govori Brigham Younga*, str. 297). Drugom je zgodom on protumačio kako je nedostatak zdravog razuma uzrok siromaštva. On je primijetio da mnogi ljudi koji vrlo malo zarađuju trate novac na nevažne stvari dok ne ogreznu u dugovima. (Usp. *Govori Brigham Younga*, str. 317.)

Pokazati sliku 21-a, "Uzorak proračuna."

Bit ćemo uvelike blagoslovljeni budemo li pomno razmišljali i raspoređivali svoj novac. Postavljanje ciljeva, izrada nacрта i zajednički rad da ih polučimo omogućit će nam da se brinemo za svoju obitelj kako nam je Gospod zapovjedio. Dodatni blagoslov od zajedničkog rada su veća ljubav i jedinstvo što će ih uživati naša obitelj.

Zatražiti od prethodno zaduženog polaznika razreda da ispriča slijedeću zgodu o jednomu od Svetaca s Južnoga Pacifika, o Vaha'i' Tonga.

"Obećao sam svojoj četvero djece da ćemo zajedno poći u hram, budu li oni htjeli pomoći. Mislio sam u sebi: 'Kako ću im reći, budi dobar dječak ili dobra djevojčica, kad nisam s njima opečaćen u hramu?' Činilo mi se kao da i nisu moji.

Dvije smo godine žrtvovali gotovo sve. Razdijelio sam svoju plaću od škole na svakoga od nas, i to smo štedjeli. Ali plaćali smo desetinu i posne prinose. Svaki bi nam mjesec ostalo u ruci po 70 centi. Eto, tako

sam živio sa svojom obitelji, sa 70 centi mjesečno pune dvije godine. Živjeli smo od onoga što bismo sami uzgojili i skupili. Sjećam se kako bi se moja žena probudila rano ujutro da pripremi naše obroke s bananama i kokosovim mlijekom. Djeca mi nisu mogla kupovati slatkiše ili cipele, ili poći u kino, jer su štedjela da pođu u hram. ...

Uz žrtve uspjeli smo povesti svoju obitelj u Novi Zeland da budemo opečaćeni u hramu. Morali smo poduzeti izvanredne napore da bismo svoje ciljeve ostvarili, ali, bio je to za nas velik blagoslov." (Radi hrama živjeli smo sa sedamdeset centi mjesečno, *Stijeg*, veljača 1976. str. 31.)

Zaključak

Naš nam nebeski Otac savjetuje da gospodarimo svojim novcem kako bismo se skrbili za svoju obitelj i bili sretni. Ne budemo li se brinuli za obitelj, Gospod će od nas tražiti račun. Da bismo se pobrinuli za obitelj, moramo slijediti temeljne korake i vodeća načela o razboritom upravljanju novcem. Budemo li stavljali na prvo mjesto ono što je duhovno, Gospod će nam pomoći da uredno vodimo svoje financije.

Prijedlog

Raščlaniti svoje potrošačke navike i izraditi provedljiv proračun pridržavajući se načela zacrtanih u ovoj zadaći.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Izreke 22:7 (dužnik je sluga vjerovniku)

Malahija 3:8-11 (plaćanje desetine i prinosa donosi blagoslove)

Jakov 2:18-19 (moramo tražiti kraljevstvo Božje, a ne težiti za bogatstvom)

NiS 56:16-17 (opomene bogatima i siromašnima)

NiS 104:11-13 (svi su ljudi odgovorni za upravljanje nad zemaljskim blagoslovima)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati glavu 27, "Rad i osobna odgovornost" u priručniku Evandeoska načela.
2. Pročitati glavu 23, "Razvijanje i usavršavanje vještina zanimanja" u ovom priručniku.
3. Pribaviti ploču i kedu.
4. Zadužiti polaznike razreda da iznesu zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.

21-a *Uzorak proračuna.*

Kućni proračun

<u>Ukupan prihod</u>	_____
Desetina – 10%	_____
Crkveni doprinosi	_____
Štednja	_____
Hrana	_____
Odjeća	_____
Stan	_____
Zdravstveni troškovi	_____
Prijevoz	_____
Usluge	_____
Ostalo	_____
Ostalo	_____
Ostalo	_____
_____	_____
<u>Ukupan rashod</u>	_____

Kućna radinost i zalihe

Svrha je ove zadaće da svakom nosiocu svećeništva pomogne da shvati i primjenjuje osnove kućne radinosti i zalihe.

Uvod

Predsjednik Spencer W. Kimball savjetuje sve Svece posljednjih dana da budu samostalni i nezavisni (usp. Obiteljska sprema, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 124). Ima važnih razloga za takav savjet. Predsjednik Marion G. Romney je to protumačio: "Živimo u posljednje dane. Živimo upravo u razdoblju što neposredno prethodi drugom [dolasku] Gospodina Isusa Krista. Rečeno nam je da se tako spremamo i živimo da možemo biti ... nezavisni od svakoga drugoga stvorenja što je ispod nebeskoga kraljevstva" (*Saborski izvještaj*, travanj 1975. str. 165; usp. također NiS 78:13-14).

Predsjednik Kimball nas potiče da budemo samostalni jer se imaju obistiniti drevna proroštva. On kaže: "Mislim da sad dolazi vrijeme kad će biti više nepogoda, kad će biti više orkana i više poplava, ... više potresa. ... Mislim da će se to vjerojatno umnažati kako se bliži svršetak, pa stoga moramo biti pripravi" (*Saborski izvještaj*, travanj 1974. str. 184).

On je također rekao: "Dođu li teška vremena, mnogi će poželjeti da su barem napunili sve svoje staklenke voćem, i da su obradili vrt u stražnjem dvorištu, i zasadili koju voćku i koji grm bobica i tako se pobrinuli za potrebe svoje prehrane. Gospod je zacrtao da budemo nezavisni od svakoga stvorenja, a mi zapažamo kako, eto, i mnogi poljodjelci kupuju sebi mlijeko iz mljekarstva, a kućevlasnici iz trgovine nabavljaju vrtno povrće. Pa kad bi kamioni jednom zakazali te ne bi napunili police u trgovini, mnogi bi ostali gladni" (*Saborski izvještaj*, listopad 1974. str. 6).

Neka braća zamisle da su sve trgovine zatvorene te da se oni za sve moraju osloniti samo na svoje zalihe. Zapitati ih što bi oni najradije imali ili kod kuće proizvodili, kad bi se tako zamišljene prilike upravo dogodile.

Predsjednik Kimball nas podučava da "proučimo najbolje metode kako se pribavlja hrana. ... Ima li djece u kući, uključiti i njih u taj postupak s povjerenim odgovornostima" (Obiteljska sprema, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 124).

Biskup Vaughn J. Featherstone nam govori koje vještine valja razvijati, ako se želimo sami brinuti za svoje potrebe: "Eto, kad je riječ o kućnoj radinosti: Uzgajati životinje gdje god to dopuštaju sredstva i mjesni propisi. Saditi voćke, vinovu lozu, grmlje bobica i povrće. Tako ćemo proizvesti nešto hrane za svoju obitelj, od koje se najviše jede svježe. Druga se hrana koju proizvodimo može spremati i uvrstiti kao dio kućnih zaliha. Gdje je god to moguće, proizvoditi i druge, nejestive proizvode potrebne za život. Šiti i krpiti odjeću. Izrađivati ili graditi potrebne

predmete. Mogao bih nadodati: uljepšavajte, održavajte i popravljajte svu svoju imovinu" (Zalihe hrane, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 117).

Izvjesciti plakat na kojemu piše ovo:

*Uzgajati domaće životinje
Saditi voćke, grmlje bobica i lozu
Saditi povrće u vrtu
Ukuhavati hranu, te stvarati zalihe
Izradivati ili graditi potrebne predmete
Popravljati i održavati imovinu.*

Moći ćemo se pridržavati uputa biskupa Featherstonea, naučimo li nešto od ovoga:

DRŽATI DOMAĆE ŽIVOTINJE

Imamo li dovoljno zemljišta i živimo li ondje gdje zakonito smijemo držati stoku, trebali bismo nabaviti i uzgajati kakvu životinju. Prije negoli odlučimo koje ćemo životinje uzgajati, moramo nešto naučiti o hrani, zaklonu i njezi koja im je potrebna da budu zdrave. Pilići, kunići, patke i koze su neke od životinja koje je dosta lako uzgajati.

*Raspraviti o vrstama stoke koja se najviše uzgaja u našem kraju.
Raspraviti o hrani, zaklonu i njezi koju svaka od njih iziskuje.*

SADITI VOĆKE, LOZU I GRMLJE BOBICA

Kako voćke, loza i grmlje rađaju plodove svake ili svake druge godine, ne treba ih, kao povrće, saditi svake godine. No, one vjerojatno neće nekoliko godina nakon sadnje davati ploda, zato ih moramo posaditi što je prije moguće tako da imadnemo voća kad nam bude najpotrebnije. Prije negoli ih zasadimo, moramo saznati koliko će prostora svakomu stablu ili grmu trebati kad posvema odraste, a isto tako i kako ćemo ga valjano nježovati.

Raspraviti koje voćke, loza i grmlje s bobicama dobro rode u našem kraju. Raspraviti o njezi koju svako od njih traži.

ZASADITI POVRĆE U VRTU

Predsjednik Kimball traži da svaka obitelj članova Crkve ima svoj povrtnjak. On kaže da čak ako i na tome ne štedimo ništa, svaka obitelj mora naučiti kako će sama sebe opskrbljivati. Vrt nam osigurava svježnu hranu, a također i dodatnu hranu za spremanje zimnice.

UKUHAVATI HRANU

U nekim zemljama postoje zakoni protiv spremanja zimnice. Predsjednik Kimball kaže da oni koji žive u tim zemljama moraju poštivati, pokoravati se i pridržavati se zakona te zemlje, te ne smiju spremati zimnice. (Usp. Obiteljska sprema, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 124). No, gdje je spremanje zimnice dopušteno, valja nam slijediti savjet Gospodnji i spremati zimnicu za slučaj da dođe vrijeme kad nema pri ruci druge hrane. Kad je u jesen 1974. Honduras poharan orkanom, članovi Crkve bili su presretni što su bili osušili i spremili nešto hrane. Samo nekoliko mjeseci prije orkana predsjednik misije ih je upozorio na nesreću što se

sprema. On ih je potaknuo da sustavno počnu spremati hranu. Grah, brašno, riža i ostali bitni proizvodi spasili su Svece od gladi. (Usp. Bruce B. Chapman, Orkan u Hondurasu, *Novo doba*, siječanj 1975. str. 31.)

Ima nekoliko načina spremanja zimnice i stvaranja zaliha hrane. Možemo-

Pohraniti je u zemlju. Taj je način pogodan za korjenasto povrće i neko zeleno, lisnato povrće, ako je mjesto gdje ga zatrpavamo hladno i suho. Prejaka kiša ili slab odvod vode će ga uništiti.

Osušiti ga. Za topla, sunčana vremena, voće i povrće može se osušiti na suncu. Jedina je neprilika što ga moramo pokrivati ili unositi u kuću dok pada kiša.

Spremati u staklenku. Taj je postupak jednostavan, ali pogibeljan, ako se postupi neispravno. Ako se to valjano uradi, spremanje u staklenku je dobar način da se hrana uščuva i sačuva njezin okus. Valjano spremanje u staklenku zahtijeva barem hladni konzervans. (Potreban pribor može poslužiti za nekoliko obitelji.) Taj postupak također zahtijeva da se staklenke zaštite od loma.

Osoliti ili ukiseliti. To je jeftin način spremanja plodova, povrća i mesa. Zahtijeva vrlo malo ili ništa pribora.

IZRAĐIVATI ILI GRADITI POTREBNE PREDMETE

U slučaju prirodne nepogode željeli bismo biti pripravnici da sami kod kuće kuhamo, ugrijemo dom, čistimo svoju odjeću, svoje tijelo i okoliš. Stoga je važno uvijek imati zalihe goriva, sapuna, ili naučiti kako se to izrađuje da bismo bili spremni za slučaj nevolje. Za takve nevolje može nam se također ukazati potreba za predmetima prve pomoći, propisanim lijekovima, sapunom i drugim sredstvima za čišćenje, svijećama, šibicama i drugim predmetima potrebnim za život obitelji. Kadgod je to moguće, nećemo samo imati zalihe tih predmeta, već i naučiti kako se oni proizvode.

POPRAVLJATI I ODRŽAVATI IMOVINU

Za prirodne nepogode može nam se također ukazati potreba da popravljamo kuće, hambare ili staje. Važno je stoga da članovi obitelji nauče raditi s drvetom i drugom građom i služiti se oruđem, tako da mogu popraviti pokućstvo i izrađivati ga, a tako i druge predmete. Ako naučimo popravljati i održavati svoju imovinu, uštedjet ćemo novac i izbjeći ovisnost o drugima.

Zbog čega je važno držati imovinu u dobrom stanju?

UČENJE NOVIH VJEŠTINA

Neki od nas znaju vještine kojima mogu podučiti i druge. Ima li vještina koje nitko od nas nije svladao, možemo ih naučiti iz knjiga i časopisa, na satovima, od vladinih radnika ili iz školskih programa.

Koji od nas poznaje neku vještinu u kojoj može podučiti druge? Gdje su ljudi koji nas mogu podučiti u onim vještinama koje bismo željeli

naučiti? Na koje satove valja slati svoju djecu u školi da bi i ona naučila korisne vještine? Kako ćemo potaknuti svoju obitelj da nauči te vještine?

Zaključak

Teškoće i kušnje naravni su dio našega zemaljskog iskustva. No, ako naučimo brinuti se za svoju hranu i proizvoditi je, nećemo se bojati teških vremena jer ćemo biti spremni. Gospod je rekao: "Budete li pripravnici, bojati se nećete" (NiS 38:30).

Prijedlozi

1. Naći vremena već ovaj tjedan da porazgovaramo sa ženom i obitelji o kućnoj radinosti i spremanju zaliha.
2. Utvrditi što nam je potrebno kao zaliha za jednu godinu.
3. Razraditi nacrt, da bi se udovoljilo potrebama naše obitelji, za uređivanje ili sadnju vrta, učenje vještina ili za rad na nekom sličnom pothvatu.

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Raspitati se kod socijalnih javnih radnika ili iskusnijih ljudi kako bi se vidjelo:*
 - a. *koje se vrste domaćih životinja uzgajaju u tom kraju, i koje je od njih najlakše uzgajati.*
 - b. *koje voćke, kakva vinova loza i koje grmlje najbolje uspijeva u tom kraju, te kakvu njegu zahtijevaju.*
 - c. *postoje li satovi na kojima bi članovi obitelji mogli naučiti kako će graditi kuću, izrađivati pokućstvo i druge potrebne predmete. Ako takvih satova nema, pronaći ljude vične takvim vještinama koji bi bili voljni podučavati.*
2. *Pripremiti plakat koji se spominje u zadaći.*
3. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

Razvijanje i usavršavanje vještina zanimanja

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti koju važnost Gospod pridaje radu, kako ćemo razborito odabrati zaposlenje i kako usavršiti svoje radne vještine.

Uvod

Prva zapisana uputa što je Adamu dana poslije pada bijaše vječno načelo rada. Gospod je kazao Adamu: "U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš" (Postanak 3:19).

Tu istu zapovijed dao je nebeski Otac i nama. Prvo predsjedništvo Crkve je proglasilo: "Blagoslov je što se od nas traži da radimo, a mi to trebamo činiti s voljom i bez pritužbe" (Prvo predsjedništvo nalaže štedljivost, *Stijeg*, ožujak 1975. str. 75). Rad je jedan od ključeva vječnoga života. Naš mudri i ljubeći nebeski Otac znade da ćemo živeti u radu naučiti više, porasti više, polučiti više i više koristi imati negoli živeti u dokolici.

Razborito odabiranje zaposlenja

Odabiranje zanimanja je vrlo važno. Moramo uočiti činjenice, donijeti odluke u molitvi, steći obrazovanje i iskustvo a potom tražiti zaposlenje koje će nam omogućiti da se brinemo za svoju obitelj.

Ispisati na ploči ta četiri koraka.

UOČITI ČINJENICE

Dok smo još mladi, moramo utvrditi kakvo bi zaposlenje bilo za nas najbolje uzimajući u obzir našu nadarenost, sklonosti i zanimanje. Moramo uvidjeti da ćemo više uspjeha imati budemo li radili nešto što nam se sviđa. Premda neki od nas koji već rade nisu nikad imali prilike birati svoje zaposlenje, možemo i mi poduzeti te korake radi poboljšanja svojih prilika u zaposlenju.

Prije negoli se odlučimo za neko zanimanje, moramo promotriti budućnost toga posla. Usljed stalnih promjena u svijetu, mnogi poslovi nestaju, a novi se stvaraju. Jedan je od načina kako ćemo doznati nešto o budućnosti nekog posla da pitamo prijatelje, rođake, braću sudrugove u svećeništvu i crkveno vodstvo za savjet. U nekim gradovima postoje savjetovališta za izbor zanimanja i uredi za zapošljavanje koji mogu u tomu pomoći. Često obrtne škole, srednje škole i sveučilišta mogu uputiti kakvi se poslovi nude. Ako su novine pri ruci, rubrike "Malog oglasnika" naznačuju kakvi se poslovi traže.

Kad odabiremo neki posao, moramo tražiti takve poslove koji će nam olakšati da budemo i dalje bliski Crkvi. Ima takvih poslova koji možda zahtijevaju da kroz duže vremensko razdoblje budemo odsutni od kuće ili takve radne uvjete nude koji bi nas mogli spriječiti da živimo prema evanđelju onako cjelovito kako bi trebalo. Takvi se uvjeti mogu izbjeći,

budemo li svoj posao pažljivo birali. Ako nas uvjeti na poslu ne zadovoljavaju, možemo poraditi da se osposobimo za neki drugi posao.

MOLITI

Vrlo je važno zatražiti pomoć od Gospoda kad se odlučujemo za neko zanimanje. Odluka je na nama, ali će nam Gospod pomoći da razborito odaberemo, ako samo usrdno molimo. No, sama molitva nije dovoljna. Predsjednik Brigham Young kaže: "Moja me vjera ne navodi na pomisao da će mi Gospod pribaviti pečene prasetine [i] kruh već premazan maslacem ... on će nam dati sposobnost da uzgajamo žitarice, da skupljamo plodove zemlje, da gradimo obitavališta" (*Govori Brigham Younga*, str. 291.)

Kad se konačno odlučimo, trebamo moliti i zadobiti duševni mir koji nastaje kad znademo da nas vodi Duh Sveti. Zatim moramo postupiti prema svojoj odluci. Taisho Komura je jedan od braće koji se poslužio tim načelima da bi izmijenio svoj život i zaposlenje.

Pročitati slijedeću zgodu:

Taisho Komura bio je zaposlen kao brijač u Japanu. Jednoga se dana susreo s misionarima i poslije krstio.

Za vrijeme njihovih rasprava doznao je on o svetkovanju subotnoga dana. No, subotni je dan u brijačnici najviše posla. Stoga, nakon molitve o tom pitanju svetkovanja subotnoga dana on je odlučio da se upiše u školu i promijeni zanimanje.

Neka nekoliko polaznika razreda ispričaju kako je njima molitva pomogla da donesu ispravnu odluku.

RAZVIJATI VJEŠTINE ZANIMANJA

Razvijanje vještina zanimanja zahtijeva vremena i napora. Želimo li poboljšati prilike na poslu, moramo se prihvatiti učenja i rada da bismo svladali potrebnu vještinu i stekli obrazovanje.

Naučništvo, dopisni tečajevi, instrukcije, stručne škole, priručnici i knjige, sve nam to pomaže razvijati vještine. Razgovori s mogućim poslodavcima, posjećivanje radnih mjesta i stvaran rad na različitim poslovima također će povećati naše znanje i vještine.

Čitanje i pisanje dvije su temeljne vještine koje pomažu kod dobivanja zaposlenja. Tražimo li zaposlenje, a ne znamo čitati i pisati, moramo tražiti pomoć od onoga tko to zna. Nikad ne smijemo oklijevati poslužiti se znanjem i obavještenošću drugih u Crkvi, u svojoj obitelji i u svome mjestu.

Koje vještine i talente svatko od nas može podijeliti s braćom u članstvu? Neka netko, tko je unaprijed za to zadužen, izvijesti o zavodima za zapošljavanje u našem kraju.

Kad imamo polučiti neki cilj, moramo biti pripravi podnositi velike osobne žrtve samo da ga ostvarimo. To znači da moramo htjeti učiniti sve potrebno za razvijanje naših vještina. Uspjeh dolazi jedino ako

udovoljimo svim zahtjevima i poduzmemo potrebne napore da ga postignemo. "Što tko sije, to će i žeti" (Galaćanima 6:8).

Slijedeća zgoda pokazuje kako je jedan član Crkve u Južnom Pacifiku uspio u svojim naporima da usavrši svoje vještine zanimanja i uzdržava svoju obitelj.

Još kao mladić, Viliami Havili shvatio je kako je važan osobni napor u stjecanju i usavršavanju vještina koje će mu omogućiti da uzdržava svoju buduću obitelj. Naposljetku, kad se već oženio, brat Havili naporno je radio da bi uštedio dosta novca za kupovanje obradiva zemljišta što je ponuđeno po niskoj cijeni.

Zemljišni se posjed smatrao prilično bezvrijednim jer je bio na bregovitu zemljištu i u blizini oceana gdje vjetrovi lako poharaju sve usjeve. No, on je vrlo naporno radio da zemlju pripremi za sijanje. Uz to je potrošio mnogo vremena proučavajući najnovije metode obrađivanja zemljišta. Kako su se neki podatci koje je trebao doznati nalazili samo u francuskim knjigama, on je kao samouk naučio toliko francuski da je mogao čitati što ondje piše o poljodjelstvu.

Iz tih je knjiga naučio kako pognojiti tlo, što se mnogi drugi poljodjelci u tom kraju nikad nisu potrudili da saznaju. Naučio je kako će se poslužiti nekim kemikalijama za uništavanje kukaca i liječenje bolesti biljaka. Također je doznao koji se usjevi dobro prodaju i izvoze po višoj cijeni. Nikakvo čudo što je brat Havili, svojim mnogim naporima i uz Gospodnju pomoć, postao uspješan poljodjelac.

Koje su sve mogućnosti zapošljavanja u našem kraju?

Ti poslovi, a i drugi, bit će nam pristupačni jedino ako se opskrbito potrebnim vještinama.

TRAŽENJE POSLA

Osposobljena se osoba ne može zaposliti ako ne stupi u vezu s mogućim poslodavcem. Ni onaj koji nastoji biti sam svoj poslodavac ne može prodavati svoje proizvode ni usluge ako ne stupi u vezu s mogućim kupcima. Nezaposlen, dakle, nosilac svećeništva ima dužnost da aktivno traži posao.

Ako mu se čini da je teško naći posao, možda će mu zatrebati pomoć njegova svećeničkog članstva. Jedan je crkveni vođa rekao da "preko mreže svećeništva moraju pritijecati obavještenja o ponudi i potražnji poslova. Naša članstva imaju uočiti one kojima je potreban posao ili kojima je potrebno napredovanje u poslu, a zatim učiniti sve što mogu da svojim članovima nađu prilike za zaposlenje." (Howard W. Hunter, Pripraviti se za časno zaposlenje, *Stijeg*, studeni 1975. str. 125.)

Što kao pripadnici članstva možemo učiniti da svojoj braći pomognemo naći posao?

Usavršavanje radnih navika

Apostol Pavao savjetuje braću u Crkvi: "U revnosti budite neumorni (Rimljanima 12:11). Uvijek moramo činiti sve što možemo da bismo

usavršili svoje radne navike. Da bismo to postigli, moramo imati ispravne stavove prema radu. Ovaj podsjetnik neka nam pomogne da upamtimo neke od važnijih radnih navika.

- Upotrebljavam li dobro svoje vrijeme?
- Suradujem li sa svojim poslodavcem, poslovođom i sudrugovima na radu?
- Uzimam li sredstva ili imovinu svoga poslodavca za osobne ili crkvene potrebe bez dopuštenja i bez naplate za njih?
- Bih li mogao točnije dolaziti na posao i točnije se vraćati s odmora?
- Obavljam li svoj posao najbolje što umijem?
- Jesam li prijazan s ostalim namještenicima, poslovođom i poslodavcem?

Pročitati ovu zgodu:

Predsjednik Heber J. Grant kao dječak već je spoznao kako je važno usavršavati radne vještine i davati sve od sebe. Dok se jednoga dana igrao špekulama s drugim dječacima, ugledaše oni bankovnog knjigovođu. Jedan od dječaka primijeti: "Taj čovjek zarađuje 150 dolara mjesečno." Heber u sebi izračuna kako bi on morao uložiti 120 pari cipela svaki dan da bi mjesečno zaradio toliko novaca. Tada on odluči da će jednom postati knjigovođa u banci.

U to su se vrijeme sve isprave i bankovni računi pisali perom, pa je zato jedan od zahtjeva za dobra knjigovođu bila sposobnost da lijepo piše. Da bi dobio takav posao, Heber je najprvo počeo vježbati krasopis.

Spočetka je njegov krasopis bio jadan, pa su prijatelji s njim zbijali šale. To mu je povrijedilo ponos, i on reče: "Jednoga ću vam dana, dragi moji, moći davati satove iz krasopisa." Svojim naporima da razvijè tu vještinu uspio je on postati učitelj krasopisa na jednom sveučilištu. Ispisivao je prigodne pozdrave, pozivnice za vjenčanje, police osiguranja, dionice i pravne isprave.

On kaže: "Jednom sam na Novu godinu zaradio 20 dolara ispisavši četrdeset tuceta čestitaka s prigodnim pozdravom i imenom u kutu. Kad je stigla slijedeća Nova godina, bio sam do vrlo kasno u svom uredu pišući posjetnice. Moj pretpostavljeni, g. Wadsworth uđe i zadovoljno mi reče da je posao dobar. Prisjetio se kako sam ja vodio knjige za još jedno poduzeće, a da za to nisam dobivao novaca. Izgovorio je mnogo pohvala, i ja sam zbog toga bio sretan. Zatim mi pruži 100 dolara, a to je dvostruko nadoknadilo sav moj prekovremeni rad. Zadovoljstvo što me obuzelo zbog osjećaja da sam stekao blagonaklonost i povjerenje svoga poslodavca vrijedilo je dvostruko od onih 100 dolara." (Usp. Bryant S. Hinckley, *Heber J. Grant: Svijetle strane u životu velikoga vođe*, str. 39–42.)

Zaključak

Sposobnost za rad je blagoslov. Po svojim prorocima Gospod nam je rekao da je naša dužnost raditi i brinuti se za obitelj. Dobre radne navike i vještine možemo naučiti vježbom a i od onih koji imaju iskustva. Da nađemo posao koji je unosan valja najprije uočiti činjenice, moliti za ispravne odluke i razvijati vještine zanimanja.

Prijedlog

Popraviti se na jednom od područja spomenutih u osobnom podsjetniku o radnim navikama što se nalazi u ovoj glavi.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

NiS 31:5 (radnik je dostojan plaće svoje)

NiS 42:42 (besposličar ne može imati blagoslove radnikove)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

- 1. Pročitati glavu 27, "Rad i osobna odgovornost," u priručniku Evandeoska načela.*
- 2. Ponoviti Zadaću 12, "Odgovornost oca za dobrobit njegove obitelji" u ovom priručniku.*
- 3. Pribaviti ploču i kedu.*
- 4. Po želji, zapitati kojeg polaznika razreda kakve škole i službe za usavršavanje radnih vještina i poboljšanje mogućnosti zapošljavanja postoje u našem kraju.*
- 5. Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

Održavanje tjelesnoga zdravlja

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti zašto je važno održavati svoje tijelo zdravim.

Uvod

Jedan je od razloga što smo došli na ovu zemlju i taj da dobijemo tvarno tijelo. Predsjednik Brigham Young izjavljuje: "Naša su smrtna tjelesa za nas važna; bez njih nikad ne bismo mogli biti proslavljeni u vječnosti koja će doći" (*Govori Brigham Younga*, str. 56).

Premda će naša tjelesa u vječnosti biti proslavljena (usp. Alma 11:42–44), u ovom životu ona trpe od slabosti, bolesti, boli i ozljede. Neki su samo privremeno onemoćali. Drugi su osakaćeni za cijeli život. No, kakvo god bilo njihovo stanje, naša su tjelesa za nas važna jer nam ona pomažu napredovati prema savršenstvu.

Čovjek je i duhovno i tvarno biće. A tvarno se ne može dijeliti od duhovnoga. Duhovno i razumsko ne može iskoristiti u punini svoje mogućnosti bez potpore i snage tjelesne (usp. NiS 93:33–34). Usprkos tomu, mnogi nosioci svećeništva razvijaju se duhovno i umno, ali ne uspijevaju se razvijati i tjelesno.

Predsjednik David O. McKay tvrdi: "Zdrav čovjek koji se brine za svoje tjelesno biće posjeduje snagu i životnost; njegov je hram prikladno mjesto za obitavalište njegova duha. ... Stoga je potrebno brinuti se za naše tvarno tijelo i opsluživati zakone o tjelesnom zdravlju i sreći." (*Cijeli čovjek, Doba usavršavanja*, travanj 1952. str. 221.)

Blagodati zdravlja

Evo nekih blagodati što ih pruža zdravo tijelo:

MOŽEMO BOLJE SLUŽITI

Što smo zdraviji, to smo sposobniji služiti drugima i usrećivati njih i sebe.

BOLJI SMO VOĐE

Zbog zahtjeva koji se postavljaju pred vođu, mora on posjedovati čvrstinu i snagu. Njegovo zvanje traži da on bude što zdraviji.

BOLJE MISLIMO O SEBI I O DRUGIMA

Ako svoje tijelo održavamo zdravim, dobro mislimo o sebi i imamo zanosa za svoj posao. Uz to imamo i više strpljenja, ljubavi i dobrote prema drugima.

MOŽEMO SE BRINUTI ZA SEBE

Što je naše tijelo zdravije, to ćemo bolje moći raditi i tako se brinuti za sebe i za svoju obitelj.

Održavanje tjelesnih sposobnosti

Mnoge zdravstvene teškoće plod su neurednih životnih prilika, bolesti, debljine, slabe prehrane, umora i nedostatka vježbe. Bez obzira gdje živjeli, mogu i nas zahvatiti te zdravstvene tegobe. Naravno, da bismo riješili ili spriječili te zdravstvene tegobe, moramo otkriti koje su naše osobne zdravstvene tegobe. Kad to doznamo, možemo podrediti program koji je prilagođen našem dnevnom redu, a koji će nam pomoći da svoje tijelo očuvamo zdravim.

Mjesne zdravstvene ustanove pomoći će nam da odredimo osobni zdravstveni program.

Neka zaduženi polaznik razreda izvijesti o svom posjetu mjesnoj zdravstvenoj ustanovi.

Osobni naš i obiteljski zdravstveni program ima uključiti ovo:

POSLUH RIJEČI MUDROSTI

Gospod nam je rekao da ima nekih sastojaka koje ne smijemo uzimati u svoje tijelo. Tu spadaju duhan, kava, čaj, alkohol i neka jela. S druge pak strane on napominje neku hranu i piće što ih trebamo uzimati da bismo održali tijelo u dobrom zdravlju. Onima koji slijede Riječ Mudrosti obećava se zdravlje, mudrost i zaštita (usp. NiS 89:18-21).

Neka jedan polaznik razreda ispričavi sadržaj Riječi Mudrosti kako se nalazi u NiS 89:1-17.

Ova zgoda pokazuje neke blagoslove koji su posljedica pokoravanja Riječi Mudrosti.

"Još mi nije bilo ni punih 12 godina, a već sam radio zajedno s ocem na žetvi pšenice, ima tome već preko 60 godina. On je žeo, a ja sam vezivao pšenicu [u snoplje]. Bijaše to naporan rad, dan za danom.

Jedne smo subote počeli [raditi] u svanuće, a prestali oko 8:30 uvečer. Bio sam tako umoran da sam poželio leći i zaspati ne čekajući večeru.

Otac me pogledao i blago rekao: 'Lee, ovaj potez žita što ga danas žanjemo vrlo je zelen. Budemo li čekali do ponedjeljka da ga povežemo, zrnje će se usušiti. Moramo to noćas učiniti. Vani je lijepa mjesečina. Što misliš, možeš li mi pomoći?'

Mukom sam zaustavljao suze i kimnuo potvrdno.

Otac reče: 'Lijepo; malo ćemo prigrusti za večeru.

Brzo smo bili gotovi s ono malo mlijeka i kruha, ali sam još uvijek bio tako umoran te sam jedva podizao glavu. Dok je otac izišao van da nahrani svinje, ja sam sjedio kod stola i ogorčeno razmišljao: 'Nikad

nisam pušio ni pio; uvijek sam se pokoravao Riječi Mudrosti. Nauk i savezi kaže da će onaj koji se pokorava Riječi mudrosti trčati, a neće se zamarati i hodati, a neće malaksati. A evo, toliko sam umoran da jedva podižem glavu.' Usne su mi se zgrčile dok sam zaustavljao suze od iscrpljenosti.

Nemoguće je opisati što se tad dogodilo, ali mi se činilo kao da prekrasan stup bjelasava svjetla ulazi u moje tijelo prožimajući mi svaku žilicu bića. Kad se otac vratio, ustao sam, i zaputili smo se na njivu.

Moje je otac bio hitar radnik, ali te noći nije me mogao sustići, premda je radio što je brže mogao. Trčao sam za udaljenim snopovima i bacao ih, a mnogi bijahu teži od mene, iz [reda u red]. Nikad neću zaboraviti ono čuđenje u očevim očima." (Lee W. Spencer, Trčati a ne zamarati se, *Stijeg*, ožujak 1974. str. 45.)

RADITI

Rad je blagoslov, a ne prokletstvo. Ne omogućuje nam samo da se brinemo za zdravlje svojih obitelji, već naše tijelo i duh zaokuplja i drži budnim. (Usp. 1 Solunjanima 4:11-12 i Psalam 128:2-3.)

DOVOLJNO SE ODMARATI

Neki ljudi ne spavaju dosta da bi se valjano odmorili. Drugi opet spavaju duže nego što je potrebno. Gospod nas je upozorio da spavamo koliko nam je potrebno, ali ne duže nego što je potrebno. Svi se mi u tom razlikujemo, pa se trebamo odmarati koliko nam je potrebno, ali nam je on rekao da rano liježemo i rano ustajemo kako bi nam i tijelo i duh bili svježiji. (Usp. NiS 88:124.)

OSOBNJA ČISTOĆA

Da bismo spriječili bolesti, moramo se kupati, prati zube i ruke redovito. Isto tako redovito moramo prati svoju odjeću, posteljinu i suđe.

Zaraza i bolesti sprečavaju se uklanjanjem klica. Klice ćemo ukloniti ako kukce i životinje ne puštamo u kuću te ako odstranjujemo životinjski i ljudski izmet. Zbog istih razloga hranu treba spremati na čistu i sigurnu mjestu.

DOBRA PREHRANA

Dobra se prehrana sastoji od tri skupine hrane kod svakog obroka. Za rast nam je potrebno meso i životinjski proizvodi; voće i povrće za zaštitu od bolesti; žitarice i škrobno korijenje za snagu. (Više o tomu usp. *Žena, Svetac posljednjih dana, Temeljni priručnik za žene, Dio A, Zadaća 22, Prehrana obitelji.*)

LIJEČNIČKA I ZUBARSKA NJEGA

Možemo sebe i svoje obitelji zaštititi od nekih bolesti ako se cijepimo. U gotovo svim krajevima na svijetu cijepljenje se provodi na zdravstvenim klinikama ili kod liječnika. Treba nam i zubar redovito pregledati zube.

TJELOVJEŽBA

Pokazati sliku 24-a, "Redovita je tjelovježba potrebna za dobro zdravlje."

Vježbanje je nešto u čemu mogu uživati i pojedinac i obitelj. Trčanje je izvrsna vježba koju može svatko obavljati. Gotovo svagdje i u svako vrijeme može se trčati, i to u najkraće vrijeme dovodi do najvećeg poboljšanja. Trčanje na mjestu i hodanje također su dobre vježbe. Košarka, nogomet, rukomet, plivanje i drugi sportovi predstavljaju i vježbanje i razonodu.

Prije negoli se dadnemo na bilo kakav jači pothvat, moramo početi na liječnički pregled. Imamo li liječnički savjet o svom programu vježbanja i držimo li ga se, nećemo činiti ono što bi nam moglo naškoditi, a ne pomoći.

RAZONODA

Kako tjelesno kretanje oslobađa od pritisaka i napetosti što su se nagomilali uslijed naših dnevnih odgovornosti, razonoda bi najčešće trebala biti u obliku tjelesnog kretanja. To nam pomaže održavati dobro duševno i tjelesno zdravlje. Jedna je od blagodati programa vježbanja radi razonode u tomu što nam to pruža mogućnost da budemo sa svojom obitelji. Tako pojedini članovi obitelji neće samo biti bolje potaknuti na vježbanje, već će se uz to osjetiti bliskiji ostalim članovima obitelji.

Zaključak

Ravnomjernost je najvažnije za sretan život. To znači da moramo težiti da polučimo ravnovjesje na radu, u odmoru i razonodi. Predsjednik Brigham Young savjetuje:

"Nastojmo produžiti ovaj život do krajnjih granica pridržavajući se svakog zakona o zdravlju i kako valja izmjenjujući rad, učenje, odmor i razonodu ... pripravljam se za bolji život. Podučimo svoju djecu o tim načelima, neka ... i ona znadu polagati temelj zdravlju i snazi." (Govori Brigham Younga, str. 186.)

Crkvi su potrebni nosioci svećeništva koji su spremni duhovno, umno i tjelesno, jer nam dobro zdravlje pomaže da budemo uspješni u svojim mnogobrojnim obavezama.

Prijedlozi

1. Razmotriti osobne zdravstvene tegobe.
2. Razvijati osobni i obiteljski program tjelesne sposobnosti.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Izreke 23:19–23 (moramo biti razboriti u izboru pića i jela)
Izreke 31:1–4 (ne smijemo se okaljati žestokim pićem i nećudorednošću)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati glavu 27, "Rad i osobna odgovornost" i glavu 29, "Gospodnji zakon o zdravlju" u priručniku Evangeoska načela.*
2. *Zadužiti jednog polaznika razreda da posjeti zdravstvenu ustanovu u našem kraju koja bi mogla pomoći pripadnicima članstva da udovolje svojim zdravstvenim potrebama, te da o tomu dađe izvještaj.*
3. *Zadužiti drugog polaznika razreda da u pet minuta ispriča sadržaj Riječi Mudrosti (NiS 89).*
4. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

24-a Redovita je tjelovježba potrebna za dobro zdravlje.

Služenje zajednici i narodu

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti naše odgovornosti prema zajednici i narodu.

Uvod

Kao članovi Crkve Isusa Krista moramo osjećati bratsku ljubav prema svim ljudima u svim narodima svijeta, ali naročito prema onima u našem susjedstvu, u našoj zajednici i narodu. Moramo biti privrženi svojoj domovini i narodu i činiti sve što možemo da pomognemo našoj vladi zadovoljiti potrebe onih kojima upravlja.

"Vjerujemo da je Bog ustanovio vlasti na korist čovjeku," proglašava Nauk i savezi, "i da on ljude smatra odgovornima za čine prema njima" (NiS 134:1).

Naša osobna odgovornost

Mnoge društvene teškoće nastaju zato što neki pojedinci i obitelji ne žive čestitim i čudorednim životom ili ne rade da bi se izdržavali. Da bismo mogli biti korisni svojoj zajednici i narodu, moramo, prvo sami živjeti čestitim i poštenim životom. Najprije se moramo pobrinuti za sebe i za svoju obitelj i nastojati svladavati sve teškoće koje pri tom nastaju.

Kao i uvijek, naša je najveća obaveza živjeti prema evanđelju. Čineći to mi pomazemo i drugima, a ne tek samima sebi. Primjer našega života utjecat će na druge više od svega što bismo mogli reći. U Mormonovoj se knjizi, na primjer, govori narodu opakoga grada kako ih je Gospod poštedio jedino zbog molitava pravednika te zemlje.

Zatražiti od polaznika razreda da pročitaju Alma 10:22–23.

Gospod katkada blagoslivlje cijelu zajednicu zbog pravednosti malobrojnih ljudi. Predsjednik David O. McKay govori o potrebi da članovi Crkve daju dobar primjer: "Svi moramo biti ponosni kad nešto učinimo da [riječ] 'mormonstvo' ljudi poistovjećuju s pouzdanošću, umjerenošću, čudoređem, poštenjem, pravednošću – to su, eto, temeljna načela Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, i kad svojim životom pružamo primjer pridonosimo [mijenjanju] društva, svoju vjeroispovijest pretačemo u bolje društvene odnose te donosimo spasenje i mir ljudima ovdje i sada." (*Saborski izvještaj*, listopad 1927. str. 14.)

Veliku snagu možemo pribaviti svojoj zajednici i narodu živeći čestitim životom, brinući se za svoje obitelji i moleći za snagu da budemo svima za primjer.

Naša obaveza prema susjedstvu i mjestu stanovanja

Gospod od nas očekuje da ljubimo svoje susjede i prijatelje i da im služimo. To ne zahtijeva neke velike žrtve. Prijateljstvo se najčešće temelji na sitnim izrazima ljubavnosti. Biti dobar susjed dijelom znači

zapažati potrebe drugih, posebice udovica i siročadi. Najveća usluga što je možemo iskazati svojim susjedima jest upoznati ih s evanđeljem. No, svejedno hoće li ga oni prihvatiti ili ne, mi ih moramo ljubiti i služiti im.

Naša zajednica treba mnogo pouzdanih i čestitih građana koji su voljni pomagati.

Zatražiti od polaznika razreda da pročitaju NiS 58:27–28. Razmisliti na trenutak o nekim poteškoćama s kojima se susreću ljudi u našem mjestu. Koje je to "opće dobro" za koje se možemo zauzimati u svom gradu ili naselju?

OBRAZOVANJE

U nekim mjestima treba graditi ili proširivati škole. U drugim mjestima školama trebaju bolji udžbenici, nastavna pomagala i bolji nastavni tečajevi. Ova zgoda pokazuje kako su neki Sveci posljednjih dana poboljšali razinu obrazovanja što se pružalo njihovoj djeci u školi:

"Jedna od odlika našega omiljenog grada, Seattlea, Washington, bio je izvrstan sustav državnih škola u susjedstvu. Za onih dvadeset godina što smo ondje proživjeli povremeno smo poželjeli da se preselimo u predgrađe, ali bismo uvijek odlučili ostati u gradu dijelom zbog toga što smo veoma cijenili obrazovne mogućnosti što su ih državne škole pružale našoj troje djece. ...

No, u novije vrijeme zapazili smo da izmijenjena školska uprava počinje odstupati od nekadašnje zdrave i provjerene novčane i obrazovne politike. ... Počelo je s korjenitim promjenama u metodama i rasporedu predmeta. ... Druge promjene narušile su samopouzdanje učenika izazivajući ozbiljne teškoće sa sigurnosti, ćudoređem i uzimanjem droga.

To zastrašujuće pogoršanje poteklo je mnoge od nas da povećamo svoju djelatnost i službu u Društvu roditelja i učitelja te u izabranim školskim savjetodavnim vijećima. Na prostranom području što ga pokriva srednja škola, što odgovara otprilike granicama našega odjela, zabrinuti roditelji i prijatelji [izabrali su] neke od nas na dužnosti u te dvije organizacije.

Polazeći od crkvenog običaja da se sve rješava u suradnji na sastancima, članstvo Svetaca posljednjih dana počelo je utjecati na školsku upravu. Podržavajući dobre programe uspjeli smo izvojevati vraćanje na tradicionalni raspored predmeta i prijašnje nastavne metode za one koji to žele. Da bismo smanjili zastrašivanje učenika i fizičke obračune po dvoranama i školskim terenima te umanjili zloupotrebu droga i nećudorednost, pojačali smo mjere sigurnosti. Postigli smo veće zanimanje i zauzimanje roditelja te još privukli [i učenike u svoju organizaciju]. ... Dokazali smo građanima da oni zbiljski imaju glas u odlukama službenika što su ih sami izabrali. ...

To je iskustvo ponovno dokazalo da Sveci posljednjih dana, kad jedinstveno surađuju i kad zbiljski djeluju, predstavljaju moć koja utiče na brojno stanovništvo.

To me je svjedočanstvo navelo [da se uključim] i na drugim područjima zajednice, na poslovnim, političkim i ustavnim pitanjima. Uvjerilo me da

Sveći posljednjih dana ne samo moraju, već i *mogu* izazvati društvene promjene koje su nam tako prijeko potrebne." (David L. Tomlinson, izmijenili smo školu svoje djece, *Stijeg*, lipanj 1976. str. 52-53.)

Kakve su obrazovne potrebe u našem mjestu? Što mi kao pojedinci i kao svećenička skupina možemo učiniti da pomognemo?

ĆUDOREĐE

Često se prostitucija i pornografija, i druga slična zla mogu zaustaviti samo ako skupina ljudi zajednički nešto poduzme. To znači da netko mora najprije okupiti takvu skupinu, a tko ima više mogućnosti da protiv takvih zala povede bitku od jednog nosioca svećeništva? Svećenička članstva u Salt Lake Cityju, na primjer, organizirala su zaposjedanje kinematografa koji prikazuju pornografske filmove.

Koje su sve ćudoredne poteškoće u našem mjestu? Što mi možemo učiniti da bi se te teškoće svladale?

ZDRAVLJE I SIGURNOST

Većina mjesta trebaju poboljšavati svoje zdravstvene prilike i svoju sigurnost. Nekim je gradovima potrebna bolja regulacija prometa ili bolji sigurnosni propisi. Drugim je mjestima potrebno bolje snabdijevanje vodom ili bolja kanalizacija.

Nastojeći služiti svome mjestu moramo razmotriti naročite potrebe upravo svojega mjesta. Kad smo jednom utvrdili koji su najhitniji problemi, možemo tada izdvojiti jednu od potreba i stvoriti nacrt kako ćemo pomoći da se ona riješi. Članovi Crkve bili su na pomoć u mnogobrojnim mjesnim pothvatima. Neki članovi Crkve, na primjer, zauzimaju političke službe, rade u odborima ili dobrovoljno rade na poboljšanju svojega mjesta.

Ted Brewerton, nosilac svećeništva u Calgaryju, u Kanadi, primjer je što sve jedna osoba može učiniti za poboljšanje svojega mjesta. On je odlikovan kao najistaknutiji ljekarnik u svojoj pokrajini za svoj rad protiv uzimanja droga. On je dijelio letke, držao predavanja, pohađao škole i pomagao vladinim službenicima u nadzoru nad upotrebom droga. On je zaista unio velike promjene u život stotina ljudi. (Usp. Janice Smith, Unijeti promjenu, *Stijeg*, lipanj 1976. str. 50.)

Neki se Sveći posljednjih dana ispričavaju što ne posvećuju više vremena svome mjestu tvrdeći da oni ionako ne mogu društvo promijeniti na bolje, ili da su previše zaposleni. No, Gospod od svih nas očekuje da se zauzmemo i da činimo nešto više od same crkvene službe. Poboljšavanje života u mjestu također je djelo Gospodnje.

Raspraviti o zdravstvenim i sigurnosnim potrebama u našem kraju. Što mi kao nosioci svećeništva možemo poduzeti da bi se udovoljilo tim potrebama?

PRIPOMOĆNA SLUŽBA

Naročito je važno da Sveći posljednjih dana budu voljni pomoći drugima u vrijeme velikih nepogoda. Dobar se primjer takve službe pokazao g.

1976. kad je pukla brana i poplavila nekoliko gradića u blizini Rexburga, Idaho. Članovi Crkve iz svih okolnih država odlučise pomoći čisteći od ruševina gradove koji su porušeni ili oštećeni. Mladići i djevojke i svećenička članstva iznajmili su autobuse i putovali u krajeve pogođene poplavom. Pomagali su čistiti ruševine, popravljati i graditi nove kuće. Neki su mladići i djevojke čuvali djecu da bi roditelji mogli raditi na svojim oštećenim kućama. Za nekoliko tjedana raščišćavanje je bilo uglavnom završeno zahvaljujući dobrovoljnom radu članstva Crkve SPD koji su željeli poslužiti svojoj braći.

Evo nekoliko načina kako možemo učvršćivati svoje susjedstvo i mjesto:

- Izlagati evanđelje svojim prijateljima i susjedima.
- Ljubiti svoje susjede i služiti im iskazujući im male ali redovite čine uslužnosti.
- "Žestoko se zauzimati" za zajedničko dobro.
- Pomagati da se uoče i riješe teškoće u mjestu.
- Služiti na vodećim položajima u mjestu.

Obaveze prema domovini

Predsjednik N. Eldon Tanner kaže: "Očekivali bismo od svakoga čovjeka da bude privržen svojoj rodnoj grudi – grudi na kojoj se rodio, grudi na kojoj živi, radi i hrani svoju obitelj" (Kad bi samo htjeli služiti Bogu te zemlje, *Stijeg*, svibanj 1976. str. 48). Morali bismo osjećati ljubav prema svojoj domovini i njezinu narodu i željeti im sve najbolje. Takva ljubav dolazi posve naravno kad naučimo cijeniti povijest i žrtve svojih zemljaka.

Biti privržen domovini ne znači da se moramo složiti sa svim pojedincima koji su u vladi. Ipak, većina vladinih službenika iskreno nastoji činiti što je pravo, a mi im trebamo davati svoju podršku. Dnevno moramo moliti da bi oni donosili ispravne odluke i činili ono što je pravo. Predsjednik Harold B. Lee jednom se sastao s predsjednikom Sjedinjenih Država i tom ga je zgodom "uvjeravao kako je [Crkva] često na koljenima, bez obzira kako se on zvao ili kojoj političkoj stranci pripadao, moleći Boga za nj i za vođe ovoga naroda i svijeta da bi nas proveli kroz [teškoće našega vremena]." (Vrijeme odluke, *Stijeg*, srpanj 1972. str. 29.)

Služenje domovini uključuje također i pokoravanje njezinim zakonima. Mir može postojati jedino ako se svatko pokorava zakonu. Dvanaesti članak vjere tvrdi: "Vjerujemo u podložnost kraljevima, predsjednicima, vladarima i poglavarima te u pokoravanje, poštivanje i podupiranje zakona."

Ako ima u razredu mladih nosioca svećeništva, raspraviti s njima kako sve mogu iskazivati poštivanje vlasti i posluš zakonima. Kako se neki mladić može pripremiti za služenje svome mjestu i svojoj domovini?

Svaka zemlja ima svoj način donošenja zakona. Neke zemlje dopuštaju glasanje o predstavnicima koji sudjeluju u donošenju zakona. Posebice u takvim zemljama Svci posljednjih dana imaju dužnost da se upoznaju s pitanjima javnoga probitka te da predlažu dobre ljude kao kandidate za službu. U zemljama gdje se održavaju javni izbori, svaki građanin mora glasati.

Zaključak

Kao Sveci posljednjih dana imamo odgovornost prema svojem mjestu i prema domovini. Dužnost nam je da živimo pravedno i pomažemo rješavati teškoće i udovoljavati potrebama cijeloga našeg društva.

Evo nekoliko načina kako ćemo ispuniti svoju dužnost prema domovini:

- Biti privržen svojoj domovini i svome narodu.
- Moliti za naše vođe.
- Pokoravati se zakonu.
- Obavještavati se o javnim pitanjima.
- Podržavati poštene i razborite vođe.

Prijedlozi

1. Izabrati jedan način kako možemo pomoći svome susjedstvu ili mjestu. Izraditi osobni nacrt i započeti ostvarivati ga još ovoga tjedna.
2. Sa svojim članstvom utvrditi što vaša svećenička skupina može učiniti za poboljšanje vašega mjesta.
3. U svojim obiteljskim molitvama moliti za vođe mjesta i domovine da nas predvode u pravednosti.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

1 Timoteju 1:8–10 (potreba zakona)

1 Timoteju 2:1–2 (trebamo moliti za ljude koji su na vlasti)

Titu 3:1 (trebamo se pokoravati vlastima)

1 Petrova 2:13–14 (moramo se pokoravati zakonima koje je naša vlast donijela)

Mosija 29 (govor kralja Mosije o vladavini)

NiS 134 (izlaganje o potrebi zakona i načelima vlasti)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Ispitati koje "opće dobro" u našem susjedstvu ili mjestu zaslužuje podršku našega članstva.*
2. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

Osvjedočenje o Evandelju Isusa Krista

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti kako zadobiti i izgrađivati čvrsto osvjedočenje o Evandelju Isusa Krista.

Uvod

Osvjedočenje o Evandelju Isusa Krista jedan je od najdragocjenijih posjeda što ih možemo imati. Predsjednik David O. McKay shvatio je to još u svojoj mladosti. On kaže: "Čeznuo sam za tim; mislio sam, dobijem li to [osvjedočenje] sve drugo će izgledati zaista beznačajno" (Osobno osvjedočenje, *Doba usavršavanja*, rujan 1962. str. 628).

Naše će nas osvjedočenje podržavati kroz cijeli život kad naiđu poteškoće i kušnje. U takvim trenucima ne može nas podržati svjedočanstvo drugih, već se moramo osloniti na svoje osvjedočenje da bismo izdržali kušnje s vjerom.

Što je osvjedočenje?

Možda se možemo prisjetiti kako smo po prvi put susreli misionare i doznali o evandelju, ili druženja s osobom koja nam je pomogla da zadobijemo osvjedočenje. Ili se moguće sjećamo onog toplog osjećaja što nas je prožimao kad smo slušali kako nam netko iznosi svoje osvjedočenje. Taj je osjećaj od Duha Svetoga koji našoj duši svjedoči da je istinito ono što čujemo. To je osjećaj smirene, nepokolebljive sigurnosti. Po tom osjećaju znademo da je Isus Krist Sin Božji, da je Josip Smith prorok, te da je Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana jedina prava crkva na zemlji. Taj nam osjećaj također može posvjedočiti za Riječ Mudrosti, za načelo desetine, za istinitost Mormonove knjige.

Bitno je da kao članovi Crkve u ove posljednje dane imamo osvjedočenje i o živim prorocima. Predsjednik Harold B. Lee protumačio je važnost te spoznaje:

"Želio bih da vam se to utisne u pamet. Netko je to rekao ovako, a ja vjerujem da je to bez daljnjega istina: 'Ta se osoba nije pravo obratila doklegod ne uvidi kako moć Božja silazi na vode ove Crkve i doklegod to ne zahvati njezino srce poput vatre.' Sve dok članovi ove Crkve nemaju uvjerenje da ih oni predvođe pravim putem i dok nemaju uvjerenje da su ti ljudi Božji ljudi koji su nadahnuti i koji su zakonito postavljeni rukom Božjom, nisu se oni pravo obratili." (Snaga svećeništva, *Stijeg*, srpanj 1972. str. 103.)

Neka polaznici razreda na trenutak promisle o svome osvjedočenju. Zapitati ih da se prisjete kad im je objavljena evanđeoska istina i kako su primili duhovno svjedočanstvo da je Crkva istinita, da Isus jest Krist ili da je Mormonova knjiga istinita. Zapitati ih kakvi su ti doživljaji bili i kako su oni prepoznali da su primili osvjedočenje.

Primanje osvjedočenja

Osvjedočenje se temelji na objavi Duha Svetoga. Do njega dolazi kad Duh Gospodnji progovori našem srcu, umu i duhu i potvrdi nam neku istinu (usp. NiS 8:2-3). Krist je Petru protumačio da njegovo svjedočanstvo ne proizilazi ni iz kakva ljudskoga izvora, nego od Boga (usp. Matej 16:13-17).

Starješina Perley P. Pratt napisao je ovaj prikaz o osvjedočenju što ga je on primio o istinitosti Mormonove knjige:

"Otvorih požudno [Mormonovu knjigu]," kaže on, "i pročitah naslovnu stranu. Potom pročitah svjedočanstva nekoliko svjedoka o tome kako je knjiga pronađena i prevedena ... Čitao sam cijeli dan; jelo mi bijaše teret, nisam imao želje za hranom; san mi bijaše teret kad je nadošla noć, jer sam radije čitao nego spavao.

Dok sam čitao, Duh je Gospodnji bio na meni, i znao sam i shvaćao da je knjiga istinita onako jasno i očito kako samo čovjek shvaća i znade da postoji. Sad je moja radost, tako reći, bila potpuna, i radovao sam se toliko da mi je to više nego naplatilo za sve žalosti, žrtve i muke mojega života." (*Autobiografija Perleyja P. Pratta*, str. 37.)

Kod nekih je primanje osvjedočenja vrlo živ doživljaj. Kod drugih je to manje spektakularno, ali ne manje važno ili valjano. Starješina Loren C. Dunn je rekao: "Možda to neće doći poput bljeska munje (ne znam kako će Gospod s vama razgovarati), vjerojatnije će to biti uvjeravanje i osjećaj u vašem srcu, potvrđivanje što dolazi mirno, ali zbiljski, iz dana u dan sve dok ne shvatite da ipak znadete." (Bdijte, dakle, jer ne znate dana ni časa, Nabožni sastanak Instituta Sveučilišta Utah, 10. studenoga 1972. str. 5.)

Predsjednik Marion G. Romney razjasnio je da je on upravo tako primio svoje osvjedočenje:

"Katkad osvjedočenje nekome dolazi polako, kroz duže vremensko razdoblje. Ne sjećam se da je meni osvjedočenje došlo iznenada. ... Ne mogu se ni sjetiti kad nisam imao osvjedočenja. Naravno, ono se godinama učvrščivalo, ali se ne sjećam kad ja nisam vjerovao. No, došlo osvjedočenje iznenada ili postupno, ono osobi nešto daje. Svatko je drugačiji kad primi osvjedočenje." (Kako zadobiti osvjedočenje, *Novo doba*, svibanj 1976. str. 11.)

Ima dosta toga što moramo učiniti da bismo zadobili osvjedočenje. Naročito je važno pet slijedećih koraka:

Ispisati na ploči slijedećih pet koraka.

1. Željati vjerovati. Alma tumači da je prvi korak u stjecanju spoznaje o istini želja za vjerovanjem (usp. Alma 32:26-27).
2. Istraživati Pisma. Prorok Josip Smith nas upućuje: "Istražujte Pisma - istražujte objave što ih izdajemo, i pitajte svoga nebeskoga Oca, u ime Sina njegova Isusa Krista, neka vam očituje istinu, pa učinite li to okom uprtim jedino na slavu njegovu ništa ne

sumnjajući, on će vam odgovoriti moću svoga Svetoga Duha. Onda ćete vi sami znati, a ne od drugoga. Tad više nećete za spoznavanje Boga ovisiti o čovjeku, i neće više biti nikakva mjesta domišljanju." (*Nauci Proroka Josipa Smitha*, str. 11–12.)

3. Vršiti volju Božju. Spasitelj jasno daje na znanje da čovjek mora živjeti prema nauci prije negoli spozna da li je ta nauka od Boga (usp. Ivan 7:16–17).
4. Udubiti se u proučavanje evanđeoskih načela. Udubiti se ili prebirati o Pismima znači proučavati i razmišljati o njima, potom moliti s vjerom u Krista da bismo primili spoznaju Duha Svetoga o tomu da li je naše razmišljanje ispravno ili nije. (Usp. Moroni 10:3–5.)
5. Postiti i moliti često. Prorok je Alma spoznao sam da je evanđelje istinito, jer je postio i molio mnogo dana. Nakon njegova posta Duh Sveti je posvjedočio njegovoj duši o naucima Božjim (usp. Alma 5:45–46).

Neka prethodno zaduženi polaznik razreda ispriopovijedi svoj doživljaj o stjecanju osvjedočenja.

Izgrađivanje jačeg osvjedočenja

Kad jednom steknemo osvjedočenje, hoćemo li ga uvijek imati? Predsjednik Harold B. Lee kaže: "Osvjedočenje nije nešto što ćeš uvijek imati, ako ga imaš danas. Ono je krhko. Teško ga je zadržati kao i zraku mjesecine. To je nešto što valja nanovo osvajati svaki dan cijeloga života." (*Crkvene novosti*, 15. srpnja 1972. str. 4.)

Da bismo svakodnevno učvršćivali svoje osvjedočenje i bili sretni u evanđelju, moramo nastojati živjeti pravedno, vršiti svoje svećeničke dužnosti i služiti drugima. Osvjedočenje ima biti načelo djelovanja, želimo li da ono dobije na snazi.

Izlaganje svoga osvjedočenja drugima ne jača samo to naše osvjedočenje već i osvjedočenje onih koji nas slušaju. Moramo iskoristiti svaku priliku za svjedočenje svojim prijateljima i svojoj obitelji.

Starješina Eldred G. Smith, Patrijarh Crkve, veli: "Naše je poslanje – kao članova Crkve – da posvjedočimo o istinitosti evanđelja svojoj braći ljudima" (Izvještaj Općeg krajevnog sabora u Minhen, 25. kolovoza 1973. str. 9). Dok mi svjedočimo, Duh Sveti djeluje preko nas i govori onima koji slušaju da je istina ono što mi kažemo.

Petar nam savjetuje: "Budite uvijek spremni na odgovor svakomu tko vam zatraži razlog nade koja je u vama" (1 Petrova 3:15). Naše svjedočenje izlaže druge istini i pomaže im da požele doznati više. Ono učvršćuje i nas i njih.

Neka polaznici razreda pročitaju NiS 62:3 i NiS 84:61. Što je Gospod obećao onima koji daju svjedočanstvo?

Naše svjedočenje može biti izvor snage za našu obitelj. Otac koji je službovao u misijama g. 1868. pisao je svome sinu: "O, sine moj, nek ti

svjedočenje tvojega oca bude zvijezda vodilja kroz cijeli život" (navodi Reinhard Maeser, u *Karl G. Maeser*, str. 57).

Zapitati mladiće kako im svjedočenje njihovih očeva može biti "zvijezda vodilja" kroz život. Zapitati očeve kako iznošenje osvjedočenja može njihovoj djeci pomoći da steknu sami osvjedočenje?

Prijedlozi

1. Nastojati steći, jačati i iznositi svoje osvjedočenje o Evandelju Isusa Krista.
2. Truditi se da živimo dostojno uvijek većeg svjedočanstva o istini živeći uz Gospoda i vjerno služeći u svom svećeničkom pozivu.
3. Odrediti jednu kućnu obiteljsku večer za pitanje osvjedočenja. Na tom sastanku posvjedočiti svojoj obitelji.
4. Svjedočiti na sastanku posta i svjedočenja.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Psalam 19:7 (vrijednost svjedočenja)

1 Korinćanima 12:3 (svjedočenje dolazi od Duha Svetoga)

2 Timoteju 1:8 (ne smijemo se stidjeti svjedočenja)

NiS 76:22-23 (svjedočanstvo Josipa Smitha i Sidneyja Rigdona)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pribaviti ploču i kedu.*
2. *Po želji, zadužiti jednog polaznika razreda da ispriča kako je doživio osvjedočenje.*
3. *Pripremiti se da sastanak počnemo pjevanjem "Otkupitelj moj živi, znam," Popijevke, br. 95.*

Vjera u Isusa Krista

Svrha je ove zadaće da nam pomogne obačati vjeru u Isusa Krista.

Uvod

Pokazati sliku 27-a, "Vjera u Isusa Krista prvo je evanđeosko načelo." Neka bude izvješena tokom cijelog sata.

Vjera u Isusa Krista prvo je evanđeosko načelo. Ako imamo vjeru u Isusa Krista, imamo i povjerenje u njega; uzdamo se u njega i prihvaćamo njega i njegove nauke. Apostol Pavao piše: "Krećemo se, naime, u području vjere, a ne u području gledanja" (2 Korinćanima 5:7). To znači da je vjera duhovni dokaz da postoji ono što ne možemo vidjeti ni čuti i da je to istinito. Na primjer, ne možemo vidjeti kako Isus umire za nas i trpi za naše grijehе, ali po vjeri to znademo. Alma kaže: "Vjera je ne imati savršenu spoznaju o nečemu. Ako, dakle, vjeru imaš, nadaš se onomu što ne vidiš, a što je istinito" (Alma 32:21).

Vjera u Isusa Krista

Vjera u Isusa Krista omogućuje ljudima da podnose žrtve i izvršavaju teške zadaće. Zbog svoje vjere Abraham je, primjerice, bio voljan prinijeti svoga sina za žrtvu, Henok je bio prenesen, a Noa spašen od potopa (usp. Hebrejima 11). Ta i mnoga druga čudesa dogodila su se vjerom u Gospodina Isusa Krista. "Vjerom se, naime, čine čudesa" (Moroni 7:37).

Vjera nam također omogućuje da izdržimo trpljenje, kušnje i nevolje. Job je, na primjer, bio kadar podnijeti svoje velike patnje, jer je imao vjeru u Krista. Gospod je Joba ojačao, jer on poznaje one koji se u nj uzdaju i pomaže im. (Usp. Nahum 1:7.)

Premda je Job pretrpio više negoli će itko od nas ikad pretrpjeti, nikad on nije porekao svoga osvjedočenja niti se okrenuo protiv Boga. Sva su mu djeca bila ubijena kad je silan vjetar oborio kuću. Tijelo mu bijaše prekriveno zlim prištem. Prijatelji mu, dapače i žena, rugali su se i govorili da on zato trpi što je opak. No, zbog svoje vjere Job je izdržao kušnje. Na vrhuncu svojih patnja on je bio kadar hvaliti Boga i svjedočiti: "Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati. A kad se probudim, k sebi će me dići: iz svoje ću puti tad vidjeti Boga" (Job 19:25–26). Vjera mu je naposljetku bila nagrađena: okončale su mu patnje i Gospod ga je obilno blagoslovio.

Zgoda o Jobu pokazuje kako vjera, poput sidra, pomaže da se nepokolebljivo držimo svoga osvjedočenja kad navale kušnje (usp. Estera 12:4). Možemo mi trpjeti od bolesti, siromaštva, smrti ili napastovanja, ali dok živimo po vjeri u Isusa Krista, primat ćemo snagu i blagoslov.

Koje nas sve teškoće mogu zadesiti u životu? Zašto ne smijemo osuđivati one koji imaju teškoća?

Jačati svoju vjeru u Krista

Uvijek moramo nastojati ojačati svoju vjeru. Budemo li to činili, uživat ćemo radost Gospodnje blizine i primati njegove blagoslove. Alma nam govori kako je razvijanje vjere u Krista poput sijanja sjemena, njegovanja i pobiranja ploda sa stabla.

Prvi korak u razvijanju vjere može se usporediti sijanju sjemenke. Alma veli: "Za pokus gledom na riječi moje ... u pokret stavite dijelak vjere, da, pa i ne možete li više, bar zaželite vjerovati, nek ta želja djeluje u vama ... da se osije [sjeme]" (Alma 32:27–28).

Kako ćemo zasijati sjeme vjere u svoje srce?

Jedan je od načina kako vjera počinje kad čujemo ili pročitate riječ Božju i zaželimo vjerovati. Učinimo li pokus s onim što smo čuli ili pročitali, ulažući napor da povjerujemo i da živimo prema načelima koja smo naučili, početak ćemo osjećati u svom srcu da je istinito ono što smo naučili. (Usp. Ivan 7:16–17.)

Drugi korak nalikuje njegovanju biljke. Kao što biljka treba sunca, zraka i vode da bi porasla, tako i naša vjera, da bi porasla, treba njegu.

Kako ćemo njegovati ili uvećati svoju vjeru u Krista?

Svoju vjeru možemo njegovati čitajući i razmišljajući o Svetom pismu, posteći i moleći, služeći Gospodu, podržavajući svoje crkvene vođe i pokoravajući se zapovijedima Božjim. Kao što će biljka bez vode usahnuti, i vjera bez djela će zamrijeti. Moramo neprestance svoju vjeru hraniti pravednim djelima. (Usp. Jakovljeva 2:14–26.)

Marljivim njegovanjem svoje vjere bit ćemo kadri uživati velike blagoslove, onako kao što briga za biljku omogućuje da uživamo njezin plod.

Koji su blagoslovi ili plodovi vjere u Isusa Krista?

Vjera nam omogućuje:

- "Prionuti uza svako dobro" (Moroni 7:28).
- Uživati mir i sreću, jer se ne moramo plašiti budućnosti.
- Primati odgovore na svoje molitve.
- Postići da Gospod olakša breme naše (usp. Matej 11:28–29).
- Da nam se praštaju grijesi kad se obratimo od njih.
- Služiti se moću svećeništva.
- Imati uza se Duha Svetoga (usp. Moroni 7:32).
- Doživjeti čudesa u svome životu (usp. 2 Nefi 26:13).
- Povratak u život kraj Nebeskoga Oca nakon uskrsnuća.

Biblija nam govori o nekoj ženi koja je već dvanaest godina teško bolovala. Potrošila je sve svoje imanje na liječnike nastojeći se izliječiti, ali, nitko je nije mogao izliječiti. Jednoga dana dođe Isus u njezino selo. Ona je čula o Isusu i vjerovala je da će ozdraviti, ako se samo dotakne skuta njegove haljine. I tako, sa živom vjerom, dotaknu ona Spasitelja dok je kraj nje prolazio. Kako je dotaknula njegovu haljinu, umah ozdravi, a Isus se k njoj okrenu i reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila. Idi u miru." (Usp. Luka 8:43–48.)

Žena iz te zgrade njegovala je svoju vjeru u Krista provodeći u djelo svoje uvjerenje. Ona je dotaknula Spasiteljevu haljinu i tako primila blagoslov svoje vjere izliječivši se.

Zbog čega je važno probuditi vjeru u Isusa Krista dok blagoslivljamo bolesnike ili dok primamo blagoslov?

Neka prethodno zadužen polaznik razreda prepriča ili pročita ovu zgodu:

Randall Ellsworth je misionar koji je nakon teške povrede za potresa u Gvatemali pokazao veliku vjeru. Za vrijeme potresa bio je on u nekoj zgradi, i ta se zgrada srušila na nj. Jedan predstavnik vrhovne vlasti njegov doživljaj opisuje ovako:

"Bio [je on] ukliješten, mislim, dvanaest sati. Osjetio je da je posve nepokretan od pojasa naniže. Bubrezi su prestali raditi. Nikakve nade da će ikad prohodati ...

Prevezen je avionom u ... Maryland i ... u bolnici je s njim razgovarao televizijski izvjestitelj. Taj mu je televizijski izvjestitelj rekao: 'Liječnici vele da nikad više nećete hodati. Što vi mislite, starješino Ellsworth?' On je odvratio: 'Neću ja samo opet hodati, nego imam i poziv od proroka da pođem u misije u Gvatemalu, pa ću se ja i vratiti u Gvatemalu da završim te misije.' ...

Vježbao je on [dvaput više od onoga] kako su liječnici propisali. Imao je jaku vjeru. Primio je blagoslov svećeništva, pa je njegov oporavak bio pravo čudo. Zbunio je liječnike i specijaliste. Počeo je mogao stajati na nogama. Zatim je bio kadar hodati pomoću štaka, a tad mu liječnici rekoše: 'Možete se sad vratiti na područje misija, ako vam Crkva dopusti da pođete.' On je pošao. Poslali su ga u Gvatemalu. Vratio se u zemlju u koju je prije bio pozvan, ljudima koje je srdačno zavolio.

Dok je bio ondje, hodao je obračavajući ljude bez predaha, sa štapom u svakoj ruci. [Jednoga dana njegov predsjednik misija] pogleda ga i reče: 'Starješino Ellsworth, kraj tolike svoje vjere, zašto ne bacite te svoje štapove i ne hodate?' ... On je, doista, bacio štapove, i nikad se više njima nije služio." (Usp. Marion G. Romney, Uzdaš se u Gospoda, *Stijeg*, studeni 1977. str. 42.)

Neka prethodno zaduženi pripadnik članstva ispričaji zgodu o svojem obraćenju ili o vremenu kad je morao živjeti od svoje vjere za vrijeme osobne krize ili kušnje.

Zaključak

Da bi naša vjera rasla, moramo je neprestance njegovati. To je dar i blagoslov koji nam je potreban u svako vrijeme i na svakome mjestu. Štogod mi u Crkvi činimo zahtijeva vjeru u Isusa Krista. Primjerice, plaćanje desetine, ili službovanje u Crkvi, ili štednja novca za polazak u hram, sve to zahtijeva vjeru. Budemo li njegovali vjeru u Isusa Krista slušajući ga, proučavajući njegovo evanđelje, moleći, posteći, pribivajući sastancima i služeći u Crkvi, primit ćemo mnoštvo divnih blagoslova. Najveći pak je blagoslov razvijanja vjere taj što ćemo postati dostojni da se vratimo k svome Nebeskome Ocu.

Prijedlozi

1. Služiti se vjerom u Isusa Krista kad smo pozvani da obavimo kakvu uredbu svećeništva kao što je posluživanje bolesnika.
2. Primjenjivati načela vjere pri rješavanju osobnih teškoća.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Marko 6:5–6 (čudesa se ne mogu činiti, ako nema vjere)
Hebrejima 11 (rasprava o moći vjere)
1 Petrova 1:3–9 (spasenje dolazi po vjeri)
Enoš 4–8, 15 (griješ se oprašta po vjeri)
Eter 12:12–21 (primjeri moći vjere)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati glavu 18, "Vjera u Isusa Krista" u priručniku Evandeoska načela.*
2. *Proučiti Hebrejima, glava 11.*
3. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*

27–a Vjera u Isusa Krista prvo je evandeosko načelo.

Obraćenje

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti kako nas obraćenje pripravlja za povratak k svome Nebeskome Ocu.

Uvod

Prorok Josip Smith jednom je predložio ovo: "Počnimo upravo danas iznova, i sad recimo, iz svega srca, da ćemo se okaniti grijeha i biti pravedni" (*Nauci Proroka Josipa Smitha*, str. 364).

Svi mi činimo pogreške, jer smo ovdje na zemlji da učimo i da rastemo. Pogreške su mnogovrsne. Katkada činimo ono što znamo da ne bismo smjeli činiti, kao kad smo neljubazni ili kad uzmemo nešto što nam ne pripada. To su grijesi čina. Nekad pak propuštamo činiti ono što znamo da bismo trebali učiniti, kao plaćanje desetine ili prijateljski se ophoditi prema svojim bližnjima. To su grijesi propusta.

Potreba kajanja

Kad znademo da smo nešto krivo učinili, ne možemo biti sretni. Stidimo se svojih pogrešaka i uvidamo da ne možemo Gospodu valjano služiti. Katkada nas nezadovoljstvo može navesti da s drugima postupamo neljubazno. Naš nebeski Otac ne želi da budemo nesretni. On želi da svi primimo blagoslove što ih on ima za nas, ali nam on neće davati blagoslova kojih ne zaslužujemo. To ne znači da se on okrenuo od nas ili da nas manje ljubi. To naprosto znači da on hoće da mi svladavamo svoje slabosti, a mi se ne bismo trudili da ih svladavamo kad bi nas on blagoslivljao za ono što smo učinili krivo. Kajanje je, dakle, Božji naum koji nam pomaže da svladavamo svoje slabosti i tako postanemo dostojni da s njim živimo.

Zbog toga nam je on rekao da ispitujemo svoj život ne bismo li otkrili u čemu nam se popraviti. Predsjednik Joseph Fielding Smith je učio: "Naša je dužnost biti bolji danas nego što smo bili jučer, a bolji sutra, nego što smo bili danas. Zašto? Zato što smo na tom putu ... prema savršenstvu, a do njega se dolazi jedino poslušom i željom u svome srcu da nadvladamo [svoje grijeh]." (*Nauci spasenja*, sv. 2. str. 18–19.)

Pročitati Alma 11:37. Zašto je kajanje potrebno? Pročitati 1 Ivanova 1:8–10; Alma 34:33–34; 3 Nefi 30. Zašto se moramo pokajati što je prije moguće?

Kako se netko obraća?

Grieh je poput prljavštine na našem tijelu. On nas čini duhovno nečistima. Kajanje je poput ispiranja prljavštine sapunom i vodom. Nakon pokajanja osjećamo se osvježeni i čisti. Starješina A. Theodore Tuttle protumačio je to ovako:

"Kajanje je poput sapuna. To je životni sapun. Poput sapuna ono ispiri grijeh života. Treba se njime poslužiti kad je god to potrebno. No,

valja imati na umu kako zlouporaba – ako ne čistimo temeljito i ne trudimo se dovoljno – može dovesti do izdajničkog sivila.' Ako se njime služimo kako valja, međutim, sapun života čisti temeljito, posvema i trajno. ...

Jednoga ćemo dana ... biti uvedeni pred sudište Gospodnje. Ili ćemo ondje stajati umazani, prljavi i nečisti, ili ćemo, prihvatimo li i primjenjujemo taj veliki i čudesni dar čišćenja – taj sapun života – stajati čisti, oprošteni i neokaljani pred Gospodom. Kad se slijedeći put budete služili sapunom, promislite također kako bi bilo da svoj duh očistite sapunom života, sveopćim zakonom obraćenja." (Obraćanje, *Doba usavršavanja*, studeni 1968. str. 64.)

Da bismo se pokajali, moramo poduzeti nekoliko koraka.

Pokazati sliku 28-a, "Istinsko pokajanje traži vremena i napora."

Raspravljati o sedam stupnjeva pokajanja kako je razjašnjeno u priručniku *Evangeoska načela*, glava 19, str. 120–122. Ako je moguće neka od nekoliko braće svaki uzme po jedan stupanj, pripravi se za raspravljanje i zatim to izloži pred razredom. Izvjesiti plakat s popisom sedam stupnjeva pokajanja, dok se o tomu raspravlja. (Sedam stupnjeva jesu: priznati grijeh, požaliti za grijeh, okaniti se grijeha, ispovijediti grijeh, naknaditi štetu, oprostiti drugima i pridržavati se zapovijedi Božjih.)

Istinsko pokajanje nije lako. Ono traži vremena i napora. Zbog toga ne smijemo odgađati dan svoga pokajanja (usp. Alma 13:27).

Radost pokajanja

Pokazati sliku 28-b, "Kajanje je moguće jer je Isus Krist platio za naše grijeha."

Kajemo se da bismo zadobili oprost od svojih grijeha. No, da Isus Krist nije platio za naše grijeha i da nije za nas umro, nikad nam se ne bi moglo oprostiti. Tek po njegovoj iskupljujućoj žrtvi milosrđe može zadovoljiti zahtjevima pravde i tako se mi očistiti od svojih grijeha (usp. Alma 34:10–16). Velik je to blagoslov, i uvijek za to moramo biti zahvalni. Isus je isplatio za naše grijeha, ali se oni od nas ne uklanjaju, ako se mi ne pokajemo. Kad je mladi Alma shvatio da je sagriješio, rekao je: "Sjetih se svih grijeha svojih i bezakonja, zbog kojih se mučih u paklenskim bolima ..."

"Sjetih se kako čuh da otac moj proriče narodu o dolasku nekog Isusa Krista, Božjega Sina, da iskupi grijeha svijeta.

A kad um moj prihvati tu misao, zavapih u srcu svojemu: O Isuse, ti Sine Božji, smiluj se meni ... I eto, gle, kad to pomislih, ne mogoh se više sjetiti boli svojih ...

O, kolike li radosti, i kako li čudesno svjetlo spazih. Da, duša mi se ispuni radošću tako silnom kakva bijaše i moja bol." (Alma 36:13, 17–20.)

Neka jedan polaznik razreda ispriповijedi prisporobu o izgubljenome sinu (Luka 15:11-32). Što je izgubljeni sin osjetio kad je otkočio postupak pokajanja? Što je osjećao njegov otac?

Kako ljudi i dalje griješe, i moraju se kajati, priča o izgubljenome sinu uvijek se nanovo ponavlja, kao i u ovoj zgodu:

Neka prethodno zaduženi polaznik razreda ispriповijedi zgodu o jednom suvremenom izgubljenom sinu. Naka polaznici razreda potiho utvrde korake obraćenja što ih je on poduzeo.

"Sve do svoje sedamnaeste godine bio sam uvijek blizak Crkvi, pribivao na svim sastancima i obavljao sve svoje svećeničke obaveze. Nije mi ni na kraj pameti bilo da činim drugačije. Volio sam Crkvu i njezine pothvate.

No, u svojoj sedamnaestoj počeh ja 'napinjati svoje maloljetničke mišiče' buneći se protiv obiteljske vlasti i tražeći svoje 'slobodno opredjeljivanje'. Jedan od mojih najboljih prijatelja pripadao je drugoj vjeroispovjesti, i ja sam upao u stupicu te kušao nešto od onoga što je on nudio - žestoka pića, duhan. Sastajao sam se s djevojkama koje nisu bile od Svetaca posljednjih dana i uskoro se zaljubio u krasnu mladu gospođicu. Njezini su me roditelji pozivali gotovo svakog tjedna u svoju ljetnu kuću za odmor, i to me je, naravno, udaljilo od crkvenih djeatnosti.

Tada je došao Drugi svjetski rat, pa kad me moj biskup zapitao bih li pošao u misije, odgovorio sam da ću radije poći u vojsku i služiti svojoj domovini. Ja i sad vjerujem da je važno služiti domovini, ali sad znam da bi bilo mudrije prije služiti u misijama za svoga Nebeskoga Oca.

Također u to vrijeme počeh otkrivati da se neki članovi Crkve kojima sam se vrlo divio ne pridržavaju svih crkvenih propisa. Dopustio sam sebi da im budem sudac, i za mene su oni bili licemjeri. Zavjetovah se samome sebi da ću ja, ne uspijem li živjeti prema propisima, radije negoli da budem licemjer koji jedno uči a drugo čini, odstupiti od Crkve. To je bila druga ozbiljna pogreška, jer sam upravo to učinio, i jer je upravo to protivnik želio.

Četiri godine što sam ih proveo kao pilot u mornarici i petnaest godina kao trgovački putnik omogućilo mi je da ostanem neaktivan, no, za svih tih godina vjerovao sam u istine koje su mi bile duboko usađene u dušu. Kad mi je bilo 38 godina, moj najmlađi brat, Tom, doseli k nama na šest tjedana. Svake nedjelje ujutro odlazio bi on sam na sastanke svećeništva i druge, a mene je savjest počela peći. Nisam bio zadovoljan. Znao sam da imam krivo, i taj mi se osjećaj sve češće vraćao. U prošlosti mogao sam se odreći pušenja kadgod sam htio, ali sad sam otkrio da više ne mogu. Posjećivao sam Toma u njegovu uredu i zatekao sebe kako se prigovorima obaram na Crkvu, a poslije, premda to njemu ne bih priznao, osjećao sam se krivcem.

Uspinjao sam se prema prijelomnom trenutku, i on dođe jedne večeri nakon zabave i plesa u seoskom klubu. Kasno sam legao u postelju, ali zaspati nisam mogao, što je za mene nezamislivo. Napokon ustadoh tako da ne probudim svoju ljubljenu ženu i, po prvi put a životu, ushodaо sam se po sobi, konačno shvaćajući da se moram promijeniti.

Nikad nisam mogao izraziti svoje osjećaje kroz suze i poniznost, ali sjećam se da sam se našao na koljenima usrdno moleći Nebeskoga Oca da mi pomogne, prvi put u 19 godina. Dok sam molio, neodoljivo čuvstvo ljubavi i sućuti i sreće ispuni mi biće, a Duh Sveti me obuze tako moćno te sam dugo i dugo jecao kao u grču. Kad sam ustao, osjećao sam olakšanje. Zahvalnost i zahvaljivanje ispuniše mi srce. Nikad u životu nisam doživio takav osjećaj topline, a neki nutarnji žar ispunio mi je cijelo biće takvom snagom te pomislih da ću izgorjeti.

Pošao sam u spavaću sobu i probudio svoju ženu. Još sam uvijek plakao, a ona me upita što nije u redu. Rekoh joj da želim promijeniti život i prigriliti evanđelje Isusa Krista, a ona odmah izjavi da će me u tom podržati. Od toga trenutka više mi nikad nije došla želja za cigaretom, za bilo kakvim pićem ili za šalicom kave.

Gospod me počeo blagoslivljati, i do danas nije s time prestao. Za godinu dana imao sam povlasticu krstiti svoju djecu, a brzo nakon toga i svoju ženu. Poslije godinu dana pošli smo u hram u Logan da budemo vjenčani za vječnost i da nam djeca budu opečaćena.

Svjedočim da je Gospodu miło kad mu se izgubljena ovca vrati kući. On iskazuje svoju ljubav i dobrotivost svima nama kad se pokajemo za grijeh e i pridržavamo se njegovih zapovijedi." (Lewis W. Cottle, Povratak izgubljenog sina, *Stijeg*, ožujak 1974. str. 43–44.)

Kakvi su bili osjećaji toga suvremenog izgubljenoga sina kad se pokajao? Pročitati Luka 15:10. Kako gleda na pokajanje naš Nebeski Otac? (usp. NiS 58:42 i Izaija 1:18). Kako moramo postupati s onim koji se pokajao?

Zaključak

Svi se mi moramo pokajati, želimo li postati poput svoga Nebeskoga Oca i opet uz njega živjeti. Zbog toga nam je Isus Krist omogućio da se pokajemo iskupivši naše grijeh e.

Predsjednik Harold B. Lee uči: "Najvažnija od svih zapovijedi Božjih je ona koje nam se danas najteže pridržavati. Ako je to nepoštenje, ako je nečistoća, ako je krivotvorenje, ako je govorenje neistine, danas je vrijeme da poradimo na tomu sve dok ne mognemo svladati tu slabost. Tad valja početi sa slijedećom koje nam se najteže pridržavati." (*Crkvene novosti*, 5. svibnja 1973. str. 3.)

Prijedlozi

1. Usrdno moliti Gospoda u osobnoj molitvi da nam pomogne svladati one teškoće s kojima se upravo borimo. Svaki dan njega izvijestiti o svome napretku, i dok nastojimo oko popravka, neprestance moliti za oprost enje prošlih pogrešaka.
2. Iskazivati radost zbog pokajanja drugih, naročito članova svoje obitelji.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Psalam 51:10 (David moli za oprost enje)
Izaija 1:16–18 (zapovj edeno nam je da se pokajemo)

Luka 15:7 (nebo se raduje zbog onih koji se obrate)
2 Korinćanima 7:10 (žalost po volji Božjoj donosi obraćenje)
Mosija 4:1-3 (griješni se opraštaju zbog Kristova pomirenja)
Alma 7:15 (krštenje kao znak obraćenja)
Alma 12:14-15 (vjera i obraćenje donose spasenje)
Alma 34:8-9 (Krist je pomirio za grijeh svijeta)
NiS 19:16-17 (Krist je trpio za one koji se obrate)
NiS 76:40-42 (Isus je umro da pomiri za grijeh svijeta)

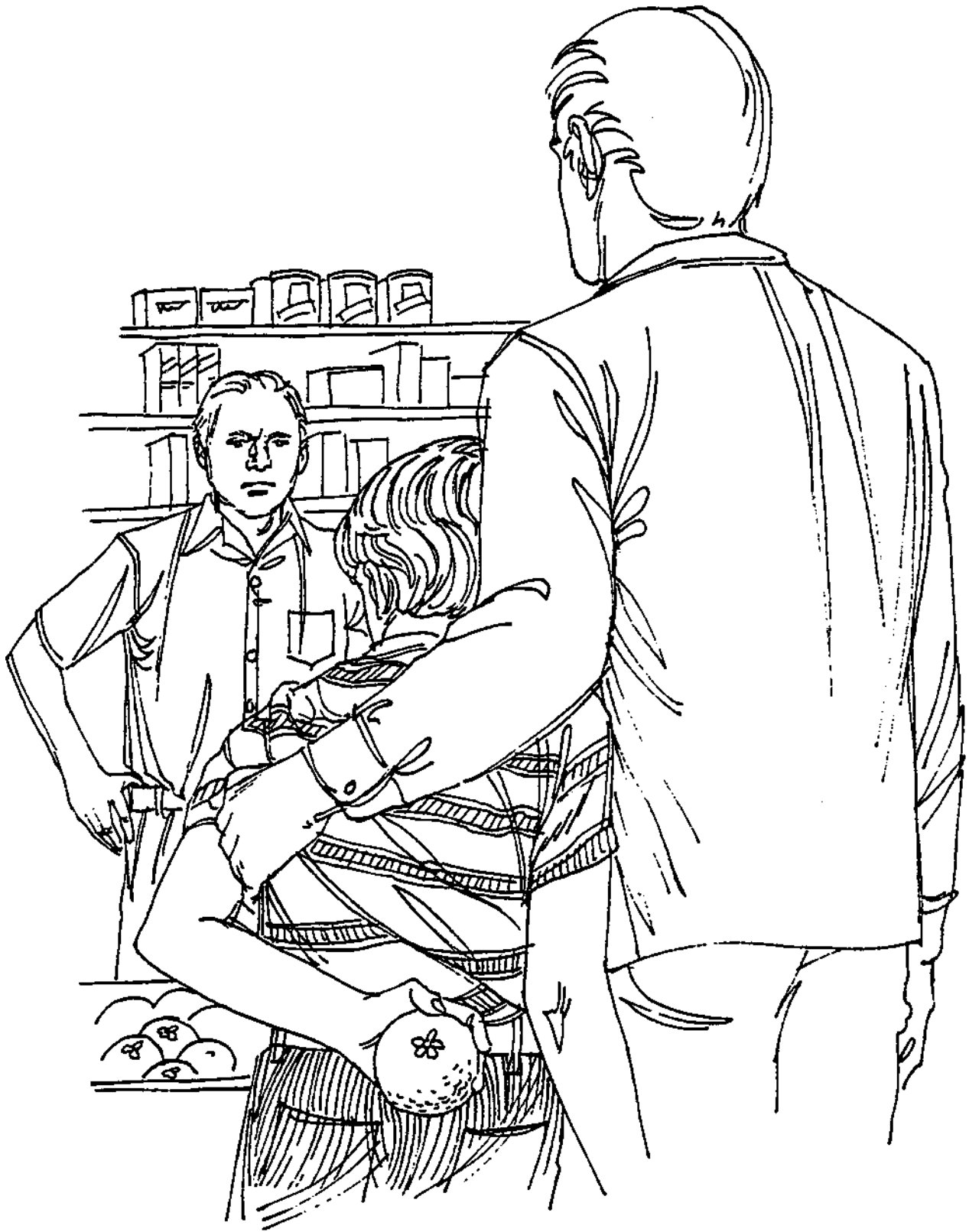
Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati glavu 19, "Obraćenje" u priručniku Evandeoska načela.*
2. *Podsjetiti polaznike razreda da ponesu sa sobom na sat svoja Sveta pisma.*
3. *Po želji, zadužiti nekoliko polaznika razreda da raspravljaju o sedam stupnjeva obraćenja koji su utvrđeni u glavi 19 priručnika Evandeoska načela.*
4. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*
5. *Pripremiti sat tako da se izbjegne raspravljanje o osobnim problemima pripradnika članstva.*

28-a Istinsko obraćenje traži vremena i napora.

28-b Obraćenje je moguće jer je Isus Krist platio za naše grijeh.

Krštenje, savez što traje

Svrha je ove zadaće da nas potakne da stalno živimo u savezima sklopljenim kod krštenja.

Uvod

Svatko od nas tko je kršten, krstio se u znak da je promijenio život te da je voljan pokoravati se onim načelima koja ga vode prema spasenju. No, samo krštenje nije dosta. Toga smo trenu otpočeli novi način života, a da bismo polučili blagoslove tog novog života, moramo neprestance napredovati i usavršavati se.

Prorok Alma, u brizi za svoju braću u svećeništvu, nakon krštenja im je govorio: "A evo, gle, pitam vas ja, braćo moja od crkve, rodiste li se vi duhovno od Boga? Primiste li sliku njegovu na obličju svojemu? Doživjeste li i vi tu snažnu promjenu u srcima svojim?" (Alma 5:14). To je pitanje isto tako važno i danas. Jesmo li i mi u srcima svojim doživjeli promjenu i iskusili duhovni preporod otkako smo kršteni u Crkvi Isusa Krista?

Mnogi uživaju duhovna čuvstva u trenutku krštenja. Jedan član je to ovako opisao: "Nikad neću zaboraviti ono ganuće u mojoj duši; biti čist, početi iznova kao dijete Božje ... Bijaše to posve naročit osjećaj!" (*Ne više tuđinci*, sv. 3. str. 175.)

Naš krsni savez

Svez je ugovor između dvojice ili više njih. Kod krštenja sklapamo vrlo važan savez s Bogom. Predsjednik Spencer W. Kimball kaže: "Biti kršten znači stupiti u savez [s Bogom] da ćemo *činiti*, a ne samo uzdržavati se od nekih čina, da ćemo raditi pravedno kao i izbjegavati zlo" (*Čudo praštanja*, str. 94).

Neka polaznici razreda pročitaju i obilježe NiS 20:37; Mosija 18:8–10. Koje smo poimenice saveze sklopili s Gospodom kad smo se krstili? (Ispisati saveze na ploči.)

Savezom smo se obvezali:

- Da ulazimo u Crkvu Isusa Krista.
- Da se njegovim imenom prozovemo.
- Da služimo Bogu i pridržavamo se njegovih zapovijedi.
- Da služimo jedni drugima i nosimo breme jedan drugomu.
- Da budemo svjedoci za Krista i njegovu Crkvu.

Sveto nam pismo također govori o Božjem udjelu u krsnomu savezu.

Što nam je Gospod obećao kad smo se krstili? (Ispisati odgovore na ploči.)

Gospod je obećao:

- Da će nam oprostiti grijeha.
- Da će nam dati vodstvo Duha Svetoga.

- Dati nam da ustanemo za prvoga uskrsnuća.
- Dati nam život vječni.

Krštenje je početak one "snažne promjene" koju svi moramo iskusiti da bismo se vratili k svome Nebeskome Ocu (usp. Alma 5:13–14 i Mosija 5:7–9). Većina se nas ne mijenja u trenutku krštenja, no, kako živimo u skladu sa savezom, tako se mijenjaju naše želje i čini, a mi postajemo sve sličniji svome Nebeskome Ocu. Naše krštenje jednostavno nam pribavlja nov početak, duhovni preporod. Poput Krista i mi smo "ukopani" u krsnu vodu, a potom ustajemo na nov život (usp. Rimljanima 6:3–4). Taj je novi život otpočeo trajnim ugovorom s Bogom, i, učinimo li mi što je do nas, i on će učiniti svoje. Budemo li se njemu pokoravali, on će nam pomoći da se promijenimo i povesti nas natrag u svoju nazočnost.

Neka dvojica prethodno zaduženih polaznika razreda ispriopovijede osobne zgode kako su se oni osjećali kad su se krstili, i kako se njihov život izmijenio poslije krštenja. Valja uključiti mlade u ovom dijelu sata.

Naše napredovanje poslije krštenja

Neki misle da spasenje jednostavno dolazi poslije krštenja. Međutim, krštenje je samo početak. Poslije krštenja moramo neprestance rasti u pravednosti, želimo li polučiti život vječni. Da nam u tome pomogne, Gospod nam je dao stanovite zapovijedi kojih se imamo pridržavati nakon krštenja.

Neka razred pročita Moroni 6:4–9. Koje su nam obaveze nakon krštenja? (Ispisati odgovore na ploči. Jedan je od odgovora: slijediti vodstvo Duha Svetoga, ali o tomu će se raspravljati u zadaći 30.)

Nakon krštenja naše su dužnosti:

- Uvijek moliti.
- Postiti za naročite potrebe.
- Pribivati crkvenim sastancima i na njima sudjelovati.
- Redovno blagovati sakrament.
- Uzajamno se zauzimati za dobro drugih.
- Obratiti se kad pogriješimo.
- Slijediti vodstvo Duha Svetoga.

Kad smo bili kršteni i potvrđeni Duhom Svetim, Bog nam je dao obećanja koja će on održati sve dok mi budemo živjeli u suglasju sa svojim obećanjima. Međutim dok smo zaokupljeni svojim dužnostima zaredujući za život, polazeći školu i obavljajući najpotrebnije kućne poslove, često se uplićemo u svjetovne teškoće i zaboravljamo na savez. Problem, dakle, s kojim se suočavamo jest kako održati svoju duhovnost i kročiti u svom novom životu. Ono što spominje Moroni je usmjereno da nam pomogne ustrajati u novom životu što smo ga započeli na krštenju, tako da se istinski nanovo duhovno rodimo.

MOLITVA

Iskrena osobna molitva je važna ako želimo imati snage potrebne da živimo prema evanđeoskim zapovijedima. Molitva nas održava u blizini našega Nebeskoga Oca i omogućuje nam da izražavamo njemu svoju zahvalnost, ali i da s njim raspravljamo o svojim teškoćama. Moramo je,

dakle, smatrati velikim blagoslovom te njome otpočinjati i zaključivati svaki dan svojega života.

POST

Barem jednom mjesečno molitva se ima popratiti postom. Kao Crkva obično postimo dva obroka u posnu nedjelju. Kao pojedinci možemo postiti kadgod zatrebamo utjehe i dodatne duhovne snage. (Usp. Zadaća 31 u ovom priručniku.)

PRIBIVANJE CRKVENIM SASTANCIMA

Svi stječemo duhovnu snagu redovito pribivajući crkvenim sastancima na kojima više doznajemo o evanđelju i učvršćujemo svoje osvjedočenje. Trebamo poticati članove obitelji da i oni pribivaju crkvenim sastancima. Kad smo na sastanku, trebamo sudjelovati pjevanjem, razmišljanjem, držanjem govora i pobožnim ponašanjem.

BLAGOVANJE SAKRAMENTA

Jedan je od razloga da pribivamo sakramentalnom sastanku i taj da blagujemo sakrament. Savezi što ih sklapamo dok blagujemo sakrament isti su oni što smo ih sklopili kod krštenja. Tako se mi svaki tjedan za sakramentalnoga sastanka sjećamo svojih krsnih saveza i nanovo obećavamo da ćemo ih se pridržavati.

POMAGANJE DRUGIMA

Neka prethodno zaduženi polaznik razreda usporedi NiS 20:37 i NiS 20:77.

Kad smo se krstili, obećali smo Gospodu da smo voljni "ponijeti bremen jedan drugome ... plakati s onima koji plaču, da, i tješiti one kojima je utjeha potrebna ..." (Mosija 18:8-9). Služenje braći ljudima – pomaganje potrebnima, podučavanje svojih obitelji, briga za dobrobit svih ljudi – dio je našeg krsnoga ugovora s Gospodom. To je važan dio novoga života što ga moramo provoditi nakon krštenja.

OBRAĆANJE OD GRIJEHA

Naravno, svi mi činimo pogreške, pa se zato moramo obraćati da bismo održali svoja krsna obećanja. obraćamo se prepoznavajući i priznajući pred zakonitom vlasti da smo počinili pogrešku (usp. Zadaća 28 u ovom priručniku). obraćenjem se nanovo čistimo od grijeha i tako postajemo dostojni primati vodstvo Duha Svetoga.

Put prema savršenstvu

Hoće li ikad doći vrijeme kad nam više neće trebati naš krsni savez? Odgovor je, dakako, niječan – sve dokle ne budemo savršeni kao što je Bog savršen. Do toga vremena moramo neprestano usavršavati svoj život, mijenjajući loše navike u dobre. Predsjednik Spencer W. Kimball kaže: "Zacijelo je samosvladavanje trajan program – putovanje, a ne samo jednokratni polazak. Ljudi ne postaju pravedni odjednom kao što ni sitan žir ne postaje odjednom hrast. Napredovanje prema savršenosti,

ipak, može biti naglo, ako netko odlučno kroči prema cilju." (*Čudo praštanja*, str. 210.)

Prorok Nefi uči kako nakon krštenja mi imamo "hrliti naprijed" i "ustrajati do svršetka." On obećava da će nam Bog udijeliti život vječni, budemo li pokazali svoju ljubav pokoravajući se njemu (usp. 2 Nefi 31:19–21). Budemo li se pokoravali Gospodu i pridržavali se saveza sklopljenih s njime kod krštenja, doživjet ćemo sreću u ovome životu i vječnu radost u budućem životu.

Predsjednik Joseph Fielding Smith je protumačio kako je potrebno ustrajati do svršetka pridržavajući se svojih saveza, i to ovim riječima: "Jedan je od velikih ciljeva prave crkve taj da ljude uči što im je činiti nakon krštenja da bi zadobili blagoslov evanđelja. ... Moramo ustrajati do svršetka; nakon krštenja moramo se pridržavati zapovijedi; moramo raditi na svome spasenju; ... moramo tako živjeti da bismo stekli odlike pobožnosti i postali takvi ljudi koji mogu uživati slavu i čudesa nebeskoga kraljevstva." (Naum spasenja, *Stijeg*, studeni 1971. str. 5.)

Zaključak

Bivša katolička redovnica koja se obratila Crkvi tumači što je njoj značilo krštenje:

"Sve što sam vidjela i čula u Crkvi vrlo, vrlo me se dojmilo. Toplina i ljubav kao i to što je svakom od članova istinski stalo za druge članove naveli su me da shvatim kako ta vjeroispovjest mora imati u sebi nešto posebno. ...

Uvjerila sam se da sam u krivoj crkvi i da je Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana jedina prava crkva na ovoj zemlji. Znala sam također da joj se moram ... priključiti. ...

Prijelaz iz prijašnjega u sadašnji život nije bio lak, no ono što me je kroz cijelo to iskustvo podržavalo bijaše obnavljanje mojih krsnih saveza svaki tjedan na sakramentalnom sastanku – savez da preuzimam Spasiteljevo ime, da ga se uvijek spominjem i da ću se pridržavati njegovih zapovijedi, a s druge strane i Gospodnji savez, budem li poštivala ta obećanja, da će njegov Duh uvijek biti sa mnom.

Zatim se sjetim svojega krštenja i onog posvemašnjeg uranjanja u vodu. Meni to označuje umiranje sebičnosti i grijeha i ustajanje na nov život djeteta Božjega. I taj čin krštenja, mislim, označuje kako Nebeski Otac želi da mi živimo – svladavajući sebičnost i boreći se protiv napasti. Mi tako 'umiremo' sebi i grijehu te ustajemo i *dnevno* napredujemo na povratku u nazočnost našega Oca.

Tad ja potihom obnovim svoj savez da preuzimam ime Isusa Krista, govoreći mu kako obnavljam svoje obećanje da prihvaćam njega, evanđeoska načela i njegovo učenje; da prihvaćam Crkvu i podržavam proroka i druge crkvene vlasti, jedine kojima je od Boga povjereno da nas vode u ime Božje. U svojoj tihoj molitvi još dodajem kako obnavljam i savez da ću se uvijek njega spominjati, na primjer, prisjetiti se njegove nazočnosti napose preko dana u trenutcima napasti ili klonulosti. Napokon obnavljam savez da ću se pridržavati njegovih zapovijedi

znajući da će, budem li to vjerno činila, njegov Duh uvijek biti sa mnom" (Miriam Spain Peterson, "Gospod se brine," *Ne više tudinci*, sv. 3, str. 154–159).

Prijedlog

Ispitajmo se što smo od svoga života učinili nakon krštenja. Taj smo put vjerojatno osjetili da u nama otpočinje ona "promjena srca." Kao što pita prorok Alma: "Osjećate li to i sad?" (Alma 5:26). Osjećamo li još uvijek onaj "novi život" što ga spominju Pisma? Ako nešto nedostaje, počnimo se već danas obraćati i ispravljati što je nevaljalo.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Galaćanima 3:27–29 (na krštenju preuzimamo ime Kristovo)

1 Petrova 3:21 (krštenje je preduvjet spasenja)

NiS 27:2 (sakrament blagujemo na spomen Kristov)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati glavu 20, "Krštenje" u priručniku *Evandeoska načela*.
2. Pročitati zadaću 28 i 30 u ovom priručniku.
3. Pribaviti ploču i kedu, ili izraditi plakat s krsnim savezima i savjetom iz *Moroni 6:4–9*.
4. Po želji, zadužiti jednog polaznika razreda da usporedi krsne i sakramentalne saveze.
5. Zaduziti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.

Dar Duha Svetoga

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti velike blagoslove koji nam dolaze po daru Duha Svetoga.

Uvod

U vrijeme prije negoli smo se priključili Crkvi Duh je Sveti možda dolazio k nama. Onaj ugodan osjećaj, na primjer, što smo ga imali dok smo slušali misionare bio je Duh Sveti pomažući nam shvatiti i prihvatiti evanđelje. No, nismo tada imali pravo na trajno drugovanje s Duhom Svetim sve dok nismo kršteni i potvrđeni. Tom zgodom po moći Melkisedekova svećeništva, podijeljen nam je dar Duha Svetoga polaganjem ruku.

Predsjednik Lorenzo Snow nam savjetuje: "Moramo nastojati saznati nešto o naravi toga duha da bismo shvatili njegove poticaje, pa ćemo onda uvijek biti kadri činiti ono što je pravo. ... Od trenutka kad smo [primili dar Duha Svetoga] imamo prijatelja, ako ga ne otjeramo čineći zlo. Taj prijatelj je Sveti Duh." (*Saborski izvještaj*, travanj 1899. str. 52.)

Kako nam je Duh Sveti prijatelj? Pokazati sliku 30-a, "Dar Duha Svetoga je pravo da nam Duh Sveti bude stalni pratilac." Neka polaznici razreda pročitaju Ivan 14:16, 17, 26 i Ivan 16:13. Zašto nam je potreban Duh Sveti kao stalni pratilac i prijatelj? (Ispisati odgovore na ploči.)

Evo nekoliko načina kako nam Duh Sveti pomaže:

- On nam objavljuje istinu.
- On nam pomaže u evanđeoskoj poduci.
- On nam pomaže da se svega sjetimo.
- On nas tješi u vrijeme žalosti.
- On nas štiti od zla.
- Nadahnjuje nas dok podučavamo o evanđelju u govorima i nastavi.
- On nas upozorava kad smo u pogibelji.
- On nam govori što nam je sve činiti.

Pročitati 2 Nefi 32:5.

Starješina LeGrand Richards je izjavio ovo: "Radije bih da moja djeca i djeca moje djece uživaju društvo Duha Svetoga negoli bilo koje drugo društvo na svijetu jer, budu li slušala poticaje toga Duha, on će ih uvesti u svu istinu i sretno ih dopratiti natrag u nazočnost njihova Nebeskoga Oca" (*Doba usavršavanja*, lipanj 1966. str. 540).

Budući da je Duh Sveti tako poželjan pratilac, moramo učiniti sve što je do nas da nam bude prijatelj i pratilac.

Zadržati Duha Svetoga uza se

Mnogo je toga čime možemo zadržati Duha Svetoga uz nas. Jedan je način da dostojno blagujemo sakrament. Svaki put kad blagujemo sakrament, obećavamo da ćemo se pokoravati zapovijedima Gospodnjim.

Održimo li svoje obećanje, Gospod nam obećaje da će "Duh njegov uvijek biti" s nama. (Usp. NiS 20:77.)

Drugi način da zadržimo uza se Duha Svetoga jest da čuvamo čudorednu čistoću. Gospod nam je rekao da su nam tjelesa poput hramova te da ih ne smijemo okaljati (usp. 1 Korinćanima 3:16–17). Duh Sveti ne može boraviti u nečistim hramovima. Stoga je važno da svoje tijelo čuvamo čistim i neokaljanim u mislima, govoru, odijevanju i činima, izbjegavajući sve što podsjeća na zlo. Starješina Melvin J. Ballard je jednom rekao: "Duh Sveti je najosjetljiviji duh za kojega znadem" (1967–68. *Tečaj za proučavanje svećeništva, Đakonsko članstvo*, str. 70). Budući da je on tako osjetljiv, može ga uvrijediti nešto što se nama možda čini nevažnim.

Da bismo Duha Svetoga zadržali uza se, moramo živjeti u skladu sa svima oko nas. Govoreći Nefijcima, Krist je rekao da duh prepiranja dolazi od đavla (usp. 3 Nefi 11:29). Duh Sveti ne može boraviti ondje gdje vladaju razjedinjenost i nesklad. Prema tome, svađa sa ženom ili kavga s bratom ili sestrom otjerat će Duha Svetoga od nas i iz naše kuće.

Prorok Josip Smith, primjerice, nije mogao dobiti nadahnuće od Gospoda, ako ne bi gajio dobre osjećaje prema svakome. Jednog se jutra naljutio zbog nečega što mu je žena učinila. Kad je poslije pokušao prevoditi nešto iz Mormonove knjige, uvidio je da ne može. Zabrinut zbog toga pošao je u voćnjak i molio, a potom se vratio u kuću i Emmu zamolio za oprostnje. Tek tada mogao je prevoditi. (Prema izjavi Davida Whitmera od 15. rujna 1882, *Iskrpna povijest Crkve*, sv. 1, str. 131.)

Velika je naša potreba za Duhom Svetim, baš kao i kod Proroka. Treba nam Duh Sveti da nas vodi u našim dužnostima a naročito kod usmjeravanja naših obitelji. Kad, dakle, djeca učine nešto loše, ne smijemo odmah izgubiti živce, već moramo zamoliti Duha Svetoga da nas prosvijetli kako ćemo ih ispraviti (usp. NiS 121:43).

Što sve sprečava Duha Svetoga da bude naš pratilac? Što možemo poduzeti da zadržimo njegovo drugovanje? (Ispisati odgovore u dva odjelita stupca na ploči.)

Predsjednik Joseph Fielding Smith je rekao: "Duh Sveti neće boraviti kod one osobe koja nije voljna pokoravati se i pridržavati se zapovijedi Božjih. ... U takvu dušu duh Duha Svetoga ne može ući.

Taj velik dar nam dolazi jedino preko poniznosti, vjere i poslušna. ... Jeste li ikad zastali i promislili kolika je to povlastica za nas da imamo društvo jednog člana Božanstva? Jeste li ikad o tome tako razmišljali? To je naša povlastica, pridržavamo li se zapovijedi koje nam Gospod daje." (*Crkvene vijesti*, 4. studenoga 1961. str. 14.)

Kako nam Duh Sveti pomaže

Kad svojom vjernošću dokažemo kako nam je stalo da nam Duh Sveti bude pratilac, on će nam pomagati na različite načine da provedemo sretniji i bolji život:

POMAŽE NAM DA BUDEMO BOLJE OSOBE

Duh Sveti "nadahnjuje na krepost, prijaznost, dobrotu, nježnost, plemenitost i milosrđe" (Parley P. Pratt, *Ključ bogoslovske znanosti*, str. 101).

POKAZUJE ŠTO NAM JE ČINITI

Duh nam Sveti pomaže u donošenju važnih odluka.

Pročitati NiS 6:15 i NiS 8:2. Kako nam Duh Sveti pomaže u donošenju odluka?

POMAŽE NAM DA NAPREDUJEMO U CRKVI

Starješina Franklin D. Richards pripovijeda nam kako ga Duh Sveti prosvjetljuje: "Čujem uvijek tih glas ili šaputanje Duha dok se s vama savjetujem, braćo moja i sestre; dok podjeljujem ljudima svećeništvo, dok muškarce i žene izdvajam za položaje u Crkvi, dok dajem blagoslov bolesnicima, dok svjedočim pred ne-članovima i članovima, dok propovijedam, i u mnogim drugim zgodama" (Trajna moć Duha Svetoga, *Stijeg*, srpanj 1973. str. 117).

ON NAS UPOZORAVA

Ima trenutaka kad nas Duh Sveti upozorava na pogibelj ili napast. Starješina Franklin D. Richards pripovijeda što je doživio neki mladi otac koga je "probudio jedne noći neki glas koji mu je jasno rekao da ustane i spusti se u prizemlje. On poslušao upozorenje i, došavši do kuhinje, opazi da je cijeli jedan zid zahvaćen plamenom. Žurno probudi svoju obitelj, pozva vatrogasce te se uz pomoć obitelji borio s požarom obuzdavajući ga sve dok vatrogasci nisu stigli i ugasil ga.

Nikad nije ni posumnjao da je to upozorenje očitovanje zaštite koju Duh Sveti pruža onima što svoj život usklađuju s Duhom." (*Stijeg*, srpanj 1973. str. 117.)

Neka prethodno zaduženi polaznik izloži doživljaj kad je njega Duh Sveti upozorio na napast ili pogibelj.

ON NAS MOŽE UTJEŠITI

Jedna je od uloga Duha Svetoga da nam bude tješitelj u trenucima boli ili žalosti. U takvim trenucima Duh nam Sveti pomaže da pronađemo mir i razumijevanje. Starješina Franklin D. Richards pripovijeda ovaj doživljaj: "Imao sam čast upoznati dvije divne žene, prisne prijateljice, što su izgubile muževe u tragičnoj avionskoj nesreći. Jesam li ih zatekao u očaju i zdvojnomo-naricanju? Ne, nipošto. Nikad nisam vidio veće srčanosti i snage. One obje posvjedočiše kako zaista osjetiše pravu utjehu Duha ... i dobiše jamstvo da će sve biti u redu s njima i njihovim obiteljima, jer žive držeći se Crkve i pridržavajući se zapovijedi Gospodnjih." (*Stijeg*, srpanj 1973. str. 117.)

Neka zaduženi polaznik razreda izloži ovu zgodu:

Predsjednik Heber J. Grant pripovijeda kako je Duh Sveti donio spoznaju i utjehu članovima njegove obitelji:

"Okolo jedan sat prije smrti moje žene pozvao sam djecu u njezinu sobu i rekao im da im majka umire, i neka se od nje oprostite. Jedna od djevojčica, stara oko dvanaest godina, reče mi: 'Tata, neću da mama umre. Bila sam s tobom u bolnici ... toliko puta proteklih šest mjeseci. Kad bi god mami bilo teško, ti bi joj posluživao, i njoj bi bol popustila te bi mirno zaspala. Hoću da položiš ruke na moju mamu i iscijeliš je.'

Rekao sam svojoj djevojčici kako svi moramo jednom umrijeti, i da ja u srcu nedvojbeno osjećam kako je kucnuo čas njezinoj majci. Ona tad s drugom djecom izađe iz sobe.

Tad ja kleknuh kraj postelje svoje žene (koja je već bila izgubila svijest) i rekao Gospodu kako njegovu ruku priznajem u životu, u smrti, u radosti, u žalosti, u blagostanju ili u nuždi. Zahvalih mu za spoznaju koju imam da moja žena pripada meni za svu vječnost. ... No, rekao Gospodu kako mi manjka snage da izdržim smrt svoje žene i utjecaj koji će to imati na vjeru moje dječice... pa svom snagom koju sam imao zamolim Gospoda ... da onoj mojoj djevojčici dadne spoznaju kako je to njegova namisao i njegova volja da joj majka umre.

Za jedan sat žena mi preminu, i ja opet pozvah djecu natrag u sobu. Moj dječaćić, oko pet i pol ili šest godina, gorko je plakao, a djevojčica od dvanaest godina uze ga u naručaj i reče: 'Nemoj plakati, Heber, nemoj zapomagati; kad smo izišli iz ove sobe glas mi je Gospodnji s neba rekao da će se u smrti naše mame ispuniti volja Gospodnja' ...

Ja ... znam da Gospod sluša i uslišava molitve! [Znam] da su Sveci posljednjih dana u času nevolje utješeni, i blagoslovljeni i ohrabreni kao nitko drugi!" (*Evangeoska mjerila*, str. 361.)

ON SVJEDOČI ZA ISTINU

Po Duhu Svetomu primamo svjedočanstvo za evanđelje. Isto tako Duh će Sveti pomoći da saznamo kad naši vođe govore po moći Duha Svetoga. Starješina Henry D. Moyle uči: "Možemo razlučiti kad je govornik potaknut Duhom Svetim jedino ako smo i sami potaknuti Duhom Svetim. Stoga je bitno da članovi Crkve budu isto tako revni u svojoj vjeri kao i njihovi vođe." (Objava jučer i danas, *Doba usavršavanja*, lipanj 1962. str. 407.)

Blagoslovi Duha Svetoga su zbiljski i pristupačni su nam kao članovima Crkve, ako ih samo tražimo u pravедnosti.

Pozvati prethodno zaduženog polaznika razreda neka iznese doživljaj u kojemu je osjetio društvo Duha Svetoga.

Zaključak

Dar Duha Svetoga velik je blagoslov dan onima koji su potvrđeni kao članovi Crkve. Budemo li živjeli dostojno njegova drugovanja, on će nam pomoći da uspješno dovršimo svoje poslanje ovdje na zemlji. On će to učiniti vodeći nas, štiteći nas, tješeći nas i pomažući nas raznoliko na svim područjima našega života.

Prijedlog

Tražiti u svagdanjem životu društvo Duha Svetoga. Kako bismo saznali na kojim područjima nam se popraviti da bi nam Duh Sveti bio trajni pratilac, postavimo sebi ova pitanja:

- Nastojim li se pridržavati svih zapovijedi?
- Molim li redovito?
- Kako pokazujem svoju ljubav prema Spasitelju?
- Kako pokazujem svoju ljubav prema drugima?
- Čuvam li čistima svoje misli i djela?
- Zahvaljujem li Gospodu za njegove blagoslove, pa i za dar Duha Svetoga?

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Djela 5:32 (Duh Sveti dolazi k poslušnima)

1 Nefi 10:17–19 (moć i spoznaja od Duha Svetoga dolaze po vjeri u Krista)

2 Nefi 31:13 (Duh se Sveti prima nakon vjere, obraćenja i krštenja)

Mojsije 6:61 (moći i blagoslovi Duha Svetoga)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati glavu 21, "Dar Duha Svetoga," u priručniku Evandeoska načela.
2. Podsjetiti polaznike razreda da u razred donesu svoja Sveta pisma.
3. Ako se ne može pribaviti ploča i kreda, izraditi plakat s predloženim popisima.
4. Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.

30–a Dar Duha Svetoga je pravo da nam Duh Sveti bude stalni pratilac.

Molitva i post

Svrha je ove zadaće da nam pomogne naučiti kako ćemo postom i molitvom učvršćivati svoje obitelji i članstva.

Uvod

Neka prethodno zaduženi polaznici razreda izlože kratak pregled načela posta i molitve prema učenju priručnika Evandeoska načela.

Molitva i post učvršćuju nas i naše obitelji

Molitva i post mogu nam pomoći da učvršćujemo sebe i svoje obitelji. Naše molitve za prosvjetljenje postaju snažnije jer postom naglašavamo žar molitve. Nadalje, kad postimo i molimo, odvrćamo se od onoga što je svjetovno i priznajemo svoju ovisnost o Gospodu. Tako otvaramo svoje srce za spoznaju i prihvaćanje Božje volje kad smo posrijedi mi sami i naše obitelji.

Molitva i post također povećavaju našu sposobnost da se uspješno služimo svojim svećeništvom. I mi i drugi smo blagoslovljeni kad naučimo ovladavati moćima svećeništva, a svećeništvom se može ovladati jedino služeći se načelima pravednosti. (Usp. NiS 121:34-36.)

Pokazati sliku 31-a, "Post i molitva pomažu nosiocu svećeništva da uspješnije posluži bolesniku."

Slijedeća zgoda pokazuje kako je jedan nosilac svećeništva doznao koliko mu post i molitva mogu pomoći da se služi svećeništvom:

Kad je sinčić Johna i Bonnie opasno obolio, liječnici su ustanovili da boluje od meningitisa moždine. Rekli su roditeljima da će im dječak umrijeti ili će ostati tjelesno i duševno zaostao. Kao nosilac Melkisedekova svećeništva John stoga odluči da svome sinu podijeli blagoslov. Dok se spremao da zapečati pomazanje on je ipak uvidio da ne poznaje Božju volju o svome sinu. Tako je on jednostavno blagoslovio dječaka da se osjeća lakše.

Nakon blagoslova John i Bonnie počеше postiti da bi saznali volju Gospodnju i da bi je mogli prihvatiti. Na svršetku posta John i Bonnie bili su kadri prihvatiti volju Gospodnju. John je nanovo blagoslovio svojega sina. Taj put mu je Duh šapnuo nek blagoslovi svoje dijete da bi posvema ozdravilo. Sin im je i ozdravio, a nakon tri dana odveli su ga iz bolnice kući.

Kako bi post pomogao Johnu i Bonnie da su im molitve drugačije uslišane?

Podučavanje i učvršćivanje obitelji postom i molitvom

Kao roditelji uvijek moramo moliti da bismo doznali potrebe svoje djece i kako udovoljiti tim potrebama. Kad se, na primjer, jedno od naše djece mora suočiti s naročitim teškoćama, možemo ga uključiti u svoje

molitve. No, moramo paziti da to činimo uvijek na prihvatljiv način. Jedan se otac molio za svoga sina ovim riječima: "[Nebeski] Oče, znademo da se John zbiljski trudi da obuzda svoju čud. Zahvalni smo kad vidimo da on napreduje, te za tvoju pomoć i podršku našem sinu. Molim te, i dalje ga blagoslivljaj, a blagoslovi i nas da ga ne bismo izazivali na srdžbu nego uvijek iskazivali svoju ljubav i spremnost da mu pomognemo." (*Stijeg*, svibanj 1973. str. 34.)

Kako će ovakva molitva ojačati mladića da svlada svoje teškoće?

Starješina M. Russell Ballard ml. pripovijeda o doživljaju sa svojim petogodišnjim sinom koji se bojava poći u školu. Uvidjevši čega mu se sin boji reče: "Craig, imaš ti prijatelja koji će uvijek biti s tobom. Kleknimo i zajedno ga zamolimo da ti pomogne." (*Stijeg*, studeni 1976. str. 87-88.)

Obiteljski post i molitva mogu unijeti veliku snagu i jedinstvo u obitelj, kako ističe ova zgodica:

Alan je bio mladić koji je primio poziv da služi Gospodu u misijama u inozemstvu. Bilo mu je stalo da pođe, ali kad je počeo učiti jezik, veoma se zabrinuo jer nije bio kadar naučiti taj jezik.

Kad je Alanov otac doznao za njegovu teškoću, sazvaio je na okup svoju obitelj. Zatražio je od njih da poste i mole da bi Alan svladao svoju teškoću i uspješno ispunio svoje poslanje.

Kako će takav doživljaj učvrstiti našu djecu? Kako zajednički post i molitva ujedine našu obitelj? Pročitati 3 Nefi 18:21.

Izvođenje Gospodnjega djela postom i molitvom

Neki čovjek dođe k Isusu, padne pred njim na koljena i reče:

"Gospodine, smiluj se sinu mome, jer je mjesečar i strašno trpi. Često se baca sad u vatru sad u vodu. Dovedoh ga tvojim učenicima, ali ga oni ne moguše ozdraviti."

Gospodin smjesta istjera đavla iz dječaka. Učenici dođoše k Isusu i upitaše: "Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?" Isus im odvrati da je to zbog njihove nevjere i doda: "Ovaj se rod izgoni jedino postom i molitvom." (Usp. Matej 17:14-21.)

Starješina Matthew Cowley pripovijeda o nekom biskupu, koji je shvatio potrebu posta i molitve, ovu zgodicu:

"[Imućan mladi biskup u Honolulu] bio je pozvan jednoga dana u Kraljičinu bolnicu da dođe i blagoslovi dječaka koji je imao dječju paralizu. Pozvala ga neka tamošnja sestra. On joj je bio biskup, i ona je rekla: 'Biskupe, dođite ovamo, dječak mi je obolio od paralize, pa želim da dođete te da mu poslužujete i da ga blagoslovite.' Cijeli ga je dan čekala, ali se biskup nije pokazao. Ni uvečer se biskup nije pojavio. Već je bilo jutro, a on se nikako nije pojavljivao, istom rano poslije podne eto njega. Ona se okomila na njega. Izgovorila mu je sve čega se mogla sjetiti. "Vi ste moj biskup, zovem vas i kažem da mi je dječak obolio od

dječje paralize. A vi ste gospodin, imate svoje automobile, imate prekrasnu jahtu, imate sve što želite, i sve vam je vrijeme na raspolaganju, a ipak se ne pojavljujete. Eto, tek sad dolazite, dan kasnije.' Kad je ona završila i nije se više mogla sjetiti što bi mu prebacila, on se nasmiješi i reče: "Eto, kad sam spustio slušalicu jučer, počeo sam postiti i moliti i to je trajalo dvadeset i četiri sata. Sad sam spreman da blagoslovim vašega dječaka.' Te večeri, u pet poslije podne dječak je otpušten iz bolnice posvema izliječen od dječje paralize. 'Taj se rod izgoni jedino postom i molitvom.'

Eto, ozbiljno sumnjam da je on pošao onamo dan prije, da bi se isto dogodilo. Mislim da je bila potrebna molitva s postom. Zato mislim da se mi koji nosimo svećeništvo katkada njime dovoljno ne služimo. Valja održavati kondiciju, valja stalno uvježbavati svećeništvo što ga imamo, pa ćemo tad biti uvijek pripravnici kad pođemo službovati svećeničku službu i dijeliti blagoslove." (*Matthew Cowley govori*, str. 150.)

Ne treba baš uvijek tako dugo čekati da poslužimo bolesnika, ali moramo uvijek nastojati primiti nadahnuće od Gospoda prije obavljanja bilo koje uredbe svećeništva.

Zbog čega je važno da smo duhovno pripravnici kad obavljamo uredbe svećeništva?

Kao što se nosioci svećeništva moraju pripremati za obavljanje uredbi, tako se i oni koji traže blagoslov, a i njihove obitelji, također moraju pripremati za primanje uredbi. Slijedeća zgoda govori kako su roditelji nekog djeteta postom i molitvom pripremili sebe i svoje dijete za blagoslov.

"Prije nešto više od godinu dana bračni par dođe u moj ured noseći dječčića. Otac mi reče: 'Moja žena i ja postimo već dva dana, i donijeli smo svoga sinčića na blagoslov. Poslali su nas k vama.'

Rekoh: 'A što mu je?'

Odgovoriše mi da je slijep od rođenja i gluhonijem, da nema u njegovim mišićima usklađena rada, da u svojoj petoj godini ne može ni puzati. Rekoh sam sebi: To je to. 'Taj se rod izgoni jedino postom i molitvom.' Vjerovao sam čvrsto u post i molitve tih roditelja i blagoslovio sam dijete, a nakon pet tjedana primio sam pismo: 'Brate Cowley, kad biste bar sad mogli vidjeti našega dječčića. On puže. Kad bacimo loptu na pod, on juri za njom na rukama i koljenima. On vidi. Kad mu povrh glave pljesnemo rukama, on poskoči. On čuje.' Liječnička je znanost svalila brigu sa sebe. Gospod ju je preuzeo na se." (*Matthew Cowley, Čudesa, Najzapaženiji govori godine*, BYU, 1953. str. 8.)

Mnogi su drugovi misionari uočili blagoslove što dolaze po zajedničkom postu i molitvi. Predsjednik Ezra Taft Benson pripovijeda o doživljaju što ga je imao kad je kao misionar postio i molio sa svojim pratiocem.

"Iz osobnoga iskustva znadem kako je uspješna i moćna molitva. Kad sam bio mlad misionar u Sjevernoj Engleskoj g. 1922. oporba prema Crkvi je veoma ojačala. Protivnici su se toliko razmahali da je predsjednik

misije zatražio da prestanemo sa svim sastajanjem na ulici, a u nekim slučajevima da prestanemo i s raspravama.

Moj pratilac i ja bili smo pozvani da pođemo u South Shields i da govorimo na sakramentalnom sastanku. U svom pozivu su nam izjavili: 'Sigurni smo da možemo ispuniti kapelicu. Mnogi ljudi ovdje ne vjeruju onim lažima koje se protiv nas objavljuju. Ako dođete, sigurno ćemo imati lijep sastanak.' Prihvatili smo.

Postili smo i molili iskreno i pošli na sastanak. Moj je pratilac namislio govoriti o prvim načelima. Ja sam mnogo toga proučio pripremajući se govoriti o otpadu. Na sastanku je bio prisutan pravi duh. Moj je pratilac prvi govorio i prenio nadahnutu poruku. Ja sam nastavio i govorio slobodno ko nikad prije u svom životu. Kad sam sjeo, primijetio sam da nisam ni spomenuo otpad. Govorio sam o Proroku Josipu Smithu i iznio svoje osvjedočenje o njegovu božanskom poslanju i o istinitosti Mormonove knjige. Kad je sastanak završen, nekoliko je ljudi pristupilo, među njima i neki ne-članovi, rekavši: 'Večeras smo se osvjedočili da je istinito evanđelje kako vi, starješine, o njemu naučavate. Sad smo spremni za krštenje.'

Bijaše to odgovor na naš post i molitve, jer smo molili da bismo govorili samo ono što će dirnuti srca naših prijatelja i pripravnika." (Molitva, *Stijeg*, svibanj 1977. str. 33-34.)

Zaključak

Još je mnogo drugih prilika kad nam post i molitva mogu pomoći da izvedemo djelo Gospodnje. Na primjer, možemo postiti i moliti za one obitelji koje u kući podučavamo. Možemo također postiti i moliti kao članstvo za jednog pripadnika članstva ili za njegovu obitelj.

Preko posta i molitve možemo primiti tjelesne blagoslove i umnožiti svoju vjeru i duhovnu moć. Takva je moć nužna, želimo li biti uspješni u svojim naporima i učvršćivati sebe i druge.

Prijedlozi

1. Odrediti nešto za što je potrebno postiti i moliti u našem osobnom životu i u našoj obitelji.
2. Razmisliti o nekim potrebama svojih sudrugova, pripadnika članstva.
3. Obavezati se na post i molitvu za jednu od tih svrha.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

MOLITVA

Matej 6:5-15 (Spasitelj tumači kako nam valja moliti)

Luka 18:1-14 (moramo ustrajati u molitvi)

2 Nefi 32:8-9 (moramo moliti prije nego se dadnemo na djelo Gospodnje)

Alma 34:17-28 (moramo moliti za sve što činimo)

Moroni 10:3-5 (po molitvi možemo doznati istinu o svemu)

NiS 19:28 (moramo utemeljiti dom posta i molitve)

NiS 88:119 (moramo moliti i javno i skrovito)

POST

Izlazak 34:27–28 (Mojsije posti prije primanja objave od Boga)
Luka 2:36–37 (Ana je služila Bogu posteci i moleći)
Djela 13:2–3 (post može pribaviti nadahnuće Duha Svetoga)
Mosija 27:23 (post i molitva su pomogli da se Alma oporavi)
Alma 6:6 (Nefijci su postili i molili za one koji ne poznavahu Boga)
Alma 17:9 (misionari poste i mole za Duha)
Alma 45:1 (post i molitva su oblici iskazivanja hvale Bogu)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati zadaću 8, "Molitva našem Nebeskome Ocu" u priručniku Evandeoska načela. Zadužiti jednog polaznika razreda da u tri minute izvijesti o toj zadaći.*
2. *Pročitati zadaću 25, "Post," u priručniku Evandeoska načela. Zadužiti jednog polaznika razreda da u tri minute izvijesti o toj zadaći.*

31-a Post i molitva pomažu nosiocu svećeništva da uspješnije posluži bolesniku.

Pobožnost

Svrha je ove zadaće da nam pomogne naučiti kako o pobožnosti podučavati svoju obitelj i kako usavršiti svoju pobožnost.

Uvod

Ispisati na ploči riječi Levitskog zakonika 19:30: "Držite moje subote; štujte moje Svetište. Ja sam Jahve! Bog vaš!"

Bogato smo blagoslovljen narod. Gospod nam je dao evanđelje Isusa Krista, moć svećeništva, krsna obećanja, hramske saveze, istine Svetoga pisma, naše obitelji, naš zemaljski posjed. Morali bismo biti najsretniji narod na zemlji. Također bismo morali biti najpobožniji narod na zemlji. Međutim, većina nas katkad misli da je teško biti onako pobožan kako bi trebalo. Povremeno se moramo upitati pokazuju li naši čini kod kuće i u crkvi dužnu pobožnost prema našem Stvoritelju.

Što je pobožnost?

Pobožnost je osjećaj duboka poštovanja, ljubavi i odanosti prema Bogu. Mnogi od naših crkvenih vođa rekoše da je pobožnost jedna od najuzvišenijih odlika duše, jer pretpostavlja pravu vjeru u Boga, visoku kulturu i ljubav prema onom plemenitijem u životu.

Kao i ostala evanđeoska načela, pobožnost vodi prema većoj radosti. Nije to ono izduženo lice, ono privremeno ponašanje što ga primjenjujemo nedjeljom, već je to ishod svakodnevnog življenja prema evanđelju. Prava pobožnost promiče sreću, ljubav, poštivanje i zahvalnost. To je vrлина koja bi morala biti sastavni dio našeg načina života.

Pobožnost prema Bogu

U suvremenoj objavi Gospod nam je pomogao shvatiti smisao i važnost pobožnosti. U Nauk i savezi odsjek 76 na primjer, Josip Smith i Sidney Rigdon opisuju pobožnost kao bitnu karakteristiku onih koji hoće postići nebesko kraljevstvo:

"A tako vidjesmo i slavu nebesku koja se ističe nad svime – ondje gdje Bog, i to Otac, na prijestolju kraljuje u vijeke vjekova.

Pred čijim se prijestoljem sve sagiba u poniznu poštovanju, i slavu mu iskazuje u vijeke vjekova.

Oni što u nazočnosti njegovoj obitavaju, crkva su Prvorodenčeva. I vide oni kao što su viđeni, i spoznaju kao što su spoznati, jer primiše od punine njegove i od milosti njegove.

I on ih čini sebi ravnima u moći, i u vlasti, i u gospodstvu" (NiS 76:92–95).

Još nas jedna suvremena objava upućuje da poštovanje iskazujemo i samom imenu Božjemu; govori nam se da ne obeščaćujemo imena Oca i Sina, pa čak i da izbjegavamo prečesto ih izgovarati (usp. NiS 107:2–4). Jedna od Deset zapovijedi glasi: "Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo" (Izlazak 20:7).

Poštovanje prema Bogu i njegovu imenu jedna je od najvažnijih odlika pobožnosti. Isto tako i pobožnost prema svetom njegovom domu. U važnoj objavi danoj Josipu Smithu, prozvanoj Posvetna molitva za hram u Kirtlandu, Gospod je naredio da taj, kao svi ostali hramovi što ih Sveci podignu, bude mjesto pobožnosti prema njemu (usp. NiS 109:16–21).

Ono što je rečeno o svetim hramovima Crkve vrijedi u punom smislu za svaki "dom Gospodnji," bilo to mjesto gdje Sveci obavljaju bogoslužje ili dom nekog Sveca posljednjih dana.

Pobožnost i dom

Gdje, dakle, počinje pobožnost? Kako je dalje razvijati? Kao i kod svake druge bogolike kreposti, dom je ključ za pobožnost. Za vrijeme osobnih i obiteljskih molitava mlađi uče sagibati glave, sklapati ruke i zaklapati oči dok razgovaraju sa svojim Nebeskim Ocem. Dijete koje je kod kuće naučilo moliti, brzo će shvatiti da mora biti tiho i mirno za molitava na crkvenim sastancima.

Isto tako, dok održavamo kućne obiteljske večeri, djeca nam uče da ima naročitih prigoda ne samo u crkvi nego i kod kuće, kad se svatko mora najdoličnije ponašati.

I pomoću glazbe možemo svojoj djeci pomoći da nauče pobožnost. Glazba je za djecu naročit užitak. Ako kod kuće pjevamo crkvene popijevke, djeca će nam se na njih priviknuti i pjevati ih za vrijeme crkvenih sastanaka. Napose će posve maloj djeci biti na korist ako im pomognemo da nauče kod kuće najjednostavnije popijevke. Tako će naša djeca iščekivati ono pjevanje na sakramentalnim i ostalim sastancima.

Pobožnost u crkvi

Kao roditelji moramo, naravno, pribivati nedjeljnim sastancima zajedno sa svojom djecom. Pripremajući djecu za crkvu moramo sa ženom pripaziti da te pripreme budu ugodan obiteljski doživljaj. Žurba u posljednji čas da se skupe djeca, da se obuku i odjure na sastanak posve dokida pobožnost. Kad se u žurbi spremamo, najčešće kasnimo u crkvu, često se izgovaraju ljutite riječi i vrijeđaju osjećaji, a to dovodi do toga da nam djeca budu uzrujana i nemirna za vrijeme službe. Koliko bismo se pobožnije osjećali kad bismo se za sastanke spremali na vrijeme, stizali u kapelu znatno prije početka sastanka, pa ondje sjeli i slušali uvodnu glazbu i vrijeme iskoristili razmišljajući o Spasitelju i njegovu evanđelju.

Oni od nas koji imaju posve malu djecu često se dobrano namuču smirujući svoju djecu za vrijeme sastanka. No, valjan kućni odgoj s vremenom će i to riješiti. Ako smo zbunjeni oko toga kako valja

postupati s djecom u crkvi, možemo zatražiti savjet od onih članova kojima je pošlo za rukom da im djeca budu mirna.

Prije i poslije sastanka članovi često nagrnu u kapelu da izmijene pozdrave. To može rastresti, premda mi to činimo iz osjećaja prijateljstva prema onima koje najčešće susrećemo samo u subotni dan. Svejedno, roditelji trebaju svojoj obitelji pružiti primjer obilazeći znanca izvan kapele prije i poslije sastanaka. Nakon sastanka trebali bismo ponijeti duh službe kući raspravljajući kod kuće s obitelji o nekoj misli, o glazbenom komadu ili o nekom drugom pozitivnom vidu sastanka.

Usavršavanje pobožnosti

Kako ćemo pomoći svojoj djeci da im bude lijepo na crkvenim sastancima i da budu pobožnija? Kad polaznici razreda odgovore na to, neka jedan polaznik razreda pročita ove prijedloge:

Roditelji mogu pomoći svojoj djeci da im bude lijepo na crkvenim sastancima tako da:

- Sudjeluju u Nedjeljnoj školi i na sakramentalnim sastancima sa svojom djecom.
- Da spremanje na sastanak učine što ugodnijim i bez žurbe.
- Da stignu pet do deset minuta prije vremena predviđenog za početak sastanka.
- Da sjede zajedno kao obitelj.
- Da raspravljaju o govoru, poruci, glazbenom komadu ili kojoj drugoj pojedinosti nakon sastanka.

Kako ćemo malu djecu naučiti pobožnosti? Kad polaznici razreda odgovore, neka netko pročita ove prijedloge:

Roditelji s malom djecom neka pokušaju:

- Pomoći djeci da shvate što se događa. Mala bi se djeca mogla zabavljati u tišini kakvom slikovnicom ili radnom bilježnicom, ali je važno pomoći im da shvate, koliko je to moguće, nešto o sastanku. Kakva prigodna, šapatom izgovorena primjedba s razjašnjenjem poslova u odjelu ili govornikove poruke možda će djetetu pomoći da uvidi što se događa. Na primjer, otac može šapnuti: "To je Gordyjev tata što sad govori. On priča o pionirima."
- Staviti naglasak na pjevanje. Pjevanje je za djecu svakako jedno od najdražih zbivanja na sastanku. Treba poticati zanimanje djeteta za popijevke pjevajući kod kuće jednostavnije napjeve i učeći djecu da ih pjevaju. Zborovođa u odjelu mogao bi spremiti popis popijevaka koje će se pjevati na slijedećim sastancima.
- Uporno zahtijevati lijepo vladanje što se uči kod kuće, u osnovnoj i Nedjeljnoj školi. Pomoći djeci da se sjete kako treba prekrižiti ruke i sagnuti glavu za vrijeme molitava te mirno sjediti za vrijeme sakramenta. Djeca moraju shvatiti da je nepristojno igrati se u prolazu između sjedišta ili stalno izlaziti i ulaziti za vrijeme sastanka.
- Davati dobar primjer. Dati primjer pokazujući zanimanje za sastanak, a razgovarajući samo kad je potrebno i samo šapćući, te djecu poticati da i ona tako čine.
- Provjeriti da li su djeca spremna za sastanak. Posjeti u dvoranu za odmor i na česmu trebaju se obaviti prije početka sastanka.

(Iz knjižice "Moramo biti pobožan narod" predsjednika Spencera W. Kimballa, objavila Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, 1976. PXPB0807.)

Što možemo učiniti da poboljšamo pobožnost u našem razredu?

Zaključak

Do zbiljskog poboljšanja u pobožnosti doći će kad mjesno vodstvo i obitelji usklade svoje napore kako bi savladali određene teškoće koje imaju u pobožnosti. Prijedlozi i poticaji iz središnjih crkvenih ureda mogu nam pomoći da uvidimo kako ćemo riješiti svoje teškoće kad je posrijedi pobožnost, no pravi posao se mora obaviti u mjesnoj crkvenoj zajednici i u našem domu.

Istinska je pobožnost potrebna želimo li biti bliski svomu Nebeskome Ocu. No, kako se sile zla šire zemljom, nestaje i pobožnosti. Pravo i ne shvaćamo koliko bismo mi, članovi prave Kristove Crkve, dobra mogli učiniti kad bismo poslužili kao uzor pobožna ponašanja. Svojim primjerom možemo izmijeniti život mnogih ljudi, naročito život članova svoje obitelji.

Prijedlozi

1. Razgovarati sa svojom obitelji što kao obitelj možete poduzeti da poboljšate svoju pobožnost u crkvi.
2. Provesti jedan od prijedloga već slijedeće nedjelje.
3. Tko ima male djece, odabrati neki sustav kako ćemo ih podučiti da budu pobožna kod kuće i u crkvi.

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Podsjetiti polaznike razreda da u razred donesu svoja Sveta pisma.*
2. *Urediti za ploču i kedu.*

Zadaća 33

Ljubav i služenje

Svrha je ove zadaće da nam pomogne naučiti kako su ljubav i služenje drugima važni za naše svećeničke pozive.

Uvod

Pokazati sliku 33-a "Krist je velebn primjer ljubavi."

Isus Krist ljubi svakoga čovjeka. Savršena je njegova sposobnost da ljubi. Tako je njegova ljubav posvemašnja da nam Sveto pismo govori da on jest ljubav (1 Ivanova 4:7-12). Kristova se ljubav nabolje pokazuje djelima služenja što ih je on izveo za ljudski rod.

Kao nosiocima svećeništva dužnost nam je da postanemo poput Krista. Ali, da bismo to postigli, moramo naučiti ljubiti kao što on ljubi i služiti kao što on služi. Biskup H. Burke Peterson nas uči da "u svijetu i društvu gdje Sotona vrši napade opakije nego ikad na sinove ljudske, nemamo jačega oružja od čiste, nesebične Kristovske ljubavi" (Dnevni obrok ljubavi, *Stijeg*, svibanj 1977. str. 69).

Zapovjedenam je da ljubimo

Jednoga dana dok je Krist naučavao zapita ga jedan od književnika: "Koja je prva od svih zapovijedi?" Isus odgovori: "Prva glasi: ... Ljubi Gospodina, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom. Druga je ova: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Druge zapovijedi veće od ovih nema." (Marko 12:28-31).

Zašto su te dvije zapovijedi veće od svih drugih zapovijedi? (Kad ljubimo Boga i braću ljude, činimo sve što možemo da oni budu zadovoljni, pa se prema tome, pridržavamo i svih ostalih zapovijedi.)

Velik je dio svoga života Spasitelj proveo naučavajući o ljubavi. Katkada se njegovo evanđelje naziva "evanđeljem ljubavi." On je učio da smo mi njegovi učenici samo ako ljubimo druge (usp. Ivan 13:35). On je protumačio da moramo ljubiti čak i svoje neprijatelje (usp. Matej 5:43-44). Samo nekoliko sati prije svoga raspeća Isus je rekao: "Novu vam zapovijed dajem: ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga" (Ivan 13:34).

Predsjednik N. Eldon Tanner, ističući važnost zapovijedi ljubavi, rekao je: "Jedino geslo koje nam je potrebno da postignemo sreću ... jest: Ljubite jedan drugoga – tri jednostavne riječi" (Velika zapovijed, *Doba usavršavanja*, lipanj 1967. str. 29).

Dobrotvornost, čista Kristova ljubav

Neka polaznici razreda pročitaju Moroni 7:45-47. Što je dobrotvornost?

Starješina Mark E. Petersen je je protumačio da je dobrotvornost "čista Kristova ljubav koja nam pomaže ljubiti i Boga i braću ljude" (Činite drugima, *Stijeg*, svibanj 1977. str. 75). Ova zgoda što je pripovijeda starješina Marion D. Hanks pokazuje kako je neki otac naučio svoju kćerku da razvije i iskazuje dobrotvornu ljubav:

"Razmišljam o jednoj otmjenoj gospođi, rođenoj s teško unakaženim tijelom ... koja ... je ispričala zgotu iz svoga djetinjstva. Djeca su je kod igre nazivala pogrđnim imenima što ... joj je nanosilo bol i mamilo suze. Kad je došla kući, otac je uzme na krilo i ogrli velikim snažnim rukama, te je s njom plakao dok joj je tumačio kako joj ... [taj doživljaj] može pomoći da joj život bude plodan i sretan. 'Zlato moje,' reče on, ... 'ti imaš grbu na leđima i još neke druge velike teškoće. No, nije to tvoja krivica. Nije krivica ni tvojih roditelja, ni krivica Nebeskoga Oca. ... Istina je ono što su dječaci i djevojčice govorili, ali nije od njih lijepo niti ljubavno. Ako ti pokušaš cijeli svoj život biti bolja i ljubavnija prema drugima nego što neki od njih budu prema tebi, tad ćeš biti sretna, i život će ti biti ispunjen i koristan'" (Više radosti i radovanja, *Stijeg*, studeni 1976. str. 32).

Što ta zgoda daje naslutiti što bi svatko od nas mogao učiniti da poraste u ljubavi? Neka jedan polaznik razreda pročita 1 Korinćanima 13:1.

Starješina Theodore M. Burton protumačio je da je "dobrotvorna ljubav ... tolika ljubav te smo voljni dio sebe dati drugima. ... Lako je reći: 'Volim te.' Ali ljubav nije dosta samo izjavljivati, valja je dokazati djelima. Ako se ne dokaže, ljubav je samo cimbal što zveči ili bubanj što tutnji i zaglušuje uši, ali ne razgaljuje dušu." (Ako ljubavi nemam, *Podučavatelj*, lipanj 1970. str. 201.)

Dobrotvorna ljubav nam pomaže da provodimo sretan, koristan život. Ne razvijemo li dobrotvornost, bit ćemo "kao talog što ga ljevači odbacuju (jer vrijednosti nema), a ljudi ga gaze nogama" (Alma 34:29).

Kristovsko služenje

Pokazati sliku 33-a, "Krist je veleban primjer ljubavi."

Naša se ljubav prema Nebeskome Ocu i prema njegovoj djeci očituje služenjem našoj braći ljudima. Predsjednik Harold B. Lee kaže kako je jedne noći imao nešto što "mora da je bilo viđenje" u kojemu mu je rečeno: "Želiš li ljubiti Boga, moraš naučiti ljubiti ljude i služiti im. Tako ćeš pokazati svoju ljubav prema Bogu" (*Stojte na svetim mjestima*, str. 189).

"Kristovsko" služenje je služenje što se daje iskreno i često bez naplate onima kojima je potrebno. Možda se ono i ne traži, ili je neugodno za nas i zahtijeva mnogo napora. Možda se traži u vrijeme kad je nama teško da ga pružimo. Ali kako god služimo, služimo jednostavno zbog toga što volimo djecu svoga Nebeskoga Oca.

Zašto trebamo služiti? Kome možemo služiti?

Trebamo služiti svima ljudima kojima možemo kad se nađu u nevolji. Ali starješina Thomas S. Monson nas podsjeća da je nekima naša pomoć

priječno potrebna, dok drugima nije: "Bolesnici, malaksali, gladni, ozebli, ozlijeđeni, osamljeni, ostarjeli, lutalice – svi oni vane za našom pomoći." (Tvoj put u Jerihon, *Stijeg*, svibanj 1977. str. 73). Slijedeća zgodna pokazuje kako je jedan mladić spoznao važnosti služenja.

Neka prethodno zaduženi polaznik razreda ispričavi slijedeću zgodu.

Biskup je pozvao Stevea u svoj ured na razgovor nakon sakramentalnog sastanka. "Evo ga," pomisli Steve, "sad ću biti novi predsjednik učiteljskog članstva. Oh sad će me cijeli odjel salijetati čestitanjem. Mama će se sa mnom ponositi."

"Steve, imamo za tebe zaduženje," reče biskup. "Ovo je naročito zaduženje 'dobrosusjedstva'. Zabrinuti smo za Hastyja McFarlanda. Treba mu netko tko će se s njim sprijateljiti. On nije član Crkve, ali, Božja ljubav obuhvaća sve ljude, a nama je čast da tu ljubav pokažemo."

Steve je bio zbunjen. Misao mu poleti dva tjedna unatrag kad su on i njegovi prijatelji zbijali šale sa starcem pjevajući rugalice i izvikujući šale što su ih izmislili na njegov račun. Razočaran i s osjećajem krivnje čuo je kako biskup govori: "Htio bih da pođeš i posjetiš ga dva ili tri puta tjedno. Ali ako ti se čini da je to zaduženje za tebe previše, ne boj se to reći."

Steve uzdahne i reče biskupu da će to učiniti. Biskup ga je i поблиže uputio u zaduženje. "Možeš mu nacijepati drva za grijanje, nabaviti mu hrane, pokrivač – što god bi moglo pomoći da se osjeti prihvaćenim. Budi mu prijatelj. Tvoj otac zna za to zaduženje i obećao mi je da će ti pomoći. I tvoj će ti Nebeski Otac pomagati."

Kao petnaestgodišnjak Steve je mislio što bi sve radije činio od toga – igrao nogomet, išao u lov, pecao ili se igrao s prijateljima. Ali znao je da je prihvatio zaduženje.

Hasty je živio pustinjačkim životom u drvenoj kolibici malo dalje od grada. Jednom godišnje imao je besplatno kupanje u hotelu, ljubaznošću zapovjednika policije. Nosio je crni povež preko oka, a na jednoj strani glave imao je izraslinu. Većina dječurlije, a i po koji odrasli, navikli su mu dobacivati neukusne primjedbe.

Steve je do Hastyjeve kolibe stigao vrlo uplašen. Pokucao je na vrata, ali odgovora nije bilo. Naposljedku, pošto je dozivao starca, odluči sam otvoriti vrata. Bilo je hladno i tamno u Hastyjevoj kolibi. Vidio je gdje Hasty sjedi na krevetu na blatnu, pljesnivu pokrivaču.

"Hasty, mogu li vam što pomoći?" izlaze Steve. Reče starcu kako se zove i da ga je poslao k njemu biskup Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana. Starac ništa nije odgovorio, nego je samo buljio u pod. Steve iziđe iz kolibe da nacijepa drva. Sa svakim udarcem sjekire pitao se zašto je zapravo ovdje. "Prestani mrmljati", govorio mu je glas u nutrini, "starcu je hladno i treba mu pomoć."

Steve naloži vatru i pokuša razgovarati sa starcem, ali ne dobi odgovora. On zaključio da ga Hasty ne sluša, pa mu reče da će se sutra vratiti s čistim, toplim pokrivačem. Drugi dan dođe on, kako je bio obećao, s

novim pokrivačem. Slijedeća četiri tjedna posjećivao je Hastyja svaki drugi dan. Napokon starac počne s njim razgovor. Jednoga dana upita: "Dečko, zašto ti dolaziš? Sigurno momak tvoje dobi može naći što bolje negoli posjećivati bolesnog starog lopova kao što sam ja." A zatim se nasmiješi.

Na Dan zahvalnosti Steve ga pozove na ručak. Nije došao, ali je Steveova obitelj odnijela dio ručka k njemu. Suze su se pojavile u Hastyjevim očima kad im je pokušao zahvaliti.

S vremenom je Steve doznao o Hastyjevu životu što ga je proveo kao uzgajatelj ovaca. Doznao je da su mu žena i djeca pomrla od strašne groznice, a da je uslijed bolesti on ostao bez jednoga oka. Nekako stari pustinjač nije više izgledao više onako ružan, a Steve bi nakon škole trčao onamo da pomaže i da sluša njegove doživljaje.

Za Božić Steveova obitelj pozove opet Hastyja na ručak. Taj put je došao – uredan, u odijelu i privlačna izgleda. Nakon ručka starac izrazi svoju zahvalnost Steveu i njegovoj obitelji. Rekao je da mu je život dotada bio potpuno besmislen, ali ljubav što mu je oni iskazaše učinila je od njega drugog čovjeka.

Steve pogleda Hastyja i opazi kako je sretan. A iznutra osjeti kako mu se srce ispunilo žarom. (Usp. Hasty, *Novo doba*, studeni 1974. str. 48–49.)

Da li je služenje Hastyju bilo Kristovsko služenje? Kakav je blagoslov mladić zadobio za služenje što ga je pružio? Tko je najvećma blagoslovljen?

Kad smo se krstili, obećali smo Gospodu da ćemo "ponijeti bremena jedan drugome ... plakati s onima koji plaču; ... i tješiti one kojima je utjeha potrebna" (Mosija 18:8–9). Dužnost nam je pronalaziti one koji su u nevolji. Potom nam je dužnost da pomognemo s ljubavlju i ljubazno, premda nas nitko ne sili niti nam to zapovijeda (usp. NiS 58:26–29).

Zaključak

Biskup H. Burke Peterson nas podsjeća: "Učitelj je dao zapovijed svima – ne samo nekolicini u jednoj zemlji ili malobrojnim u drugoj, ne samo ovoj ili onoj obitelji, nego svoj svojoj djeci posvuda. Iskazujte ljubav sada! Pokažite je sada." (*Stijeg*, svibanj 1977. str. 69.)

Takva ljubav ne koristi samo onima kojima služimo, već i nama samima. Predsjednik Spencer W. Kimball primjećuje: "Samo služenjem učimo kako se služi. Kad se predamo služenju svojoj braći ljudima, naši čini ne pomažu samo njima, već se i naše osobne teškoće ukazuju u novom svjetlu... imamo manje vremena da se bavimo sami sobom. ... Postajemo značajnije osobe dok služimo drugima." ("Mali čini služenja, *Stijeg*, prosinac 1974. str. 2.)

"Više nego ikad prije naša je dužnost da svoj dom učinimo takvim te on na naše susjedstvo zrači skladom, ljubavlju, zajedništvom, privrženosti. Nek to naši susjedi vide i čuju. ... Nek nam Bog pomogne da kao članovi svećeništva, da kao članovi Crkve zračimo ... ljubav, ... dobrotvornost ...

i služenje!" (David O. McKay, Zračenje pojedinca, *Podučavatelj*, listopad 1964. str. 374.)

Prijedlozi

1. Moliti ponizno i iskreno za sposobnost da ljubimo kao što Krist ljubi.
2. Iskazivati ljubav svojoj obitelji čineći nešto dobra za svakog pojedinog člana obitelji.
3. Iskazati ljubav nekome tko je u nevolji čineći mu nešto dobro.
4. Pomoći svome svećeničkom članstvu u planiranju usluga prema nekome.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Matej 25:31–46 (Bogu služimo kad služimo braći ljudima)

1 Korinćanima 13 (Ljubav je najveća odlika pobožnosti)

Moroni 7:45–48 (dobrotvorna je ljubav čista Kristova ljubav i dar od Boga)

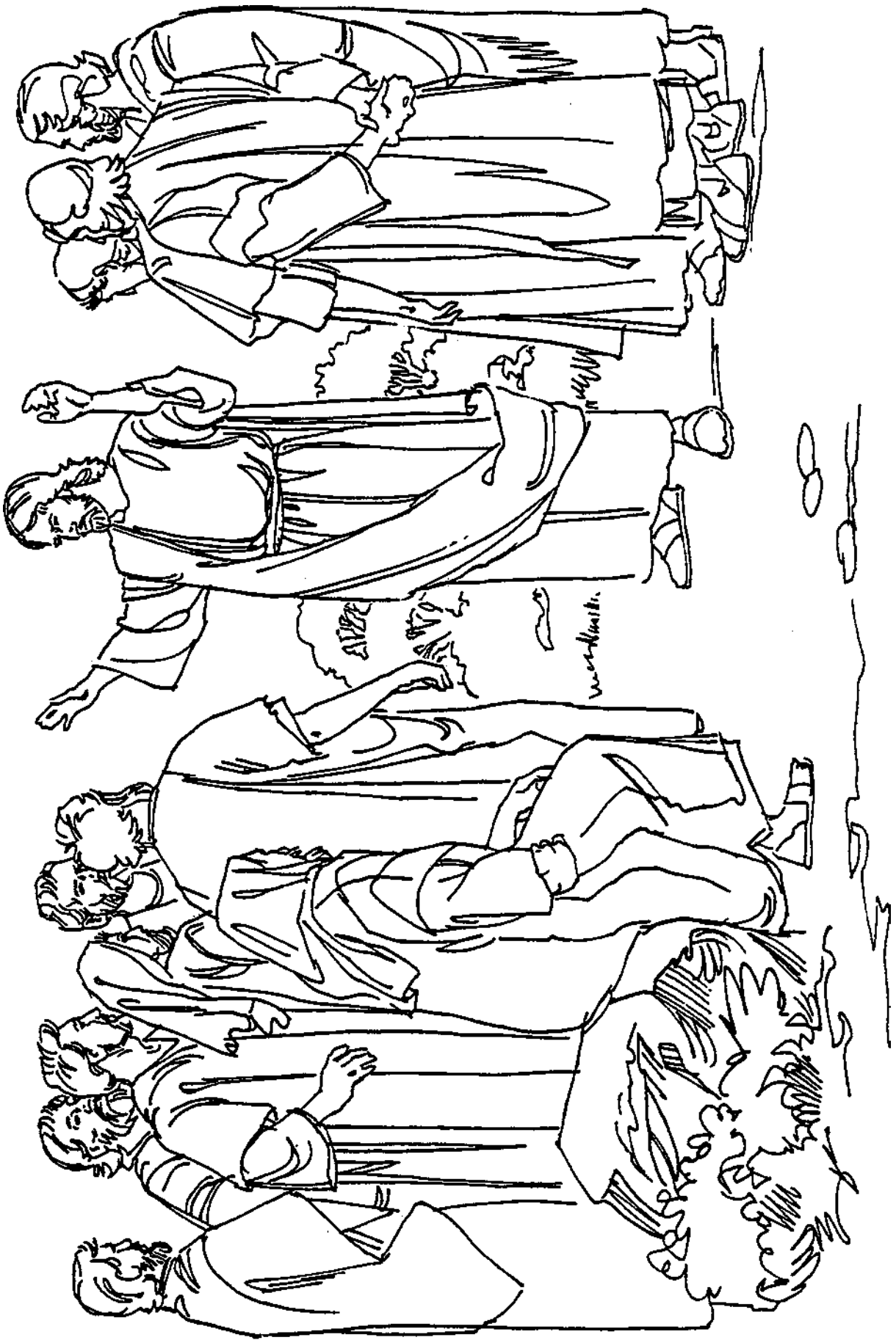
Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati glavu 28, "Služenje," i glavu 30, "Dobrotvorna ljubav" u priručniku *Evandeoska načela*.
2. Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.

33–a *Krist je veleban primjer ljubavi.*

© Providence Lithograph Company

Čudoredna čistoća

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti važnost čuvanja čudoredne čistoće.

Uvod

U današnjem svijetu mnogo je različitih čudorednih mjerila. Ta se mjerila često mijenjaju s vremenom i prema prilikama. Naprotiv, Božja se mjerila nikad ne mijenjaju, jer on je isti jučer, danas i uvijek. Čudoredna čistoća je ono mjerilo po kojemu Bog uvijek očekuje da ćemo mi živjeti.

Sveto nam pismo kaže da "Ništa nečisto ne može kod Boga boraviti" (1 Nefi 10:21). Apostol Pavao piše: "Ne znate li da ste hram Božji, i da Duh Božji prebiva u vama? Ako tko razara hram Božji, njega će Bog razoriti, jer je svet hram Božji, a taj ste vi" (1 Korinćanima 3:16-17). Naše je tijelo sveto. Gospod nam je dao tijelo s jednom božanskom svrhom i on očekuje da ćemo ga čuvati čistim i dostojnim da primi Duha njegova.

Naše je tijelo sveto

Važno je da mi kao nosioci svećeništva čuvamo čudorednu čistoću, jer su blagoslovi koji su nam najvažniji tijesno povezani s našom čudorednom čistoćom. Starješina Boyd K. Packer kaže nam: "Jedna od mnogih Božjih moći, ona koju on naročito cijeni, jest moć davanja i uzimanja života. Nama je on zabranio oduzimati život, ali dijeli s nama svoju moć stvaranja života dopuštajući nam da radamo djecu na ovaj svijet. Kako je to božanska moć, on je zapovjedio svoj svojoj djeci da se ispravno njome služe i zadržao je samo za brak. On nam je također rekao da treba obuzdavati želje vezane uz tu veliku moć i njima se služiti u granicama što ih je on utvrdio, a ne iz sebična zadovoljstva ili pukog užitka. ... Mnogo sreće koja nas ima snaći u ovom životu ovisi o tomu kako se služimo tom stvaralačkom moći.

Ta stvaralačka moć nužno sa sobom nosi jake želje i porive, jake poradi potrebe da se ljudi sklonu prihvatiti odgovornosti doma i obitelji. Ali, kako su te želje jake, one nas često napastvuju da zlorabimo tu stvaralačku moć. Upravo zlouporabom te moći razaraju se obitelji i gubi se sreća. Zbog toga se ne smijemo služiti tom moću ni s kim drugim doli sa [svojom ženom]. ... A kao i sama stvaralačka moć i [naše tijelo] je također sveto. Ne smijemo dopustiti da se [mi sami] ili tko drugi poigrava s [našim tijelom], za pokus ili na neprirodan način. Jedina ispravna i pravedna upotreba te moći jest u granicama braka." (*Jedinstven sustav podučavanja obitelji* [Salt Lake City: Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, 1973], str. H-13, H-15. Usp. također: Boyd K. Packer, Čemu čuvati čudorednu čistoću?, *Novo doba*, srpanj 1972. str. 4-6.)

Moroni nam govori da je ta krepost "najdraže i najdragocjenije od svega" (Moroni 9:9). Moramo biti čudoredno čisti da bismo svoju obitelj zasnovali u pravednosti i živjeli u miru i skladu.

Božji zakon o čistoći

Bog nikad nije mijenjao svoje zakone i zapovijedi o spolnom grijehu, premda ih je čovjek pokušavao mijenjati da bi ih uskladio sa svojim užitkom. Zakon čistoće traži da čovjek ne smije imati prisan tjelesni odnos ni s kim drugim doli sa svojom ženom. Gospod zapovijeda: "Ne učini preljuba!" (Izlazak 20:14). Zakon o čistoći nije ograničen samo na preljub, već se on proteže na svaku nevaljalu upotrebu te božanske moći.

Na kakav sve način čovjek može zlorabiti tu moć? (Ispisati odgovore na ploči.)

Evo nekoliko načina kako ljudi zlorabe tu božansku moć:

- Preljub i blud (uključujući zajednički život nevjenčanih)
- Homoseksualnost
- Pobačaj
- Samozadovoljavanje

Čistoća također obuhvaća neokaljanost misli i čednost u odijevanju. Sveto pismo nam govori da su nam djela posljedica mišljenja (usp. Izreke 23:7), pa prema tome moramo svoje misli čuvati u kreposti, želimo li očuvati čudorednu čistoću. Jedan od načina kako nam se misli odražavaju u životu jest način odijevanja. Oni koji se čedno odijevaju pokazuju da svoje tijelo smatraju svetim.

Neka prethodno zaduženi polaznik razreda ispričavi ovu priču predsjednika Kimballa:

"Grieh, poput putovanja, započinje prvim korakom, a razbor i iskustvo nas uče da je lakše oduprijeti se prvoj napasti nego onoj posljednjoj kad se već dobrano razvio uzorak prijestupa. To pokazuje priča o ševi. Sjedeći visoko na grani drveta, sigurna od opasnosti, ugleda ona putnika gdje hoda šumom noseći tajnovitu crnu kutijicu. Ševa sleti i sjede na putnikovo rame. 'Što to imaš u toj crnoj kutijici?' – upita.

'Crve,' odvrati putnik.

'Jesu li na prodaju?'

'Jesu, i vrlo su jeftini. Cijena je samo jedno perce za crva.'

Ševa razmisli na trenutak. 'Imam valjda milijun pera. Zacijelo mi neće jedno nedostajati. Evo prilike da dođem do ručka bez ikakva truda.' Stoga ona čovjeku reče da će kupiti jednoga. Dobro je pretražila ispod svoga kriila da pronade što sitnije perce. Malo se trznula od boli dok ga je čupala, no, velik i ukusan crv je učinio da se bol brzo zaboravi. Visoko gore na drvetu poče ona pjevati krasno kao i prije.

Drugi dan vidje ona opet istoga čovjeka, i opet oni izmijeniše crva za pero. Kakav divan, lagodan način da dođe do obroka!

Poslije toga svakog dana ševa bi se odricala po jednoga pera, i činilo se da svaki daljnji gubitak manje boli. Spočetka je imala mnogo perja, no kako su dani prolazili, bilo joj je sve teže i teže letjeti. Napokon, nakon što je izgubila jedno od glavnih svojih pera, nije više mogla uzletjeti na stablo, a pogotovu se nije mogla vinuti prema nebu. Zapravo, mogla je samo odlepršati nekoliko metara visoko u zrak, pa je bila prisiljena tražiti hranu zajedno s brbljavim, svadljivim vrapcima.

Čovjek s crvima nije više dolazio, jer više nije bilo perja da se njima plati ručak. Ševa više nije pjevala, jer se stidjela svoga jadnog stanja.

Eto, tako nas nedolične navike zaposjedaju – najprije bolno, zatim sve lakše sve dok se ne nađemo lišeni svega onoga što nam omogućuje da pjevamo i da se uspinjemo. Tako se gubi sloboda. Tako se mi zaplićemo u grijeh." (*Čudo praštanja*, str. 214–215).

Obuzdavajući svoje misli, odijevajući se čedno te slušajući i pokoravajući se zapovijedima svoga Nebeskoga Oca možemo se osigurati da nećemo steći nikakve zle navike ni izgubiti svoju čistoću.

Kad je Almin sin počinio preljub, Alma mu je rekao: "Ne znaš li, sine moj, da je to odvratnost u očima Gospodnjim, da, najodvratniji od svih grijeha osim prolijevanja nevine krvi ili nijekanja Duha Svetoga?" (Alma 39:5).

Kako ćemo poticati svoju djecu da se čedno odijevaju i da čuvaju čudorednu čistoću?

Svećenička je moć u čudorednoj čistoći

Nitko tko prekrši zakone čistoće ne može očekivati da će naći mir, ako se iskreno ne obrati od grijeha. Mormonova knjiga nam govori da Duh Sveti neće boraviti u nečistim hramovima (usp. Helaman 4:24). A izgubimo li moć Duha Svetoga, ne možemo se služiti svećeničkom vlašću koja nam je udijeljena. Gospod je rekao: "I sve nek se čini u čistoći preda mnom" (NiS 42:41). Ako smo čudoredno čisti, Duh Sveti može djelovati preko nas i pomagati nam da valjano primjenjujemo svoju svećeničku moć. S te strane, svećeništvo je velika zaštita protiv grijeha. Dokle se njime pravedno služimo, ne služimo uspješnije samo drugima, već zadobivamo moć da se obranimo od napasti. Starješina A. Theodore Tuttle isnosi primjer kako nas nepravednost sprečava da se služimo svojom svećeničkom vlašću:

Starješina Tuttle piše: "Neki je lakomislen mladić bio na razgovoru radi odlaska u misije, i premda su mu postavljena neka vrlo izrevna pitanja, on je na njih odgovorio lažući ... a zatim je pošao i pokušao propovijedati evanđelje. To je, naravno bila ona posljednja provjera, i tu je zakazao. Taj je misionar uvidio da ne može obavljati misionarski posao bez Duha Gospodnjega. ... Zato se taj misionar morao najprije obratiti ... i opravdati se pred onima koji su s njim razgovarali da bi Duh Gospodnji opet bio s njime. (*Ljudi s porukom*, Govor održan predavačima Sjemeništa i Instituta BYU, 1958. str. 2.)

Predsjednik Spencer W. Kimball daje savjet koji bi dobro poslužio onom misionaru u navedenoj zgodi. On nam kaže da "treba odgoditi svako

sastajanje mladića i djevojaka ili odvajanje u parove u društvenim susretima sve do poslije navršene šesnaeste godine, a i tada je potrebno mnogo razbora kod izbora i ozbiljnosti. Mladići i djevojke i dalje moraju ograničavati prisne susrete još nekoliko godina, budući da mladić polazi u misije kad navrší 19 godina." (Odluka o braku, *Stijeg*, veljača 1975. str. 4.)

Predsjednik Kimball tumači da je "grljenje i milovanje najobičniji od spolnih grijeha što ih naša mladež počinja. Takvi neuredni odnosi ne vode samo često u blud ... i u pobačaj – u te odvratne grijehe – već su i u sebi i po sebi pogibeljna zla, a često je mladima teško razlikovati gdje jedno završava a drugo počinje." (*Čudo praštanja*, str. 65.)

Kako bi savjet predsjednika Kimballa mogao pomoći onom mladom misionaru?

Budemo li se čuvali čistima i kreposnima, Gospod će biti kadar blagosloviti nas duhovnim moćima. Ipak, katkada upadamo u pogreške. Dogodi li se to, moramo porazgovoriti sa svojim predsjednikom ogranka, biskupom ili predsjednikom misija o tomu. Oni će nas svjetovati i pomoći nam da zadobijemo oprostjenje.

Gospodu je stalo da nam oprostí, ako ispovijedimo svoje grijehe, a stalo mu je i da nam pomogne da ostanemo čudoredno čisti. On zna naše slabosti i on će pronaći način kako ćemo se odhrvati napastima. (Usp. 1 Korinćanima 10:13.) Kao dodatnu pomoć on nam je dao proroke da nas vode i da nas poduče kako ćemo živjeti prema mjerilima što nam ih je on dao.

Učinimo li sve što je potrebno da postanemo čudoredno čisti pred Gospodom, moći ćemo "stati s pouzdanjem – ne bojeći se, i ne stideći se, i ne zbunjajući se – u nazočnost Gospodnju. To je obećanje zadano svakom kreposnom muškarcu i ženi." (Gordon B. Hinckley, *Moj naraštaj vašemu*, s ljubavlju, *Doba usavršavanja*, prosinac 1970. str. 73.)

Kako naš primjer čudoredne čistoće utječe na stavove naše djece? Što možemo učiniti da bismo davali dobar primjer?

Kao nosioci svećeništva ne možemo obavljati duhovne dužnosti ako nismo čudoredno čisti. Najlakše ćemo to postići tako da *nikad* ne dopustimo da se bilo koji oblik čudoredne nečistoće uvuče u naš život. Budemo li davali primjer pokoravanja čudorednim zakonima, naša će djeca naučiti važnost čudoredne čistoće i sama ostati čudoredno čista.

Zaključak

Gospod nam je dao zapovijedi da bi nas učinio sretnima. Kadgod se pokoravamo zakonu Božjemu, primamo blagoslov; a kadgod ga prekršimo, trpimo od posljedica svoga čina. Živeći čudoredno čistim životom uživamo mnogostruke blagodati. Čist, čudoredan život promiče sreću u domu i braku. Čuva nas od osjećaja nepovjerenja i grižnje savjesti. Čini nas dostojnima da služimo Gospodu. Omogućava nam da polazimo u hram. Omogućuje nam da kao nosioci svećeništva uspješno izvršavamo svoje svećeništvo na korist drugih. A što je najvažnije, pomaže nam živjeti tako da bismo jednom mogli boraviti u nazočnosti svoga Nebeskoga Oca kroz svu vječnost.

Prijedlozi

1. Poduzeti potrebne korake radi očuvanja čudoredne čistoće.
2. Raspraviti sa svojom obitelji o važnosti čudoredne čistoće i kako očuvati čudorednu čistoću.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

Matej 5:27–28 (ne smijemo ni u svom srcu počiniti preljuba)

1 Timoteju 2:9–10 (važnost čednosti)

2 Nefi 9:36, 39 (nagrada za čudorednu čistoću; kazna za nečudorednost)

Jakov 2:27–28 (Gospodu je mila čistoća)

NiS 42:22–24, 80–81 (kazne za nečudorednost)

NiS 88:86 (čudoredna čistoća čuva osobnu slobodu)

Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. Pročitati glavu 39, "Zakon o čistoći" u priručniku *Evangeoska načela*.
2. Pribaviti ploču i kedu.
3. Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.

Vječna obitelj

Svrha je ove zadaće da nam pomogne shvatiti našu obavezu da uspostavljamo vječnu obitelj.

Uvod

Vječni brak je temeljni nauk Crkve Isusa Krista i vrlo važan dio Gospodnjega nauka s nama. Bez toga ne možemo biti istinski sretni u ovome životu, ni uzvišeni u vječnosti u nebeskome kraljevstvu. Predsjednik Joseph Fielding Smith piše: "Brak kako ga shvaćaju Sveci posljednjih dana [vječni] je savez. ... On je temelj vječnog uzvišenja, jer bez njega ne može biti vječnog napredovanja u kraljevstvu Božjemu." (*Nauči spasenja*, 2:58.)

Predsjednik Spencer W. Kimball kaže: "Naš Nebeski Otac ima naum o čovjekovu rastu od djetinjstva do božanstva. ... Namjera mu je da svi ljudi žive dostojno kako bi se [vjenčali] za vrijeme i za svu vječnost." (Gospodnji naum za muškarce i za žene, *Stijeg*, listopad 1975. str. 2, 4.) Vjenčanje u hramu početak je vječne obiteljske zajednice. Dok bračni par koji je vjenčan u hramu rađa djecu i pridržava se zapovijedi, stvara on vječnu obitelj koja će im pribaviti radost i sreću zauvijek.

Priprema da postanemo vječna obitelj

Pokazati sliku 35-a, "Vječna obitelj počinje u hramu."

Za Svece posljednjih dana hram je jedno od najvažnijih mjesta na zemlji. U hramu se obavljaju uredbе koje obiteljima omogućuju da žive zajedno zauvijek u Božjoj nazočnosti. Kao glave svojih obitelji i kao nosioci svećeništva imamo dužnost da svoju obitelj vodimo prema uzvišenju. To znači da nam je dužnost pripremiti svoju obitelj za odlazak u hram. Ta priprema počinje s nama samima dok nastojimo častiti svećeništvo i provoditi čist život.

Kad mladić i djevojka pođu u hram na vjenčanje, oni se ne vjenčaju samo za ovaj život, nego se vjenčaju i pečate jedno drugomu zauvijek. Nakon toga, ako im se rode djeca, i djeca njihova po sebi postaju dio njihove vječne obitelji. Ako je neki par već zakonski vjenčan pa zatim ide u hram da se opečati za vječnost, muž i žena se najprije jedno drugome opečate, a potom se njihova djeca pečate svojim roditeljima. Nakon pečačenja djeca koja im se rode također su dio njihove vječne obitelji.

Pripravljali se mi za vjenčanje u hramu ili se sa svojom obitelji pripravljali za pečačenje u hramu, moramo se jednako pripravljati. Prvi je korak postaviti za cilj odlazak u hram. Sa svojom ženom i djecom valja raspraviti o onome što je potrebno učiniti da bismo se pripremili, i zajednički utanačili datum. Taj datum trebamo zapisati, moliti Gospoda za pomoć da nam se taj datum prihvati, i zatim učiniti sve što možemo da bismo se spremili. Nadalje, kako je hram tako sveto mjesto, moramo se pripremati i duhovno za ulazak u nj. U hramu sklapamo veoma važne duhovne saveze, jer Gospodu obećavamo da ćemo se pridržavati svih

njegovih zapovijedi i pokoravati mu se u svakom pogledu. Stoga je potrebno da živimo pravedno i da nastojimo zadobiti Duha, želimo li se pripraviti za sklapanje tih saveza.

Što možemo učiniti da bismo se duhovno bolje pripravili? (Ispisati odgovore na ploči.)

Evo nekoliko načina kako se možemo pripraviti:

- Moliti često i iskreno.
- Redovito čitati Sveto pismo.
- Biti čudoredno čist i neokaljan.
- Biti ponizan i raskajan.
- Vjerno održavati kućne obiteljske večeri i obiteljske molitve.

Ako iskreno učinimo sve što možemo da bismo se duhovno pripravili, primit ćemo pomoć Duha Svetoga.

Zatražiti od prethodno zaduženog polaznika razreda da ispričuvijedi ovu zgodu.

Jedna žena pripovijeda kako je njezina obitelj izgradila zajednički sreću dok su se pripravali da budu opečaćeni jedni drugima u hramu:

"Još kao dijete osjećala sam srdžbu, bol srca i gorčinu dok bi se moji roditelji prepirali. Često bih zaspala sa suzama jer sam znala da ništa nije onako kako bi trebalo biti.

Osjećala sam razliku u kućama svojih prijateljica kojima su obitelji bile sjedinjene u evanđelju. ... [To se počelo polako mijenjati, zahvaljujući biskupu i kućnim učiteljima.] Evanđelje je pomalo postajalo sastavnim dijelom našega života. ... Prepirke su postale rjeđe – mnogo manje učestale. ... Naša je obitelj osjetila dužnost da živi kako nas uče, naročito sad kad smo imali za cilj raditi [za odlazak u hram]. Ako bi nepažnjom grube riječi bile izgovorene, uzvraćali bismo riječima ljubavi smireno i iskreno. ... Osjetili smo uzbuđenje pomaganja jedni drugima. Majka i otac više nisu morali naređivati po tri ili četiri puta; kućni su se poslovi obavljali tiho, brzo i bez nećkanja. Ljubav i želja da se pomogne prevladali su prijašnju ogorčenost, oholost i neprestanu svađu među nama.

Zbog čega ta razlika? Zbog mnogo toga. Možda su se najzad obistinili dugo očekivani snovi. Kako su obiteljska molitva i kućne obiteljske večeri postali dijelom našega života, naučili smo poznavati i ljubiti jedan drugoga. Način života omogućio je da nam osvjedočenje raste – osvjedočenje o obiteljskoj molitvi, o čitanju Svetoga pisma, o kućnoj obiteljskoj večeri, o pohađanju crkvenih sastanaka. Pravo nam je osvjedočenje bilo o načelu obraćenja. Znali smo zasigurno da Bog živi. Nakon nekog vremena i s tim osvjedočenjem i uvjerenjem da smo dostojni bili smo spremni poći u hram Gospodnji da kao obitelj budemo opečaćeni za vrijeme i za vječnost. ...

Dok smo stajali pred vratima hrama, nešto mi je zastalo u grlu. Trenutak oklijevanja, i – tad smo ušli. ... Jedan nas je vodič uveo u sobu za pečaćenje. Mama i tata su već bili ondje, ozarena lica, odjeveni u svoju hramsku odjeću. Kleknuli smo oko žrtvenika držeći se za ruke. Poslužitelj je pridržao bebu da i ona tako postane dio obiteljskog kruga.

A tad se izgovoriše riječi koje nas kao obitelj sjediniše za vrijeme i za svu vječnost.

Znadem da me moji roditelji vole, jer su me za sebe opečatili za vrijeme i za svu vječnost." (Brenda Bloxham, Roditelji nas povedoše u hram, *Stijeg*, kolovoz 1974. str. 61-62.)

I novčana je priprava također važan dio priprave za odlazak u hram. To katkada znači godine smišljanja, štednje i zajedničkog rada. Mnoge su obitelji žrtvovala sve što posjeduju da bi pošle u hram. Razmislimo na trenutak, koliko nam je dragocjena naša obitelj. Postoji li taj iznos novca koji bi nam više vrijedio od naše obitelji?

Da bismo podmirili troškove odlaska u hram, valja saznati koliko stoji putovanje do hrama i natrag i procijeniti druge troškove kao što su hrana i stanovanje. Kad izračunamo taj iznos, moramo zatim odlučiti koliko možemo uštedjeti svaki mjesec. Učinimo li tako, svakako ćemo jednom ići u hram. (Usp. svjedočanstvo brata Vaha'i Tonga u zadaći 21.) Štogaod bilo potrebno učiniti da se spremimo mi i naša obitelj za odlazak u hram, valja to početi već sada. Nagrada daleko nadmašuje svako vrijeme i novac što ga utrošimo.

Neka zaduženi pripadnik članstva koji je sa svojom obitelji bio u hramu ispričavi o svojim pripremama i iskustvu.

Proroci često savjetuju mladima koji još nisu oženjeni da se pripremaju za hramski brak. Predsjednik Kimball kaže: "Premda mnogi mladići i djevojke trenutno nemaju hrama u svojoj zajednici, općenito ima hramova u dostupnoj udaljenosti... Naša je žarka nada da ćete vi, nakon propisana udvaranja i zaruka ... poći u jedan od obližnjih hramova da se opečatite za svu vječnost te vam djeca budu trajno vaša i da vi budete trajno njihovi roditelji pa da to bude vječni brak." (Odluka o braku, *Stijeg*, veljača 1975. str. 4.)

Izgradnja vječne obitelji

Pokazati sliku 35-b, "Obitelji opečaćene u hramu imaju obećanje da će, ostanu li vjerne, biti zajedno kroz svu vječnost."

Vjenčanje u hramu početak je vječne obitelji. No, to je samo početak. Da bismo izgradili obiteljski odnos koji će trajati zauvijek, moramo biti vjerni obećanju što ga u hramu dajemo. Moramo također jedni s drugima postupati tako da se vidi želja da kao obitelj budemo zajedno kroz svu vječnost. Moramo se potruditi da od svoga doma učinimo komadićak neba.

Kao očevi možemo mnogo učiniti za izgradnju vječne obitelji. Ne moramo biti bogati ili obrazovani, ali moramo častiti svoje svećeništvo. Budemo li to činili, svećeništvo će nas izmijeniti i učvršćivati, a primat ćemo i nutarnje poticaje Duha Svetoga koji će nam pomoći u izgradnji vječne obiteljske zajednice. Evo nešto od onoga što možemo učiniti za izgradnju vječne obitelji-

- Sazivati svoju obitelj na obiteljsku molitvu.
- Pozvati nekoga da zamoli za blagoslov jela kod obroka.
- Voditi obitelj u crkvu.

- Plaćati desetinu i druge prinose.
- Biti pošten u svemu što činimo.
- Često kleknuti na skrovitu molitvu i od Gospoda iskati pomoć da podučavamo i ljubimo svoju ženu i svoju djecu.
- Iskorištavati svaku prigodu za poduku obitelji o evanđelju, naročito za kućne obiteljske večeri.

Budemo li u tomu blagoslov svojim obiteljima, uživat ćemo sreću što smo dio obitelji koja je vječna.

Neoženjeni nosioci svećeništva mogu također svojim obiteljima pomagati da budu sretni i da žive kao vječna obitelj. Kad shvatimo Gospodnji naum s našim obiteljima, uvidjet ćemo da su za nas članovi naše obitelji najvažnije osobe u životu. Trebamo s njima postupati s ljubavlju i ljubazno i učiniti sve što možemo da ih ohrabrimo i učvrstimo.

Ako u vašem razredu postoje mladi, neoženjeni nosioci svećeništva, raspraviti s njima kako će se pripremati za svoje vjenčanje u hramu. Zapitati ih neka razjasne zbog čega im je važan vječni brak. Razgovarati s njima o tome što mogu učiniti da sada usreće svoje obitelji.

Zaključak

Zatražiti od prethodno zaduženog polaznika razreda da ispričari ovu zgodu.

Neki mladić iz Meksika pričao je o svojoj tetki i stricu ovu zgodu. Ona opisuje radost što proizlazi iz obiteljskog života utemeljena na hramskom vjenčanju:

"Moj tetak David i tetka Guadalupe ... uvijek su se svadali. Dom im je bio prava propast, a djeca su im trpjela gledajući tučnjavu svaki dan. Napokon tetka Guadalupe s djecom ode i nastani se kod svojih roditelja.

Za vrijeme te razdvojenosti tetak David susretne misionare i krsti se poslije nekoliko dana. Novo razumijevanje evanđelja navelo ga da shvati kako je obitelj vječna zajednica. Poslao je misionare svojoj ženi i djeci, ali oni odbiše saslušati ih. [Naposljetku] oni prihvatili evanđelje, priključili se crkvi i otpočeli još jednom zajednički život. Međutim, svada i tučnjava nastaviše se kao i prije.

Porazgovorili oni o važnosti hramskoga vjenčanja, no, novčane teškoće i stalne zadjevice ne dopuste im polučiti taj cilj. [Ali, nakon velikih žrtava napokon su uspjeli poći u hram.] Tetka i tetak su opečaćeni jedno drugomu i s njima neka od njihove djece, i vratili se u Meksiko sa svega 15 pesosa ... a tetak bez posla.

Vjenčanje u hramu nije izbrisalo poteškoće, ali je ono tetki i tetku dalo snage da nastave, makar i bez novca, i da budu sretni.

Malo pomalo nadoše kako će se prehraniti, a i tetak je uspio naći posao.

Opazio sam veliku promjenu u njihovu životu i na njihovu licu. Bili su sretniji negoli ikad prije, no na moje najveće čuđenje nikad više nisam čuo nikakve svađe. Mjesto toga slušao sam riječi ljubavi. ...

Nedavno mi tetak reče: 'Jorge, nakon dvadeset i četiri godine braka i tolikog trpljenja, našli smo svoju sreću. To je upravo kao da smo čisti mladi ljudi koji su se po prvi put oženili te sad uživaju u svom vječnom medenom mjesecu.'" (Jorge Carlos Tejada Peraza, Vječni medeni mjesec, *Stijeg*, kolovoz 1974. str. 62-63.)

Svojim odnosima u vjećnoj obitelji možemo zadobiti veliku radost. Kušnje i tegobe postaju podnošljivije kad ih podijelimo sa svojom obitelji. Život nam postaje bogatiji i miliji uslijed ljubavi koju dijelimo. A osjećamo i velik mir i utjehu jer imamo jamstvo da ćemo zauvijek biti zajedno.

Prijedlozi

1. Tko nije vjenčan u hramu, neka odluči i počne sa pripravom da se opečati u hramu sa svojom obitelji. Po mogućnosti nabaviti sliku hrama i smjestiti je na vidljivo mjesto. Zatim ispod slike hrama ispisati datum što ga je obitelj postavila kao cilj.
2. Tko je već vjenčan u hramu neka razmisli što mu valja činiti da bi sa svojom obitelji živio zajedno zauvijek. Izdvojiti nešto u čemu se kao obitelj možemo popraviti, i već ovoga tjedna započeti rad na tomu.

Dodatno štivo iz Svetoga pisma

NiS 131:1-4 (moramo biti opečaćeni u hramu da bismo ušli u najviši stupanj nebeskoga kraljevstva)

NiS 132:19, 55 (blagoslovi obećani onima koji su opečaćeni jedno drugomu kao vječna obitelj)

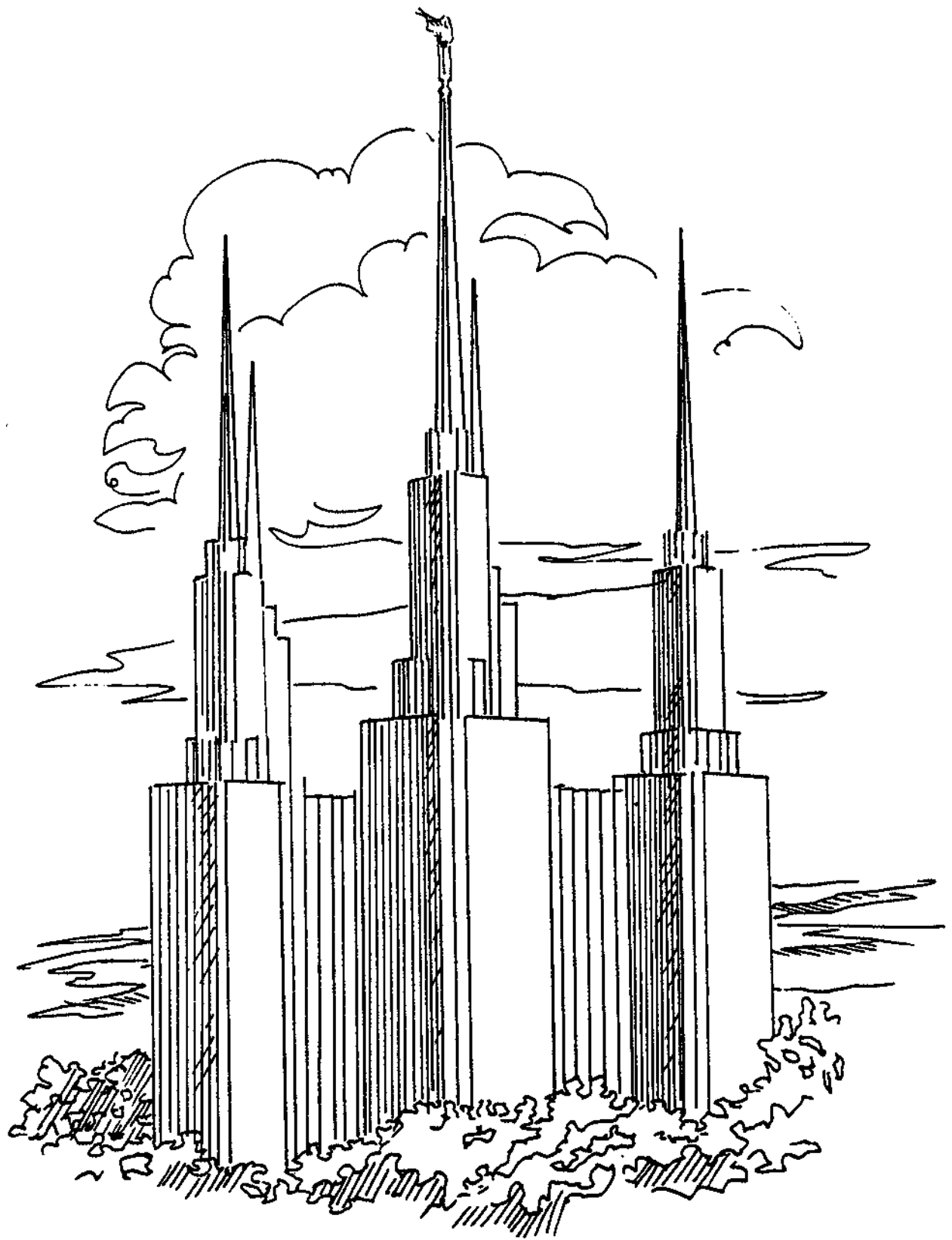
Učiteljeva priprava

Prije prolaženja ove zadaće:

1. *Pročitati glavu 36, "Obitelj može biti vječna" u priručniku Evandeoska načela.*
2. *Zadužiti polaznike razreda da izlože zgode i odlomke iz Svetoga pisma u ovoj zadaći.*
3. *Zadužiti pripadnika članstva koji je sa svojom obitelji bio u hramu da ispripijevaju o svojoj pripravi i doživljaju.*

35-a Vječna obitelj počinje u hramu.

35-b Obitelji opečaćene u hramu imaju obećanje da će, ostanu li vjerne, biti zajedno kroz svu vječnost.

Navedene knjige

Cowley, Matthew *Matthew Cowley govori, (Matthew Cowley Speaks)*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1954.

Durrant, George D. *Ljubav u kući, otac u glavnoj ulozi, (Love at Home, Starring Father)*. Salt Lake City: Bookcraft, 1973.

Evangeoska Načela (Gospel Principles). Salt Lake City: Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, 1976.

Grant, Heber J. *Evangeoska mjerila (Gospel Standards)*. Složio G. Homer Durham: Salt Lake City: Doba usavršavanja (Improvement Era), 1941.

Jensen, Margie Calhoun *Kad vjera piše povijest (When Faith Writes the Story)*. Salt Lake City: Bookcraft, 1973.

Kimball, Spencer W. *Vjera prethodi čudu (Faith Precedes the Miracle)*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1972.

---*Brak i rastava (Marriage and Divorce)*. Salt Lake City, Deseret Book Co., 1976.

---*Čudo praštanja (The Miracle of Forgiveness)*. Salt Lake City, Bookcraft, 1969.

Lee, Harold B. *Stojte na svetim mjestima (Stand Ye in Holy Places)*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1974.

McKay, David O. *Evangeoski uzori (Gospel Ideals)*. 2. izdanje. Salt Lake City: Doba usavršavanja (Improvement Era), 1954.

---*Životno blago (Treasures of Life)*. Složila Clare Middlemiss. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1962.

Maeser, Reinhard. *Karl G. Maeser*. Provo: Brigham Young University, 1928.

Opći priručnik s uputama (General Handbook of Instructions) [Broj 21]. Salt Lake City: Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, 1976.

Packer, Boyd K. *Marljivo podučavaj (Teach Ye Diligently)*. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1975.

Pratt, Parley P. *Autobiografija Parleyja Parkera Pratta*. Uredio Parley P. Pratt ml. 11. izdanje. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1975.

---*Ključ bogoslovne znanosti (Key to the Science of Theology)*. 9. izdanje. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1966.

Rector, Hartman i Connie. *Ne više tudinci (No More Strangers)*. 3 sv. Salt Lake City: Bookcraft, 1976.

Roberts, B. H. *Opsežna povijest Crkve Isusa Krista Svetaca posljednjih dana (A Comprehensive History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints), Prvo stoljeće*. 6 sv. Salt Lake City: Crkva Isusa Krista Svetaca posljednjih dana, 1930.

Smith, Joseph. *Nauci Proroka Josipa Smitha (Teachings of the Prophet Joseph Smith)*. Priredio Joseph Fielding Smith. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1938.

Smith, Joseph F. *Evandeoski nauk (Gospel Doctrine)*. 5. izd. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1939.

Smith, Joseph Fielding. *Nauci spasenja (Doctrines of Salvation)*. 3 sveska. Složio Bruce R. McConkie. Salt Lake City: Bookcraft, 1954-56.

Widtsoe, John A. *Dokazi i izravnvanja (Evidences and Reconciliations)*. 3 sveska. Sv. 1. Pripremio G. Homer Durham. Salt Lake City: The Bookcraft Co., 1946.

Woodruff, Wilford. *Govori Wilforda Woodruffa (The Discourses of Wilford Woodruff)*. Složio G. Homer Durham. Salt Lake City: Bookcraft, 1946.

Young, Brigham. *Govori Brighama Younga (Discourses of Brigham Young)*. Priredio John A. Widtsoe. Salt Lake City: Deseret Book Co., 1941.

Primjedbe i prijedlozi

Sa zahvalnošću primamo sve vaše primjedbe i prijedloge o građi u ovom priručniku. Izvolite ih poslati na adresu:

Instructional Development
50 East North Temple Street
24th Floor
Salt Lake City, Utah 84150
USA

Predstavite se punim imenom i adresom. Zatim navedite naziv priručnika, kako se njime služite, svoje mišljenje o njegovim dobrim i slabim stranama te preporuke kako da se poboljša.

Razredne pribilježbe i zaduženja

Popis slika 1-31

1. Hram u Salt Lake Cityju
2. Hram u Provu
3. Hram Jordan River
4. Hram u Washingtonu
5. Hram u Arizoni
6. Hram u Ogdenu
7. Hram u Loganu
8. Hram u Sao Paulu
9. Hram na Havajima
10. Hram u Tokiju
11. Hram u Švicarskoj
12. Hram u Los Angelesu
13. Hram u St. Georgeu
14. Hram u Idaho Fallsu
15. Hram u Oaklandu
16. Hram u Londonu
17. Hram u Alberti
18. Hram na Novom Zelandu
19. Hram u Seattleu
20. Hram u Mantiju
21. Hram na otočju Samoa
22. Krsni studenac hrama u Oaklandu
23. Nebeska dvorana hrama u Provu
24. Dvorana pečačenja hrama u Arizoni
25. Dvorana pečačenja hrama u Salt Lake Cityju
26. Nebeska dvorana hrama u Salt Lake Cityju
27. Herodov hram u drevnom Jeruzalemu
28. Zgrada crkvenih ureda u Salt Lake Cityju
29. Zgrada crkvene uprave u Salt Lake Cityju
30. Spremišta zapisa u Granitnoj planini u blizini Salt Lake Cityja
31. Sastajališta Svetaca posljednjih dana širom svijeta

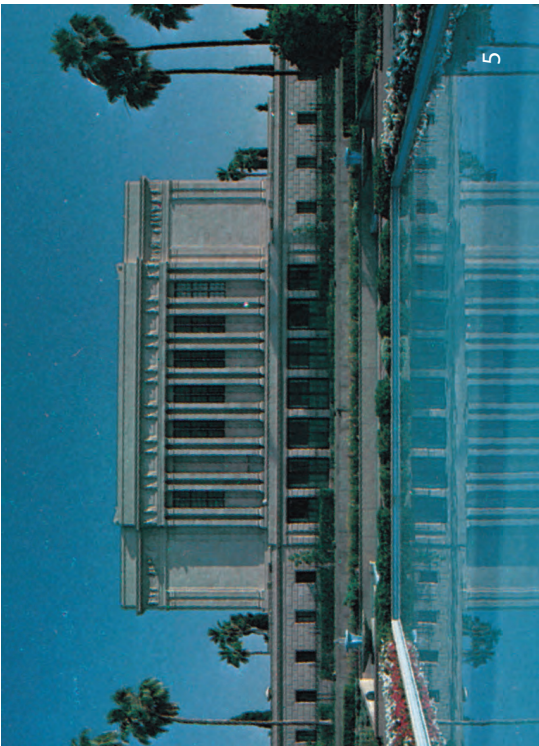
2

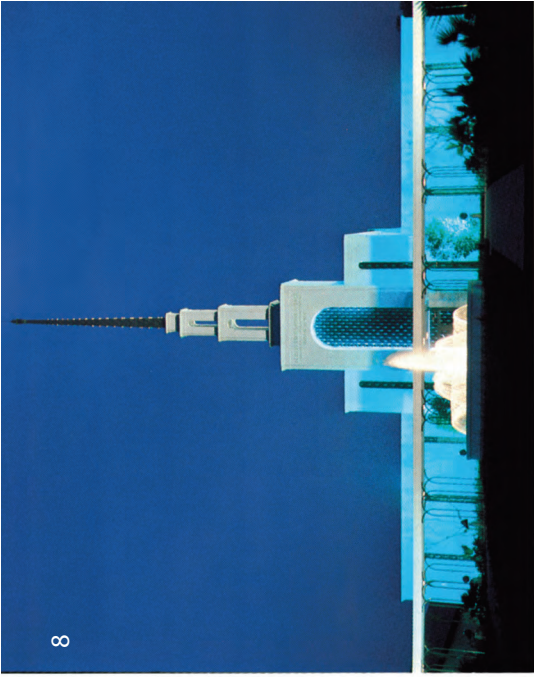

3

1

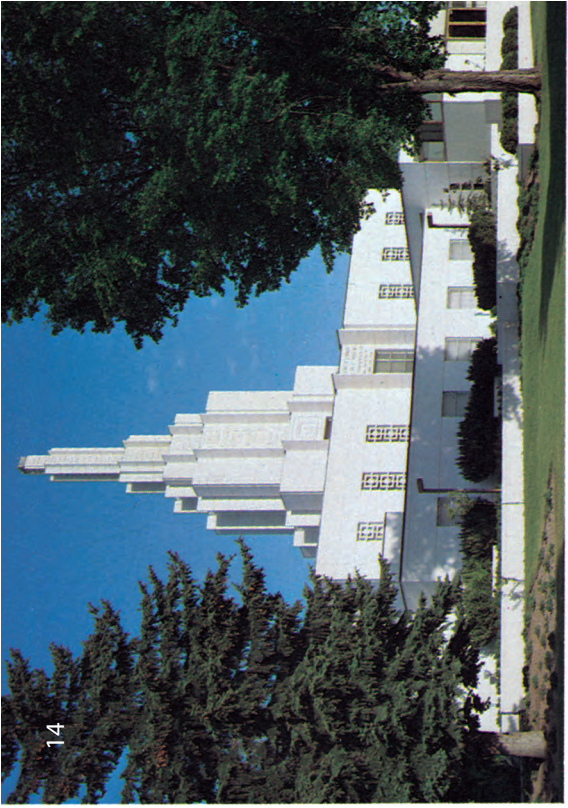
10

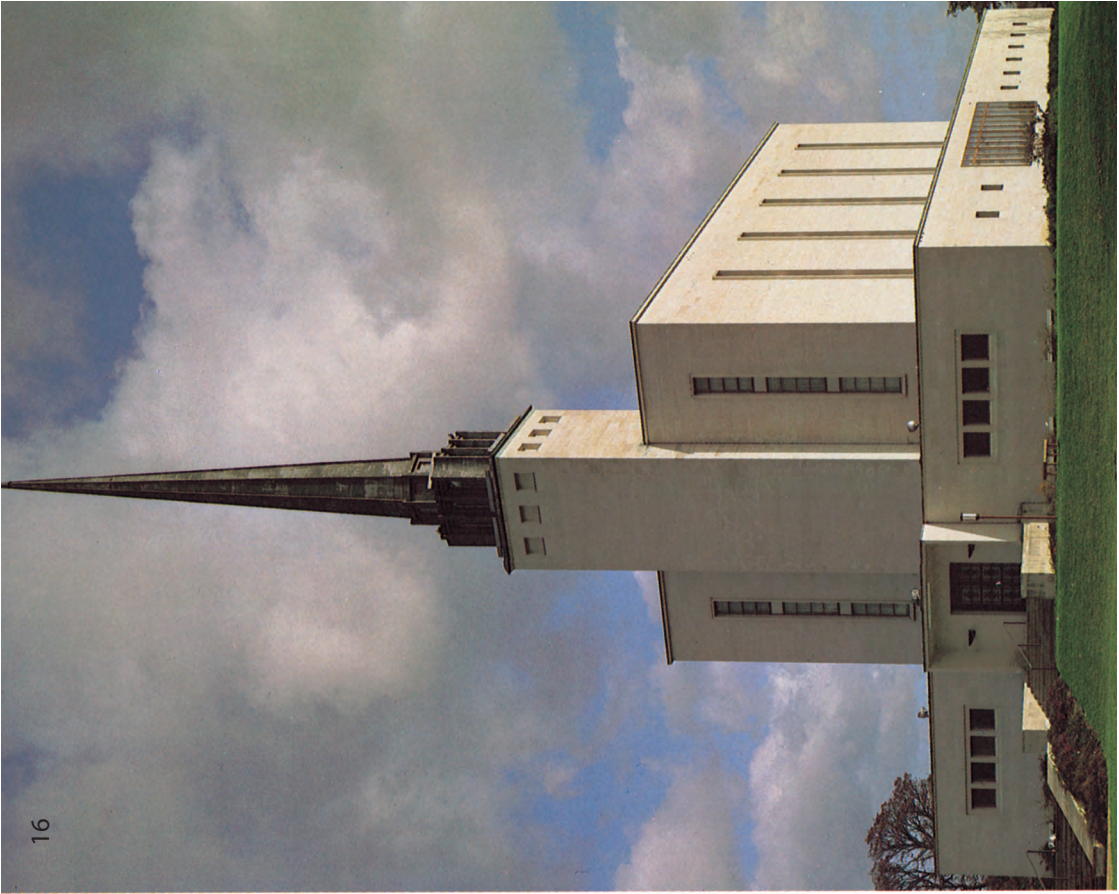

11

12

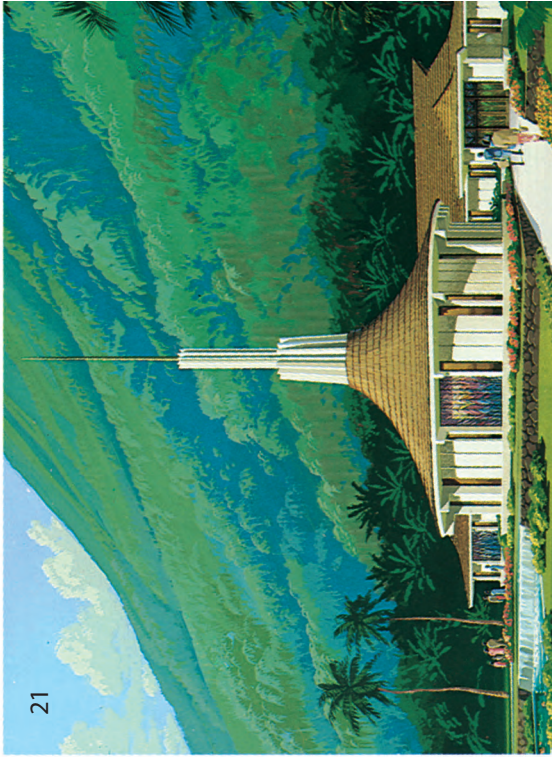
16

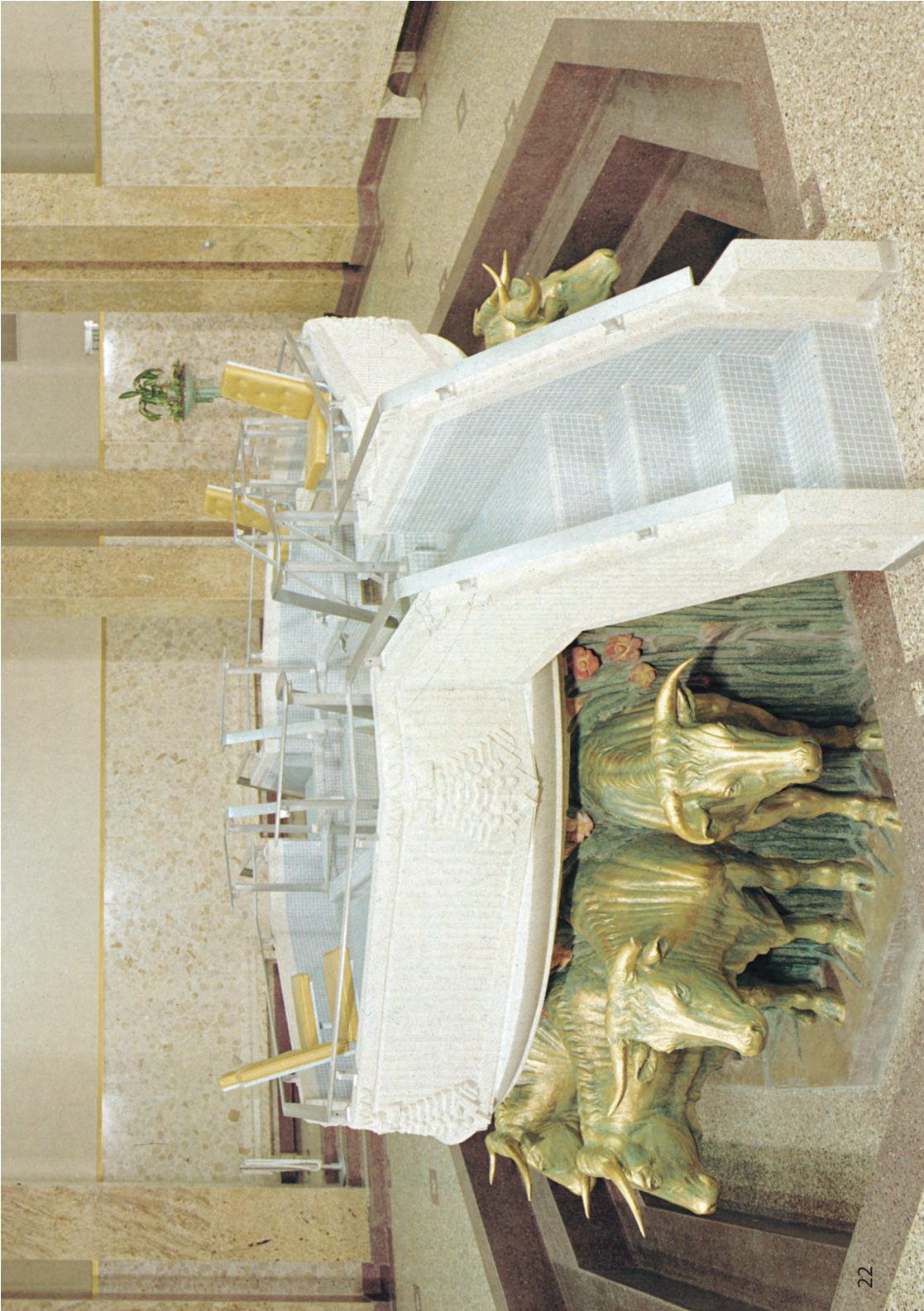

17

18

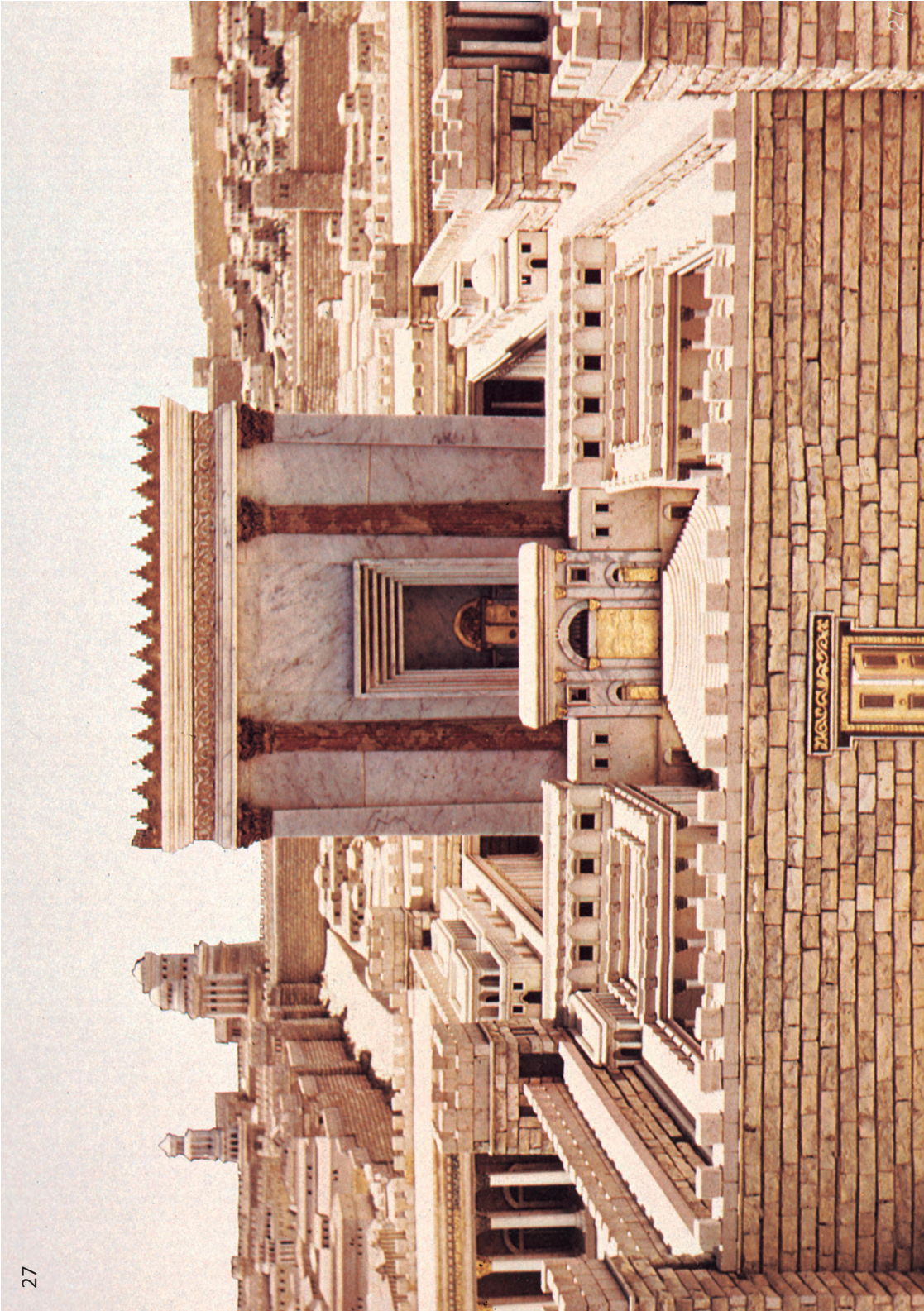

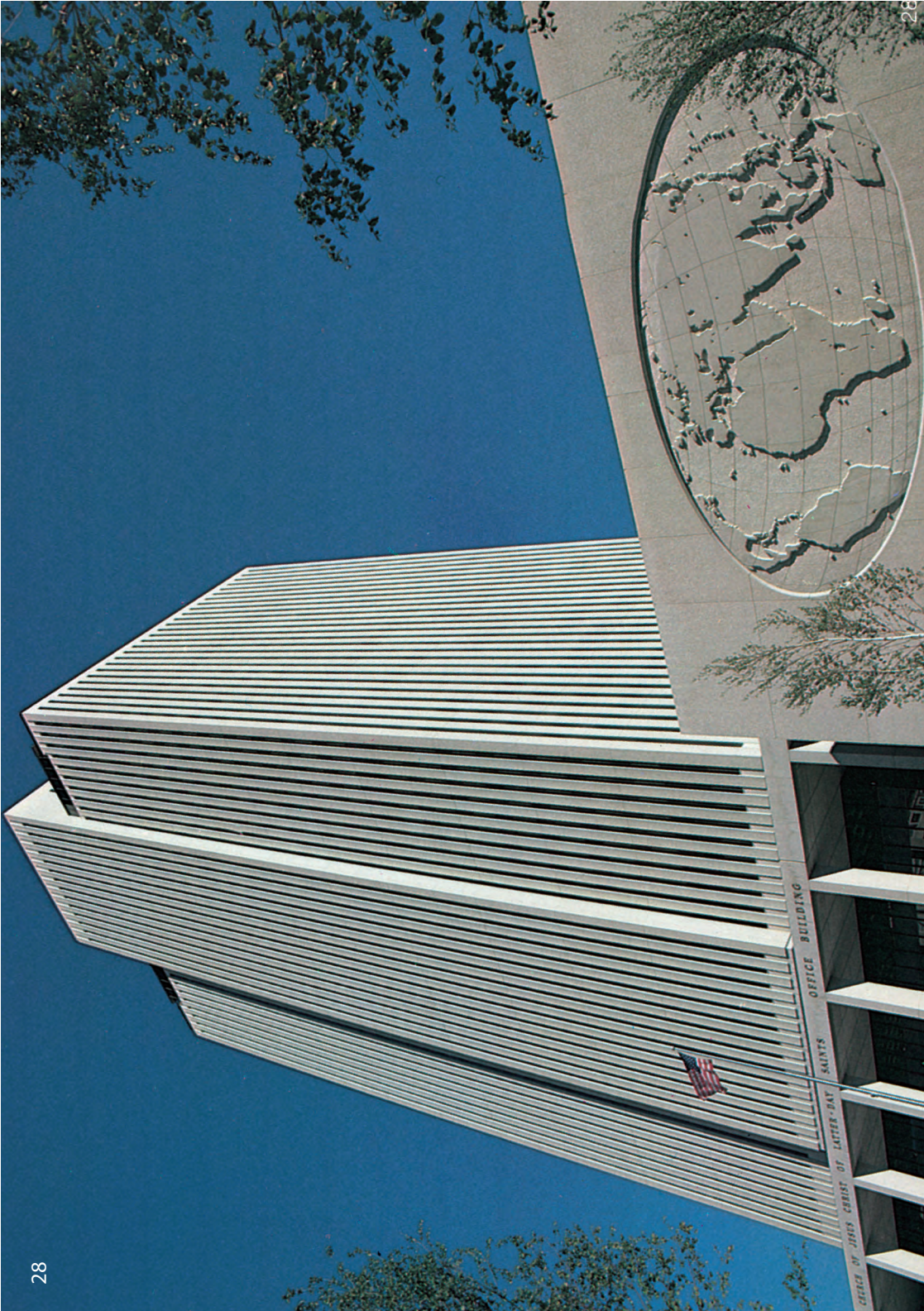
24

25

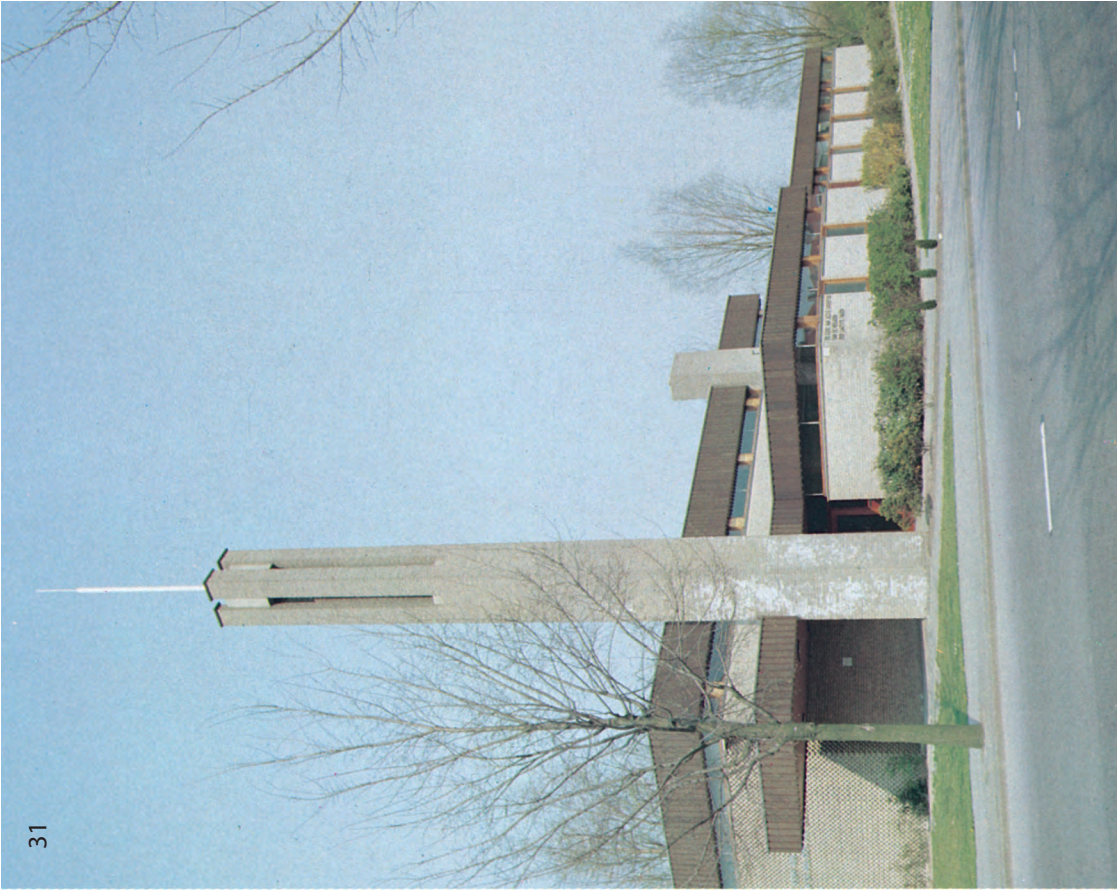

31

32

33

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSljednjih DANA

